

Szeretett lelki tanítómesterünk,
Ő Isteni Kegyelme

Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja

a Kṛṣṇa-tudat Nemzetközi Szervezete
avató lelki tanítómesterének megjelenési napja

A legáldottabb nap – 2015. május 3.

Śrī Vyāsa-pūjā

Szeretett lelki tanítómesterünk,
Ó Isteni Kegyelme

Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja

a Kṛṣṇa-tudat Nemzetközi Szervezete
avató lelki tanítómesterének megjelenési napja

Śrī Gurv-aṣṭaka

Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura

(1)

*saṁsāra-dāvānala-liḍha-loka-
traṇāya kārūṇya-ghanāghanatvam
prāptasya kalyāṇa-guṇārṇavasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravinda*

A lelki tanítómester a kegy óceánjából kap áldást. Ahogy a felhő esőt zúdít az erdőtűzre, hogy eloltsa, úgy szabadítja fel a lelki tanítómester a szenvedő anyagi világot, mert eloltja az anyagi létezés lángoló tüztét. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábának, aki a kedvező tulajdonságok óceánja.

(2)

*mahāprabhoḥ kīrtana-nṛtya-gīta-
vāditra-mādyan-manaso rasena
romāñca-kampāśru-taraṅga-bhājo
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómesternek mindig örömet szerez az Úr Caitanya Mahāprabhu *saṅkīrtana* mozgalma; a Szent Nevek éneklése, az eksztatikus tánc, az éneklés és a zenélés. Mivel elméjében a tiszta odaadás ízeit élvezi, a haja néha égnek áll, a teste remeg, és könnyek hullámai törnek elő a szemeiből. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.

(3)

*śrī-vigrahārādhana-nitya-nānā-
śṛṅgāra-tan-mandira-mārjanādaḥ
yuktasya bhaktāṁś ca niyuñjato 'pi
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester mindig Śrī Śrī Rādhā és Kṛṣṇa templomi imádatával foglalkozik. Tanítványait is ebben foglalja le. Gyönyörű ruhákkal és ékszerekkel díszítik fel a *mūrtikat*, takarítják templomukat és az Úr más hasonló imádatát végzik. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.

(4)

*catur-vidha-śrī-bhagavat-prasāda-
svādv-anna-tr̥ptān hari-bhakta-saṅghān
kṛtvaiṣva tr̥ptim bhajataḥ sadaiva
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester mindig négyféle ízletes ételt ajánl fel Kṛṣṇának, amelyek nyalhatók, rághatók, ihatók és szívhatók. Amikor a lelki tanítómester látja, hogy a *bhakták* elégedettek a *bhagavat-prasādával*, akkor ő is elégedett. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.

(5)

*śrī-rādhikā-mādhavayor apāra-
mādhurya-līlā-guṇa-rūpa-nāmnām
prati-kṣaṇāsvādana-lolupasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester mindig arra áhítozik, hogy hallhasson és énekelhessen Rādhikā és Mādhava határtalan szerelmi kedvteléseiről, tulajdonságairól, neveiről és formáiról. A lelki tanítómester arra vágyik, hogy ezeket minden percben megízlelje. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.

(6)

*nikuñja-yūno rati-keli-siddhyai
yā yālibhir yuktir apekṣanīyā
tatrāti-dākṣyād ati-vallabhasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester nagyon kedves, mert ügyesen segít a *gopīknak*, akik különböző időkben különböző csodálatos elrendezéseket tesznek Rādhā és Kṛṣṇa szeretői kedvteléseinek tökéletességéért Vṛndāvana ligeteiben. Legalázatosabb hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainál.

(7)

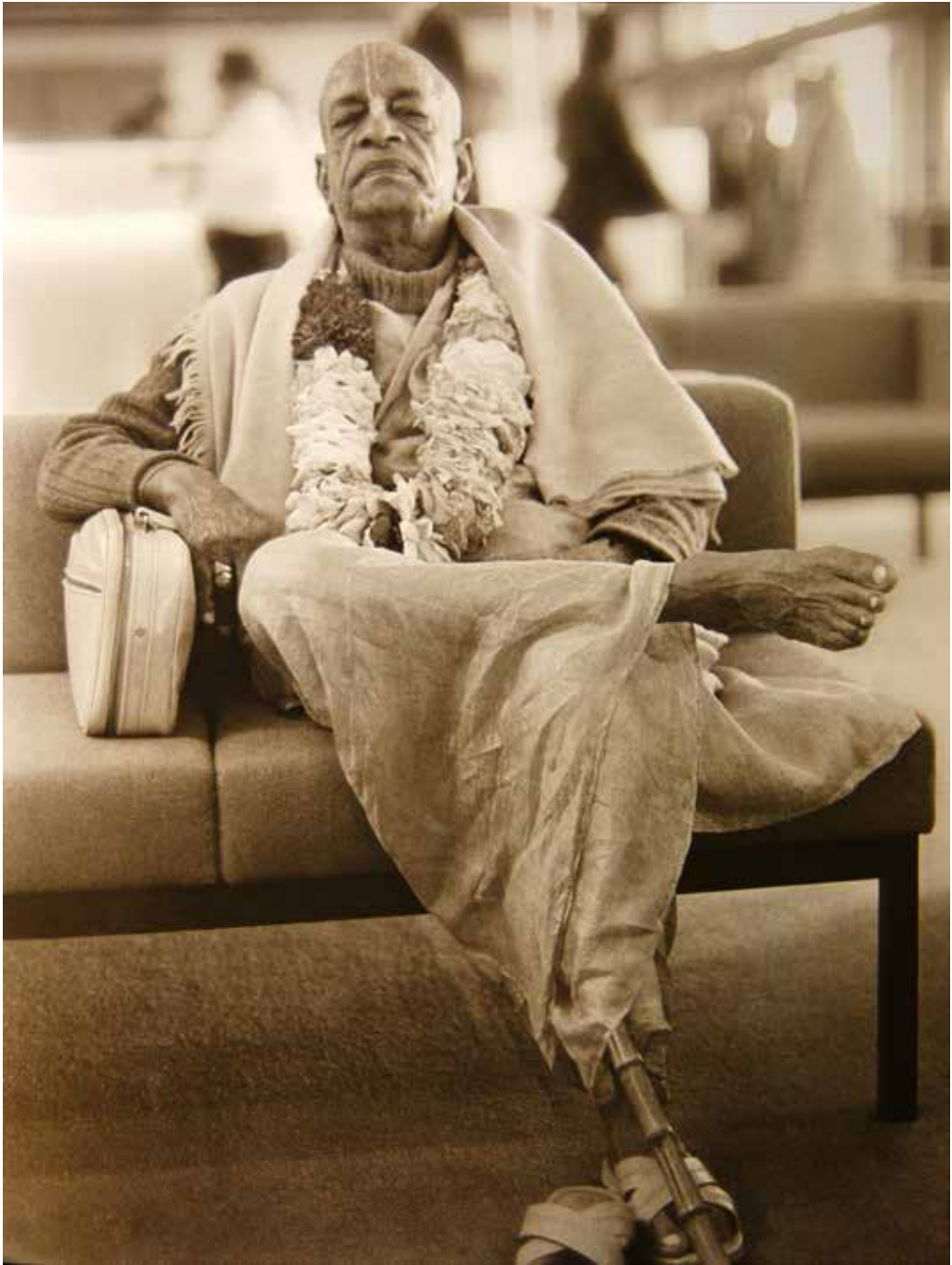
*sākṣād-dharitvena samasta-śāstrair
uktas tathā bhāvyata eva sabdhiḥ
kintu prabhor yaḥ priya eva tasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómestert úgy kell tisztelni, mint a Legfelsőbb Urat, mert ő az Úr legbensőségesebb szolgálója. Ezt elismeri az összes kinyilvánított írás, és az összes tekintély követi, ezért tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak, aki Śrī Hari (Kṛṣṇa) hiteles képviselője.

(8)

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi
dhyāyan stuvāṁs tasya yaśas tri-sandhyam
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester kegyéből az ember megkapja Kṛṣṇa áldását. A lelki tanítómester kegye nélkül az ember nem képes fejlődni semmit. Ezért mindig emlékezni kell a lelki tanítómesterre és dicsőítenem kell őt. Naponta legalább háromszor tiszteletteljes hódolatomat kell ajánlanom lelki tanítómesterem lótuszlábainak.

Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja's Offering to Śrīla Prabhupāda, 2015

Dear followers of Śrīla Prabhupāda, please accept my humble obeisances, all glories to His Divine Grace. This year my Vyāsa-pūjā offering is addressed to you all. It is about a memorable journey that I recently finished.

That journey simply began as some newly-released recordings to listen to, but ended up being a rite of passage with Śrīla Prabhupāda on his final lesson. Along the way we would travel to places like Kumbhamelā, Bhubaneśvara, and Hṛṣīkeśa, returning to reside forever in Vṛndāvana.

I am referring to the recordings of Śrīla Prabhupāda's conversations for the entirety of 1977—or up to November 14th, anyway. Unlike earlier recorded lectures, morning walks, or conversations in different places, under different conditions, and on different topics, here were recordings that were thematic and structured, one after the other.

The topics discussed were many: book publication in India, responding to deprogrammers and the completion of the Bombay temple, and more. But underlying them all was the theme of Śrīla Prabhupāda's continually waning health. In time, all other issues became secondary to this main theme, one that would consume Śrīla Prabhupāda's life and put to test those devotees who cared for and served him.

The unfolding of that theme was the vehicle that took me on a journey in which I lived with Śrīla Prabhupāda and his carers. A journey whose conclusion left me at a dead end, and forced me go back and start again at January 1977. There was nowhere else to go.

I could write more. A lot more. Why not a book? But everyone of us has their own journey with Śrīla Prabhupāda. These recording will enhance that journey and reveal many wonders. For me the most notable ones were Śrīla Prabhupāda's continuing adherence to the same spiritual principles that he had always taught us, and the extraordinary love shared between him and his disciples.

On this Vyāsa-pūjā day I invite all followers of His Divine Grace to worship the memory of his appearance, his life, and his passing by listening to these recordings. I believe that it will be a transcendental rite of passage for all who do. Hare Kṛṣṇa.

Your servant,
Sivarama Swami

Homages

Abhinanda Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget *vyāsa-pūjā* ünnepségednek!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

Nincsen semmid ezért tiéd minden, túl e ködös világon.
Nincsen senkid mégse vagy egyedül, mert szíved másért dobog.
Van egy kedves virág, aki örökké nyílik már,
amerre a boldogság szele jár.

Ez a kedves virág, ki másért ragyog,
kinek illatot és ragyogást te adtál.
Dicsővé vált, áldásoddal szárnyra kapott,
s dicsősége porát hintetted fejünkre.

Van sok bimbózó virág, melyeket köd fátyla takar,
napot hozol létükbe.
Virágba borul erdő s rét, hegy s völgy, szelíd tavak,
a szépség ragyogó porát rájuk hintve.

Van sok fájó szív, szeretni vágyik, hiába.
Szavakat öntesz fülükbe,
mégis írnod kell hosszú sorokat rá világítva
egy szebbik világra.

Fognod kell kezüket, mert futnának tova.
A valóságból könyveket varázsolsz,
s e könyvek valóságot varázsolnak, mint érintőkövek.

Egy páratlan világ páratlan küldötte vagy,
áldásaid zápora a mi páratlan szerencsénk.

Áldásaid szűnni nem akaró záporába reménykedve:
Abhinanda Dāsa

Abhiṣeka Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humblest obeisances at your lotus feet. All glories to this day of your appearance.

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitam yena tasmai śrī-guruve namaḥ*

“I offer my respectful obeisances unto my spiritual master, who has opened my eyes, which were blinded by the darkness of ignorance, with the torchlight of knowledge.”

*nāma-śreṣṭham manum api śacī-putram atra svarūpaṁ
rūpaṁ tasyāgrajam uru-purīm māthurīm goṣṭhavātīm
rādhā-kunḍam giri-varam aho rādhikā-mādhavāśāṁ
prāpto yasya prathita-kṛpaya śrī-guruṁ taṁ nato ‘smi*

“I bow down to the beautiful lotus feet of my spiritual master, by the causeless mercy I have obtained the supreme holy name, the divine *mantra*, the service of the son of Śacīmātā, the association of Śrīla Svarūpa Dāmodara, Rūpa Gosvāmī and his older brother Sanātana Gosvāmī, the supreme abode of Mathurā, the blissful abode of Vṛndāvana, divine Rādhā-kunḍa and Govardhana Hill, and the desire within my heart for the loving service of Śrī Rādhikā and Mādhava in Vṛndāvana.”

I am inspired by your devotion to Rādhē-Śyāma and thought of the verse above. By following your kind instructions many devotees here in Wales have made heartfelt progress in Kṛṣṇa consciousness.

Your recent visit was as always wonderful, and by your grace Gurudeva I can begin to take some of the headache Śrīla Prabhupāda spoke of, that has been passed on to Tarakanātha prabhu and now myself.

By your mercy Gurudeva I have been connected to Kṛṣṇa and the *guru-paramparā* through initiation. No small thing I am told. I will remain determined in my endeavour to please you by helping Tarakanātha prabhu in Wales.

Your insignificant servant,
Abhiṣeka Dāsa

Ācārya-ratna Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának és neked!

*mūkaṁ karoti vācālaṁ paṅguṁ laṅghayate girim
yat-kṛpā tam ahaṁ vande śrī-guruṁ dīna-tāraṇam*

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom lelki tanítómesteremnek, az elesett lelkek megmentőjének, akinek a kegyéből a néma szónok lehet, és a béna hegyeket szelhet át.

Kedves Guru Mahārāja, hallgatva a podcastjaidat, olvasva az új könyvedet és látva azt, hogy mit teszel Krisna-völgyben a felújítással kapcsolatban, mindig az jut eszembe, hogy mennyi energiát és erőt vagy képes befektetni annak érdekében, hogy az elesett lelkek hazataláljanak, vissza Istenhez, és tanítványaid megfelelő tudatban maradjanak a Kṛṣṇa-tudatban. Ez arra ösztönzi az embert, hogy ő is megpróbálja valahogy viszonzni ezt a nagy figyelmet és törődést.

Mindig elámulok azon az erőn, amivel végigviszed a terveidet és másokat is lefoglalsz Kṛṣṇa szolgálatában. Azt látom, hogy akik el tudják fogadni ezt a kegyet és együtt dolgoznak veled, azok számára is szintén megnyilvánul ez az energia, tudás és akarat, hogy sikeresek legyenek abban, amit csinálnak.

Ez megnyilvánult abban is, ahogyan ezt az oltárfelújítást vagy a korábbi felújítást is vezetted. Most egy csodálatos oltárt látunk, csodálatos háttérfestéssel, kivételes márványpadlóval. Ezt a csodát a *bhakták* és mások, akik ezen a terven dolgoztak, alig pár hónap alatt hozták létre a te vezetésseddel.

Ennek a csodának a csúcspdíszeként ott ragyog az isteni pár, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara szépsége, akik nélkül ez a kézműves és művészeti teljesítmény nem sok mindent érne.

Guru Mahārāja, te vagy az, aki értékke emelted ezt a teljesítményt, értékke teszed a *bhakták* számára azzal, hogy lefoglald őket Kṛṣṇa szolgálatában. Így a kegyedből ez már lelki részévé válhat Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara kedvteléseinek, mint egy csodálatos színdarab díszlete. Így válik a te kegyedből egy *bhakta* munkája értékessé.

Köszönjük ezt neked, hogy rajtad keresztül mindig le lehetünk foglalva az isteni pár szolgálatában.

Elesett szolgád: Ācārya-ratna Dāsa

Acyutānanda Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādanak!

Az elmúlt év legnagyobb felismerése számomra az volt, hogy abban az isteni tervben kell részt vennem, melyet te közvetítesz számunkra, és nem a saját elképzeléseimet kell erőltetnem, bármennyire is azt hiszem azokról, hogy lelkiek, vagy a prédikálást segítik.

Megértettem, hogy az „elképzeléseim” csak akkor működnek, ha összhangban vannak a te útmutatásaiddal és Śrīla Prabhupāda terveivel.

Nagyon köszönöm neked ezt a felismerést, és hogy ezáltal úgy érzem közelebb kerülhettem a Kṛṣṇa-tudat lényegéhez. Örökre hálás vagyok neked ezért, és mindent meg fogok tenni, hogy ez kitörölhetetlenül a fejembe vésődjön.

Jelentéktelen szolgád:

Acyutānanda Dāsa

Adhokṣaja Kṛṣṇa Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet.

It is much more heartfelt the thanks one offers to such an elevated soul as yourself the more one has accepted what you are so freely and eagerly giving.

The great treasure of your appreciations of Śrīla Prabhupāda and the wonderful gifts he has bestowed upon all the members of his International Society are shared amongst us. Those who are especially greedy for hearing your pure, unadulterated words are especially thankful and indebted to your divine grace.

How alert you are to the pitfalls and hazards of not understanding the role of *dīkṣā-guru* and the dangers of undermining the value of our *śikṣā-gurus*, the urgency for cow-protection, and the single pointed focus on *kīrtana* for Kṛṣṇa's pleasure and not our own. The ratio of service and privilege you have systematically formulated to reciprocate fairly with each devotees level of service and surrender.

How reassuring it is to be touched by one who stands firmly on the solid ground of Kṛṣṇa conscious realisation.

Despite my frailties and cheating propensities you acknowledge my tiny endeavour always encouraging and empowering like the rising sun on tender sprouting shoots. So little time and so much to do you show how and how to keep doing it year after infallible year.

Let us all remain safe in your *vāṇī*, in your desire to see standards high and devotees pure in their practice of Kṛṣṇa consciousness. Let us all remain with you at the feet of Rādhē-Śyāma.

Your insignificant servant,
Adhokṣaja Kṛṣṇa Dāsa

Akhilāśraya Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Aki a munkája gyümölcséért cselekszik, az hosszú évek erőfeszítése után szeretné élvezni azt. Korábbi munkahelyeimen az idősebb kollégák pontosan tudták, hogy meddig kell még dolgozniuk mielőtt nyugdíjba mehetnének. Meddig kell még vállalniuk a korán kelést, a főnökök basáskodását, a határidős feladatokkal járó stresszt mielőtt egy pillanat alatt hátat fordíthatnak mindennek és kizárólag a hobbijukkal, unokáikkal vagy csendes semmittevéssel töltsék életük hátralevő részét. Gyengébb pillanataimban magamon is felfedezem ezeket a tüneteket. Már megint azon morfondírozom, vajon hány évig kell majd a kisfiam iskoláztatását fizetni, mikor lesz már vége a taposóalomnak, mikor tudok végre kicsit nyugodtabban élni. Ilyenkor el kell szégyellnem magam: már megint hogy bele tudtam süppedni a tudatlanságba...

A te példában az a csodálatos, hogy a lelkesedésed – mellyel Śrīla Prabhupādát és az ő misszióját szolgálod – nem apad. Már eddig is hatalmas és az én szemszögemből egyenesen hihetetlen eredményeket értél el, de eszed ágában sincs hátradólni és sütkérezni az egyébként megérdemelt sikerben. Még mindig sokat utazol és amerre jársz ott persze prédikálsz, gőzerővel írod könyveidet, egyre több tanítványra vállalsz felelősséget és még mindig részt

veszel a *yātrā* gondokkal terhelt irányításában is. Tetteidet nem korlátozza az öregedő test.

Mindaz, ami segíti a lelki fejlődésemet az a te saját valamint a teáltalad irányított és inspirált *bhakták* erőfeszítései révén nyilvánult meg. Hol voltak a templomok, központok, *mūrtik*, az a rengeteg könyv és a lelkesítő *bhakták*, mielőtt ismét beindítottad a prédikálást nálunk! Most minden a rendelkezésünkre áll, csak élni kell a lehetőségekkel, csak értékelni kell őket. Néha ugyan még ezt is nehéz megtenni, pedig mennyivel nagyobb tett volt létrehozni mindezt és azóta is fenntartani. Akármelyik aspektusát is nézem az életemnek, mindegyikben ott vagy hol jobban, hol kevésbé; életem minden fontosabb döntésében fontos segítséget kaptam és kapok most is tőled: ritkán közvetlenül, de leckéiden, saját példádon vagy éppen istentestvéreim útmutatásán keresztül.

Mindig lelkesít ha – józanabb pillanatimba – lemondásaidra, erős *sādhana*dra, odaadó tetteidre, Śrīla Prabhupādával és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarával vitathatatlanuk fennálló bensőséges kapcsolatra gondolok. Ahogyan egy süket ember képes bőrén keresztül érzékeli a hangorkánt, úgy én is csak sejtem valódi nagyságodat befedett érzékeimmel, szennyezett intelligenciámmal. Ezért is örülök mindig, mikor tanúja lehetek annak, amikor istentestvéreiddel találkozol és együtt végeztek szolgálatot. Ők valóban látnak és értékelnek téged! Mindenkinek megérinti és kicsit megolvasztja a szívét mikor megtapasztalhatja az ilyenkor megnyilvánuló egymás iránt érzett tiszteletet, megbecsülést és szeretetet!

Hálás vagyok neked azért, hogy én is részt vehetek a prédikáló mozgalomban, hogy *mūrtik* közelében és lelkesítő *bhaktákkal* körülvéve élhetem az életemet. Köszönöm, hogy ilyen nagyra építetted a magyar *yātrāt*, hogy én is gond nélkül beleférek a munkámmal és családommal együtt. Kérlek, add áldásaidat, hogy égető anyagi vágyaim ellenére lelkesebbé tudjak válni a *sādhana* gyakorlására és tisztább fejjel tudjam elviselni az anyagi életem során minduntalan felbukkanó kudarcokat, csalódásokat.

Jelentéktelen szolgád:
Akhilāśraya Dāsa

Anālakṣitā Devī Dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Mindig nagy öröm számomra, mikor megjelenési napod alkalmából köszönhetlek.

„[...] A *Bhagavad-gītā* azt mondja, hogy bárki – tekintet nélkül arra, hogy *śūdrának*, nőnek vagy kereskedőnek született – menedéket kereshet az Úr lótuszlábainál, s ha így tesz, visszatérhet Istenhez. Az Úrnál menedéket keresni annyit jelent, mint menedéket keresni a tiszta *bhaktáknál*. A tiszta *bhaktákat*, akik a szolgálaton kívül semmi mással nem törődnek, a Prabhupāda és a Viṣṇupāda nevekkal tisztelik meg, amely arra utal, hogy ezek a *bhakták* az Úr lótuszlábait képviselik. Ezért bárki, aki menedéket keres egy tiszta *bhakta* lótuszlábánál, úgy, hogy lelki tanítómesterének fogadja el őt, azon nyomban megtisztulhat. Az Úr ilyen tiszta *bhaktáit* ugyanúgy tisztelik, mint az Urat, mert az Úr legbensőségesebb szolgálatát végzik, hiszen kivezetik az anyagi világból az elesett lelkeket, akiktől az Úr azt akarja, hogy térjenek haza, vissza Hozzá.” (*Bhāg.1.1.15*, magyarázat)

Kedves Guru Mahārāja! Kegyedből én is menedéket vehetek lótuszlábadnál. Ebben a Kali-korszakban amikor már minden vallásos érték elveszett, és csak hazugság, gyűlölet és reményvesztettség veszi körül az embereket, te megjelentél itt közöttünk, hogy megmentés minket. Menedéket nyújtasz nekünk. Olyan vagy, mint egy oázis a sivatagban. Odaadásodnak köszönhetően ez az oázis meg is nyilvánult az anyagi lét sivatagában, mint Krisna-völgy, ahol bárki menedékre lelhet.

Egy hatalmas, hús árnyékot adó fa vagy, aki megvéd a Nap perzselő sugaraitól, az anyagi világ csábító, hamis boldogságot nyújtó kísértéseitől.

Te vagy a csónakos, aki kimentí az anyagi lét óceánjában fuldokló élőlényeket, hogy ezután hazavidd őket, vissza Istenhez.

Te vagy az apa, aki szerető, féltő gondoskodásával, s ha kell némi szigorral, neveli, tanítja gyermekeit, hogy az odaadó szolgálaton keresztül végleg hazataláljanak, vissza Kṛṣṇához.

Köszönöm, hogy engem is lótuszlábaid menedékébe fogadtál. Kérlek, légy kegyes hozzám, és add, hogy szerény képességeimhez mértén meg tudjam hálálni neked!

Jelentéktelen szolgád: Anālakṣitā Devī Dāśī

Ānanda Caitanya Dāsa

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humblest obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your moonshine lotus feet which provide me with shelter, always.

Na tasya... na tasya kāryam ... what's next? Na tasya kāryam karanam ... what's next...? This is not quite working I thought to myself. I sat there, in a quiet room but not with a quiet mind, dissatisfied due to my inability to remember this verse. It is a useful one, used often (in particular the second half) by Śrīla Prabhupāda to indicate Kṛṣṇa's supremacy above all others. Kṛṣṇa has no work to perform, no obligations, whereas everyone else is bound by manifold responsibilities – duties they have to perform. Contrastingly, anything that Kṛṣṇa wants to execute is carried out automatically through the agency of his multifarious energies.

I turn on a podcast at random, and by some divine arrangement, the first verse you quote, with your usual finesse and fluency, is none other than:

*na tasya kāryam karanam ca vidyate
na tat-samaś cābhyadhikaś ca dṛśyate
parāsyā śaktir vividhaiva śrūyate
svābhāvikī jñāna-bala-kriyā ca*

(Śvetāśvatara Upaniṣad 6.8)

Bliss. I feel your help and guidance. Your presence is with me all the way. I just have to make the effort to access it. How could I ever doubt the fact? You have made it evident on so many occasions. But above all I feel the potency of your *vāñī*... pure, saturated with Kṛṣṇa, piercing through the thick unwanted layers and touching me, deep. It gives a glimpse, a slight taste of what real life is, how every day, every minute, every moment should be... *prati-kṣaṇāsvādāna-lolupasya*

I return to the verse, and suddenly it rolls off my tongue. Magic?! Well, yes, “Kṛṣṇa magic” as you have phrased it...

In one famous purport, Śrīla Prabhupāda elaborates on this principle, explaining the source of this uncanny potency:

“A pure devotee always engages in the service of the Lord, taking shelter of His lotus feet, and therefore he has a direct connection with the saffron

mercy-particles that are strewn over the lotus feet of the Lord. Although when a pure devotee speaks the articulation of his voice may resemble the sound of this material sky, the voice is spiritually very powerful because it touches the particles of saffron dust on the lotus feet of the Lord. As soon as a sleeping living entity hears the powerful voice emanating from the mouth of a pure devotee, he immediately remembers his eternal relationship with the Lord, although up until that moment he had forgotten everything.” (*Śrīmad-Bhāgavatam* 4.20.25)

But I realise it is not enough to merely hear the *vāṇī* and be satisfied with the requisite purification of heart. I have to live my life in accordance with this *vāṇī*. A good disciple means to be a strict follower of the *vāṇī* of the spiritual master. It requires a surrendered intelligence. Of course Śrīla Prabhupāda explained one must be “independently thoughtful”. But we know at the same time one must be thoughtfully independent.

Śrīla Prabhupāda elucidates wonderfully on this point of following the *vāṇī* in another purport:

“When one becomes serious to follow the mission of the spiritual master, his resolution is tantamount to seeing the Supreme Personality of Godhead. As explained before, this means meeting the Supreme Personality of Godhead in the instruction of the spiritual master. This is technically called *vāṇī-sevā*. Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura states in his *Bhagavad-gītā* commentary on the verse *vyavasāyātmikā buddhir ekeha kuru-nandana* (Bg. 2.41), that one should serve the words of the spiritual master. The disciple must stick to whatever the spiritual master orders. Simply by following on that line, one sees the Supreme Personality of Godhead.” (*Śrīmad-Bhāgavatam* 4.28.51).

Desiring and praying to be a better servant of your *vāṇī*...

Yours eternally,
Ānanda Caitanya Dāsa

Ānanda Vṛndāvana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd el tiszteletteljes hódolatokat! Minden dicsőséget neked és Śrīla Prabhupādának!

„A tiszta *bhakták*, akik követik a szabályokat és az előírásokat, s akiknek

tudata tiszta, nagy lelkesedéssel hallgatják és zengik az Istenség Legfelsőbb Személyisége dicsőségét. Aki lehetőséget kap arra, hogy ott, ahol e tiszta *bhakták* élnek, meghallja szavaik szünet nélkül hömpölygő nektárját, mely olyan, akár a folyó hullámszáma, az megelégedik az élet szükségleteiről, és nem hat rá többé semmilyen félelem, bánat és illúzió.” (*Śrīmad-Bhāgavatam* 4.29.39-40.)

Kedves Guru Mahārāja, a veled való kapcsolat célja hogy felismerjük a lelki azonosságunkat és először intelligenciával, aztán hittel, majd végül ragaszkodással újra a Legfelsőbb Úr odaadó szolgálatát végezzük.

Hiteles lelki tanítómesterként te is arra vágysz, hogy felnyisd bennünk a tudás szemét, hogy tanítványaidként megismerjük az Úr transzcendentális szolgálatának folyamatát, tudományát. E törekvésed által az élőlénynek az illúziója véget érhet.

Az odaadó szolgálatnak ez az egyik legszebb gyümölcse, amikor egy lélek újra visszafordítja a tudatát az Úr felé és visszatér az Úr szolgálatába.

Megírtad a *Nava-vraja-mahimāt*, ami elbeszéli Krisna-völgy dicsőségét. Írtál nekünk a szent *dhāmáról*, hogy az őszinte lélek betekinthesse miről is szól a vṛndāvanai élet. Hallva erről az emberben vágyódás ébredhet az örök élet iránt. E vágyódás, mohóság nélkül az ember csak nagyon lassan tud haladni a Vṛndāvanába vezető úton.

Ha beengedjük szavaid szünet nélkül hömpölygő, életet adó folyóját az életünkbe, amint beszélsz nekünk az Úrról, a figyelmes hallással, és az utasításaid követésével az illúzióink arról, hogy mi a boldogság és a szeretet szertefoszlik, és a vágy a tiszta lélek életére megjelenhet.

Tavaly egy hétre leutaztam Krisna-völgybe, hogy a *Nava-vraja-mahimā* első kötetet olvasva végigjárjam Mathurától Nandagrāmáig, Vraja-dhāmát. Ahogy haladtam, sok csodálatos lelki gondolattal találkoztam az utam során. Ezek segítettek, hogy önzetlenebbé váljak, hogy megtanuljam jobban értékelni az odaadó szolgálatot és az Úr szolgálát, hogy a jót látni másokban, nem pedig a hiányosságoknál elakadni. És aminek a legjobban örülök, hogy segített, hogy ragaszkodásom nőjön a szent név szolgálata iránt.

Szavaid segítségével képes vagy behatolni őszinte követőid szívébe, hogy transzcendentális tudással töltsd meg. De az, amit elszeretnél venni tőlünk, a tudatlanság, pont az, ami megakadályoz minket, hogy elfogadjuk a segítségedet. Te képes vagy megváltoztatni minket, de a változást nekünk is akarnunk kell.

Többször mondtad, hogy a lelki tanítómester elfogadásának módja az, hogy az embernek rendszeresen hallgatnia kell őt, amint az Úrról beszél. Ennek a hatására az emberben tényleg változás megy végbe, és amiről hall az megnyilvánulhat a szeme előtt.

Ahogy Nandagrāmáról szóló utolsó oldalon lévő imáidat olvastam, amint vágyakozásodat tárod elének az Úr és *līlāi darśanájára*, és amint ezen elmélkedtem, hogyan vágyasz arra, hogy Nandagrāmába mehess és láthasd a szeretett Uradat, akkor egy pillanatra felnéztem. Próbáltam meditálni ezen, ahogy, mész boldogan vágyakozva. Annyira meglepődtem, ami a szemem elé tárult. Hirtelen megláttalak téged, ahogy éppen mellettem elsétálsz gyors lépteiddel, hogy Nandagrāmába menj. Ugyanis pont aznap jöttél haza Vraja-dhāmába.

Gondoltam, azt a mindenit.

Aztán visszanéztem a könyvbe, hogy tovább olvassam mi lesz, miután bemész Nandagrāmába. De az már nem volt leírva, mivel vége volt a fejezetnek, és az első résznek.

Az Úr és *bhaktái* cselekedeteit nem korlátozza sem idő sem tér, mivel abszolút természetűek – gondoltam. És bármikor is fordulunk hittel ezekhez a könyvekhez, az képes a jelenbe hozni nekünk a valóságot, kapcsolatba kerülni azokkal, akikről olvasunk.

Köszönöm támogatásodat, türelmedet és ajándékaidat, amiket kaptam az elmúlt évben.

Bárcsak az életem útja végén is láthatnálak téged, azzal a különbséggel, hogy akkor már veled tarthatnék, és ne a saját múltammal folytassam az életemet. Bárcsak örökké a jóakaratom tárgya maradhatnék a hiányosságaim ellenére is.

A *vyāsa-pūjā* fesztiválján, mint a tanítványok a te imádatodba merülve töltjük ezt a napot, s ami a tanítvány meghódolásának arányában kiterjed az év minden napjára. Bárcsak az indokolatlan kegyedből valóra válna az a lelki vágyunk, amit ma érzünk, hogy szeretnénk neked jobban és jobban megengedni, hogy az életünket átalakítsd és megváltoztass minket.

Jelentéktelen szolgád:

Ānanda Vṛndāvana Dāsa

Ānandinī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget Isteni Kegyelmednek! Minden dicsőséget Új-Vraja-dhāmának. Minden dicsőséget a csodálatos isteni párnak Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának.

Ma egy csodálatos tavaszi nap van. Kezd kizöldülni Vraja-dhāma. A kisebbik unokámmal – Vṛndāvanīval – megyünk a Guru-kula felé a Yamunā partján. Körülbelül két méter szélességben le van nyírva a friss fű a Ṣaḍ-Gosvāmī úttól végig a Yamunā mentén a Śrīla Prabhupāda sétányig. Ez a lenyírt fű olyan, mint egy üde zöld szalag. Nagyon szemet gyönyörködtető. Vṛndāvanī, aki most négy éves, azt mondja: „Mama ez olyan gyönyörű! A Yamunā és ez a szép zöld út olyan mintha egy háttér lenne Rādhē-Śyāma oltárán.”

Még a fákon nincsenek levelek, csak a rügyek és így Kāliya-ghāṭától az egész Yamunāt végig látni a zsilipig. Tizenöt-húsz vadkacsa ott úszkál vagy napozik a partján. Rengeteg madár csivitel. Vidám tavaszi a hangulat. Nyugalom van, szeretet, és nyílik az élet. Egyszerűen csodálatos a hangulat.

Új-Vraja-dhāma lelki hangulata, tökéletes. Biztos még sok mindent kell kialakítani, hogy olyan legyen, mint amilyennek megálmodtad, amilyennek szeretnéd.

Amikor a Yamunā túloldalán felkapaszkodunk a dombtetőre, és onnan nézünk vissza. Egy rendezett, színes kis falucskát látunk. Rādhē-Śyāma és *bhaktái* otthonát.

Kedves Guru Mahārāja, mindez a te csodálatos szeretettel teli, tiszta szíved vágyának a megnyilvánulása. Mindezt azért nyilvánítottad meg, hogy Rādhē-Śyāma jól érezze magát, hogy otthon érezze magát szerető, szorgalmas *bhaktái* körében.

Bárcsak át tudnám venni ezt a csodálatos hangulatot, ahogy szeretettel alakítod Új-Vraja-dhāma életét! Bárcsak egyé tudnám tenni szívem vágyát a te törekvéseiddel! Bárcsak tudnék egy kis eszköz lenni ebben a nagy munkában! Bárcsak elégedetté tehetnék, és megérteném mi az én feladatomban ebben a transzcendentális prédikálásban!

Kérlek, foglalj le kívánságod szerint a szolgálatodban! Én egy jelentéktelen porszem vagyok. Kérlek, foglalj le lótuszlábad szolgálatában mindörökre! Kérlek, vezess és taníts, mert szeretném elégedetté tenni a *bhaktákat*, téged, és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát teljes szívemmel!

Jelentéktelen szolgád:
Ānandinī Devī Dāsī

Añjavatī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A nap ragyogóan süt, bár még picit hűvös szél fújdogál. Imák, suttogások, halk kacajok hallatszódnak a visszafogott nyüzsgésben. Hívők, helyi lakosok, látogatók, turistacsoportok vesznek körül, különböző nyelveken imádkoznak, beszélgetnek. Itt csak a hölgyek vannak, a férfiaktól elkülönítve. Milyen békés hely ez! Az idő és a történelem folyamán az emberi kapzsiság és hatalomvágy folyamatos háborút és csupán rövid békeidőt eredményezett, de mégis, az imák és a Szent Föld ereje érezhető Jeruzsálemben. Bár Vṛndāvanához hasonlóan, itt is hatást gyakorol a nyugati kultúra mind öltözködésben, mind szokásokban, de az a sok hívő – aki itt a helyszínen vagy a Föld bármely más pontján ebbe az irányba imádkozik – és az ő mély hitük és vallásgyakorlásuk fenntartja a szentségét ennek a földnek.

Az ima ereje nagyon fontos különösen ezekben az időkben. Ha egy lélek belátja és elfogadja, hogy egy magasabb, abszolút személy irányítja az életét, és hogy mindent Neki köszönhet, akkor szolgálattal, imákkal és nevének éneklésével hálálja meg ezt. Ez a felismerés viszont nem jön magától, kell egy hiteles személy, aki útmutatást ad. Az Úr megnyilvánul valamelyik formájában, vagy elküldi fiát, bensőséges társát vagy felhatalmaz személyeket, hogy mutasson utat az elveszett lelkeknek.

Śrīla Prabhupāda eljött közénk önzetlenül, szeretettel, tanítást, példát és az életét adva azért, hogy megérezzük azt az ízt – vagy legalább egy csipetet belőle – amit Ő tapasztalt szeretett Kṛṣṇája mellett. Te pedig, Guru Mahārāja, csodálatos követője, szeretett tanítványa vagy Śrīla Prabhupādának, és az életedet neki ajánlva terelgeted tanítványaidat és más *bhaktákat*, útkereső lelkeket arra az útra, ami visszavezet minket Kṛṣṇához. Ez az út nem egyenes, és tele van bukkanókkal ebben az anyagi világban. Ha viszont kitartunk, akkor csak azt vesszük észre, hogy az úton sétálva a lábunk felkavarja a port, és a távolból ezt Kṛṣṇa észreveszi, és csak szalad felénk, hogy réges-régen elveszített barátját újra magához ölelhesse. Ez az ölelés és az azt követő örök szolgálat az életem célja. Ezt a célt viszont magamtól sosem láttam volna meg, és soha nem lennék képes elérni. A te tanításaid, példád, személyed, életed jelenti számomra a fényt, ami utat mutat, ami kivezet abból a sötétségből, amihez sajnos gyakran még ragaszkodom.

Soha nem tudom visszafizetni azt a szeretetet és azt a kincset, amit a kezembe adtál, Guru Mahārāja! A hála érzése, tudom, nem elég; a tettek mutatják meg igazán, mennyire vagyunk hálásak a másik személy iránt. Sokat kell még tanulnom és fejlődnöm, de addig is mindent nagyon köszönök neked, és igyekszem egyszer valóban hálás lenni és alázatos szolgálóvá válni.

Szolgád:

Añjavatī Devī Dāsī

Antardhī Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának, minden dicsőséget neked!

Te megnyilvánítottad és folyamatosan megnyilvánítod Krisna-völgyet, és ezzel egy különleges lehetőséget biztosítasz számunkra, hogy a szívedben éljünk, a szíveddel társuljunk. Annak ellenére azonban, hogy ez egy páratlan lehetőség, ezzel együtt egy hatalmas kihívás is. Azok akik jól ismernek téged biztosan értik miért is van ez így. Minél közelebb kerül hozzád valaki annál nagyobb az íz, a lehetőség a fejlődésre, ugyanakkor annál intenzívebb a tisztulás is. Te sohasem elégedsz meg másodosztályú dolgokkal, hiszen Kṛṣṇāt és Rādhārāṇīt szolgálod, és Nekik mindig osztályon felüli dolgokat kell felajánlani. Ez természetesen nagyon lelkesítő, sokszor azonban igen nehéz is. Az a tempó amit te diktálsz nekünk húz minket előre, és újra és újra arra késztet, hogy egyre inkább meghódoljunk. Láthatjuk azokat a személyeket akik közvetlen szolgálatot végeznek neked, vagy Śrī Śrī Rādhē-Śyāmának, milyen eltökéltek abban, hogy tökéletesítsék az életüket. Néha amikor vendégek érkeznek Krisna-völgybe csodálattal beszélnek arról, milyen gyönyörű is ez a hely és, hogy milyen szerencsések is azok akik itt élhetnek. Ilyenkor viccesen azt szoktam ajánlani nekik, hogy költözzenek ők is ide, nem egy olyan nagy dolog, csupán néhány kisebb szabályt kell betartani. Ilyenkor mindig nevetnek, hogy nagyon szép, de ők ezt nem tudnák csinálni.

Néha én is hasonlóan érzem magam veled kapcsolatban. Olyan szép és olyan inspiráló minden ami közel áll hozzád, de annyira alkalmatlan vagyok, hogy megfeleljek annak a minőségnek amit te képviselsz. Mit tegyek hát akkor? Elbujdokoljak? Világgá menjek? Úgy viselkedjek mint azok az emberek akik

eljönnek Krisna-völgybe de hazamennek és ugyanúgy élik tovább az életüket mint előtte, mert ez túl nehéz nekik?

Azt hiszem ez nem tenne túlságosan elégedetté téged. Ugyanakkor azt is belátom, hogy maximálisan képesítetlen vagyok a szívedben élni. Mi legyen hát a megoldás?

Kedves Guru Mahārāja! Imádkozom hozzád ezen a kedvező napon, hogy annak ellenére, hogy ilyen szerencsétlen vagyok, ne utasíts el, kérlek fogadd el azt a jelentéktelen szolgálatot amit fel tudok ajánlani, és segíts, hogy felnőhessek ahhoz a minőséghez amit te elvársz. Kérlek add a kegyed, hogy soha ne adjam fel az odaadó szolgálat folyamatát, hanem újra és újra próbálkozzak még ha annyira reménytelennek tűnik is ez a feladat.

Hare Kṛṣṇa

Elesett szolgád:
Antardhī Dāsa

Anupāma Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Nagyon örülök, hogy újra köszönhetlek téged ezen a páratlan napon. Mindig nagy lelkesedés tölt el, ha újra láthatlak. Hisz' olyan szépen prédikálsz és tökéletesen követed Śrīla Prabhupādát. A Kṛṣṇa-tudatos élet, az odaadás élő példája vagy.

Śrīla Prabhupāda kegyéből társulhatunk most veled. A *bhakták* társasága ad képesítést a szent név énekléséhez és a szolgálathoz. Mindent az ő kegyükből kapunk, de addig nem is tudjuk meg, mi a valódi lelki élet, amíg meg nem kapjuk egy tiszta *bhakta* társaságát.

Köszönöm, hogy itt vagy velünk és szolgálhatunk! A társaságodban minden egyszerűvé és egyértelművé válik. Bárcsak mindig a menedékedben maradhatnánk!

Az úr Kṛṣṇa elküldi tiszta *bhaktáit* hogy iránymutatást adjanak az elesett lelkeknek. Nagyon köszönöm, hogy én is részese lehetek azoknak, akik neked köszönhetik a Kṛṣṇa-tudat megismerését és azt, hogy vezetsz minket a lelki élet útján.

Számunkra Śrīla Prabhupāda és a te könyveid a legfontosabb iránymutatók a mai korban. Ez is kegyed megnyilvánulása. Köszönöm, hogy ennyi időt és energiát szánsz az írásra, hogy átadd nekünk a tiszta Kṛṣṇa-tudatot! Remélem, hogy egyszer méltó leszek a szolgálatodra!

*he guro jñāna-da dīna-bandho
svānanda-dātaḥ karuṇaika-sindho
vṛndāvanāsīna hitāvatāra
prasīda rādhā-praṇaya-pracāra*

„Ó lelki tanítómester, isteni bölcsesség adója, bűnösök jótevője! Egyedül te vagy a kegy óceánja, mert másokkal is megosztod saját boldogságodat. Noha Vṛndāvanában laksz, alászálltál a hozzám hasonló bűnös lelkek érdekében, hogy Rādhā Kṛṣṇa iránti magasztos szeretetéről prédikálj nekik. Kérlek, légy kegyes hozzám!”

Elesett szolgád:
Anupāma Devī Dāsī

Āryadeva Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget megjelenési napodnak!

Tegnap bementem egy üzletbe és miközben jártam a sorokat egyszer csak egy úr odalépett, kezét nyújtott, és illedelmesen bemutatkozott, majd én is bemutatkoztam neki. Én *vaiṣṇava*-öltözetben voltam. Kérdezte, hogy Krisna-völgy mikor fogad vendégeket, mert olyan szívesen ellátogatna hozzánk. Érdekli régóta, hogy hogyan élünk.

Nagyon örültem, hogy ilyen közvetlen volt, és válaszoltam neki, meghívtam a tehenészetbe és megígértem, hogy körbevezetem Krisna-völgyben. Elbúcsúztunk és én nagyon lelkes lettem, mert egy ilyen különleges mozgalomhoz tartozhatok, ami az őszinte lelkeket vonzza.

Ez Śrīla Prabhupāda mozgalma, és lelki forradalma. Itt igazából színes, változatos, és kalandokkal teli lett az életünk. Pedig nem így indult.

Átlagos családok átlagos gyermekeként megszülettünk, és elindultunk a

lejtőn lefelé amely csak egy újabb és újabb születést vonzott volna maga után. Ámde egyszer csak közbelépett egy segítőkész, közvetlen hangulatú személy ragyogó arccal, és felajánlotta segítségét. Ilyen őszinte személlyel ritkán találkozik az ember. Ilyen egy *vaiṣṇava* aki Śrīla Prabhupāda katonája. Te pedig, aki a hadseregét vezeted elküldted, hozzánk, ezekhez az átlagos vesztes emberekhez őket. Így kerülhattunk mi is a győztes oldalra. Persze a csata nem ért véget, de annyira megnyugtató, hogy az utasításaidat szemünk előtt tartva mindig láthatjuk a győztes lépéseket.

Kedves Guru Mahārāja, nagyon örülök, hogy így gondoskodsz rólunk, és vigyázol ránk az utunk során. Igazából a te hangulatod, és vágyad, ami a mozgatórugónk. Amennyi szolgálatot ajánlasz Kṛṣṇának az igazából fel sem fogható számomra. Csak azt érzem, hogy a vágyam egyre nő az iránt, hogy kifejezzem hálámat irántad és a *vaiṣṇavák* iránt.

Kérlek, add az áldásodat hogy jó, és kitartó katonája lehessen Śrīla Prabhupāda mozgalmának a te vezetésed által.

Odaadó szolgád:
Āryadeva Dāsa

Aṣṭa Sakhī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy egy olyan korban és időben születtem, hogy találkozhattam veled. Nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy amióta csak elkezdtem gyakorolni a Kṛṣṇa-tudatot, olyan *bhakták* vesznek körül, akik tudásukkal és szívükkel menedéket adnak számomra, és példát mutatnak arra, hogyan szolgáljam a *bhaktákat*. Nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy kegyükből a tanítványod lehetek.

Indokolatlan kegyed olyan helyzetet ad már itt, az anyagi világban, ami felmérhetetlen kincs az életemben. *Bhakták* közösségében élhetek, végtelen szolgálatot végezhetek nekik, szolgálhatom Rādhā-Śyāmasundarát, és a birodalmukban élhetek. Mindig próbálok rájönni, vajon miért kaptam ezt az indokolatlan szerencsét, és mindig csak egy válasz jut eszembe. Végtelen, tiszta szereteted lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda és Rādhā-Śyāma iránt

tökéletesen beteljesíti azt a csodát, amit Śrīla Prabhupāda az ISKCON alapításával adott számunkra, az anyagi világban elmerülő, feltételekhez kötött lelkek számára.

Olvasom a *Nava-vraja-mahimāt*, és csak ámulok azon az őszinte szereteten, amellyel megpróbálsz bevinni minket a lelki világba. Nem mintha eddig nem ezt tettet volna. Hiszen minden szolgálatoddal – a prédikálással, a *mūrtik* imádatával, Vraja-dhāma fejlesztésével, a könyveiddel – próbálsz elterelni a figyelmünket illuzórikus anyagi ragaszkodásaink tárgyairól, és folyamatosan lehetőséget adsz számunkra tanulni és gyakorolni a Kṛṣṇára való emlékezést. De a *Nava-vraja-mahimā* kicsit más. Még csak a második kötetet olvasom, és nem tudom, mi vár még ránk a következő kötetekben, de a lelki élet olyan csodálatos mélységeit tárod elének, hogy rájöttem, amit eddig lelki életnek hittem, az még javában az anyagi világ része, és igazából semmit nem tudok róla.

Menedéked az egyetlen reményem elesettségemben, amibe kapaszkodni tudok. Meginingathatatlan hited, végtelen türelmed, tiszta alázatod és őszinte szereteted adja ezt a menedéket. Köszönöm szépen, Guru Mahārāja, hogy Vraja-dhāmában élhetek, hogy itt szolgálhatok, és hogy adtad Rūpa Gosvāmī gyönyörű imáját mindehhez:

*idaṁ seva-bhāgyaṁ bhavati sulabhaṁ yena yuvayoś
chatāpy asya premaṇaḥ sphurati na hi suptāṭ api mama
padārthe 'smin yuṣmad-vrajaṁ anuvivāsaṇa janitas
tathāpy āśā-bandhaḥ parivṛdha-varau mām draḍhayati*

„A tiszta szeretet tündöklő kincsére, amelynek birtokában oly könnyű elnyerni a Nektek ajánlott közvetlen szolgálat áldását, még nem találtam rá, és még álmomban is csak keresem. Ó, Királyom és Királynőm, csupán az, hogy a Ti Vrajátokban élhetek, nagy reménységgel tölt el.”

Köszönöm szépen, Guru Mahārāja, hogy lehetőséget adsz erre a reményre!

Jelentéktelen szolgád:
Aṣṭa Sakhī Devī Dāsī

Āśutoṣa Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

Your presence amongst us is the shiny and directive light in our lives. As you said once, that we have been playing the ocean of material existence sometimes in rough water, sometimes against unfavourable winds, and sometimes in the face of dangerous pirates. Still your presence is the only firm point, a sweet inviting sound that attracts our lives to follow your example.

As the well-known analogy goes that following one's spiritual master is like boarding a boat on the ocean of material existence. The boarding happens by following the instructions of the spiritual master and this way one can stay dry. Many times our ignorance makes us jump back into the water, but you still provide an invisible bubble for us, to make sure we are protected from the influences of the material nature. Judging with our very blind senses we do not realize that even though we are deep in the water, we are just dry. Dry, because we have your presence in our lives, a very special association that in itself is able to provide much more than the whole material creation is able to offer, and that is the very sweet engagement in the service of Śrī Śrī Rādhē-Śyāma.

Dear Guru Mahārāja, there are no words that would be able to convey the substance of the meaning how special you are, or how fortunate I am. The only thing I am able to say is thank you very very much!

Your servant,
Āśutoṣa Dāsa

Atula Kṛṣṇa Dāsa

Kedves Śrīla Gurudevám!

Hadd ajánljam tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked Isteni *vyāsa-pūjād* alkalmából (is)!

Sok évvel ezelőtt hallottam tőled, hogy a lelki tanítómester legnagyobb

öröme, ha látja, hogy a tanítványa fejlődik a lelki életben. Mint minden *vyāsa-pūjā* felajánlás előtt, most is átvizsgáltam a tudatomat. Vajon milyen gondolatokat, érzelmeket, szavakat leginkább érdemes ajánlanom neked? Sok-sok felmerült, de szívem újra és újra boldogan visszahúzott egyhez. A következőkben ezt szeretném veled megosztani:

Drága lelki tanítómesterem! Huszonnégy év Kṛṣṇa-tudatért tett erőfeszítéseim számomra látványos gyümölcsét fedezem fel 2015 elején: elkezdem tapasztalni, amit több mint húsz évvel ezelőtt mondtál nekem, miután így könyörögtem hozzád: „Guru Mahārāja, kérlek szépen, ments meg!” Ezt válaszoltad: „Már meg vagy mentve, rajtad múlik a többi.”

Úgy érzem, kibontakozóban van a szabad akaratom az *anarthāim* örvényében, s megértettem, jobban, mint eddig bármikor, hogy nem tartozom ehhez a világhoz, a testemhez és annak tartozékaihoz. Már nem akar az elmém fejvesztve menekülni a *pūjārī*-szolgálatból, értem, amit szoktál idézni Śrīla Prabhupādától: „A *pūjārīk* a legszerencsésebbek!”

Le akarok mondani a kéjről, elszántabban, mint eddig valaha! Akarom, hogy úgy tudjak *japázni*, hogy közben ne legyek tudatos erről a világról. Akarom a szent nevet! Egyre közelebb érzem magam a döntéshez: minden árat hajlandó vagyok fizetni azért, hogy a szent név az életem és a lelkem legyen!

A *vaiṣṇavák* alázatos tulajdona leszek, s olyan könyörületessé válik majd a szívem az elesett lelkek felé, ami tetszeni fog Śrī Caitanya Mahāprabhunak! Tökéletes férj és apa akarok lenni. A szentírások szerelmese és követője leszek! Nem bánom, ha ezen eredmények elérése boldogtalanságot hoz rám! Majd sírni fogok a szent névhez és még mélyebbre hajolok a *vaiṣṇavák* kegyéért! Egyre kel fel a szívemben Kṛṣṇa napja: Őrajta kívül nincs más a teremtésben. Az Ő elégedettségén kívül semmi másnak nincs értelme.

Kedves Śrīla Gurudevám! Ez az egy, amit szeretnék neked ajánlani: negyed évszázados keserves küzdelem után végre úgy érzem, látom a mindent átható negativitás halálának közeledtét, s igazán reménytelivé váltam. Ezt kívánom neked ajánlani lótu szlábad elé: fejlődtem!

Mialatt dicsőítem magamat, kérdeztem magamtól, mi van, ha *māyā* is olvassa ezt a felajánlást? A válaszom: nem bánom, a lényege az ennek, hogy mindez a te dicsőséged! Neked köszönhetem ezen állapotom elérését, drága Śrīla Gurudevám! Halvány fogalmam sincs, hogyan dolgozol értem a háttérben, milyen s mennyiféle áldozattal jár ez neked.

Érdekes, hogy amit neked felajánlok, mindezt tőled kaptam. Mint amikor apukától kapott zsebpénzből ajándékot vesz a fiú az apjának.

Életlevegőm forrása, drága Śrīla Gurudevám! Életemet lótu szlábadnak ajánlottam, s ezek a lábak viszonznak kedvesen szegény lelkem felé. Nem

akarok felszabadulni ennek a rút világnak a nyomorúságától, ha a missziódnak az kedvez! Nem akarok gazdag vagy híres lenni! Mennyei nők társasága? Ha csábítani akarnak, végtelen Isteni Kegyelmedből csak rájuk fogok mosolyogni, mint Haridāsa Ṭhākura Māyādevīre, amikor megkísértette őt. Nem akarok visszatérni Goloka Vṛndāvanába, hacsak a feljebbvalóim nem óhajtják azt.

Küldetésem, hogy egy napon azt mondd a szemembe, súgd a szívemben, vagy add át álmomban lelkemnek az elismerésed: „Igaz tanítványom vagy.” Ilyen emberré szeretnék válni.

Legdrágább Śrīla Gurudevám, könyörgöm hozzád: *rākho rāṅgā-caraṇera pāṣa*.

Lótuszvirág lábad áldása nélkül nyomorult, kínlódó:
Atula Kṛṣṇa Dāsa

Bālamodaka Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

Minden dicsőséget neked megjelenési napod alkalmából!

Ahogy a felajánlásomra készültem, igyekeztem feleleveníteni a legszebb élményeimet, melyeket veled élhettem át az elmúlt évben. Eszembe jutott az eddigi legnagyobb esemény, amin kegyedből részt vehettem. Ez Rādhē-Śyāma átköltöztetése volt, egy nagyon különleges nap. Amikor hallottam, hogy beleegyeztél abba, miszerint nekem is juthat szolgálat azon a napon, nagyon lekötelezve éreztem magam. El sem tudtam volna képzelni pár évvel ezelőtt, hogy ennyire nagy bizalmaddal fogsz kitüntetni. Persze mindig vágyok arra, hogy megkapjam az áldásaidat, de ez valóban egy nagy kitüntetés volt a számomra. Mire ez a felajánlás eljut hozzád, Ők már az új, számukra legmél-tőbb körülmények között lesznek, vannak. Ez a te szüntelen erőfeszítésednek köszönhető. Életre szóló példát adtál a *bhaktáknak*, miként kell mindenüket az isteni pár elégedettségeért áldozni.

Mielőtt megismertem a Kṛṣṇa-tudatot, olyan bűnös voltam, hogy arról jobb nem is beszélni. A szörnyű az, hogy ezek a bűnök még mindig hatással vannak az életemre. Minden nehézség közepette viszont, bármikor szerető, megnyugtató mosolyodra gondolok, elszáll minden aggodalmam. Biztató

jelenléted – akár személyes vagy utasítás formájában – újra és újra erőt ad nekem a harcban, amit az elmémrel vívok. Minden nap, amikor a podcasteket hallgatom, vagy könyveidet olvasom, egyre nagyobb remény tölti el a szívem, hogy egy napon majd tiszta szívvel szolgálhatlak téged. Korábban is írtam már neked, hogy olyan utat raktál le a magyar *yātrā* és a világ *bhaktái* elé, amin gondtalanul haladhatunk vissza Kṛṣṇához, vissza Rādhé-Śyāmához. Ez az érzés csak erősödik, és egyre mélyebben meggyőző arról, hogy életem legjobb döntését hoztam akkor, amikor nálad kerestem menedéket.

Nemrég olvastam a hetedik énekben egy verset, melyben a lelki tanítómestert dicsőíti Prahlāda Mahārāja. Ez a vers a kilencedik fejezet huszonnyolcadik verse:

„Kedves Uram, óh, Istenség Legfelsőbb Személyisége! Mivel egymás után kerültem kapcsolatba az anyagi vágyakkal, lassan egy kígyókkal teli, kiszáradt kútba estem, ahogy az emberek többsége teszi. Szolgád, Nārada Muni azonban kegyesen elfogadott tanítványának, s megtanított arra, hogyan lehet elérni ezt a transzcendentális szintet. Legfőbb kötelességem tehát az, hogy szolgáljam őt. Hogyan is hagyhatnám el a szolgálatát?”

Ez a meditációm, amit igyekszem mindig szem előtt tartani: téged szolgálni teljes erőmből és szívemből. Bár teljesen alkalmatlan és ostoba vagyok ehhez, mégis arra kérlek, légy kegyes hozzám és tartsál meg magad mellett, mert te vagy az egyetlen esélyem!

Szolgád:

Bālamodaka Dāsa

Balarāma Dāsa

Hare Kṛṣṇa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

A vezetői *saṅgán* készült felvételeidet hallgattam a *varṇāśramával* kapcsolatban. Ebből kifolyólag eltűnődtem, hogy honnan is kerültem ide. Ahogy számoltam rájöttem, hogy mikor beköltöztem a templomba akkor nagyjából huszonkét és fél éves voltam, s ez nagyjából huszonkét és fél évvel ezelőtt volt. Ez egy rég várt fordulópont az életemben.

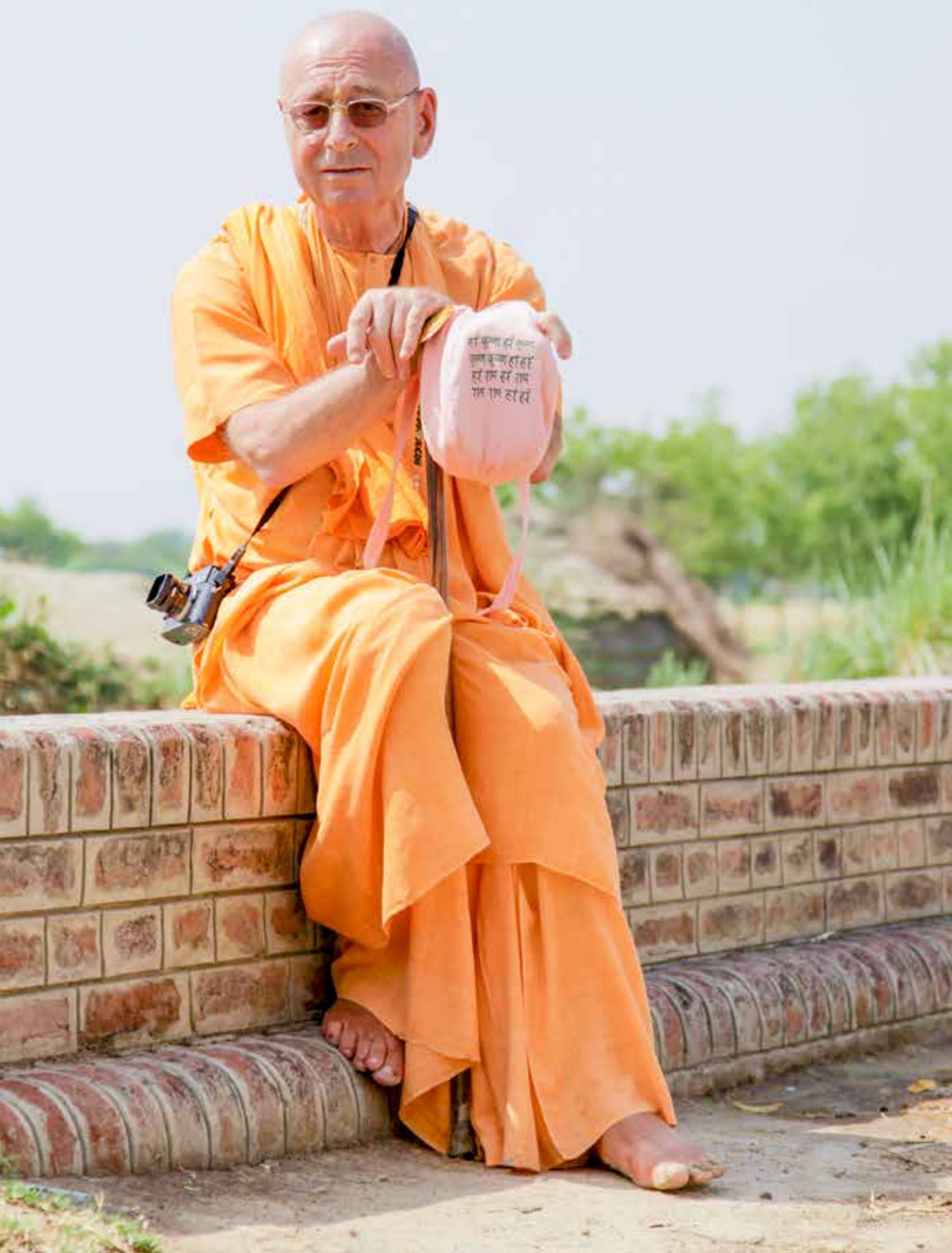

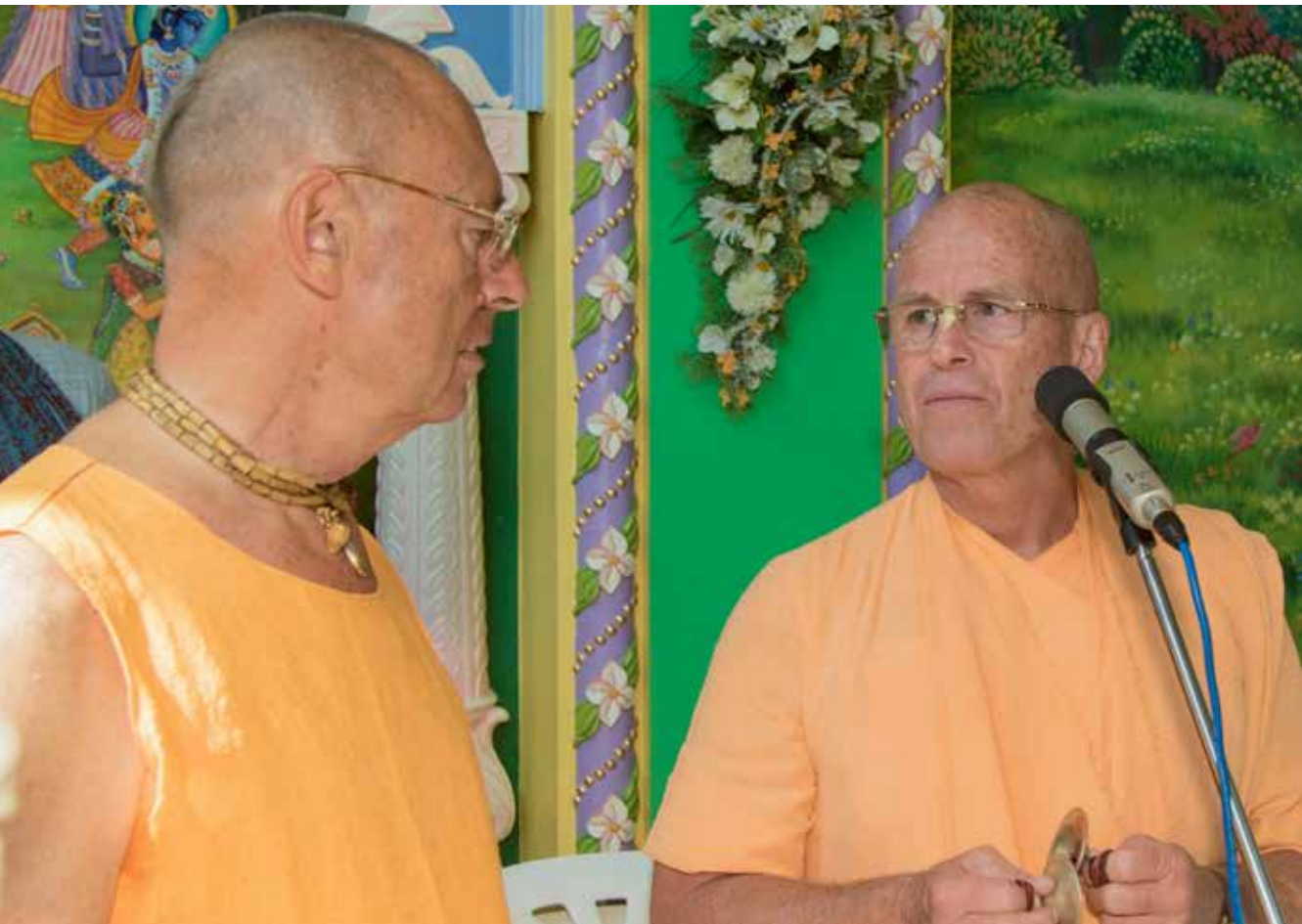

Egy ilyen szent közegben nem volna szép dolog a múltamat felidézni, és haszna se volna, mert a konklúzió nélkül is levonható.

Közvetve vagy közvetlenül, de az elért pozitív változás a te hatásodnak köszönhető, ezért végtelen hálával tartozom.

Sosem fogom tudni viszonzni ezt, de remélem, hogy néhány élet szolgálattal kifejezhetem, hogy mit érzek, mert így leírva csupán néhány betű lenne egy papíron.

Röviden így fogalmaznám meg: habár ezt az életemet elrontottam, kérek, adj még egy esélyt!

Idén is köszönöm szépen!

Szolgád:

Balarāma Dāsa

Bhakta Barcza Laci

Kedves Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked!

Nagyon különleges érzés hogy megfogalmazhatom neked a köszönetemet.

Olyan sok mindent kapok tőled, és mindent úgy fogadok el, mint szomjazó a vizet a sivatagban. Sokat gondolkodom rajta, mivel érdemeltem ki azt a különleges kegyet, ahogyan törődsz velem. Tudok-e egyáltalán valaha is tenni valamit, hogy ki tudjam fejezni mennyire hálás vagyok neked mindenért!

Lehetetlen meghálálnom, amit kaptam tőled. Igyekszem erőfeszítést tenni, hogy jól végezzem a kötelességem és minnél jobban igyekszem, annál inkább megértem, mennyire lehetetlen vállalkozás. Csak a te a kegyedből érhetek el bármilyen eredményt.

A legnagyobb kincset kapom tőled, hogy törekedhessek a tiszta odaadó szolgálatban. Köszönöm a szeretetteljes gondoskodást!

Igyekvő szolgád:

Bhakta Barcza Laci

Bhagavat-priya Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked megjelenésed e kedvező napja alkalmából!

*aṁśo bhagavato 'smy ahaṁ sadā dāso 'smi sarvathā
tat-kṛpāpekṣako nityaṁ tat-preṣṭha-sāt karomi svam*

„A Legfelsőbb Úr parányi szerves része vagyok, és mindig, minden tekintetben örök szolgája. Minthogy mindig kegyében és kedvességében reménykedem, felajánlom magam legkedvesebb szolgájának a lelki tanítómesteremnek.“

Köszönöm szépen, hogy Rādhe-Śyāma birodalmává varázsoltad a világnak eme szegletét, létrehozva és felépítve a magyar *yātrāt*. Mely az ISKCON egyik ragyogó ékkövévé vált. Ez az a hely ahol a tébolygó lelkek menedékre lelnek. Köszönöm a sok megértést és megvalósítást melyet tőled kaptam, arra vonatkozólag, hogy Śrīla Prabhupāda mozgalmába milyen hatalmas kegyet kapnak a *bhakták*. Hiszen minden egyes tanítványodra tervet készítesz szeretett Kṛṣṇáddal együtt, hogy megmentsd őket. Hihetetlen védelmet biztosítva számukra a bűneiktől, melyekből csupán ízelítőt kapnak, biztosítva számunkra a lelki előre haladás lehetőségét. Ráadásul megkapunk minden áldást tőled, a felemelkedésünkhöz, figyelembe veszed feltételekhez kötöttségünket és lefoglalod azokat az Úr odaadó szolgálatába. Az Úr Caitanya világ megmentő tervének a részesévé teszel minket. Hiszen az Úr Nityānanda hangulatával átítatott kegyedet mindenkire záporosóként hullatod. Köszönöm neked e páratlan és egyedülálló lehetőséget, hogy tanítványodként, Śrīla Prabhupāda mozgalmának tagja lehetek. Kérlek, add továbbra is indokolatlan kegyedet nekem, nyomorult szolgádnak!

Örök szolgád:

Bhagavat-priya Dāsa

Bhārata

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked!

Köszönöm szépen, hogy itt vagy velünk: tanítványaiddal, a magyar *yātrāval*. Nagyon, nagyon szerencsések vagyunk, hogy a te lótuszlábaid menedékében gyakorolhatjuk a Kṛṣṇa-tudatot.

Hihetetlen nagy dolog, hogy itt vagy velünk. Néha elgondolkodok azon, hogy mi mindent tettél már értünk. Létrehoztad Krisna-völgyet, a budapesti templomot, megalapoztad Magyarországon a Kṛṣṇa-tudatos mozgalmat, rengeteget prédikáltál, és prédikálsz jelenleg is. Ma, amikor mindezek már működnek, azon dolgozol, hogyan tökéletesítsd őket, és biztosítsd a jövőjüket. Végiggondolva mindezeket, ha itt megálltál volna, már akkor is óriási szolgálatot tettél volna a világnak.

Ráadásul mindezek mellett még rendkívüli és csodálatos könyveket is írsz. Ma már három országban prédikálsz, GBC vagy, és természetesen gondját viseled a sok-sok tanítványodnak.

Mindig csodállak, hogy ennyi dolgot csinálsz, és természetesen a legjobb minőségben teszed ezeket. Olyan alapot adsz ezzel a munkásságoddal a magyar *yātrānak*, amelyet ha követnek a *bhakták*, elérhetik az élet célját.

Nagyon hálás vagyok neked. Annyi szépet kaptam már tőled. Sok törődést, figyelmességet. Próbálom viszonzni most azzal, hogy a számodra kiemelkedően fontos könyvosztást csinálom. Remélem, hogy elégedetté tudlak majd tenni vele.

Köszönöm, hogy itt vagy velünk, és tökéletes példát mutatsz, arra, hogy hogyan éljünk. Bármi történik, te rendíthetetlenül mérsz előre, hogy örömet szerezz Rādhé-Śyāmának.

Remélem, hogy a kegyedből egyszer én is elégedetté tudom majd tenni Öket.

Kívánom, hogy sikeres légy bármibe kezdesz, és, hogy véghez tudd vinni céljaidat.

Jelentéktelen szolgád:

Bhārata

Bhuvaneśvara Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked!

*he guro jñāna-da dīna-bandho
svānanda-dātaḥ karuṇaika-sindho
vṛndāvanāsīna hitāvatāra
prasīda rādhā-praṇaya-pracāra*

„Ó lelki tanítómester, isteni bölcsesség adója, bűnösök jótevője! Egyedül te vagy a kegy óceánja, mert másokkal is megosztod saját boldogságodat. Noha Vṛndāvanában laksz, alászálltál a hozzám hasonló bűnös lelkek érdekében, hogy Rādhā Kṛṣṇa iránti magasztos szeretetéről prédikálj nekik. Kérlek légy kegyes hozzám!”

Kedves Gurudeva! Évről évre mindig ugyanaz jut először eszembe ezen a legkedvezőbb napon, megjelenésed ünnepén. Ha csak belegondolok, mi lenne velem, ha nem lettem volna olyan szerencsés, hogy megkapjam indokolatlan kegyed... De nem! Még belegondolni is szörnyű!

Szeretném neked ismét megköszönni, hogy a *bhakták* társaságában élhetek, hogy lehetőségem van az odaadó szolgálat gyakorlatait végezni, hogy hallhatok Kṛṣṇáról és az Ő társairól, tulajdonságaikról és kedvteléseikről. Köszönöm, hogy megkaphattam az Úr szent nevét, a legkegyesebb Úr minden bűnös visszahatást elpusztító szent nevét, melyet énekelve megszabadulhatunk az anyagi létezésből és képesek leszünk megpillantani az Úr lótuszlábát. Köszönöm, hogy szolgálhatom az Urat gyönyörű *arcā-vigraha* formájában és köszönöm, hogy itt az anyagi világban, ahol minden szennyezett, lehetőséget kaptam, hogy egy szent helyen élhetek, ami megtisztít minden élőlényt, aki kapcsolatba kerül vele.

Köszönöm ezeket a páratlan ajándékokat, melyeket szeretett lelki tanítómestered, az ISKCON alapító *ācāryája*, az egész világ megmentője, Ő Isteni Kegyelme Śrīla Prabhu-pāda adott oda őszinte követőinek, akik végtelen jóindulatukból az egész világgal megosztják kincseiket.

Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

Jelentéktelen szolgád: Bhuvaneśvara Dāsa

Bhaktin Boros Eliza

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

Kérlek engedd meg, hogy megpróbáljalak dicsőíteni ezen a kedvező napon.

Már tavaly június óta nagyon vártam, hogy kifejezhessem neked végtelen hálámat, azért hogy meghívtad Devakī mātājīt Krisna-völgybe, hogy tartson egy szemináriumot a *mātājīknak*. Bevallom, először kicsit kételkedve mentem az első előadásra, vajon mit takarhat a cím: A nők szerepe a Kṛṣṇa-tudati mozgalomban? Mivel Devakī mātājīt te hívtad meg, gondoltam, biztosan valami fontos és hasznos dolgról lesz majd szó. Valóban így is történt...

Szeretném neked megköszönni azt a körültekintő, minden részletre kiterjedő törődést, amivel körülveszel minket és az élet minden területén segítesz nekünk abban, hogy elsajátítsuk a lelki kultúrát és megértsük annak igazi mély jelentőségét. Azt hiszem a többi szemináriumon részt vett *mātājī* nevében is mondhatom, hogy nagyon mély változás ment végbe bennünk.

A szeminárium után nagy örömmel beszélgettünk róla, hogy te mindig tudod, hogy pont mire van szükségünk, ami tovább segít minket a lelki fejlődés rögzös útján.

Köszönöm azt a végtelen kegyet, amit záporozol ránk, hogy kitaláljunk a Kali-yuga sötétségéből.

*sādhūnām sama-cittānām
sutarām mat-kṛtātmanām
darśanān no bhaved bandhaḥ
puṁso 'kṣṇoḥ savitur yathā*

„Amikor valaki szemtől szemben megpillantja a napot, többé nem létezik sötétség a szeme számára. Éppen így amikor valaki szemtől szemben meglát egy *sādhut*, egy *bhaktát*, aki teljesen eltökélt, s aki meghódolt az Istenség Legfelsőbb Személyiségének, nem lesz többé rabja az anyagi kötelékeknek.”

(Śrīmad-Bhāgavatam 10.10.41)

Minden dicsőséget csodálatos személyednek!

Szolgád:

Bhaktin Boros Eliza

Bhaktin Bozóki Diána

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked!

Nagyon nehéz szép szavakat találni lótuszlábad dicsőítésére. Nincsenek is megfelelőek, amelyekkel kifejezhetném, hogy milyen csodás személy is vagy. Ezért bocsánatot kérek. Mégis kérlek, fogadd el ezt az apró felajánlást, amit most írok neked.

Szeretném megköszönni, hogy itt lehetek, mivel ez csak a te kegyedből lehetséges. Mindig az volt a vágyam, hogy valamivel szolgálhassalak téged és tudtam, hogy azzal teszem neked a legjobb szolgálatot, ha kimegyek az utcára és osztom Prabhupāda könyveit.

Nem könnyű, mert nagy a küzdelem az elmémmel. Olyankor mindig arra gondolok, amikor minden nap vártál minket haza a Maratonon, és nagy mosollyal csak kérdeztél minket, hogy mi történt aznap. Látszott, hogy annyira boldog voltál mikor hazaértünk és megtudtad, hogy aznap mennyi könyvet sikerült kiosztani. Gondoskodtál rólunk, mint egy aggódó apuka és mindig érdeklődtél, hogy hogyan érezzük magunkat, hogy eleget pihenünk-e és eleget eszünk-e. Nekem mindig ezek az emlékek jönnek fel nap, mint nap és töltenek el lelkesedéssel, ami segít, hogy tovább tudjam folytatni.

Csak az van előttem, hogy szeretném a *bhaktákat*, téged és Caitanya Mahāprabhut elégedetté tenni, de annyira elesett vagyok és annyira gyenge! Az anyagi vágyak befolyásolnak és néha elvesztem a célt, pedig mi más értelme lenne az életnek, ha nem ez?

Kedves Mahārāja! Imádkozom hozzád és a kegyedet kérem, hogy egyszer eljuthassak arra a szintre, amikor már csak ezért tudok élni.

gurudev!

*krpā-bindu diyā, koro' ei dāse,
tṛṇāpekḥā ati hīna
sakala saḥane, bala diyā koro',
nija-māne sprḥā-hīna*

*sakale sammāna korite śakati,
deho' nātha! jathājatha
tabe to' gāibo, hari-nāma-sukhe,
aparādha ha'be hata*

*kabe heno kṛpā, labhiyā e jana,
kṛtārtha hoibe, nātha!
śakti-buddhi-hīna, āmi ati dīna
koro' more ātma-sātha*

*jogyatā-vicāre, kichu nāhi pāi,
tomāra karuṇā sāra
karuṇā nā hoile, kāndiyā kāndiyā,
prāṇa nā rākhibo āra*

„Gurudeva! Kegyed egyetlen csöppjével a fűszálnál is alázatosabbá tudod tenni szolgádat. Add meg nekem az erőt, hogy elviselhessek minden próbatételt és szenvedést, és szabadíts meg minden vágytól, ami a személyes megbecsülésre irányul.

Ó, Uram és Mesterem! Add meg nekem az erőt, hogy megfelelően tisztelhessek minden élőlényt. Csak akkor leszek képes nagy eksztázisban énekelni a szent nevet, és akkor fog minden sértésem megszűnni.

Ó, Uram és Mesterem! Mikor részesül már ez a *bhakta* kegyed áldásában? Ostoba vagyok, gyenge és elesett. Kérlek, tégy szeretett szolgáddá!

Ha magamba nézek, semmi értékeset nem találok. Csak a kegyed révén létezem. Ha te nem vagy kegyes hozzám, egyfolytában sírok, és lassan elszáll belőlem az élet.”

Érdemtelen szolgád:
Bhaktin Bozóki Diána

Braja-latā Devī Dāsī, Mādhava Dāsa és Gopīnātha

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Tiszteletteljes hódolatunkat ajánljuk a lelki tanítómesterünknek, aki mindig a lelkes Kṛṣṇa-tudat állapotában van, és ebben a lelkes állapotban minket is arra kért, hogy így tegyünk!

Megjelenésed napja alkalmából kívánjuk, hogy Kṛṣṇa egészségben éltesse sokáig közöttünk, gyarló elesett lelkek között. Nagy áldás, hogy egy ilyen tiszta *bhakta* lábnyomait követhetjük és társulását megkaphatjuk.

Körülötted mindig vibrál a levegő, a *bhakták* örömteli szívvel szolgálnak téged és isszák a szavaidat. A megjelenésed is tekintélyt parancsoló, kifogástalan, elegáns és ragyogó.

Nagy kincs vagy számunkra, mert Kṛṣṇa vágyát teljesítetted be, és beara-nyozod ezt az aggodalmakkal teli múlandó és csalóka világot. Csodálatos templomot hoztál létre Budapesten és Krisna-völgyben Kṛṣṇa gyönyörűséges imádandó *mūrti* formáival, lelkes és elkötelezett *bhaktákkal*.

Kegyedből nagyszerű könyvek és szent helyek nyilvánulnak meg, amelyek a lelki világba engednek nekünk bepillantást nyerni, és segítik a transzcendentális úton haladót. Napi szinten foglalkozol a problémáinkkal, tanítasz minket és közvetlen társulásoddal ajándékozol meg bennünket a podcastokon keresztül.

A *saṅkīrtanás bhaktáid* országszerte osztják a szent nevet esélyt adva ezzel a szenvedő lelkeknek a felszabadulásra. A mozgalom szent lelki ételt is ad az éhezőknek.

Vezetői feladatokat látsz el, és nem csak országos szinten. Bár több száz tanítványnak adsz menedéket, személyes találkozásunkkor egy mosollyal mindig megajándékozol.

A magunk fajta egyszerű embernek szinte felfoghatatlan ez a potenciál, lelki erő, munkabírási, amellyel rendelkezél és, hogy ennyi mindent kézben tartasz, irányítasz. Kṛṣṇa és Śrīla Prabhupāda áll mögötted, beléjük vetett mélységes mély tiszta hited emel téged ilyen magasra.

Visszafizetni sohasem tudjuk azt a sok jószágot, törődést és transzcendentális gondoskodást, amit tőled kapunk, ezért maradunk jelentéktelen szolgálid:

Braja-latā Devī Dāsī, Mādhava Dāsa és Gopīnātha

Brijbāsī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom lótuszlábaidnál! Minden dicsőséget neked isteni megjelenésed napján! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma- svāminn iti nāmine*

A *Śrīmad-Bhāgavatam* első énekének egyik magyarázatában Śrīla Prabhupāda ezt írja:

„... az embernek fel kell emelkednie a jóság (*sattva*) kötőerejének szintjére, hogy alkalmas legyen az Űr odaadó szolgálatára. De ha akadályok állnak a fejlődés útjában, egy képzett lelki tanítómester irányításával bárki – még a *tamas* szintjéről is – fokozatosan felemelkedhet a *sattva* síkjára. Az őszinte jelöltnek ezért egy képzett lelki tanítómesterhez kell fordulnia fejlődése érdekében, s a hiteles, képzett lelki tanítómester képes lesz vezetni a tanítványt, álljon az élet bármely szintjén, legyen az a *tamas*, a *rajas* vagy a *sattva* szint.”
(*Śrīmad-Bhāgavatam* 1.2.24. magyarázat)

Egy ilyen képzett lelki tanítómester vagy te is, Guru Mahārāja, akiről a *Śrīmad-Bhāgavatam* ír. Mindent biztosítottál a számunkra, hogy sikeressé tehesük a lelki életünket: a legkiválóbb lakhelyet, Krisna-völgyet, hogy szent *dhāmában* élhessünk, és ebben a lenyűgöző lelki környezetben egyszerű, *sāttvikus* életvitel vezetésével törekedhessünk a lelki tökéletesség elérésére. Kevés *bhaktának* adódik ilyen lehetősége a világban. Az a csodálatos irodalom, ami árad belőled és ami még benned rejlik a lelki táplálékom a *bhakti* útján, amellyel arra tanítasz bennünket, hogyan kell tiszta szívből szeretni Kṛṣṇát, ahogyan azt a *braja-vāsik* teszik. *Bhajanáid* az odaadó elmélyüléseid a szent nevek éneklésében és egyben a szívünk tisztításának kulcsa is. Előadásaid a fény, ami tiszta képviselője Śrīla Prabhupāda tanításainak és amellyel kivezetsz bennünket a tudatlanság sötétségéből.

Bármerre járok Krisna-völgyben, mindenütt a te odaadásod és lankadatlan erőfeszítésed nyomait fedezhetem fel, amivel próbálsz elégedetté tenni Śrīla Prabhupādát, Rādhā-Śyāmasundarát és a *bhaktákat*. Ez jó lehetőség a számomra, hogy mindig emlékezhessen rád és hálás lehessen mindezért.

A lelki tanítómester és tanítvány kapcsolatában a te kiválóságod vitathatatlan. Újra és újra elcsodálkozom a végtelen türelmeden és kitartásodon, amivel

vezetsz a lelki életben mint örök jóakaróm, lelki apukám és bizalmas barát.

Én egy elesett lélek vagyok, akit az ostoba makacsság és mély tudatlanság jellemez. Ez bizonyítja alkalmatlanságomat, mint tanítvány. Mégis a kegyedért fohászkodom, hogy hadd maradhassak a lótuszlábad menedékében, mert nincs másom ezen kívül, s ha majd a kegyedből egy napon bekövetkezik lelki ébredésem és a lábaid elé helyezem azokat az értéktelen dolgokat, amit most még kincseimnek tudok, akkor könnyű szívvel mondom majd, hogy: „Itt vagyok, Guru Mahārāja!”

Raghunātha Dāsa Gosvāmī verse az imádságom, ami ebbe az irányba vezet:

*gurai goṣṭhe goṣṭhālayiṣu sujane bhūsurā-gaṇe
sva-mantre śrī-nāmnī vraja-nava-yuva-dvandva-śaraṇe
sadā dambhaṁ hitvā kuru ratim apūrvām atitarāṁ
aye svāntardhātāś catubhir abhiyāce dhṛta-padaḥ*

„Óh, elme! Megfogom a lábad és édes szavakkal így könyörgök: Kérlek, dobd el a büszkeségedet, és fejlessz ki intenzív, különleges szeretetet lelki tanítómasterem, Vrajabhūmī, Vraja lakói, a *vaiṣṇavák*, a *brāhmaṇák*, a *gāyatrī-mantra*, a szent név és a transzcendentális menedék – azaz Vraja fiatal párja – iránt!”

Elesett szolgád:

Brijbāsī Devī Dāsī

Bhaktin Bulla Hajnalka

Dear Śivarāma Swami Mahārāja,

Please, accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Writing Vyāsa-pūjā letter to you has always been special for me: the ultimate opportunity to escape from the material world by focusing on your presence in my life. I managed to fall into this place and used to feel lonely and miserable about this situation. Now I feel joy and determination as I could experience the mercy and the unconditional love of Kṛṣṇa towards a fallen soul like me. You and your beautiful devotees gave me this experience. Simply gave me the meaning of life....

In this material world nothing makes any sense other than devotional service to Lord Kṛṣṇa. Kṛṣṇa You give to me by being a bona fide spiritual

master. That is how simply You give me a purpose for this life: serving You means pleasing Kṛṣṇa and fulfill our task in this world.

Śrīla Prabhupāda in two sentences defined the start and the goal:

“The first qualification to become devotee is simplicity.”

“Crying in love: this crying is the last word in the progressive path of devotional service.”

You gave me the method: “Be determined, you yourself must be determined!”

So my understanding is to simply be determined and just do it: chant and serve the devotees!

Thank you is a poor phrase to express my feelings, but still: thank you that I am sitting here in Budapest and have the opportunity to write you this letter. Without meeting you in person it would not have happened, THAT I know for sure.

Well, the first Vyāsa-pūjā letter I wrote you in 2010, 5 long years ago.... You can see, I am very fallen, moving extremely slow on the path....thank you for your mercy!

I guess, it is time to take your mercy seriously. Make peace with myself and start serving your mission somehow.

I can only beg at your lotusfeet to accept this most fallen soul’s trying!

Your insignificant servant,
Bhaktin Bulla Hajnalka

Caitanya Candra Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to your Divine Grace. All glories to Śrīla Prabhupāda.

As the years pass my appreciation of what has been given to me deepens, but more than that, the appreciation of being given the chance to see first hand your example proves invaluable – your life shines light on how to achieve the grace of *guru*, Gaurāṅga and Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara.

Your enthusiasm is so potent and infectious, simply by seeing and hearing how you glorify and worship Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara enlivens us to commit ourselves exclusively to Their *sevā*.

That enthusiasm being the momentum that ushers us forward in great

hope that we also will be a recipient of Their merciful glance.

Steeped in enthusiasm your words and actions are inspirational. Your endeavours, plans and desires are all for Śrīla Prabhupāda's pleasure, and thus purely transcendental. Thus, remembrance of you, association with you, assisting you by executing our daily services, and trying to emulate your example into our lives, all propel us forward towards that long awaited day when Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara's merciful glance will be upon us.

In the meantime we swim in the mercy you share with us in the form of your books, your podcasts, personal interactions and purposeful guiding of the *yātrā*.

Thank you so much for all these things.

Thank you for being there for us, thank you for being there for me, thank you for tolerating my obvious failings.

In great hope, and with all my love I beg please continue to shine your love on me by holding my hand, pulling me forward to Vraja. Your mercy is all that I am made of.

Your aspiring servant,
Caitanya Candra Dāsa

Caitanya-līlā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your divine lotus feet.

The depth of your devotion is extremely difficult for me to understand. However I am fortunate to have been able to witness and experience much of your greatness still.

Your steadiness, dedication and depth of devotion to The Lord and Śrīla Prabhupāda stand out to me the most. You have invested so much time and energy into making Śrī Vṛndāvana-dhāma available to us, through your books and New Vraja-dhāma. You have allowed us, who are lost in this material world, to access Kṛṣṇa at any time. Your books will be with us for our life time and therefore Kṛṣṇa and his *līlā* are always available. These pastimes of Kṛṣṇa will protect us from Kali, like a mystical cloak, as you have mentioned in *Veṇu-gītā*. I have felt that.

I am so happy, that you have given us these literatures, they warm my cold heart that has been hurt time and time again in this world. Your books; the pastimes of Kṛṣṇa in Vṛndāvana, is like a healing salve to the wounds. Not only that, I can look forward to making my heart into Vṛndāvana so Rādhā and Kṛṣṇa can one day reside happily, only by your mercy.

By your example and instructions only, can I stay on track on my spiritual path. I want to give everything that I have and do to you. So as my offering, I offer all my works as a psychotherapist to you. As a report, I have fortunate to be an instrument in the spiritual path of others, some have been devotees. Helping devotees out of depression, has allowed them to engage better in their Kṛṣṇa consciousness. I have also seen how non-devotee client's lives have been saved by receiving books from me. I also have been on weekly book distribution alone in London, which is what I know pleases you. I feel closer to you by this service because it is a very dear service to you. I aim to continue this.

I pray that whatever condition I am in; happy/sad, married/Unmarried, liked/disliked, supported/abandoned, loved/hated, rich/poor, that I always take shelter of you and follow your instructions.

Your lotus feet are the anchor of my heart, which is being tossed here and there by the ruthless waves of this material ocean. Please allow however, my heart to delve deep into true Kṛṣṇa consciousness. It is not in my material or spiritual nature to positively function apart from your mercy. Please always guide me and give me your protection and mercy.

All glories to you, who is so dear to Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara.

Your insignificant servant,
Caitanya-līlā Devī Dāśī

Cakorī Rādhā Devī Dāśī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on this your most auspicious appearance day.

Yet another year has passed us by and still you are unrelenting in your commitment to serve Śrīla Prabhupāda in his mission to bring us into Lord Caitanya's fold. It seems incredible how you keep up with the packed itinerary

which governs your extraordinary day to day life. We must determine that you are an extraordinary person, and we are all so fortunate to have you as our spiritual father, patient and merciful in guiding us as we stumble along the path of devotional life. Your heart is so big and all encompassing, able to love and reciprocate with us all individually, this never ceases to amaze and inspire me. Your daily sacrifices are a true testament to your genuine desire to pave the way for us to serve Rādhē-Śyāma, unflinching in your determination to give as many souls as possible the opportunity surrender themselves to the way of devotional service.

I have personally known you now for over 30 years, and although there was a period that we were not in touch during this time, I have always found you to be dependable, honest, caring and true to the cause. You have an amazing personal presence that commands respect wherever you go and from whomever you meet. You are the truly bonafide spiritual master that is referred to in the *Bhagavad-gītā* and a son whom our dear most spiritual grandfather, Śrīla Prabhupāda, must be so proud of. Your humility is a torchlight that illuminates the way for all those that come to know you, for us your disciples it is an example supreme, the mood that can bring us fulfilment in our attempts at spiritual life. Your courage in going where no man dares to go, shows absolute faith and determination that if you follow the will of the Lord in serving Him, you can be victorious in your battle! So dear Guru Mahārāja how can we re-pay this debt of love but that we follow your instructions as best as we can. You have made the ultimate sacrifice for Kṛṣṇa and cradle us gently in your arms, carrying us all the way back home back to the loving arms of our Lordships Śrī Śrī Rādhē-Śyāma.

I know that you will never give up on us, please never give up on this fallen soul, I beg you do not leave me behind though I do not deserve any less, and pray at your lotus feet today that I can serve you better so that I can one day be a worthy disciple that you can be proud of.

Your servant and disciple,
Cakorī Rādhā Devī Dāsī

Candra Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának, és minden dicsőséget neked a megjelenési napodon!

Az idei év kezdetén nagy lelkesedéssel töltött el, amikor is felfrissítetted a magyar *yātrā varṇāśrama* hangulatát.

Ez kissé furcsán hangzik, hiszen a *varṇāśramát* nem kell frissíteni, sőt még újraindítani sem, az minden társadalomban jelen van. Kṛṣṇa maga mondja a *Bhagavad-gītāban*, hogy a *varṇāśrama* rendszerét Ő hozta létre annak érdekében, hogy az emberi társadalom kiemelkedhessen az állatias létből.

A *varṇāśrama* elvei minden társadalomban működtethetőek, erre sok példa akad a nagyvilágban. Csakhogy az emberek természetes tagozódásán túl van egy fontos háttere a *varṇāśramának*, mégpedig az, hogy materialista, vagy pedig lelki alapokon nyugszik. És ez a lényeg!

Varṇāśramát építeni Kṛṣṇa-tudat nélkül olyan, mintha a vizet próbálnánk nedvesíteni, vagy a tüzet melegíteni. Felesleges, hiszen már úgyis megvan. Azonban sikeres lelki mozgalmat indítani, hogy tagjai egy lelki *varṇāśramának* legyenek erős bázisai, hogy aztán sikerrel bevégezhesék azt, ami a *varṇāśrama* célja is – ti. visszaállítani az elveszett kapcsolatunkat Kṛṣṇával –, az már az a kategória, amit csak olyan különlegesen felhatalmazott személyek tudnak véghezvinni, mint amilyen te vagy Guru Mahārāja!

Köszönöm, hogy itt lehetek, köszönöm neked a barátaimat, a családomat, köszönöm a szolgálatomat, köszönöm, hogy helyet adsz nekem ebben a *varṇāśramában*. Remélem, hogy egyszer majd hasznos tagjává tudok válni.

Elesett szolgád:

Candra Devī Dāsī

Candra-kānta Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked!

Sok-sok évvel ezelőtt
a borúra ígéretes derű jött:
megérkeztél e világba
ennek van ma évfordulója.

Létezésed bennünk
ragyogó napként tündököl,
megkaphattunk téged
Śrīla Prabhupāda kegyéből

Mit jelentesz nekem?
A szavak és a gondolatok
egymást tiporva
rohamozzák korlátozott nyelvem
ha e kérdést
magamnak felteszem.

Mikor látlak,
sajgó szívem megnyugszik,
minden olyan ígéretes,
mint a tavasszal virágot bontó rügyek.

Mikor hallom a hangod,
a Kṛṣṇáról szóló tudás
beragyogja elmém;
vizes rőzse füstjét fújja el így a szél.

Két kezem nap mint nap
oly bársonyos anyagokat simogat,
mit Rādhe-Śyāma visel,
nincs nálam boldogabb.

Minden öltés legyen egy szírom
melyet neked felajánlva a
szívemet tisztítom.

csonsz
csípős
csilije
könnyeket csal a *bhakták* szemébe.
Nevetve, köhögve
rohan
mindenki friss levegőre.
Bárcsak Rādhe-Śyāma körül
mindig minden így lenne!

Miért írtam verset?
Mert éjjel álmomban
Kṛṣṇa
szemrehányóan
ezt kérte tőlem.
Hát legyen,
Drága lelki tanítómesterem.

Jelentéktelen szolgád:
Candra-kānta Devī Dāsī

Bhaktin Csíkszentimrei Sára

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat! Minden dicsőséget neked, megjelenésed ünnepén! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A neked, és rajtad keresztül a Kṛṣṇa-tudatnak az életemet köszönhetem. A te áldásos munkád lévén juthattam csak hozzá ehhez a csodálatos dologhoz. Úgy érzem, végre levegőhöz jutok ebben a fullasztó anyagi létben. Az anyagi kötőerők fojtogatnak, és csak rángatnak, de te a tanításoddal és példamutatásoddal segítesz minden olyan elesett léleknek, mint amilyen én vagyok.

Képesítetlen vagyok, és nem tudom rendesen kifejezésre juttatni a hálámat.

Úgy érzem, pár jelentéktelen sor tőlem nem fedné le azt, ahogyan az életemet mentetted meg. Nagy hatással van rám a személyed, nagyon inspiráló, ahogy a *bhaktákkal* törődsz, az, ahogy, és amit te akarsz adni nekünk. Te, akinek az életünket köszönhetjük, egy csoda vagy, és csoda az is, ahogy végtelen odaadással szolgálsz minket.

Imádkozom, hogy kegyedből és tanítványaid kegyéből kifejődhessenek bennem azok a jó tulajdonságok, amelyek segítenek az odaadó szolgálat végzésében. Arra vágyom, hogy, a tiszta odaadó szolgálatodban segítségére lehessenek.

Áldásodra vágyó szolgád:
Bhaktin Csíkszentimrei Sára

Bhaktin Csizmadia Sándorné Ágnes

Kedves Guru Mahārāja!

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Felülmúlhatatlan boldogságot érzek, amiért köszönhetem Önt megjelenési napján. Szerencsés vagyok, hogy kegyében részesülhetek nap, mint nap, ahogy tanításait hallgathatom, és a virtuális világban közzétett fotóiból erőt meríthetek. Kitartásra ösztönöz, és elfogadhatóbbá teszi így a mindennapokat.

Álmaimban gyakran megjelenik, és beragyogja jelenlétével életemet. Engedi, hogy vendégül lássam, elfogadja az ételt, amit főztem, majd leborulok lótuszlábai előtt. Szívem minden dobbanásával abban reménykedem, hogy egyszer a tanítványává fogad, és szolgálatommal elégedetté tehetem. Cseppnyi az a pillanat, amit az Ön közelében tölthetek el, de felbecsülhetetlen ajándék számomra.

Köszönöm, hogy oly figyelmes, és segít szívemet megtisztítani, a helyes utat mutatja! Köszönöm, hogy értékes idejét szavaimra áldozta!

Boldog megjelenési napot, és lelki egészséget kívánok!

Jelentéktelen szolgálja:
Bhaktin Csizmadia Sándorné Ágnes

Bhakta Csorba Guszti

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának és neked!

Rajtad meditálni egy különlegesen szép dolog. Nehéz valódi szavakat találnom, hogyan fejezzem ki hálámat és örömömet. Nagyon mély dolog, hogy a lelki tanítómesterem vagy. Megváltoztattad az életem, és a családom életét. Megmutattad nekünk a lelki tudományt és segíted az utunkat Kṛṣṇa felé.

Köszönjük, hogy élhetünk Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara közelében, hogy szolgálhatjuk Őket és a *bhaktákat*, az útmutatásod, irányításod védelme alatt. Csodálatos itt a *dhāmában* élni!

Egy verset szeretnék felajánlani neked:

*bhavad-vidhā bhāgavatās tīrtha-bhūtāḥ svayaṁ vibho
tīrthī-kurvanti tīrthāni svāntaḥ-sthena gadābhṛtā*

Uram! Az olyan *bhakták*, mint amilyen te vagy, maguk a megszemélyesült szent helyek. Mivel a szívedben hordod az Istenség Személyiségét, minden helyet zárandokhellyé változtatsz.

Köszönöm a lehetőséget, hogy szolgálhatlak, hogy minden nap gondolhatok rád és követhetlek téged.

Jelentéktelen szolgál:
Bhakta Csorba Guszti

Daṇḍa-kṛt Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to you on this auspicious occasion and all glories to your beloved spiritual master, our dearest well wisher, Śrīla Prabhupāda.

I am sitting in Śrī Vṛndāvana-dhāma – the spiritual world manifest right here in the material realm. I appreciate the parrots flying past, the monkeys

playing, the cows ambling around. I hear the sweet sounds from the temples and the devotees on their pilgrimages. The smell of incense wafts through the air. Everywhere is the chanting of ‘Rādhe Rādhe’, ‘Hare Kṛṣṇa’ or ‘Haribol’. Kṛṣṇa is visible all around in His deity form, and Rādhā’s name is painted on every other wall. As you walk in the dust of the *dhāma* you can think of the cows raising it up into a cloud as they run to the sound of Kṛṣṇa’s flute.

My senses are being inundated with experiences that can help us remember the Lord and His pastimes in the *dhāma*.

Then I cough from the dust going down my throat as besides me a cow eats from a rubbish pile. A monkey bares it’s teeth at me - a competitor for the resources I posses and he wants. A bus blares it’s horn as it rushes past, bringing pilgrims from the city for an ‘excursion’. Loud speakers play anything but devotional music for a wedding party. The smell of untreated sewerage water fills the air.

‘Haribol, rickshaw.’

‘Hare Kṛṣṇa, best price cloth.’

My senses are bombarded, but now I am struggling to remember Kṛṣṇa’s eternal realm.

I retire to the seclusion of my room and pick up ‘*Nava-vraja-mahimā*’. As I begin to read my senses retreat from the outside world and I become absorbed in Kṛṣṇa’s pastimes and Śrī Vṛndāvana-dhāma. The vivid descriptions transport my mind to the land of Vṛndāvana, creating a picture in my mind of the eternal realm that in my neophyte state I can’t hope to see otherwise. The expert narrations of the different pastimes of Śrī Vṛndāvana-dhāma give a greater sense of connection and appreciation for the *dhāma* than I can experience by going to the actual sites that these pastimes take place. All in all, my being in Śrī Vṛndāvana-dhāma has just increased my appreciation and amazement at the achievement that is *Nava-vraja-mahimā* and the *Kṛṣṇa in Vṛndāvana* series.

Please continue your writings Guru Mahārāja, they are the most wonderful gift. We may only get your *vapu* for a few days a year, but everyday you can take us by the hand and try to give us what is within your heart, Śrī Vṛndāvana-dhāma and Śrī Śrī Rādhe-Śyāma. I pray to you that I may overcome all my self made obstacles and one day actually take hold of your mercy and enter Śrī Vṛndāvana-dhāma.

Your servant,
Daṇḍa-kṛt Dāsa

Dayāl-Nitāi Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda and all glories to the Lord Caitanya’s wonderful *saṅkīrtana* mission.

Hare Kṛṣṇa Guru Mahārāja. During your last visit to the UK, you gave the *Śrīmad-Bhāgavatam* class at The Manor. In this class you recalled the early days of the Hare Kṛṣṇa Movement in Hungary. In those early days under communism, all preaching work had to be done under cover and under strict pledges of secrecy. But this all changed, you explained, with the fall of the Iron Curtain in 1989!

You described the collapse of communism literally changed things from one week to the next. A visit to Hungary no longer entailed wearing wigs, western clothes or any other forms of disguise or concealment. You shared your experience of the first time you were able to step into Hungary in full *sannyāsi* regalia. I was honoured to hear you mention how it was Kṛṣṇa Caitanya Prabhu and Dayāl-Nitāi dāsa who accompanied you on that occasion.

At this point in your *Bhāgavatam* class you asked if “Dayāl-Nitāi” was in the audience. Being not well I was not there (I was watching you give class on the Internet). Nonetheless the subject matter had already evoked my memories of the excitement and adventure of that pioneering expedition – the very first time shaven headed and *dhoti*-clad devotees wearing *tilaka* had publicly and unreservedly entered Hungary.

I remember how we spent a number of days with a small coterie of your followers in a rented Hunting Lodge somewhere in the Hungarian countryside. You would give class in Hungarian and there was lots of chanting and feasting. You initiated most of the devotees who attended and I led the *kīrtana* which “staved off” the ominous black clouds which threatened the *yajña*. Some of the names of those first Hungarian devotees come to mind – Baladeva and Labaṅga (already initiated), Gaura-Nitāi, Vṛndāvana, Gāyatrī, Subala, Nalinī-kānta... (I may not have all the names exactly right and I know there were others also present whose names I have forgotten – I also remember a very amiable and artistically inclined chap named Gabor, who was there with his wife. I think she accepted initiation from you).

This episode of your bringing Kṛṣṇa consciousness to Hungary is testimony to your transcendental capacity for serving the order of your spiritual master. It can be very safely said that Śrīla Prabhupāda would be incredibly

pleased with you for spreading his mission with such enthusiasm, confidence and patience.

I would like to take this opportunity of your appearance day to offer you my heartfelt thanks for all that you have done to assist me in my Kṛṣṇa consciousness. All glories to Śrīla Prabhupāda's transcendental *saṅkīrtana* mission!

Your servant,
Dayāl-Nitāi Dāsa

Dayitā

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Nagyon szépen köszönöm, hogy a kegyedből eljuthattam Indiába. Ez egy életre szóló élmény volt számomra. Nagyon hálás vagyok, hogy ennyit törődött velünk, minden nap jöttél velünk *parikramákra* és személyes társaságodban részesítettél minket.

Nagyon tetszettek az esti *bhajanák* és amikor *parikramákon* meséltél. Olyan érdekes történetek voltak azok. Köszönöm, hogy ilyen szép helyeken lakhattunk, hogy esténként pizzát ehettünk. Nagyon jók voltak a *parikramák*, szép helyeket láthattunk, megfürödhettünk a Gangeszben, a Rādhā-kuṇḍában és az óceánban.

Mindezeket nagyon szépen köszönöm, és azt is, hogy részesítettél ebben a kegyben. Ez az indiai zarándokút úgy érzem az egész életemre hatással volt, másképp látom a dolgokat és remélem, hogy majd tudom folytatni a missziót.

Jelentéktelen szolgád:
Dayitā

Devakī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet on this auspicious occasion of your Vyāsa-pūjā. All glories to you. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Glancing at the sweet picture I have kept in my room from *Nava-vraja-mahimā* where Śrīla Prabhupāda is lovingly holding your hand and you are walking behind him with a warm, loving smile, I realise how fortunate I am to have you as my spiritual master. Your service to the mission of your spiritual master, Śrīla Prabhupāda, is exemplary and praised by senior devotees, disciples and well-wishers alike. And your desire for nothing-but-the-best for Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara is an expression of your pure love for Them.

To have such a pure devotee as my spiritual master, despite being so undeserving, is your immense kindness upon me. Initiation is very much the beginning of spiritual life and I have had challenging times since but I know if I always take your shelter through your books, lectures, and service – and your personal association if I am so fortunate – I am protected. Accepting your shelter is the only way to progress in the path of pure *bhakti* amidst the challenges that inevitably come in this material world. You have given us so many gifts and I pray I can treasure them more in a mood of gratitude.

“According to their *karma*, all living entities are wandering throughout the entire universe. Some of them are being elevated to the upper planetary systems, and some are going down into the lower planetary systems. Out of many millions of wandering living *entities*, *one who is very fortunate gets an opportunity to associate with a bona fide spiritual master by the grace of Kṛṣṇa. By the mercy of both Kṛṣṇa and the spiritual master, such a person receives the seed of the creeper of devotional service*”

Śrī Caitanya-caritāmṛta, Madhya-līlā, 19.151

I have many *anarthas* yet you so mercifully allow me to keep serving in this ISKCON movement. On this auspicious day, I pray to your beloved Śrī Śrī Rādhā-Dāmodara and Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara that I can serve you more and more in ways you deem fit and is pleasing to you.

Please shower your mercy on me Guru Mahārāja and forgive me for all my shortcomings.

Your insignificant servant,
Devakī Devī Dāsī

Devī Deva Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śālākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

„A legsötétebb tudatlanságban születtem, ám lelki tanítómesterem a tudás fátylalángjával felnyitotta szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki!”

Nagy örömmel tölt el, hogy tollat ragadhatok, és megemlékezhetek erről a csodálatos napról, mely nagyon sok elesett léleknek változtatta meg az életét.

Prabhupāda által lefektetett hét szempont alapján próbálom megérteni, hogy milyen nagy szerencsével áldott meg a sors, amikor megismerhettelek, és hogy tanítványod lehetek.

Ezek a szempontok a következők:

Módszeresen terjeszted a lelki tudást a társadalomban, s az embereket a lelki életre neveled azzal a szándékkal, hogy az élet értékeinek egyensúlyát visszaállítod, s így a világra igazi egység és béke köszönt.

A Kṛṣṇa-tudatot úgy terjeszted, ahogyan azt a *Bhagavad-gītā* és a *Śrīmad-Bhāgavatam* kinyilvánítja.

Közösség tagjait egyesíted és közelebb viszed Kṛṣṇához, a legfőbb lényhez, s ezzel a közösség tagjaiban és az emberiségben kifejleszted azt az eszmét, hogy minden lélek az Istenség (Kṛṣṇa) minőségének része.

Mindenkinek tanítod a *saṅkīrtana* mozgalmat, Isten szent nevének közös éneklését, ahogy azt az Úr Śrī Caitanya Mahāprabhu kinyilvánította tanításaiban.

A *bhakták* és az egész társadalom számára a kedvtelések színhelyét hozod létre, szent helyet emelsz, Kṛṣṇának szentelve azt.

A *bhaktákat* közelebb hozod egymáshoz, hogy egy egyszerűbb és természetesebb életformát taníthassanak.

A fentebb említett célokat szem előtt tartva rendszeresen kiadványokat, folyóiratokat, könyveket és különféle írásokat adsz ki és terjeszted ezeket.

Folyamatosan azon fáradozol, hogy minél mélyebben értsék meg a *bhakták* ezeknek a fontosságát. Így az életükben hosszabb távra fókuszálsz a figyelmüket arra, hogy e lelki tudás mély megértésével, növekvő elszántsággal végezzék

a szolgálatukat. Generációkban előre gondolkodsz, hogy lefektesd azokat az elveket, amelyek hosszú távon szilárdítják meg a Kṛṣṇa-tudat folyamatos növekedését, minden élőlény örömére.

Mind a hét célnak maradéktalanul eleget tettél. Sikereid záloga Śrīla Prabhupāda elégedettsége. Egy tanítvány dicsősége így teljesedik ki, hogy tanítója követésének eredményeképpen minden, ami körülveszi, hűen tükrözi szeretett *guruja* vágyát.

Köszönöm, hogy megismerhettelek, köszönöm, hogy tanítványod lehetek, köszönöm a sok szolgálatot!

Legelesettebb szolgád:
Devī Deva Dāsa

Dānavīr

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

First of all I would like to wish you a very happy appearance day!

This year I thought of you a lot but what stands out most is that I am never going to forget how beautiful it was to be in India with you. I cannot believe I was so lucky to go. You put so much energy into leading the *parikramas* and teaching us about the holy places and everything else. So I would just like to say thank you for all your care and that I could be there with you.

I remember the prayer you taught us in Jagannātha Purī which was:

*nīlācala nivāśaya nityāya paramātmāne
balabhadra-subhadrābhyām śrī-jagannāthāyate namaḥ*

And because we learned this so fast, you were so happy that you told us to learn the whole *Jagannāthāṣṭakam*. There was only a few days back in Jagannātha Purī so we could not finish the eight verses there but by now I know it! I remember how you sang it every morning and evening in Purī.

When we were in Māyāpur, I really liked the day when we went to God-ruma. The reason why I liked that place is because it is very peaceful. We saw the house of Bhaktivinoda Ṭhākura, and you told us how he simply and strictly he lived even though he had a very high position.

The other thing I really liked was the evening *bhajan*s. Those *bhajan*s were beautiful, especially your new tune. I remember how much you practiced it.

Now I would like to talk about something which was actually my favorite, the Govardhana *parikrama*. It was very wonderful. It was the perfect weather it was not very hot and some little cool wind was coming. I am really looking forward to do it again! Actually, I want to live there in Govardhana. Āsīt Kṛṣṇa Prabhu led the *parikrama* very well too.

I learned a lot in this three and a half weeks, it was very good to be with you, thank you for giving your association.

ŚIVARĀMA SWAMI KĪ-JAYA!
ŚRĪLA PRABHUPĀDA KĪ-JAYA!
NITĀI-GAURA-PREMĀNANDĪ HARI HARIBOL!

Your servant,
Dānavīr (12 yrs)

Dharmarāja Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I thank you from the bottom of my heart for everything you have done for me.

My daily prayer to Kṛṣṇa is that I can do something to please you and bring a smile to your face.

Your servant,
Dharmarāja Dāsa

Dhīra-Kṛṣṇa Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget lótuszlábaidnak!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Amikor rám mosolyogsz, úgy érzem, elolvadok. Amikor megszídsz, teljesen összetörve állok előtted. De személyes jelenléted mindig inspiráló. Egy-egy emlékkép, utasítás, tanítás, egy *kīrtana*, vagy fesztivál. Inspirációt merítünk mindenből, ami veled kapcsolatos.

Az életed, munkásságod, az a hatalmas lendület, amivel fenntartod a magyar *yātrā* színvonalát, mind különlegesen imponáló számunkra. Az úriemberek és az irigyek is vonzónak találják a *vaiṣṇavákat*, de igazán csak egy tanítvány tudja értékelni lelki tanítómestere kegyét.

Megmentettél és meghívtál minket az öröklét boldogságába, ezért kell, hogy hálám jeléül, mindig kitartóan végezzem szolgálatodat. Ha valami mégis eltérítene, hozzád imádkozom, a kegyedért könyörgök! Madana-Mohana kiterjedéseként képes vagy pontosan úgy tanítani, inspirálni minket, ahogy a leginkább megfelelő.

Ekképpen fejlődik hitünk, növekszik ragaszkodásunk, szeretetünk, ahogyan feléd, úgy Rādhā-Śyāmasundarához is, akik ott vannak a szívedben. Ez a hatása gyönyörű szép írásaidból megnyilvánuló, elmélyült filozófiai tartalmaknak és kedvteléseknek.

Köteteid sorozata magával ragadja figyelmünket, érzékeinket. Hálánkat zengve örökké dicsőséged hirdeti, amint látjuk, éled és tanítod a szentírásaink legjavát. Egyszerre példaképünk és tanítónk vagy.

Köszönjük szépen neked Guru Mahārāja azt a sok mindent, amit adtál!

Jelentéktelen szolgád:

Dhīra-Kṛṣṇa Dāsa

Dvaipāyana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked!

Néhány éve volt itt, Krisna-völgyben egy ember, aki elmesélte az egyik álmát. Vendégvezető voltam, és a vendégvezetés után odajött hozzám, s bizalmasan kezdett velem beszélni:

– Tudod, ti nagyon szerencsések vagytok, hogy ezen a helyen laktok!

– Hát, úgy tudogatom, és remélem, egyszer ténylegesen meg is értem – gondoltam magamban.

– Elmondom neked egy álmomat, ami itt, nálatok játszódott. Valahol ott, lent a völgyben volt egy nagy áldozati aréna, közepén egy áldozati tűzzel, körben pedig rengeteg ülőhellyel, ahogyan azt például egy cirkuszban szokták elrendezni. Az egész nézőtér tele volt emberekkel, és középen egy vallási vezető valamilyen áldozatot mutatott be. Aztán az áldozat egy pontján egyszer csak felállt és hangosan azt mondta: »Jó, akkor most mindenki nagyon figyeljen!« A vallási vezető lelki szemeivel képes volt látni a lelki világot, s most amit ő látott, azt mindenki más is láthatta, aki ezen az áldozaton részt vett. Nem akartok egy ilyen áldozatot rendezni?

– Hát, mondtam valamit, nem akartam még jobban felkavarni a gondolatvilágát, ki tudja, milyen megpróbáltatások érhatték mostanában szegényt.

De most, néhány év elteltével valahogyan újra eszembe jutott ez a beszélgetés. Észre sem vettem, de időközben ez az áldozati aréna felépült, az áldozat elkezdődött, és a vallási vezetőnk azt mondta: „Jó, akkor most mindenki nagyon figyeljen!”, aztán pedig megérkeztek a nyomdából a *Nava-vraja-mahimā* kötetei. Bárhol nyitjuk is ki, a lelki világ ugrik elő belőle, ahogyan az *ācāryákkal* és Śrīla Prabhupādával látjátok azt.

Köszönjük szépen, kedves Guru Mahārāja!

Habár megköszönni próbálom, közben mégis úgy tűnik számomra, hogy nagy örömmel osztogatsz olyan ajándékokat, amelyeket lehetetlen megköszönni, minthogy ezek olyannyira felülmúlják a „hétköznapi ajándék” fogalmát.

Jó, akkor most megpróbálok nagyon figyelni a szent névre, amit tőled kaptam, újra és újra megpróbálom a figyelmem középpontjába helyezni az utasításokat, amiket adtál, hátha egyszer én is képes leszek élni ezzel az áldozat adta lehetőséggel.

Leendő szolgád: Dvaipāyana Dāsa

Bhaktin Egervári Szilvia

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Néhány napja egy nagyon szép vers volt a reggeli *Bhāgavatam*-lecke témája:

*nānā-karma-vitānena prajā bahvīḥ sisṛkṣataḥ
nātmāvasīdaty asmiṁś te varṣīyān mad-anugrahaḥ*

„Mivel arra vágytál, hogy megszámlálhatatlanná szaporítsd a népességet és szerteágazó szolgálatodat kiszélesítsd, soha nem kell ebben hiányt szenvedned, mert indokolatlan kegyem irántad örökké, szünet nélkül növekedni fog.” (*Bhāg.* 3.9.34)

Maga az Úr mondja ezt Brahmānak, és a könyv sorain keresztül nekünk is. Az pedig, hogy ezt a verset a magaménak érezhettem, a te kegyed. Te voltál, aki ide vezetett, aki menedéket adott nekem is. Te hoztad létre a magamfajta elesett lelkek számára Rādhē-Śyāma birodalmát, meghívtad Őket ide és ezzel a szolgálatok végtelen tárházával ajándékoztál meg bennünket.

Tudom, hogy a kegy indokolatlan, mégis sokszor felteszem magamnak a kérdést, hogy mivel érdemeltem ezt ki. Aztán mindig eszembe jut az is, hogy a kegyet nem kiérdemelni kell, hanem elfogadni. Sokszor gyötörnek kétségek, hogy vajon jó úton haladok-e, tényleg követlek-e téged, a *bhaktáidat* és mindennap imádkozom érte, hogy meghalljam, amit a ők mondanak, amit te szeretnél tőlem, mert tudom, hogy az Kṛṣṇa vágya. Kérlek, segíts elfogadnom a kegyet, segíts, hogy a szolgálatom valódi legyen, ne pedig mindössze saját vágyaim kivetülése!

Látlak téged, hallgatom a leckéidet, olvasom a könyveidet és nem győzőm csodálni, hogy mennyire kitölti minden percedet Kṛṣṇa szolgálata. Önző módon azt kívánom, hogy bárcsak örökre itt maradnál velünk, fognád a kezünk. Bármit is teszel Kṛṣṇáért, az fényűző és pompás, miközben a te egyszerűséged és alázatod példaértékű számomra.

Kérlek, engedd meg, hogy újra és újra kifejezzem a hálámat, a köszönetemet, amiért kimentesz a halálból és érdemtelenül elindítasz az élet felé!

Kérlek, légy kegyes hozzám és segíts, hogy rá tudjak lépni az útra, amely mellett esetlenül botladozom, hogy én is elindulhassak vissza Kṛṣṇához!

Örök szolgád: Bhaktin Egervári Szilvia

Ekāvalī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

Nagyon örülök, hogy hamarosan újra eljön a számomra legszerencsésebb nap, a megjelenési napod. Most amikor e sorokat írom Indiában vagy, Vṛndāvanában és *parikramát* vezetsz a *gurukulás* gyerekeknek. Nagy benyomást gyakorol a lelki életükre, hogy elvezeted őket az Úr Caitanya és Kṛṣṇa kedvteléseinek helyszínére. Mindig meghallgatom a podcaston azokat a történeteket, amelyeket mesélsz nekik és arra gondolok, hogy milyen szerencsés is vagyok, hogy a tanítványod lehettek, hiszen úgy tanítasz minket, hogy mindig el tudjunk merülni Rādhē-Śyāma kedvteléseiben.

Mindig Rájuk gondolsz, Őértük élsz. Számunkra felfoghatatlan az Irántuk érzett szereteted nagysága, de ha követjük nyomdokaidat, vagyis ha elmerülünk a szolgálatukban és szépen gyakoroljuk a lelki életet, talán megérthetünk belőle valamit.

Tavaly nyáron Gosvāmīnī mātājival sokat mentünk *parikramára* itt Új-Vraja-dhāmában és olvastuk a *Nava-vraja-mahimāt*. Ekkor értettem meg, hogy ez az elme szabályozásának legegyszerűbb módja: Rādhē-Śyāmáról kedvtelésről hallani, olvasni és Róluk beszélgetni a *bhakták* társaságában. Köszönöm kedves Guru Mahārāja, hogy itt élhetek, a szent *dhāmában* és köszönöm, hogy megírtad az útmutatónkat, a *Nava-vraja-mahimāt*.

Egyszer egy *maṅgala-āratin* jutott eszembe, hogy a *Śrī Śrī Gurv-aṣṭaka* versei is nagyon jó lehetőséget adnak arra, hogy meditáljunk azokon a cselekedeteken, amelyeken keresztül Kṛṣṇához akarsz minket közelebb vinni:

1. Az első vers arról ír, hogy: „a lelki tanítómester eloltja az anyagi létezés lángoló tüzét” – Az avatási tűz fellobbanása jut eszembe róla, azáltal hogy elfogadtál minket tanítványodul, megmentettél az anyagi lét gyötrelmeitől, amelyben oly rég óta égtünk.

2. „A lelki tanítómester szüntelenül örömet merít az Úr Caitanya Mahāprabhu *saṅkīrtana*-mozgalmából: a szent nevek énekléséből, az eksztatikus táncból” – Szemem elé az a kép tárul, mikor *kīrtanát* tartasz és Rādhē-Śyāmát nézve elmerülsz az éneklésben, majd elégedetten nézel végig a lelkesen táncoló *bhaktákon*. Így kell az odaadó szolgálat folyamatát gyakorolnunk.

3. „A lelki tanítómester mindig Śrī Śrī Rādhā-Kṛṣṇa templomi imádatával foglalkozik, s tanítványait is ezzel foglalja le.” – Mindig gyönyörűen öltöztetted

fel Rādhē-Śyāmát, és megtanítod nekünk, hogyan kell Őket az Ő örömeikre szolgálni.

4. „A lelki tanítómester mindig négyféle ízletes ételt ajánl fel Kṛṣṇának. Amikor látja, hogy a *bhakták* elégedetten eszik a *bhagavat-prasādát*, ő is elégedett.” – Ezekről a sorokról a fesztiválok utáni lakoma jut eszembe, amikor hangosan mondom előre az imát és lelkesítem a *bhaktákat*, hogy megfelelő tudatban tiszteljék meg az Úr kegyét, a *prasādát*, majd elégedettséggel szemléled ahogy boldogan falatoznak.

5. „A lelki tanítómester mindig arra vágyik, hogy hallhasson és énekelhessen Rādhikā és Mādhava kedvteléseiről, tulajdonságairól” – Az esti *bhajanákon*, mikor teljes elmerüléssel éneklek a szent nevet, csak sejtésünk lehet róla, milyen szereteted lehet neked Rādhē-Śyāma iránt. E szeretet határait nem vagyunk képesek felfogni.

6. „A lelki tanítómester nagyon becses, mert ügyesen segít a *gopīknak*, akik mindig másként rendezik be Vṛndāvana ligeteit.” – Gyönyörűen berendezted Vṛndāvana ligeteit itt Új-Vraja-dhāmában, azáltal, hogy létrehoztad a szent helyeken a tavakat, hegyeket, erdőket, mezőket és a szépen kialakított parkokat. Ezek, amellet, hogy Rādhē-Śyāmának adnak játszótereket, a *vaiṣṇaváknak* is segítenek elmélyülni a Rájuk való emlékezésben.

7. „A lelki tanítómestert úgy kell tisztelni, mint a Legfelsőbb Urat, mert ő az Úr legbensőségebb szolgája” – A *vyāsa-pūjā* fesztiválodon, amikor a szépen feldíszított *vyāsāsanán* ülsz és elfogadod az imádatunkat, végtelen alázatosság sugárzik rólad, mert mindig úgy vélekedsz magadról, mint egy szolga, és evvel mutatsz nekünk példát, hogy soha ne váljunk büszkévé.

8. „Az ember a lelki tanítómester kegyéből kapja meg Kṛṣṇa áldását.” – Ezt a kegyet azáltal nyilvánítod ki, hogy könyveket írsz, amelyek segítenek nekünk haladni előre a lelki életben. „Mindig emlékeznem kell hát a lelki tanítómesterre és dicsőségét kell zengnem” – Az emlékezésre a legjobb lehetőségem a könyveid olvasása, a hálám kifejezésére pedig az, ha e könyvekben leírt tudást átadom másoknak. Prédikálni és zarándoklatra menni a *bhaktákkal* az útmutatásaid alapján, ez jelenti számomra dicsőségedet zengeni. Talán ez boldoggá tesz téged is.

Maradok örök szolgád:
Ekāvalī Devī Dāśī

Bhaktin Fröschl Eszter

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādanak! Minden dicsőséget neked megjelenésed napján!

Szeretném kifejezni hálámat, hogy itt lehetek a mozgalomban, és hogy oszthatom Prabhupāda könyveit. Sosem lehetek elég hálás ezért neked és a *bhaktáknak*. Örök adósotok lettem.

Mindig rájövök, hogy milyen kicsi vagyok, mikor belegondolok abba, hogy te hogyan élsz. Minden perced Kṛṣṇának adod, és mindig azon fáradozol, hogy hogyan vidd közelebb az eltévedt lelkeket Kṛṣṇához. Nincs egy perc mikor ne szolgálnál és minden tettered Kṛṣṇához vezet.

Így lehetünk mi is itt a kegyedből, mert elhoztad ide Magyarországra a Kṛṣṇa-tudatot. Tetteidnek még csak a töredékét se érthetem meg, de mindig ámulattal nézem, hogy hogyan fér bele az életedbe vagy akár csak egy napodba is ennyi minden. Nekünk csak egy dolgunk van a könyvosztás, de néha még ez az egy dolog is nehéznek tűnik.

Sosem felejttem el mikor az egyik *saṅkīrtana*-gyűlésen azt kérdezte valaki, hogy oszthat-e egy *bhaktáért* könyvet és te azt válaszoltad, hogy nem. Mi az emberekért megyünk ki az utcára. Őket kell megmentenünk mikor kint vagyunk.

Akkor rájöttem, hogy neked tényleg fontos, hogy mi lesz azokkal az emberekkel. Mindig figyelmeztetsz minket, hogy ez forradalom. Kegyedből mi is részt vehetünk ebben a forradalomban. Bele se merek gondolni, hogy mi lenne velem vagy hol lennék ha nem kerültem volna kapcsolatba a Kṛṣṇa-tudattal. Az biztos, hogy a legnagyobb dolgot kaptuk tőled amit egy lélek kívánhat.

Köszönöm!

Jelentéktelen szolgál:
Bhaktin Fröschl Eszter

Bhakta Fritz Attila

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Boldog vagyok, hogy ismét köszönhetlek téged ezen az örömdetes napon. Remélem levelem jó egészségben talál.

Sokat gondolkodom arra, hogy mi lenne velem a Kṛṣṇa-tudat nélkül. Nagynagy hálát érzek irántad, hogy elhoztad hozzánk a Védák üzenetét. Köszönöm, hogy fáradságot nem ismerve szüntelenül törődsz a velünk és tanítasz minket. Bizony nélkülöd, egy tiszta lelki tanítómester útmutatása nélkül nem boldogulnánk a lelki életben és biztos nagyon hamar elbuknánk.

Kérlek, engedd hát, hogy ismét hódolatomat ajánljam neked és kérjem áldásodat hogy folytatni tudjam az odaadó szolgálatot csodálatos *bhaktáid* társaságában.

Jelentéktelen szolgád:

Bhakta Fritz Attila

Bhakta Galavits Tibor

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Kedves Mahārāja, annyira szeretnék neked dicsőítő szavakat írni, de elesettségem és tudatlanságom gátol ebben. Annyira szeretném kifejezni hálámat feléd.

Hiszen sok hálával, köszönettel tartozom neked. Köszönöm azt a csodálatos estét az első Krisna-völgyi látogatásomon, melyen hallhattam a lelki világot is megörvendeztető *bhajanádat*, ami örökre megváltoztatott bennem valamit. Hálás vagyok a sok szép leckékért, és podcastokért amikkel irányt mutatsz a hétköznapiak rengetegében. Köszönettel tartozom, hiszen elfogadtál tanítványodnak minden rossz tulajdonságom ellenére. Ezzel megadtad a lehetőséget, hogy lótuszlábaid előtt meghódolva gyakorolhatom a Kṛṣṇa-tudatot.

Nehéz mindezt szavakba öltetni. Nehéz leírni azt az érzést, amit egy elveszett kisfiú érezhet, mikor visszatalál a családjához sok napig tartó bolyongás után. Lótuszlábaid nyomát követve én is visszakaptam a családot ahová igazából tartozom. Kegyedből visszakaphatom a *bhakták* társaságát, szerető gondoskodását, ami a te iránymutatásod alapján zajlik Magyarországon. Nélküled, a te vízióid nélkül ez most nem lenne, s mi csak tévelyegnénk az anyagi világ reménytelen útvesztőiben. Mindez, ami itt megnyilvánult neked köszönhető kedves Guru Mahārāja, a te odaadásodnak és gondoskodásodnak.

Fáradhatatlan prédikálásoddal példát mutatsz mindannyiunknak, lelkesítve minket az Úr Caitanya mozgalmában.

Nincs is más vágyam, mint hogy téged elégedetté tegyelek. Elégedetté tegyelek azzal, hogy követem az utasításaidat, hogy hirdetem a szent név dicsőségét, hogy elmondjam mindenkinek milyen érzés az, ha megtalálhatnak egy hiteles lelki tanítómestert és követhetik az útmutatásait.

Köszönöm hát hogy itt vagy velünk, s hálás vagyok, hogy én is itt lehetek veled. S a te útmutatásaidat követve majd egyszer talán én is megtudhatom milyen is anyagi ragaszkodás nélkül élni és szépen énekelni a szent nevet.

Kérlek, ha valamikor majd alkalmasnak találsz bármilyen feladatra, akkor foglald le csapongó elmémet szolgálattal, amit végezhetek céljaid beteljesüléséért.

Jelentéktelen szolgál:
Bhakta Galavits Tibor

Gaura-bhāvana Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsóséget Śrīla Prabhupādanak!

Śrīla Prabhupāda a *Bhagavad-gītā* 18. fejezetének 33. verséhez fűzött magyarázatában ezt írja: „Aki szilárd határozottsággal a Legfelsőbb Lélekre összpontosít, elméjét, életét és érzékei tevékenységét Rá irányítja, az a Kṛṣṇa-tudatban él.” Majd így folytatja: „Az *avyabhicārinā* szó nagyon fontos, mert arra utal, hogy a Kṛṣṇa-tudatot gyakorló embert más tettek sohasem térítik el.”

Jellemednek ez az az aspektusa, az, ami mostanában a legtöbbször az eszembe jut. Az anyagi létezés során a feltételekhez kötött élőlényt az

érzékkielégítésből nyerhető hamis boldogság megtéveszti és egyre inkább az anyagi léthez láncolja. Egyedül csak az remélhet szabadulást, aki felhagy az illuzórikus boldogság utáni hajszával és értelmét az Istenség Legfelsőbb Személyisége felfoghatatlan fenségének megismerésére használja. Amikor megérti, hogy Isten fensége határtalan, messze túl van azon, ami az érzékek és az értelem számára felfogható, meghódol a Legfelsőbb Személy előtt és odaadó szolgálatba kezd. Ez jellemzi a valódi tudással rendelkező élőlényt.

Az odaadó szolgálat felelősségvállalást jelent, azt, hogy valaki megérti és megvalósítja a lelki tanítómester és Kṛṣṇa vágyát. Ahhoz, hogy sikerrel járjon ezen az úton, fokozatosan fel kell adnia minden egyéni elképzelést és minden körülmények között kizárólag a Legfelsőbb elégedettsége érdekében szabad cselekednie. Az odaadó szolgálat útja nem könnyű, de „ha [az odaadó tetteknek köszönhetően] egyszer a [Kṛṣṇával való] kapcsolat akár a legparányibb mértékben is visszaáll, a feltételekhez kötött lélek nyomban megszabadul az anyagi energia illúziójától, s szinte örülteként vágyik az Úr társaságára”. (*Bhāg.* 1.10.13, magyarázat)

Ez az állapot a töretlen odaadás jutalma, ezért csak kevesek kincse, de aki rendelkezik vele, azt megismerhetjük arról, hogy fáradhatatlan és tántoríthatatlan a szolgálatában, abban, hogy építse Śrīla Prabhupāda mozgalmát, amely képes megmenteni az illúzió fogságába került élőlényeket. Nincs olyan akadály, mely feltartóztathatja, amint nagy erővel halad előre az útján, lehetőséget adva bárki számára, hogy kövesse őt.

Csodálattal tekintek odaadásod folyamára, amely félreérthetetlenül mutatja az utat Kṛṣṇa felé.

Köszönöm, hogy a tanítványod lehetek!

Jelentéktelen szolgád:

Gaura-bhāvana Devī Dāsī

Gaura Kṛṣṇa Dāsa, Nūṇura Devī Dāsī, Nīla és Góvinda

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāminn iti nāmine*

Az idő megdöbrentően telik. Lassan huszonnégyszáz évvel találkoztam veled először, Szegeden az első Haré Krisna Fesztiválturné egyik állomásán. A *bhakták* már előre felkészítettek, hogy egy olyan transzcendentális személlyel fogok találkozni, aki egy lakókocsiban lakik és akivel együtt lakik és együtt utazik Isten. Már ennyi információ is elég volt, hogy ne hagyjam ki a lehetőséget a találkozásra.

Akkor már tudtam, hogy a lótoszvirágnak különleges szerepe van a védikus kultúrában, így előtte egy jól szervezett akcióval meglovasítottam néhányat a város botanikus kertjéből, amelyek létezése végül Dayāl-Nitāi Gaura-Hari lótoszslábainál nyert értelmet. Azóta több mint két évtized telt el, s most kezdem megérteni a szentírások azon utalásait, amelyek az emberi élet röpke mivoltát hangsúlyozzák.

Ilyen távlatból az ember számára világossá válik az, hogy minden evilági remény csak röpke sóhaja *māyānak*, s hogy bármit is tesz anyagi boldogsága érdekében, az sohasem váltja be a hozzá fűzött reményeket.

Az embernek az öröklét és az örök szeretetteljes szolgálat dallamát kell játszania szívének húrjain ahhoz, hogy végre elégedetté váljon. Nincs más lehetősége.

*sa vai puṁsām paro dharmo yato bhaktir adhokṣaje
ahaituky apratihatā yayātmā suprasīdatid*

Ezt a feltételek nélküli szeretetet, odaadást és szolgálatot tanítod nekünk Guru Mahārāja, ami a legnagyobb és legritkább kincs ezen a világon.

Az ember „közel az ötvenhez” újra értékeli azt, hogy mit tett helyesen, vagy éppen helytelenül, s egyre értékesebbé válik számára az idő. Az az idő,

ami vissza nem hozható, kölcsön sem kérhető, s amelyet oly gyakran elvesztegetünk.

Guru Mahārāja te vagy a példája annak, hogy hogyan kell minden pillanatunkat Kṛṣṇa szolgálatában kihasználni, s annak, hogy hogyan ne vesztegezzük el az értékes emberi életünket ostobán olyan dolgok megszerzésével, amelyeknek létezése csak ideiglenes, pillanatnyi, s amelyek nincsenek kapcsolatban lelki létünk utáni kutatással.

Hiteles, felszabadult lelki tanítómesterként sohasem hagyod ezt elfelejtenünk.

Szeretettel maradunk szolgálid:

Gaura Kṛṣṇa Dāsa, Nūpura Devī Dāsī, Nīla és Góvinda

Gaura-Nitāi Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tisztelettel teljes hódolatomat! Leborulok lótuszlábaid előtt!

Köszönöm szépen a gondoskodást, a törődést, amit nyújtottál nekem, és amivel segítettél az utamon továbbhaladni. Nagyra értékelem a *Nava-vraja-mahimā* könyveidet. Amikor sikerül elmélyülten olvasnom őket, rendkívüli spirituális erőt merítek belőlük.

Csodálatos érzés egy ilyen ember közelében élni, mint amilyen te vagy. Egy olyan valaki, aki túllépve az anyagi lét vágyain, vonzódásain és keserűségén tisztán a lelki világban él, és együttérzéssel segíti a tanítványait. A *Nava-vraja-mahimā* könyvei szereteted kifejeződései, és ez a szeretet kétirányú. Egyrészt ragaszkodásod összekapcsol a lelki világgal, sőt a legfelsőbb lelki bolygóval, Kṛṣṇa és Rādhā kedvteléseinek világával. Másrészt összekapcsol a feltételekhez kötött létben rekedt emberekkel. Ugyanazzal az erővel veszed rá Kṛṣṇát, hogy feltárja előtted kedvteléseit, mint amilyenel a nyomorúságos helyzetben sínylődő, akaratukat veszített lelkeket veszed rá, hogy újra vágyat fejlesszenek eredeti otthonuk iránt.

Köszönöm továbbá, hogy olyan istentestvérek vetítik szeretetedet felém ezernyi apró, ám annál fényesebb tükörként, mint a Budapesten és Krisna-völgyben élő *bhakták*. Pedig tudom, hogy nem érdemlem meg ennek a parányi szikráját sem. Ígérem, hogy mindig vigyázni fogok arra, hogy méltó legyek e társaságra, és a rám bízott feladatokat a lehető legjobban elvégzem. Szeretnék ezzel örömet szerezni neked, és társaimnak, ha már egyszer a jószerencse így

rám, egy elesett lélekre mosolygott. Az istentestvéreim szeretete tökéletesen átadja mindazt, amit te érzel, és biztató melegséggel vesz körül e rideg világban.

Különösen akkor érzem mindezt, amikor egy-egy színdarabot próbálunk, amikor megteremtjük a spirituális „jelen”-t a színpadon, amikor megnyitjuk a szívünket a szentírások üzenete felé. Fantasztikus élmény a játék, de a próbák is, ahol a tökéletesség felé vezető intenzív tűzben égünk. Sajnos a szavak képtelenek mindent megmutatni ebből, de abban biztos vagyok, hogy a játékot nézve az arcodon tükröződik mindez, amikor nevetsz, vagy mikor sírva fakadsz egy-egy jelenet alatt. Kérlek, segítsd továbbra is esendő próbálkozásainkat a *vaiṣṇava* kultúra ezen ágának fejlesztése ügyében!

Sok-sok lelki élményt, erőt és egészséget kívánok a további munkádhoz, szolgálatod végzéséhez!

Szerető szolgád: Gaura-Nitāi Dāsa

Gaura-priya

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my repeated obeisances at your lotus feet on this auspicious occasion of your Vyāsa-pūjā. All glories to your Holiness. All glories to H.D. Grace Śrīla Prabhupāda.

This year, counting from your previous Vyāsa-pūjā, has been extremely eventful both for my body and my mind. From my summer service at New Vraja-dhāma, to our short trip to Romania with my service there, to all that came after I went back to Ireland was in many respects challenging. However, thanks to the fathomlessness of your mercy I have been able to keep my feet on the ground. How great you are! By your own pureness you have mercifully cleared some spider webs off my heart.

Guru Mahārāja all year I've been thinking of you. I remember many blissful moments from Romania and marvel at your greatness. All year I've been meditating that my faith would go beyond sentimentalism and that it would deepen in a more real knowing state.

Thank you for taking care of this undeserving servant.

Your servant,
Gaura-priya
Ireland

Gauramaṇi Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Az elmúlt év rendkívül szerencsésen alakult számomra, mert sok különböző élethelyzetben melletted lehettem. Ezeken túl sok személyes utasítást és törődést is kaptam tőled. Köszönök neked minden pillanatot, melyet veled tölthettem!

Ahhoz kérem az áldásodat, hogy megfelelően tudjam értékelni személyes társaságodat, melyet az Úr teljesen indokolatlanul adott számomra. A következő sorok a *Śrī Caitanya-caritāmṛtāban* található és Kṛṣṇához, a Legfelsőbb Úrhoz szólnak. Bárcsak egyszer én is tiszta szívvel tudnám ajánlani neked ezt az imát!

„Óh, Uram! A kéjes vágyak nemkívánatos parancsainak se vége, se hossza. Noha oly sok szolgálatot végeztem e vágyaknak, a legkisebb kegyet sem mutatták irántam. Nem szégyelltem szolgálni őket, s nem vágytam arra, hogy megszabaduljak tőlük. Óh, Uram, óh, Yadu-dinasztia vezére! Értelmem azonban nemrégiben felocsúdott, s most mindannyiuktól megválok. A transzcendentális értelem hatására nem engedelmeskedem többé nemkívánatos utasításaiknak. Eljöttem Hozzád, hogy meghódoljak félelmet nem ismerő lótuszlábadnál. Kegyesen engedd meg, hogy személyes szolgálatodba álljak, s ments meg!” (*Caitanya-caritāmṛta*, *Madhya-līlā* 22.16.)

Szolgád:

Gauramaṇi Dāsa

Gautama Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Ha őszinte vagyok, láthatom, hogy képesítetlen vagyok arra, hogy dicsőítselek ezen a szép napon. Ahhoz képest, hogy mennyi mindent köszönhetek

neked, valójában elég ritkán gondolok arra, hogy a mi a te részed abban, hogy most itt lehetek a *bhakták* között. Ilyenkor szomorúan döbbenek rá, hogy milyen kevés Kṛṣṇa-tudatot tudok elfogadni tőled és *bhaktáidtól*, és arra, hogy milyen nehéz is meghódolni. Pedig Rādhā-Śyāmasundara és a te kegyed végtelen. Mindig azon gondolkodom, mi okozza neked a legnagyobb örömet, és mi az, amivel elégedettséget tudnék okozni neked ezen a napon. Azt tudom, hogy a legnagyobb örömed, ha *bhaktáid* minél több feltételekhez kötött lélekhez juttatják el Prabhupāda üzenetét.

Átgondoltam, hogy mit jelentesz számomra és ugyanarra jutottam, mint az ezt megelőző években. Hálás vagyok a sorsnak, hogy kapcsolatba kerülhettem a mozgalommal, ahol ilyen személyek vannak, mint te. Ha belegondolok, hogy milyen emberek nevezik magukat mesternek, nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy a tanítványod lehetek. Mindenféle csaló ál-spirituális ember próbál másoknak irányt mutatni, bár maguk sem tudják hova mennek. Ezek az emberek nem akarnak senkit sem követni, és nem mondtak le arról a vágyról, hogy élvezzék az anyagi világot.

Te Śrīla Prabhupāda lábnyomait követed, önként lemondta az életedről, és felajánlotta Rādhē-Śyāmának. Ami a felajánlásodból megmaradt mégis egy nagyszerű élet, sok munka Kṛṣṇa elégedettsége érdekében, egy világ tele barátokkal, és az isteni pár elégedettsége. Példát mutatsz másoknak, hogy ne féltsék feladni az életüket, mert csak így lehet igazán élni.

Ahhoz, hogy megkapjuk, először fel kell áldozni. Ebben te vagy a legjobb. Nekem Kṛṣṇa kedvtelése csak távoli mesék, de ha veled vagyok és te mondd el, akkor valóság. Soha nem halottam még ilyen ízzel *kṛṣṇa-kathāt* mesélni valakit. Ha a közeledben vagyok, tudom, hogy ez az élet. Berántasz a valóságodba, amiben a lelki érzéseket nem adják könnyen, mint a *sahajiyāknál*, de ha megvannak, akkor az az élet tökéletessége. Szeretem benned, hogy nem pazarolod az időt felesleges dolgokra. Az élet annyira gyorsan elmegy, és nem tehetem, meg hogy idős emberként azt vegyem észre, hogy semmit nem fejlődtem a Kṛṣṇa-tudatban.

Caitanya Mahāprabhu így ébreszti fel a tudatlanságban lévő lelkeket: „Minden napkeltekor és napnyugtakor elmúlik és elveszik egy nap. Meddig maradtok még tétlenek, miért nem szolgáljátok hát a szív Urát? Meg kell értenetek ezt az alapvető tényt, hogy az élet múlandó, és telis tele van különböző nyomorúságokkal, ezért hát vegyetek menedéket a szent névnel, és lankadatlanul szolgáljátok Őt.”

Nem fogok neked amiatt sírni, hogy milyen nehéz elengednem a ragaszkodásaimat, hiszen ez a te megjelenési napod, ez most a te dicsőítésedről

szól. Egyszerűen csak hálát adok Kṛṣṇának, hogy itt vagy köztünk, és nagy boldogsággal emlékszem minden pillanatra, amit a közeledben tölthettem.

Szolgád:

Gautama Dāsa

Ghanaśyāma Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāminn iti nāmine*

Kedves Guru Mahārāja! Nagy szeretettel írok megjelenésed napjára. Ilyenkor mindig izgatott vagyok mit is írjak, hogy megfelelő legyen és örömet okozzon neked! Szánalmasan ostoba vagyok, de nem viselkedhetek ostobaként, írnom kell.

Mostanra tizenkilenc év telt el, hogy itt lakok Új-Vraja-dhāmában. Ez nagyon rövid idő, gyorsan elszállt. Gyorsan elszállt hisz' nagyon jó volt. Sok mindent tanultam tőled, sok leckét hallgattam, fejés közben ez nagyon könnyen megy. Nagyon szeretem a réges-régi egyetemi prédikálás leckéidet. Olyan vagy ott, mint egy harcos. Sokat merítettem ezekből a leckékből. Kedvesen szólsz az emberekhez, de nagyon ügyesen legyőzöd őket!

Tavaly részt vettem Rādhē-Śyāma átköltöztetésében. Extázis volt. Ez volt az egyetlen alkalom, amikor láttam, ahogy az Úrnődet, Śrīmatī Rādhārāṇīt öltöztetted. *Japa* közben sokszor eszembe jut. Ez egy gyönyörű kedvtelés volt. Azért is szeretem, mert a tehenész mezőgazdász barátaimmal részt vettünk ebben.

Egy rövidke történetet szeretnék most megosztani veled. Volt egy pár perc amikor az oltár sarkában álltam és epekedve néztem mennyire elmélyülten próbálják kiszabadítani Rādhē-Śyāmát a régi lótoszukból. Vésők, kések, csavarhúzó, sőt, még egy fúró is előkerült. Nehéznek tűnt a kiszabadulásuk. Rosszul éreztem magam, hogy nem segíték, de nem fértem oda, és

nem éreztem, hogy mit is tehetnék. Így csak álltam nyitott szájjal és szívtam magamba a *bhakták* Rādhē-Śyāma iránti odaadását. Végül sikerült kiszabadítani Őket. Dhanañjaya prabhu és a többiek Śyāmát a bal oldali *pūjā* asztalra kísérték. Ekkor rám néztél: „Hé Ghanaśyāma! – mondtad, – Te fogsz itt maradni Śyāmasundarával!” Leültetél és megmutattad hogyan fogjam. Ott üldögéltem az Istenség Legfelsőbb Személyiségével az oldalamon, amíg ti levettétek Śrīmatī Rādhārāṇīt és a másik oldalra tettétek. Śrī Rādhā nagyon gyönyörű volt és epekedve nézte Śyāmasundarát, hisz közel húsz éve nem voltak ilyen távol egymástól. Egyikőjük sem viselt sminket, sem ékszer, csak egyetlen *chadarban* álltak.

Amikor leültetél Śyāmához, elöntött a boldogság és valamiféle büszkeség, ugyanakkor egyfajta félelem a büszkeség miatt. Ez a büszkeség azonban eltűnt, amikor szemben megpillantottam a szépséges Śrīmatī Rādhārāṇīt és Mañjuvālī mātājīt amint Úrnője lótuszlábait melengeti. A büszkeségem irigységgé alakult át, de nem az a megszokott égető szenvedéssé, hanem egy boldog vággyá, hogy én is Śrīmatī Rādhārāṇī szolgájává válhassak. Nagyon boldog voltam, ettől az érzéstől. Később folytatódott az átköltöztetés, de az élmény megmaradt. Csodálatos volt.

Bocsánat az elmebeli spekulációs élményemért, de a *guruval* – tehát veled – és Kṛṣṇával kapcsolatosak. Szégyellem magam elesettségem miatt, de mégis hozzád imádkozom kedves Guru Mahārāja:

„Légy kegyes hozzám és tarts meg továbbra is ezekben a Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarával folytatott csodálatos kedvteléseidben!”

Nagy szeretettel, szolgád:
Ghanaśyāma Dāsa

Goloka-pati Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked!

Kedves Guru Mahārāja! Gyakran gondolkozom leírhatatlan szerencsémén, ami tanítványodként ért. Az anyagi világ háborgó óceánjában fuldokoltam, mikor kegyesen kimentetél a tajtékozó hullámok közül. Olyan sokan vannak a világban akik odaadóbbak, jámborabbak, filozófikusabbak. Azonban

indokolatlan kegyedből felhúztál a *bhakti* hajójára.

Nem csak a Kṛṣṇa-tudat felbecsülhetetlen ajándékát kaptam tőled, hanem szeretett Urad és Úrnőd lelki hajlékát Új-Vraja-dhāmát és odaadó tanítványaid társaságát is, akik csak Śrīla Prabhupāda vágyának élnek, ami nem különbözik a te vágyadtól.

A szomorú az, hogy, bár oly sokáig nyeltem eme szörnyű óceán keserű habjait, mégis olykor visszakíváncozok rettenetes fodrai közé. Kedves Guru Mahārāja! Kérlek szépen áldjál meg engem erővel és intelligenciával, hogy az anyagi világ hamis csillogása helyett a valódi értékek felé forduljak. Kérlek, adjál bátorságot, hogy ne ijedjek meg a szívemben lévő démonoktól, akiket életeken keresztül nevelgettem és adjál eltökéltséget az ellenük folytatott harchoz. Kérlek, adjál hitet a szent névhez, ami minden kedvezőtleniséget elpusztít és minden kedvezőséget megad.

Legfőképpen azonban kérlek, áldjál meg azzal, hogy alázatos követőddé váljak. Hiszen mikor ez megtörténik, akkor mosolyt csalog Rādhē-Śyāma lótuszarcára. Akkor tökéletessé válik az életem.

Köszönettel jelentéktelen szolgád:
Goloka-pati Dāsa

Gopalīlādhara Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādanak!

Minden dicsőséget ezen emlékeztető, „kőbevéső” *vyāsa-pūjā* napnak!

Śrīla Prabhupāda amikor a Beth Israel kórházban volt. A kezdeti időkben a prédikálás erőteljessége miatti túlterhelés következtében fellépő szív problémájával, történt egy érdekes mozzanat:

„Puruṣottama újabb kérdéssel hozakodott elő:

– Miért mondják az emberek, hogy Istennek nincs neve?

Śrīla Prabhupāda visszakérdezett, hogy ha egyszer Isten minden, miért ne lenne neve.

– Valójában minden név Kṛṣṇát írja le – fűzte hozzá, majd megkérdezte Puruṣottamát, mi volt a neve avatás előtt.

– Paul – válaszolta Puruṣottama.

– Mit jelent a Paul?

– Azt, hogy „kicsi”.

– Igen – mondta Prabhupāda –, tehát Kṛṣṇa. Ugyanis Kṛṣṇa a kicsik között a legkisebb.

Satsvarūpa is bemondta az avatás előtti nevét: ő Stephen volt, ami „koronát” jelent.

– Igen, Kṛṣṇa a király – felelte Prabhupāda.

Am párbeszédre ritkán került sor. Az órák többnyire csendesen csordogáltak. Amikor Prabhupāda lepihent, a felügyeletére beosztott *bhakták* az ágya két oldalára odatolt székeken olvastak vagy halkán *japáztak*. Egyszer estefelé, amikor sötétedni kezdett Manhattanben, Prabhupāda felült, és egy órányi hallgatás után így szólt:

– Kṛṣṇát nem ismerem, de Guru Mahārājámat igen.”

Pesten egy alkalommal megkérdeztek téged, vajon mi volt Pāvanī mātāji tökéletességének a kulcsa, célozva előző életének különlegességére.

Azt válaszoltad:

„Semmi, követte a *guruját* és kész.

De – folytatódott a kekeckedés – azt hallottuk azért tudta így elviselni a fájdalokat is, mert *yogī* volt előzőleg.

Nem, azt mondtam menjen le Krisna-völgybe, és lement. Azt mondtam menjen *Gaura-āratira*, és ment. Ennyi!”

Egyszer beszélgettem egy lelkiileg csodálatosan szép *saṅkīrtanás bhaktával*. Sok témát érintve, eljutottunk odáig, hogy milyen jó lenne hazamenni, s végre találkozni Kṛṣṇával. Vajon milyen is lehetne az az élmény. Nem tudom – válaszoltam – én még sohasem álmodtam Rādhé-Śyāmával, Kṛṣṇával. Azon gondolkodtam, mennyire szerencsétlen is vagyok. De! Sok szép álmom volt a lelki tanítómesteremmel.

Arra vágyok én is, hogy majd amikor nekem is elfogy az anyagi testem, s talán a lelkiből is akad valamennyi, akkor bárcsak ott lennél! Talán nem ebben a testben, de meg foglak ismerni, s csak fognám a kezéd, mennék veled, s nem félnék.

Végtelen szerencsésnek érzem magamat, hogy kapcsolatba kerülhettem veled!

Remélem a gyakorlatban is szolgád:

Gopalilādhara Dāsa

Gopa-kumāra Dāsa

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma- svāminn iti nāmine*

Drága lelki tanítómesterem!

Minden dicsőséget neked megjelenési napod alkalmából! Ez a nap az én legnagyobb szerencsém! Miután elolvastam az *Īśopaniṣadot* elkezdtem lelki tanítót keresni. A honlapon megpillantottam lótuszarcod, így hívtál engem. Köszönöm. Te vagy az én legdrágább kincsem. Nincs erőm, hitem kőszívemből mégis illatos virágokat ajánlok neked folyamatosan s szorosan átölelem lótuszlábad. Minden dicsőséget neked! Imádkozom hozzád hogy nőhessen a hitem, szeretetem s maradhassak szerető szolgálatodban. Köszönöm.

Szolgád:

Gopa-kumāra Dāsa

Gopāla-rāya Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

All glories to His Holiness Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja, who has been empowered by His Divine Grace A.C Bhaktivedanta Swami Prabhupāda to preach *Śrīmad-Bhāgavatam* to the fallen people of the western world.

I have no qualification to touch upon the glories of my wonderful spiritual master. However, sitting at the foot of Govardhana hill, I pray Girirāja will help me. After all Jīva Gosvāmī says: “In Vṛndāvana even the inexpert efforts of poets will be hailed as poetry.”

In 2014, Vyāsa-pūjā evening in New Vraja-dhāma, there was a wonderful *kīrtana*, where all the devotees danced like *gopīs* for the pleasure of Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara. You, Śrīla Gurudeva were leading from the front, arms outstretched, commanding the devotion of your disciples who were standing behind you, assisting you in your *kīrtana* to their Lordships. “Rādhe Rādhe! Śyāma Śyāma!”

The next morning His Holiness Candramauli Swami gave the *Śrīmad-Bhāgavatam* class.

“...last night’s *kīrtana* was wonderful. I had a realization: it was Śīvarāma Swami’s devotion and everyone was benefiting.”

How true this is!

Organizing those troops of Lord Caitanya’s army that have taken shelter of your command, you navigate us and position us so we may most effectively assist Śrīla Prabhupāda in spreading nectarean love of Godhead.

Although it is true that we all have an individual and personal relationship with the founder-*ācārya* Śrīla Prabhupāda, I believe this relationship is nourished, nurtured and made more clear through the transparent lens of Your Divine Grace. Surely we are all benefiting from your devotion!

In a morning walk on the 27th March 1968 Śrīla Prabhupāda mentions:

“...Therefore one has to accept a bona fide spiritual master to know whether Kṛṣṇa is being satisfied by his work. Who will certify? You cannot concoct, Oh, I am doing for satisfaction of Kṛṣṇa.’ No, that is not possible. It must be accepted by the representative of Kṛṣṇa, Yes, by your work, Kṛṣṇa is satisfied. Then it is all right.”

I have been engaged by Your Divine Grace to assist you and your general (my beloved temple president) in helping give the poor conditioned souls the message of *Śrīmad-Bhāgavatam*. Although these poor people think themselves quite content and satisfied, Bhaktivinoda tells us that actually in their heart of hearts they are gazing out of their windows, wondering “When will Lord Caitanya and Nityānanda come and save me?” By being engaged by Kṛṣṇa’s representative in this way I am sure that I am satisfying Kṛṣṇa.

Although I am unqualified and mostly perform my service out of a sense of duty, rather than spontaneous love, I pray that one day, by this dutiful devotional service, love of Godhead will manifest itself in my heart. At such a time I will offer this ripened fruit of love of Godhead at your lotus feet. Although I am many lifetimes away from presenting such an offering, I hope to... one day. For nothing pleases the spiritual master as much as seeing his disciple advance in devotional service.

Praying to be the servant of your servant,
Gopāla-rāya Dāsa

Govinda Hari Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának és Śrīla Prabhupādának!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Újra eljött ez a csodálatos nap, a *vyāsa-pūjā* ünnepséged napja. Azon gondolkodtam, hogy hogyan is dicsőítselek téged, hiszen te olyan csodálatos személy vagy.

Most olvastam nemrég a *Nava-vraja-mahimā* második kötetét. Az első is nagyon inspiráló volt, de ez a második rész igazából csodálatos.

Többször utalok rá vagy olvasok fel részeket belőle, amikor megkérnek, hogy tartsak leckét. A költőiség a *bhakták* egyik tulajdonsága. Neked igazán meg van ez a tulajdonságod. Nagyon szépen fogalmazol a könyveidben.

Ahogy többször utaltál rá Śrīla Prabhupāda kérte a tanítványait, hogy írjanak könyveket. Te pedig megírtad ezt a csodálatos könyvsorozatot, ami betekintést nyújt számunkra a lelki világ kedvteléseibe. Nagy inspirációt adva ezzel nekünk, követőidnek hogy mi is eljuthassunk életünk végén örök otthonunkba ahonnan eljöttünk, vissza Goloka Vṛndāvanába.

Nehéz visszafizetni azt az adóságot érzek irántad. Azt a sok inspirációt, figyelmet és személyes törődést amit kapok tőled, nem tudom meghálálni. Egyedül azt tudom tenni, hogy folytatom a szolgálatomat tehetségem szerint és ezen keresztül próbálok megfelelni az elvárásaidnak és örömet okozni neked. Remélem, egyszer eljön az a pillanat, amikor igazán elégedetté tudlak tenni és láthatom ragyogó mosolyodat, ami kárpótol minden nehézségért és megpróbáltatásért, amin át kell mennem a prédikálás során a te elégedettséged örömére.

Maradok örök szolgád:
Govinda Hari Dāsa

Guṇa-grāhī Dāsa

Kedves Guru-Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

A *Bhāgavata-purāṇa* (3.9.25) feltárja nekünk, hogy a mosolygó, lótusz-szemű Úr (*smitena nayanāmburuham*) végtelenül kegyes (*adabhra- karuṇaḥ*) és az egész kozmikus teremtetést fel tudja emelni, s képes eloszlatni csüggedésünket (*naḥ viśādam*) azzal, hogy kegyesen utasításokkal lát el bennünket, melyek az Ő édes szavai (*mādhvā girā*).

Ugyanígy te, lelki tanítómesterem, szánakozva tehetetlen, beteg állapotomon, megáldottál az éneklés áldásos folyamatával (*harer nāmānukīrtanam*), amibe valahogy még mindig tíz körömmel kapaszkodom, mert egyszerűen csak elhiszem, hogy: „A kiváló szaktekintélyek nyomában járva az Úr szent nevének állandó éneklése a kétségek és félelem nélküli út, mely a siker felé vezet mindenkit [...]”. (*Bhāg.* 2.1.11)

Noha nem vagyok alkalmas a *kīrtanára* (*icchatām*), nagyon hiszek kegyes utasításaidban, melyek a te édes szavaid.

Sokszor érzem úgy, hogy rosszul csinálom, mert egy lelki nyomorék vagyok, de mégsem nyel el a sötétség, mert tudom, hogy amit teszek, az helyes, mert te mondtad, te adtad...

Hálás vagyok rendkívüli szeretetédért (*vivrddha-prema*), mellyel felemelsz, még engem is...

„Mindenki lehet nagy ember [...] mert bárki képes másokat szolgálni. A szolgálathoz nem kell egyetemi végzettség. Nem kell hozzá egyeztetni az alanyt az állítmánnyal. Csak hálatelt szív kell hozzá, szeretettől áthatott lélek.” (Martin Luther King)

Maradok szolgálatodban:

Guṇa-grāhī Dāsa

Guru-kṛpā Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteltjes hódolatom, minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

Kérlek, intézd úgy a dolgokat, hogy Kṛṣṇa még nagyon sokáig éltesse.

Kérlek, fogadd szeretettel ezt az alábbi kis történetet.

Történt egyszer, hogy egész nap köveket cipeltem a kertedben és már délre kissé elfáradtam. Ebéd helyett inkább ledőltem pihenni egy kicsit. Ahogy ott fekszem a fűvön a fűzfa árnyékában, egyszer csak észrevettem a fa ágán egy kicsi hernyót, szorgalmasan rágott egy falevelet.

Ez a kis hernyó nemigen volt szép, de hát ő is Kṛṣṇa teremtménye és nagyon kedves kis hernyónak bizonyult.

Teljesen önfeláldozó életet él. Egész nap eszik. Azért eszik, hogy szegény kis növényeknek legyen mivel táplálkozniuk. Hát ő ilyen, amilyen.

Na de ez csak a külső, a látszat, mert én beszéltem vele (nemrég tanultam hernyóul, sokkal könnyebb mint a szanszkrit.)

Szóval ennek a kis hernyónak hatalmas tudása van. Azt mondja nekem, hogy ő nem ez a test.

– Mi VAN?

– Kérdeztem.

– Akkor mi vagy, ha nem ez a test? Itt tekergőzöl előttem, ezen a falevélen és azt mondd, hogy nem ez a test vagy?

– Én bizony egy lélek vagyok!

– Azt mondta... állam leesett.

– És honnan veszed ezt?

– Itt lakom én is Krisna-völgyben. Guru Mahārāja kertjében. Az ő *śaktija* árasztja itt be az egész környéket. Hogyne lennék *bhakta* én is? Ez a nagy *śakti* megvéd engem is. Itt még a madarak is azt csiripelik, hogy Guru Mahārāja, Guru Mahārāja. Képzeld, a minap be akart kapni egy rigó, mire én csak annyit mondtam, hogy Guru Mahārāja. Erre megállt a levegőben a rigó éppen bekapni készülő csőre, egészen ellágyult a hangja és megkérdezte „te is *bhakta* vagy?” Mondtam hát persze. Itt még a fű is *bhakta*. És nem kapott be. Ez egy ilyen erejű szó, megmentette az életemet. Ezután megfogadtam, ha újjászületek, akkor megyek én is Kṛṣṇához!

– Hú a betyárját ez igen! Gratulálok! És hogyan mész már Kṛṣṇához? Nézz már magadra!

– Úgy megyek Kṛṣṇához, hogy szépen megmosakszom, begubózok csupa selyembe, bársonyba, mély meditációba kezdek, ettől szárnyaim nőnek, és akkor huss, megyek Kṛṣṇához. Szerintem jól tennéd, ha te is jönnél velem. – és énekelni kezdett. Az mondta Come To Me. Hare Kṛṣṇa Hare Kṛṣṇa. De annyira, de annyira szépen, hogy nem bírtam ellenállni.

– Igen. Megyek veled. Csak énekelj még, csak énekelj még.

És ha nem látom, nem hiszem el, előttem zajlott le ez a csodálatos változás. A kis hernyóból csodálatos pillangó lett, egy *bhakta*-pillangó s bár derekam fájts és a térdem is sajgott, de mentünk, körbe körbe és énekeltük együtt a Hare Kṛṣṇa *mahā-mantrát*, ebben a Kṛṣṇa, Guru Mahārāja és a *bhakták* által teremtetts, csodálatosan szép világban.

Tisztelettel szolgád:

Guru-kṛpā Dāsa

Gurūtama Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteltjes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked, megjelenésed napján!

Az idei évben jelent meg magyarul Ravindra Svarūpa prabhu írása, melyben Śrīla Prabhupādáról, mint az ISKCON alapító *ācāryájáról* ír. Többször is elolvastam, és nagyon megfogott. Tisztában voltam vele, hogy Śrīla Prabhupāda egy különlegesen egyedülálló dolgot vitt véghez, de részletekbe menően nem ismertem, hogy az ISKCON megalapításakor milyen pontossággal követte lelki tanítómestere szervezetének struktúráját és működési elveit, vagy, hogy a névválasztás során mennyi szempontot vett figyelembe az ISKCON elnevezésekor, szintén utalva arra, hogy milyen mély és komoly kapcsolatban áll a tanítványi láncolattal.

Ravindra Svarūpa prabhu a következőket mondja: „Hogy Śrīla Prabhupāda hogyan vitte mindezt véghez? Lelki tanítómestere utasítását a legnagyobb kincsének tartotta, s az utasítást fenntartás nélkül követte. Ez tette képessé arra, hogy – noha egymaga volt, minden segítség híján – pontosan ott folytassa a Hare Kṛṣṇa misszió terjesztését, ahol Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura abbahagyta, majd ugyanazzal az eltökélt hittel mozdítsa előre, ami saját lelki tanítómesterét is jellemezte.

Śrīla Prabhupāda maga is megbizonyosodott a tanítványi, szolgai mentalitás hatalmáról – melynek élő bizonyítékául saját tettei szolgáltak. Ez a szolgai mentalitás önmagában elégnek bizonyult ahhoz, hogy az isteni energia – a *gaura-śakti* – fennakadás nélkül, töretlenül folytassa működését: az egyik elszánt eszközről a másikra szállt.”

Amikor ezeket a mondatokat olvastam, te jutottál eszembe, hiszen minden egyes szó rád is teljes mértékben igaz.

Guru Mahārāja, amit te véghezvittél itt Magyarországon, az az ékes bizonyítéka annak, hogy milyen mélyen a szívedbe zártad szeretett lelki tanítómestered utasítását és vágyát. Mindaz, ami ma Magyarországon Kṛṣṇa-tudat, a te szívedből nyilvánult meg. Lelki tanítómestered utasítását életed legnagyobb kincsének tartva, pontosan ott folytattad a Hare Kṛṣṇa misszió terjesztését, ahol Śrīla Prabhupāda abbahagyta. Ugyanazzal az eltökélt hittel mozdítod előre az MKTHK-t, ami saját lelki tanítómesteredet is jellemezte. Felbecsülhetetlenül tiszta és őszinte szolgálatod önmagában elég ahhoz, hogy az isteni energia – a *gaura-śakti* – fennakadás nélkül, töretlenül folytassa működését: és az egyik elszánt eszközről a másikra szálljon.

Rendíthetetlen hűséged Śrīla Prabhupāda iránt irigylésre méltó és követendő példa mindannyiunk számára. Felhatalmazásod a Kṛṣṇa-tudat elterjesztésére nyilvánvaló és letagadhatatlan. Erre mély és őszinte alázatod is bizonyítékul szolgál, ahogy Ravindra Svarūpa prabhu is írja: „A spirituális pszichológia természetes jelensége – amit a nagy *bhakták* és szentek esetében figyelhetünk meg –, hogy a felhatalmazás megtapasztalása elkerülhetetlenül együtt jár egy mérhetetlen alázatossággal, és minél több gyümölcsöt hoz a felhatalmazás, az alázatosság annál inkább elmélyül.”

Köszönöm, hogy megmutatod számomra, hogy mit jelent igazi tanítványnak lenni, és megkapva az isteni felhatalmazást, eszközzé válni Kṛṣṇa és a lelki tanítómester kezében.

Kérlek, áldj meg a lelki tanítómestered iránt érzett szereteted, feltétel nélküli odaadásod és szolgai hangulatod érzésével, hogy vágyaddal eggyé téve a szívemet, érdemessé váljak az örökségre, ami apáról fiúra száll. Szeretnék hozzád hasonlóan, a nyomdokaidban haladva, hozzájárulni a Kṛṣṇa-tudat missziójának elterjesztéshez, hasznos eszközzé válva a kezedben.

Köszönöm mindazt a kegyet, amit indokolatlanul záporozol rám.

Örök szolgád:
Gurūttama Dāsa

Haladhara Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to you. All glories to Śrīla Prabhupāda.

It is through your great mercy that so many fallen souls have received the opportunity to make spiritual advancement. It is by your sweet grace that so many sublime series of books of yours' entice us back to Kṛṣṇa's eternal service. It is by your wonderful *kīrtanas* and *bhajan*s that you sweep us off our feet and lift us up to the spiritual world.

By the temples and holy *dhāmas* which you have manifest, you have brought Vṛndāvana to us. Places where spiritual desires can be fulfilled. Where we can serve and glorify the Lord together, where we can learn to have truly meaningful relationships.

Your podcasts allow us your daily association and give invaluable guidance in our lives. Hearing of your transcendental travels and services enriches our hearts with aspirations for devotion. And by your munificence we have magnificent opportunities to help serve Rādhē-Śyāma.

Thank you dearest Guru Mahārāja, all glories to you. To have a *guru* such as you is the greatest gift. I may croak a resemblance of the holy names like a puffed-up frog, but please by your mercy may the pure name one day be pronounced from my lips, the touch of which I know will transform me thoroughly. May I be able to engage in your service eternally, may I never waste a moment of this greatest of opportunities. May I be able to please you.

Your servant,
Haladhara Dāsa

Hare Kṛṣṇa Devī Dāsī

Pūjya and Priya Śrīla Gurudeva,

Please accept our humble obeisances this wonderful Vyāsa-pūjā day. All glories to your Divine Grace.

We are thanking you deeply for the inspiration and instruction you gave

to us upon first meeting with you to develop as doctors of the soul, not just doctors of the body. Through your teachings this practice has gradually grown at the Peacock clinic here in Nottingham, and it is wonderful to witness how these teachings enable so many sick patients to rationalise their illnesses and sufferings, and to take courage to tolerate their predicaments and move on positively. Their spiritual journeys are beginning and we pray that your magnanimous Grace will rescue them from the world of repeated suffering to one of Kṛṣṇa consciousness and lead them to discover their true nature to become joyfully engaged in loving devotional service to Śrī Guru and Gaurāṅga.

Thanking you Śrīla Gurudeva,

Your servant,
Hare Kṛṣṇa Devī Dāśī

Hari-vallabha Devī Dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és az isteni párnak!

Ebben az évben egy szerény verset írtam, kérlek fogadd szeretettel!

Lelkem tükre
álmaim vigyázó mestere
mikor leesnék,
s még nem is tudom..
Hidat teremtesz
a szakadék felett,
hogy a félelem meg se érintse
szívemet.

Elvarázsolt titkos rejtekében
őrzöm a legélesebb kardot,
a mesteremtől kapott ajándékot:
az ősi tudás tiszta fegyverét.

Jöhet kétely szennyező mocska
vagy kínnzó vágyak tajtékzó habja,
eláraszthat a világ könnyes bánata,
de egyetlen szó, amit mondasz--dzsunka-,
mely lótuszvirággá változva emel magasra
s a sötétség lent marad.

Szeretettel szolgál:
Hari-vallabha Devī Dāsī

Haridvāri Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked!

Kérlek, engedd meg nekem, s fogadd el tőlem ezt a kis köszöntést megjelenési napod alkalmából. Nem tudlak szépen dicsőíteni téged, kérlek, nézd ezt el nekem.

Ezen a napon mi *bhakták* Vyāsadevára, az Úr irodalmi inkarnációjára is emlékezünk. Mielőtt elfogadod tőlünk felajánlásainkat, te is mindig *pūjával* imádod Őt, így kifejezve háládat előtte, hiszen Ő az a személy, aki úgy adta át a lelki tudást, amit kapott, ahogyan azt Ő halotta, hitelesen. Így tud alászállni az eredeti tudás, hiszen a lelki tanítómester az Ő képviselője, s ha felül a *vyāsāsanára* akkor ő fogja képviselni ezt a tudást, amely a tanítványi lánccon keresztül száll alá.

Számomra kedves Guru Mahārāja te vagy az egyik ilyen személy, aki ugyanezt a hitelességet képviseled, életeddél, szavaiddal, tetteiddel, kitartásoddal.

A te hiteles követésednek és kitartásodnak, számtalan általam is hátható megnyilvánulása van itt Magyarországon is.

Hiszen a te kegyedből van itt Rādhe-Śyāma és Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurānga, és vannak itt más *mūrtik*. Így a *bhakták* egyik szolgálati lehetősége a *mūrtik* szolgálata. Akár közvetlenül *pūjāriként*, vagy a *pūjārik* keze alá dolgozva, esetleg adományozás formájában. Hiszen az idén készül el Rādhe-Śyāma csodálatos új oltára a kiszolgáló helységek felújításával együtt.

Számomra ez is kitartásodat és rendíthetetlen ragaszkodásodat bizonyítja lelki tanítómestered tettei és szavai iránt, valamint az iránt, hogy Úgy szolgálj

az Urat, ahogyan azt ő kérte. Teszed ezt fáradhatatlanul, és kitartóan egész életeden át. Ezzel nekem is példát mutatsz és hálás vagyok neked érte, hogy ezt láthatom. Hiszen ezen keresztül én is láthatom, hogyan kell kitartónak lennem.

Megmutatod, ha ilyen kitartó leszek akkor én is egész életemen keresztül szépen tudlak szolgálni az ISKCON keretein belül.

Ezzel engem is arra inspirálsz, hogy a magam kis szintjén én is a legjobb lelki életet éljem, *japázzam* a fogadalmamnak megfelelően, szolgáljam a *bhaktákat*, imádjam a *mūrtikat*, törekedjem a lelki fejlődésre, mindezt kitartóan. S ezt meg tudjam tartani és valósítani egész életemben.

Kérlek add a kegyed, hogy én is egész életemben tudjak kitartó lenni a Kṛṣṇa-tudatomban, s egész életemben szépen tudjak szolgálni itt az ISKCON keretein belül.

Elesett szolgád:

Haridvāri Devī Dāsī

Hari Kīrtana Dāsa

Hare Kṛṣṇa Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsóséget Śrīla Prabhu-pādának és neked!

Végre eljött a várva várt *vyāsa-pūjā* ünnepség napja!

Sajnos azon tanítványaid közé tartozom, akik ritkán élvezhetik a személyes társulásod, de szerencsénkre – gondoskodó apaként – időt és energiát nem kímélve írtad meg nekünk a lelki életről szóló könyveidet, melyek igazi fáklyalángként világítják be előttünk a Kṛṣṇához visszavezető utunkat.

Ha csak egy-egy mondat erejéig beleolvasok a nemrég elkészült, gyönyörű könyvedbe a *Nava-vraja-mahimāba*, azonnal eloszlik a Kali-yuga sűrű, sötét és kegyetlen világa és feltárulnak Vraja lakóinak nektárnál is édesebb kedvtelése. De nem is csodálkozhatunk ezen, hiszen szíved csordultig van az isteni pár iránti tiszta odaadással.

Nélküled pontosan tudom, hogy hol lennék. Azt hiszem már sokszor voltam ott és nem szeretném többször elvesztegetni az emberi élet adta lehetőséget. Megmentettél. Soha nem fogom elfelejteni azt a napot, amikor először láttalak. Energikus, magával ragadó személyiséged lenyűgözött, ahogy az

órákon át tartó *kīrtanát* vezettet Rādhē-Śyāma előtt. Ahogy ott botladoztam és próbáltam részt venni az éneklésben egy olyan érzés járta át a lényemet, ami eddig még soha: hazaérkeztem. A valódi otthonomba, a *bakták* közé, akiknek egyetlen céljuk van az életben: hazamenni Istenhez.

„*Kīrtana* Rādhē-Śyāma előtt, ez a valóság, minden más csak illúzió!”-mondtad egyszer. Kegyedből azóta számtalan *kīrtanán* vehettem részt. És ez is csak megsokszorozta ezen mondatod súlyát.

Köszönöm ezt a nevet, mert ez is csak erre a kijelentésedre emlékeztet!

Nagyon hálás vagyok, amiért ilyen komolyan szíveden viseled a tanítványaid sorsát. Tudom, hogy ezt soha nem fogom tudni neked visszafizetni, ezért csak annyit kérek, imádkozz néha értem, hogy lelkesedéssel tudjam Śrī Caitanya misszióját, téged és az Úr *bhaktáit* szolgálni!

Jelentéktelen szolgád:
Hari Kīrtana Dāsa

Harirāṇī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom, minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

Évek óta szeretnék küldeni neked egy szép felajánlást, de amikor elkészül, soha sem találom alkalmasnak rá, hogy odaadjam. Csak hallgatom és olvasom, hogy mások milyen szép felajánlásokat írnak, de én sajnos erre alkalmatlan vagyok.

Amikor kapcsolatba kerültem a Kṛṣṇa-tudattal, és amikor téged megismertelek, tudtam, hogy megtaláltam, amit egész életemben kerestem. Az egyetlen menedéket, ami biztonságot nyújthat ebben az anyagi világban. Értelme lett az életemnek. Általad lehetőséget kaphatok arra, hogy kimentsek lelkeket erről a szenvedésekkel teli helyről, és, hogy nekem se kelljen ide visszajönnöm.

Az a jóság, tudás és lelki erő, amivel nekünk töretlenül próbálsz segíteni, és amit mi sem felfogni, sem megbecsülni nem tudunk kellőképpen, a legnagyobb kincs, amit valaki adhat itt az anyagi világban.

Bárcsak szavakba tudnám önteni azt a hálát és köszönetet, amit érzek. Kérlek, nézd el nekem, hogy nem tudom megfogalmazni azt, ami a szívemben van. Remélem, hogy szavak nélkül is látod, ha belenézel.

Köszönöm, hogy megtűrsz engem a tanítványaid között. Köszönöm, hogy a rengeteg elfoglaltságod mellett mindig tudsz rá időt szakítani, hogy velem is foglalkozz. Törekszem rá, hogy a nagy *bhakták*, tanárok kegyéből folyamatosan kapott tanításokat a gyakorlatban is alkalmazni tudjam, és egyszer jó tanítványod lehessek.

Reménykedem benne, hogy egyszer majd méltó leszek a gyönyörű névre is, amit kaptam tőled.

Nagyon boldog születésnapot kívánok!

Örök szolgád:

Harirāṇī Devī Dāsī

Indīwara Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget isteni kegyednek!

Nemsokára ünnepeljük megjelenési napodat, és ahogy közeledik az ünnep, a *bhakták* is egyre nagyobb lázban égnek. Mindenki szeretné kifejezni a szeretetet és a hálát, amit érez irántad. A *bhakták* a veled kapcsolatos élményeikről beszélgetnek és a felajánlásuk megírásával töltik szabadidejüket. Ilyenkor a rólad szóló gondolatok töltik ki a mindennapjainkat.

Egy alkalommal említetted, hogy bizonyos szempontból Śrīla Prabhupāda megjelenési napja fontosabb, mint Kṛṣṇa megjelenési napja, hiszen ha Śrīla Prabhupāda nem lett volna, akkor Kṛṣṇáról se tudnánk, mi nyugatiak. De Śrīla Prabhupāda eljött és felébresztette az emberek szunnyadó Kṛṣṇa-tudatát. Továbbá elmondta azt is, hogy a lelki életben a siker, a követő hozzáállásán múlik. Azon tanítványa, aki hűségesen követi őt, annak élete sikeres lesz, és mások életét is sikeressé teszi azáltal, hogy átadja nekik a Kṛṣṇa-tudatot.

Elhoztad a tanítványaid számára azt a tudást, ami által megérthetik, hogy ki Kṛṣṇa és mi a kapcsolatuk vele. Ezen kívül megnyilvánult az isteni pár, illetve az örök lakhelyük a *dhāma* is. Mindez a te kegyedből vált számomra is érzékelhetővé. Mivel vendégvezetőként végzek szolgálatot, sokszor találkozom olyan emberekkel, akik habár előtte nem sokat tudtak a lelki életről, mégis nagy hatást gyakorol a szívükre Rādhe-Śyāma és a *dhāma*.

A napokban egy osztály látogatott Krisna-völgybe. Délután érkeztek, és

mint kiderült kora reggel indultak otthonról. Több múzeumot, emlékművet, és templomot meglátogattak már a nap során, és utolsó állomásként eljöttek Krisna-völgybe is. Az iskola vezetője, aki szervezte a kirándulásukat, egy olyan programot kért tőlünk, ahol a vendégek beöltöznek *dhotība* és száriba, majd együtt énekelnek és táncolnak velünk. Mivel a diákokat láthatóan megviselte az egész napos utazás és az unalmas helyek látogatása nehezen tudtam elképzelni, hogy ők most hajlandóak lesznek bármiben is együttműködni. Az arcukra volt írva, hogy elégük van az egész napból, főleg az után, hogy a Gaurānga tér előtti dombot is meg kellett mászniuk. Mivel tizenéves fiúk és lányok voltak együtt, tudtam, hogy a beöltözésre se lesznek lelkesek olyan könnyen, a táncrea rávenni őket pedig szinte lehetetlen lesz. A diákoknak elégük van az egész kirándulásból és még táncolni is kellene velük. Nem sok reményt láttam arra, hogy bárkit is rá tudjunk venni, hogy *dhotīt* vagy szárit vegyen fel. Arra pedig hogy táncoljunk velük, végképp semmi esélyt nem láttam. Szerencsére, mikor megkérdeztem tőlük van-e valaki, aki szívesen felpróbálná a ruhákat, két lány jelentkezett. Az osztály tizenhat lányból és nyolc fiúból állt. A kettő is több a semminél, gondoltam magamban. Amikor Mathureśvarī mātājī felöltöztette a lányokat az osztályban lévő többi lány is kedvet kapott a szári kipróbálásához, majd megkértük az osztályt kísérő tanár urat, hogy próbálja fel a *dhotīt* és ő beleegyezett. A fáradtság ekkorra már kezdett eltűnni az arcokról és vidám hangulat töltötte be a templom előterét. A tanár úr *dhotīban* és *chadarban* osztatlan sikert aratott, és ezen az osztály fiú tagjai is felbátorodtak. Öt perc múlva már mindenki *vaiṣṇava*-ruhát viselt. Egy lány ezek után még azt is megkérdezte, hogy azt a jelet, ami a homlokunkon van, viselhetné-e ő is? Mondanom se kell ezek után már mindannyian friss *tilakával*, *dhotīban* és száriban mentünk be a templom szobába. Természetesen a folytatás is jól sikerült. A templom szoba, középen az isteni párral mindenkit lenyűgözött. Egy *kīrtanát* tartottunk, amelyet Lokabhandu prabhu vezetett, és szinte abba se akarták hagyni. Néhány Krisna-völgyi *bhakta*, aki látta őket táncolni, meg is jegyezte, hogy teljesen átváltoztak, mintha ők is *bhakták* lennének. Már nem a fáradt diákok voltak, akiknek elégük volt mindenből, hanem akiknek egy olyan élményben volt részük, ami az egész életüket megváltoztatja. Igen, ez történik azokkal, akik eljönnek Krisna-völgybe. Menthetetlenül átítatja az az odaadás az ide látogatókat, ami tulajdonképpen a te szívedből nyilvánult meg, kedves Guru Mahārāja.

*bhavad-vidhā bhāgavatās
tīrtha-bhūtāḥ svayaṁ vibho*

*tīrthī-kurvanti tīrthāni
svāntaḥ-sthena gadābhr̥tā*

„Uram! Az olyan *bhakták*, mint amilyen te vagy, maguk a megszemélyesült szent helyek. Mivel a szívedben hordod az Istenség Személyiségét, minden helyet zárandokhellyé változtatsz.” (*Bhāg.* 1.13.10)

Az odaadásod megváltoztatta a tanítványaid szívét és megváltozik mindenki, aki csak egy kicsit is kapcsoltba kerül veled. Az osztálykirándulók kapcsolatba kerültek Krisna-völgygel, ami nem más, mint szíved megnyilvánulása. Adtad a szívedet, ahol Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara lakik, ami most 150 *bhakta* lakhelye is. Adtad a szívedet, ahová most zárandokok és kirándulók ezrei eljöhetnek megtisztulni. Adtad a szívedet, hogy másokat boldoggá tegyél, mert ez az a hozzáállás, ahogyan egy követő sikeres lehet a lelki életben. Śrīla Prabhupāda hűséges követője vagy, és példa minden tanítványod számára. A tudást átadtad, az utat pedig megmutattad a sikerhez.

Köszönettel, és mély hálával jelentéktelen szolgád:
Indīvara Dāsa

Indranīla Dāsa és Mādhava-priya Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Szeretettel köszöntünk *vyāsa-pūjā* napod alkalmából.

Szeretnénk megköszönni neked, hogy az elmúlt 23 évben oly sok inspirációt kaptunk tőled. Hallani, ahogy leckét adsz, vagy *kīrtanát* énekelsz, az megújulás a szívünknek. Nagy boldogságot merítünk abból is, ha akár csak egy-pár pillanatra láthatunk téged. Hálásak vagyunk neked, hogy erőt adsz nekünk ahhoz, hogy minden nap elénekeljük itthon a reggeli és esti imádságokat, hogy a tizenhat körünket *japázzuk*, és hogy olvassunk. Bár lassan haladunk előre, de köszönjük neked, hogy még mindig előre.

‘97-ben, amikor lelkileg, testileg, pszihikálisan és mindenhogyan olyan nehéz volt, te ezt mondtad nekünk: „Sok türelem, tolerancia” Ez mondat egy igazi kapaszkodó. Nagy segítség az élet minden területén. Sok megérdemelt nehézség, bánat, csalódás, amin a sors kegyéből keresztül mentünk,

viselhetetlen volt. De a te személyed és szavaid mindig életben tartottak minket. Imádkozunk hozzád, hogy soha ne vesszünk el.

Szolgáid:

Indranīla Dāsa és Mādhava-priya Devī Dāsī

Īśvara Kṛṣṇa Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat megjelenési napod alkalmából! Minden dicsőséget neked!

Engedd meg, hogy e különleges alkalomból a tőlem telhető módon dicsőítselek. A lelki tanítómester tulajdonságai és érdemei felsorolásának éppúgy nem lehet a végére érni, mint az Istenség Legfelsőbb Személyisége dicsősége méltatásának. Mégis meg kell ezt próbálnunk: „Bár alkalmatlanok vagyunk rá, hogy megfelelő módon ajánljuk imáinkat az Úrnak, tisztulásunk érdekében az a kötelességünk, hogy megpróbáljuk.” (*Bhāg.* 4.16.2 magy.)

Kedves Guru Mahārāja! Ahogy azt már biztosan sokan elmondták és leírták neked, a veled való találkozás előtt elképzelni sem tudtam az emberi lét olyan tökéletességét, amit te megtestesítesz. Nem csoda, hogy a lelki tanítómester tulajdonságairól a védikus írások énekelnek.

Rendkívül imponáló a hatalmas és szerteágazó tudásod a védikus-lelki irodalom terén, amit csak fokoz az, amilyen eleganciával és hozzáértéssel alkalmazod azt a saját életedben, ahogy a tanítványaid számára tolmácsolod, valamint ahogy azt közösségi formába öntötted Krisna-völgy *bhakta*-közösségének alakjában.

Az ember (naivan) azt gondolhatná, hogy ha sokat hallgat téged, akkor már mindent tud, amit te tudsz, és szinte ki tudja találni, mire mit mondanál, vagy mi lenne a következő gondolatod. Számomra az a csodálatos, hogy bár a gondolkodásmódod mindig teljesen tiszta, Kṛṣṇa-tudatos irányvonalat követ, a mondanivalód pedig teljesen koherens, amióta csak hallak prédikálni Magyarországon, a leckéid, előadásaid, podcastjaid mégis mondanak újat, mégis mindig frissek és megvilágosító erejűek. Köszönöm szépen, hogy hallhatom felbecsülhetetlen értékű, megvalósított tanításaidat mindezekben a módokon.

Messzemenőig lenyűgöző, amit szervezőként véghezvittél és viszel; mindig

világosan látva egy következő célt, mindig húzva magaddal (vagy akár tolva) az őszinte *bhaktákat*, mindig inspirálva minket. Mindig minden részletre kiterjedő figyelemmel tartod fenn és építed Śrīla Prabhupāda mozgalmának magyarországi ágát. Az elkötelezettséged és a lelkesedésed letörhetetlen és minden őszinte és szerencsés lelket magával ragad.

Személyesen nagyon örülök és hálás vagyok, hogy az elmúlt két évtizedben, ha parányi szolgálatokban is, de a te felső vezetésed alatt dolgozhattam, ami mindig nagy biztonságérzetet adott látva, hogy milyen szakértelemmel vezeted a követőidet, és kezelsz minden kihívást, amellyel az egyházunk szembekeverült.

Ahogy tudod, én magam nagyon jelentéktelen és elesett vagyok, és számtalan súlyos szívbeli szennyeződéssel küszködöm. Kérlek, add meg az erőt, hogy továbbra is ragaszkodni tudjak a lótuszlábadhoz, és ha jelentéktelen módon, de továbbra is végezhessem a szolgálatodat.

Köszönettel, szolgád:
Īśvara Kṛṣṇa Dāsa

Jagannātha-priya Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to your Divine Grace. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I would like to take this opportunity to beg for forgiveness for any offences I may have committed knowingly or unknowingly through my thoughts, words and deeds. Please kindly forgive me and help me to be a sincere and serious disciple.

Śrīla Prabhupāda writes that the secret to success is to serve the spiritual master with heart and soul. I pray for this to be my goal in life. Please help me to follow in your footsteps as you have surrendered to your Guru Mahārāja, Śrīla Prabhupāda.

I find it difficult to reciprocate properly with the kind shelter you have given me through your spoken words and your writings. For me *Nava-vraja-mahimā* is like a treasure house of beautiful gems which you have given so mercifully. As I read each page, each chapter, each volume, my faith multiplies manifold. I feel constantly under your guidance and supervision. Step by

step you have taken me on a journey of amazing pastimes of Kṛṣṇa and and His dear associates. Step by step you have described the process of *bhakti* and how to chant the *gāyatrī-mantra* and the *mahā-mantra*. Through these merciful instructions I have gained so much deeper understanding, so much faith and inspiration in the process of *bhakti*. As the disciple can never repay the spiritual master I am feeling more and more indebted to you for saving me and keeping me on the right path.

Please continue to give us your association through your podcasts and books and help me to appreciate this mercy always. Thank you for accepting my service and offerings – even though very meager and being kind to this insignificant *jīva*.

Aspiring to be the servant of your servant,

Your insignificant disciple,
Jagannātha-priya Devī Dāsī

Jāhnavā-priya Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to you on your divine appearance day.

Vyāsa-pūjā day is an opportunity to try to meditate on your mercy and kindness shown to me and my family, and also to try to think of things from the past year worthy of offering.

You visited Scotland in January and gave wonderful classes on *Manah-śikṣā* and also spent some time with my kids to encourage them and fine-tune their desires for their *svarūpa* in Goloka Vṛndāvana. Gaura wants to be a cow and you told him that he has to practice moo-ing a bit more to perfect it, but you also said that some other *svarūpa* might be more appropriate if Kṛṣṇa so desires. I am very grateful that you gave them some time. It seemed like a big contrast: one minute you are talking about the elevated philosophy of *Manah-śikṣā* and how to apply it in our life; then you are joking around with children and moo-ing. But thinking about it, both the philosophical class and the joking was to encourage devotees, catch their hearts and bring them closer to Kṛṣṇa. Thank you very much Guru Mahārāja, it means a lot to me.

Recently, I was listening to a podcast of a *brahmacārī iṣṭagoṣṭhī* held in

Hungary. You spoke about the power of reading and studying, the strength we get from being in touch with the words of Kṛṣṇa and His great devotees like Śukadeva Gosvāmī. The last few years I have been trying to make a conscious effort to study more because unfortunately, when I just read I remember very little afterwards. Studying in this way, thinking about what I read, trying to make connections and discussing it with other devotees helps not just to remember but to gain new insights, and also get spiritual strength to at least try to resist material attachments and *anarthas*. I hope and pray that eventually I will also get more taste for chanting and be able to chant attentively and then with love and affection. Thank you Guru Mahārāja for constantly preaching about the importance of hearing and chanting, and also showing your inspiring example by your ecstatic *kīrtanas*, wonderful books and deep philosophical classes.

This year I also finished reading *Nava-vraja-mahimā*, your magnum opus. The infinite care, effort, love and attention that you invested in this book makes it an unlimited mine of spiritual treasures. I have no spiritual qualification or advancement but this book is so wonderful, expertly written and illustrated that even I can become absorbed in Kṛṣṇa's pastimes and the holy places connected to them. When we were in Hungary in October, my husband and I went round some of the holy places in New Vraja-dhāma taking the corresponding volume of *Nava-vraja-mahimā* and reading the descriptions of the holy places and the pastimes that took place there. It was the best, most inspiring experience of our stay. Thank you Guru Mahārāja for manifesting New Vraja-dhāma from your heart, and writing a guidebook about it so we can start to see it as you see it, and appreciate its mercy.

I always find it somewhat difficult to sit down and start writing an offering. But writing for the pleasure of Guru and Kṛṣṇa is purifying the self and I find that after spending some time to focus my thoughts and try to formulate them I feel more Kṛṣṇa conscious and inspired. Meditating on your kindness and mercy and on what could be offered to you purifies the heart and fills it with Kṛṣṇa consciousness. So thank you Guru Mahārāja even for this opportunity: your Vyāsa-pūjā forces me to put aside other thoughts and focus on what is really important. As the Ganges is worshipped by offering her own waters to her, you are similarly worshipped by offering some appreciation for the mercy and instructions received from you. Thank you, Guru Mahārāja.

Your humble servant,
Jāhnavā-priya Devī Dāśī

Jaya Gopāla Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus like feet. All glories to Śrīla Prabhupāda, saviour of the whole world.

Once again I have the formal, annual opportunity to reflect & remind myself of the great fortune somehow or other, received.

Due to such dull headedness and a conditioned, materialistic default programming, it is so ‘natural’ and easy to take it all for granted and continue in a very selfish and zombie-like existence. What I have noticed though, is how easy spiritual life becomes when I somehow remember you and all that you do so selflessly, so ‘naturally’. You are a prime example, a testament to the fact that ‘it can be done’.

You are a leader in all senses of the word: you are dynamic, daring, courageous yet simultaneously caring, compassionate and introspective. A rare admixture in Kali-yuga..!

Thank you for your continued and ever advancing leadership example, you are truly a navigation Flagship, assisting ISKCON through the often-times turbulent and treacherous waters of material nature....

I salute the Commander and in so doing simultaneously salute the Admiral..!
Hare Kṛṣṇa!

Your appreciative disciple,
Jaya Gopāla Dāsa

Jayadā Rādhikā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatokat minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked megjelenési napod alkalmából!

A te szerető személyed ebben a szomorúsággal teli anyagi világban olyan, mint a hús zápor a forró sivatagban. Minden tanításod egy menedék az elmémnek, ami sokszor csapong és nyughatatlan. Ahol te jársz kelsz mindenhol a világban a Kṛṣṇa iránti szeretetet hirdeted, s az utad során szent

helyek nyilvánulnak meg, mint Új-Vraja-dhāma. Imádkozok, hogy elmélyítsem ragaszkodásomat ehhez a csodálatos helyhez és a *bhakták* szolgálatához, akik messze kimagaslanak az emberi társadalomból jó tulajdonságaikkal. Szeretnék mindig menedékben maradni a férjemnél és elégedetté tenni őt, remélve hogy ezzel téged is elégedetté teszek és Śrīla Prabhupādát.

Jelentéktelen szolgád:
Jayadā Rādhikā Devī Dāsī

Jayadeva Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on the wonderfully auspicious day of your appearance here.

There are a million superlative points regarding your presence in this world...all of them I am deeply grateful for.

But I guess I am most amazed that whilst dealing with this issue and sorting out that problem and something else at the same time, (on a non ending daily basis) that your ability to write and produce beautiful God gifted books which make the *aprakṛta-dhāma prakṛta*...it is nothing short of miraculous!

I was a little late for the offering this year having only just returned home from a nine week Australasian tour and my brain, became more numb than usual, that was until Rāma-priya Prabhu wrote alerting me..(for which I am very grateful). So this morning I took to writing a little poem which is an adaptation of some poetic stanzas uttered by a *gopī* regarding Śrī Kṛṣṇa contained within Vol 7 of *Nava-vraja-mahimā*...page 269. Please forgive or correct any mistakes...

Madana Gopāla set upon his lovely head, a peacock feathered crown.
Casually reclining on the Lord of love renown.
Dark and curling is His hair, likewise is His song
That wends its way from flute to ear, to whom these notes belong...
The doe of chastity that lives within the *gopī*'s hearts
Is startled by its melody and timidly departs
Madana Gopāla, Madana Gopāla...Where are you now?

I pray my mind will ever dwell on Your qualities and form
Whom like a giant mango tree with luscious fruits adorned
Attracts the carefree parrot within Rādhārāṇī's mind
To taste these fruits exquisite whilst within Your arms entwined
Madana Gopāla, Madana Gopāla...Where are you now?

By Yamunā's shore He stands, beneath a desire tree
Causing there a silken flood with waves of pure beauty.
Fine yellow silks accent His hips and saffron tinkling belt
Which quietly reminds us how to cause our hearts to melt.
Madana Gopāla, Madana Gopāla...Where are you now?

Oh raincloud dark and beautiful, where has Your splendour gone
"To Candra-mukhī" cries the wind, "the dearmost splendrous one"
And who of note has fallen victim to His moon like face?
The *cakora* bird named Rādhā now entwined in his embrace
Madana Gopāla, Madana Gopāla...Where are you now?

With ankle bells a'jingling, precious bracelets on His arms
Shark shaped earrings, *guñjā* necklace, second place to all his charms
To His lips of ripened *bimba*, Madana Gopāla brings his flute
He is poetry in motion, he is sweetness absolute...
Madana Gopāla, Madana Gopāla...Where are you now?

Around His gorgeous conch like neck, a forest garland swings.
Swarms of honey bees surround on bliss bewildered wings
His handsome nicely rounded arms with hairs that stand on high
In blissfull expectation underneath the starry sky...
Madana Gopāla, Madana Gopāla...Where are you now?

Is that a wondrous half moon set beneath the blue black clouds?
Or is it Kṛṣṇa's forehead chiding cupid..Dont be proud
With jewelled *tilaka*, pearl ringed nose, pay witness to its dancing
His lotus face now blossoming to the *gopīs* moonbeam glancing
Madana Gopāla, Madana Gopāla...Where are you now?

Our handsome hero who delights in love's undying storm
With neck and waist and ankle bent in three fold bending form.
In ever fresh Vṛndāvana, ask of any noble tree

For within these cottage groves he shows his precious “chivalry”
Madana Gopāla, Madana Gopāla...Where are you now?

Gopī’s have become enslaved, merely by the odour
Of Madana Gopāla’s glistening limbs, the son of ma Yaśodā.
Sandal, *guñjā* and *kuṅkuma* blends with His delicious fragrance
And through two nostrils, lose all sense, and run about like vagrants
Madana Gopāla, Madana Gopāla...Where are you now?

His statuesque form like a cloud filled up with bliss
Flows up to the brim for all those thirsting for this
All these pastimes of loving acts undulate ever more.
On an ocean-burst of *prema* —who’s limits have no shore
Madana Gopāla, Madana Gopāla...Where are you now?

Cupids pride is broken by the *candra-maṇi* jewels
The toenails of the Lord of love who kindly shows us fools.
That the youthful prince of Vraja-pura is way beyond compare.
And the connoisseur of loving pastimes in the groves so fair
Madana Gopāla, Madana Gopāla...Where are you now?

Much love,

Your servant,
Jayadeva Dāsa

Jaya Nitāi Dāsa

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tisztelettel teljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-
pādának!

A lelki tanítómester lótuszlába a tiszta odaadó szolgálat lakhelye...

Szeretném megköszönni, hogy beléptél lótuszlábaiddal ezen ország terü-
letére, ahol én is megszülettem.

Nélküled nem lenne bennem élet, s törekvés a tiszta boldogságra. Nélkü-
led élő halott lennék és egy a milliók között, aki nem talál mély viszonzást

miközben szolgálja a baglyokhoz hasonló, Napot meglátni képtelen társait.

Te azzal, hogy beléptél lótuszlábaddal és áldozatkész szíveddel köreinkbe, megmutattad a Legfelsőbb ragyogót, az Urat és szolgálatának valódiságát, melynek ízétől elfelejtünk tovább bagolynak lenni.

Nagyon szerencsésnek tartom magam, már amiatt is, hogy ismerhetlek és azért még inkább, hogy ez az ismeretség kapcsolatot jelent a számodra oly kedves Śrīla Prabhupādával és a Legfelsőbb Úrral.

Szeretném megszolgálni e viszonyt teljes szívvel és tiszta szívvel. Remélem segítesz, és én segíthetek valahogy neked.

Maradok, aki voltam: törekvő, ízelet kereső Jaya-Nitāi Dāsa, akiben remélhetőleg mihamarabb örömödre lelsz.

Hare Kṛṣṇa!

Szolgád:

Jaya Nitāi Dāsa

Jayaśrī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ezen a kedvező napon szeretném megköszönni neked mindazt, amit önzetlenül adsz nekem és minden tanítványodnak.

Sok minden van, amit megköszönhetnék, talán a sor végére sem tudnék érni. Mindezért a sok lelkesítésért és tanításért szívem szerint komoly lelki fejlődést, egy tisztuló szívet és a Kṛṣṇa iránti mély lelki érzelmeket ajánlanék fel lótuszlábaidnak. Sajnos ezekre egyelőre csak vágygni tudok és még a vágyért is imádkoznom kell.

Nem tudom, mikor fogok kitalálni lelki életem végtelen sivatagjából, de azt tudom, hogy jelenleg az egyetlen oázis, ami enyhülést ad az anyagi energia perzselő hevétől a *Nava-vraja-mahimā* könyved. Ez a csodálatos könyv, ablak a lelki világra. Elvisz oda, ahová menni szeretnék, a legfelsőbb lakhelyre. Tele van Kṛṣṇa és a *vraja-vāsik* közötti édes kedvtelésekkel.

Amikor olvasom, többször is eszembe jut, hogy nincs is jogom arra, hogy én ilyenekről halljak, és mégis a te kegyedből olvashatok ezekről a *lilákról*. Köszönöm ezt a lehetőséget.

Amikor olvasom ezt a transzcendentális irodalmat, felébred bennem a vágy, hogy egyszer eljuthassak én is oda, és kezdem elhinni, hogy talán még velem is megtörténhet az a csoda, hogy felébred a szívemben a szeretet Kṛṣṇa iránt és helyet kapok Kṛṣṇa tiszta *bhaktái* között.

Bárcsak tudnám úgy látni Krisna-völgyet, ahogy te látod. Úgy, hogy minden hely egy kedvtelés helyszíne, és hogy itt a *bhakták*, de még az állatok sem közönségesek. Könyved nagy segítséget jelent abban, hogy ez a vágy egyszer beteljesüljön.

Krisna-völgy Magyarország ékszeres ládikája, sok titkot és kincset rejteget még a *bhakták* és az idelátogató vendégek számára is. Ebből a kincsből mindenkinek jár megkülönböztetés nélkül, csak el kell fogadni.

Köszönöm, hogy részese lehetek ennek a hatalmas tervnek az Úr Caitanya missziójában, és hogy elfogadod szerény törekvéseimet.

Örök szolgád:
Jayaśrī Devī Dāśī

Kalāvatī Devī Dāśī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

All glories to your Vyāsa-pūjā day, a wonderful day to spend time with you and show our appreciation and love.

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-guruve namaḥ*

“I offer my respectful obeisances unto my spiritual master, who has opened my eyes, which were blinded by the darkness of ignorance, with the torch-light of knowledge”.

Last year I began my offering by mentioning that no doubt the sun will be shining and the birds singing on this day, with blue skies.....then it actually poured of rain. So I will not mention the weather again.

This day of appreciating the spiritual master is an opportunity to meditate and contemplate our relationship with him over the past year by year. Sometimes we can take him and our spiritual life for granted, forgetting that he

gave us a chance to make advancement and as Śrīla Prabhupāda said..“Don’t waste time.” However we do.

But this day is a day we can think about you and not wasting time. Your example by how you live and conduct yourself, how you write wonderful books, how you push on preaching projects by travelling to various places and countries, and how you always put Rādhē-Śyāma and Śrīla Prabhupāda’s requests for spreading his movement always at the centre of your heart, to give and share it with us all....well that is certainly something we should think about, seriously.

We can see every year by your efforts and especially Śrīla Prabhupāda’s efforts too, that by pleasing ones spiritual master and following his instructions... just how wonderful things can happen, by understanding the spiritual masters role and our position to him....seriously. So what about our efforts in our spiritual practices, which are not achieved just by thinking that these things we can do maybe tomorrow instead of today...no. We have to really understand how fortunate we were to meet you, and for you to be so kind to us that you gave initiation. Stepping on the rungs of the ladder of *bhakti* for advancement by recognising doors opening for service, and grabbing those opportunities with both hands, and making the effort to perform those duties nicely, to get back home to Godhead.

How else would we have achieved this if it were not for your love and friendship? These realisations of our position and the knowledge that you give us to progress is something we should strive to increase by becoming more serious. Life is short and getting shorter by the year. It’s not that we contact our spiritual master when only in difficulty, but we always think of him and keep his instructions with us every day in our mind and heart.

How would our spiritual master like us to conduct our day to day spiritual activities, because of the opportunity he gave us to do so. If we follow those instructions seriously then we find real happiness and satisfaction. Kali-yuga is certainly making herself known now with so many ghastly things happening in the world. It is so wonderful that we found you, Śrīla Prabhupāda and Kṛṣṇa, and that you all gave us the relief of the meaning of real love of God, the knowledge of how everything is in place for our return to the Lord in the spiritual world.

These things we cannot take lightly, no it’s serious stuff! You have come our way to make us aware of it, and by example we can see how the spiritual master lives, breathes, acts and lives by this knowledge. Time is running out I may be gone tomorrow, you may leave tomorrow and if you do, or I do, I do not want to think that I have wasted the time you have given me to develop

my relationship with Kṛṣṇa. So I keep trying to follow, to remember what you say to please you. I hope I can although my age is against me most of the time, with what I can perform and cannot perform. Still devotional life goes on, no matter what age or physical position. This is your example and Śrīla Prabhupāda's.

*janame janame sabe pitā mātā pāya
kṛṣṇa guru nahi mile baja hari ei*

“Everyone always gets a mother and father; but if one gets the benedictions of Kṛṣṇa and *guru* he can conquer the material energy and return back to Godhead by serving the Lord.”

All glories to you Guru Mahārāja and this wonderful day. I hope you will be happy with our offerings of love and respect....and I hope the sun is shining!

Your ever aspiring disciple,
Kalāvatī Devī Dāsī

Kalyāṇī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅga, és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Millió és millió szó fészkel az elmémben. Kavarognak, néha zaklatnak, néha segítőleg bíztatnak. Miért van hát az, hogy mikor téged kellene dicsőítenem, mindig cserben hagynak? Olyanná válik ilyenkor az elmém, mint egy kietlen sztyeppe. Rideg, fagyos, és nem terem meg benne semmi. Ráadásul el szoktam olvasni a Prabhupādának írt felajánlásaidat, hogy láthassam, és emlékezhessenek arra, hogy te miként dicsőítetted a lelki tanítómesteredet. De ekkor: kész! Végleg elhagy a remény, hogy egyszer megfelelő, hozzád méltó felajánlással köszönhetlek majd megjelenési napodon.

Emlékszem, mikor először láttalak a '91-es fesztiválon... Már az odajutásom is egy kegy volt, mert még pénzem sem volt rá, de tudtam, hogy ott kell lennem. Kṛṣṇa küldött pénzt, hogy halhassalak, hogy láthassalak, hogy a jó szerencsém felvirradhasson. Emlékszem, hogy a lecke felénél kezdtem

csak figyelni arra, hogy mit mondasz, mert az elején ámulatba estem, ahogy körbe ültek a *bhakták*, és figyeltek téged. Szemükből sugárzott a tisztelet és a szeretet.

Attól a pillanattól itt vagy velem. Kezdetektől fogva segítettél a szavaiddal. Sokszor ez csak egyetlen szót jelentett, de abban benne volt az egész *śāstra*.

Mondanom sem kell, megint egy doboz papír zsebkendő társaságában írom ezt a felajánlást, mert ilyenkor tudatosulok róla, hogy az egész életem egy ajándék tőled. Neked köszönhetek mindent. Fényt, nevetést, barátokat, testvéreket. Hogyan tudnám ezt viszonzni?

Egyik leveledben azt írtad: „Lehet, hogy Kṛṣṇával a kapcsolat meglazul, semmi baj. Egy a fontos, hogy a kötelet ne engedd el soha, és akkor minden rendbe fog jönni!”

Töreksem, hogy rendbe jöjjön! Küzdök, hogy rendbe jöjjön, és tudom, hogy rendbe fog jönni, hiszen nincs más kincsem csak a ti társaságotok!

Azt írtad egyszer, hogy az igazi felajánlás egy tiszta szív Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara lótuszlábainál. Nincs más célja az életemnek, mint hogy ezt elérjem. Addig is kérlek, engedd, hogy *bhaktáid* közelében élhessek, és a segítségükkel elérjem célomat, mert csakis ez lehet a méltó felajánlás neked!

Hálás köszönettel maradok örök szolgálid jelentéktelen szolgálja:
Kalyāṇī Devī Dāsī

Karṇapūra Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat lótuszlábad porában és engedd meg, hogy dicsőítselek ezen a kedvező ünnepen.

Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, akinek kegyéből találkozhattam veled és így esélyt kaptam arra, hogy egy napon újra együtt lehessenek Kṛṣṇával Vṛndāvanában.

Régen írtam neked utoljára. Az így eltelt idő alatt hol lelkesen, hol kevésbé lelkesen – vagy éppen betegségektől ostromoltan –, próbáltam fenntartani a lelki életemet. Sokszor nagyon nehéz volt, de az a gondolat, hogy te elfogadtál engem, mindig arra ösztönzött, hogy Kṛṣṇa felé haladjak.

2014-ben hosszú ideig szinte a szobámat sem tudtam elhagyni, és nagyon hasznos volt, hogy a weboldalamon mindig tudtam hallani a leckédet.

Nagyon szeretem a könyveidet is olvasni, hűsítően hatnak a létért vívott küzdelmem során.

Úgy érzem, sosem vagyok magamra hagyva, mert minden eszközt felhasználasz, hogy prédikálj és ez mindenkinek a hasznára válik.

Drága Guru Mahārāja! Szeretném, hogy egészséges legyél, mert sokan vannak még hozzám hasonlók, akik megmenekülnének, ha hallhatnának téged!

Nagyon sok boldog születésnapot kívánok még neked Rādhe-Śyāma szolgálataiban elmerülve!

Szeretettel örök szolgád:

Karṇapūra Devī Dāsī

Kāruṇikā Devī Dāsī, Karuṇā-Śyāma és Nandarāja

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked!

Mit is emelhetnék ki a dicsőségedből, amit fel sem tudok mérni? Teljes hitem van abban, hogy hibátlan, minden szempontból biztos kapcsolat vagy Kṛṣṇa felé. Ez az egyetlen reményem.

Amikor látom, hogy mennyi erőfeszítést teszel azért, hogy Kṛṣṇa-tudatosak legyünk, megnyugszom. Látom, hogy minden anyagi nehézség ellenére jó kezekben vagyunk.

A könyveket, amiket írsz, külön szeretném megköszönni. A gyerekek is nagyon szeretik a Luklukāna-i kedvtelést, meg a kincses ládát. Esténként újra és újra ezeket kérik, hogy olvassam fel.

A tanácsadói programon, amikor megkérdezik, hogy mi volt a leglelkesítőbb a héten, azt válaszoljuk, hogy olvastunk a te könyvedből.

Karuṇā-Śyāma azt szeretné üzenni, hogy boldog gyerek, Nandarāja pedig köszöni a trambulint!

Boldog születésnapot kívánunk!

Szolgáid:

Kāruṇikā Devī Dāsī, Karuṇā-Śyāma és Nandarāja

Bhaktin Katerina Bukhaleva

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you!

I visited your Vyāsa-pūjā festival for the first time in 2011 and back then I couldn't imagine, that very soon your appearance day would become a very important day for me. It is my first offering to you and I apologize for my mistakes.

I think I don't have full understanding of *guru-tattva* but I can say that your instructions saved my life. If you didn't instruct me I don't know what my life would be like now. Perhaps, I would not practice spiritual life now or at least not as serious as now. You gave me an opportunity to focus more on Kṛṣṇa, devotees and devotional service and to improve my spiritual life. I'm just in the beginning on my way back to Kṛṣṇa and I'm sure there will be many obstacles, but I'm confident that by following your instructions my life will be successful and I will develop real taste, love and attachment to the Lord.

You have such a strong desire to satisfy Śrīla Prabhupāda and all that you do perfectly proves it. I hope that one day I will become a good instrument in your mission. Unfortunately I'm not qualified enough to be a good *saṅkīrtana* devotee. This service is very difficult for me and I don't have many deep realizations and knowledge, but I have a desire to satisfy you and dedicate my life to the movement. I don't have strong faith yet, many desires and *anarthas* are pushing me down, but I'm deeply convinced that just by following your instructions it's possible to overcome all the difficulties.

I always feel your care and prayers for devotees. Thank you very much for everything what you did for me! I hope to become a good servant of Kṛṣṇa and you.

Your servant,
Bhaktin Katerina Bukhaleva

Kathāmṛta Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget neked és Śrīla Prabhupādának!

Ma újra eljött az a nap, amikor egész nap téged dicsőítünk. Szeretnénk neked örömet szerezni, így próbálni kifejezni a szívből jövő hálánkat.

Nekem is tele van a szívem hálával és szeretettel feléd. De oly kevés a szó, hogy szavakban ki tudnám fejezni.

Főleg, ha arra gondolok, amikor beteg lettem. Aggodalommal, de ugyanakkor tanítással, bátorítással fordultál felém. Megmutattad nekem, hogy a szenvedés eltávolít a világi dolgoktól és közelebb visz Kṛṣṇához. Az útmutatásod a szerető együttérzésed rengeteget segített nekem abban, hogy a látszólag komoly betegséget könnyedén, jó hangulatban viseljem. Mindig éreztem a törődésed, a figyelmed és az imádat. Pedig én nem érdemlek ilyen kiemelkedő figyelmet! Oly keveset tudtam tenni a mozgalomért. Nem sok mindent adtam neked és Śrīla Prabhupādának. De te olyan kedves és kegyes vagy mindenkire, hogy a legcsekélyebb kis szolgálatot is észreveszed és értékeled. Hálásan köszönök neked minden segítséget, minden mosolyt és minden biztatást, tanítást. A következőkben próbálok jobb katonád lenni, aki teljes erővel és lelkesedéssel követi amit mondasz.

Mint tanácsadó, próbálom a *bhakták* vágyait, igényeit segíteni. Mint ahogy látom tőled a példát, én is szeretnék törődni, együttérezni velük, hogy boldogok és elégedettek legyenek.

Kedves Guru Mahārājám! Kérlek, továbbra is figyelj rám! Nagy szükségem van az utasításaidra, irányításaidra!

Bárcsak tudnék alázatos, odaadó szolgád lenni, így segíteni neked a misszióban, hogy szeretett lelki tanítómestered Śrīla Prabhupāda vágyát teljesíteni tudd.

Örök szolgád:

Kathāmṛta Devī Dāsī

Kavirāja

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget Önnek!

Ebben a felajánlásban azt az indiai zárandokutat szeretném megköszönni, amit Öntől kaptunk ajándékba.

Ez egy nagyon különleges lehetőség, mivel mindent Ön szervezett és luxus szállodákban lakhattunk. Szerintem senki sem volt olyan szerencsés, hogy három és fél hétig Önnel lehetett és minden nap láthatta Rādhā-Dāmodarát.

Māyāpurban a Govinda étteremben a *prasādam* első osztályú volt, Purīban az ottani szakácsok szintén profin főztek. Vṛndāvanában Gopāla Rāja prabhu kiváló szakács és a pizzái a legfinomabbak, amit valaha ettem.

Nagyon sok kegyet kaptunk a *parikramákon* Öntől. Még egyszer szeretném megköszönni, hogy részt vehettem ezen a zárandokúton, sokat tanulhattam Öntől és sokat társulhattam Önnel.

Szolgája:
Kavirāja

Kiṅkarī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

Nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy én is egy lehetek azok közül, akik felajánlást írhatnak neked.

Korábban sokszor hallottam, hogy a lelki élet igazán az avatással kezdődik. Bevallom, nem túl sok hitem volt benne, hogy velem ez még ebben az életemben megtörténik.

Azt még nem értem, hogy pontosan mi kezdődött el, de annyi biztos, hogy azóta elég jelentős változások zajlottak le körülöttem a lelki élet terén. Egyre több szolgálati lehetőséget kapok, amivel együtt nehézségek is járnak, de idővel mindig rájövök, hogy ezek is csak a Kṛṣṇa-tudatos fejlődésemet

szolgálják. Rengeteg olyan dologban részesülök, aminek a valódi értékét még fel sem tudom becsülni.

Érzem, Kṛṣṇa gondoskodik rólam. Hálás vagyok neked, hogy lehetővé tetted számomra a kapcsolatot. Igyekszem a szintemhez és a képességeimhez mértén jó lányod lenni, és kérek, nézd el esetleges botlásaimat.

Remélem, hogy Kṛṣṇa és a te kegyedből soha nem fogok megfélekedezni róla, hogy milyen páratlan ajándékot kaptam tőled.

Köszönöm, hogy megmentettél. Bízom benne, hogy idővel én is tudok majd igazán jó eszköz lenni.

Szolgád:

Kiṅkarī Devī Dāsī

Bhakta Kisbenedek Máté

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsóséget Śrīla Prabhu-pādának és neked!

Eljött újra a *vyāsa-pūjā* napja, amikor dicsőíthetem és kifejezhetem hálámat neked, mindazért, amit kaptam tőled.

Kedves Mahārāja! Köszönöm neked a lakhelyem, hogy Nava-Vraja-dhāmában élhetek. Hálát adok, hogy hozzájárulhatok Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara szolgálatához. A reggeli programokért is szeretnék köszönetet mondani, hogy mindig emlékezhetek és dicsőíthetem a lelki tanítómesteremet, imádkozhatok Úr Nṛsimhadevához, Tulasī Devīhez, Śrīla Prabhupādához és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarához, illetve, hogy megkaphatom csodálatos *darśanájukat*. Köszönöm, hogy hallhatom a *Śrīmad-Bhāgavatamot* és társulhatok Śrīla Prabhupādával minden nap. Hálás vagyok, hogy biztosítod számomra a szent név éneklését és a *bhakták* társulását. Köszönöm. Hálát adok a szolgálatomért, hogy hozzájárulhatok szeretett lelki tanítómestered missziójában a könyvosztással.

Számomra nagyon inspiráló a személyed, az amennyire elkötelezettje vagy Śrīla Prabhupādának. Szeretném én is ilyen eltökéltséggel szolgálni Ő Isteni Kegyelme misszióját.

Végül egy idézettel szeretném zárni a felajánlásomat, amit Śrīla Indradyumna Swami Mahārāja írt Śrīla Prabhupāda *vyāsa-pūjā* felajánlásába:

„Óh Śrīla Prabhupāda, bizonyára megosztod velünk a vereség fájdalmait és a győzelem boldogságát, miközben visszük tovább a missziódat. Kérlek áldj meg minket bátorsággal, hogy szembe tudjunk nézni az ellenfeleinkkel, az intelligenciával, hogy megfelelő döntéseket hozunk és a lelki erővel, hogy eljuttassuk üzeneted az emberekhez. És kegyedből egy napon elérjük a tökéletességet.”

Jelentéktelen szolgád:
Bhakta Kisbenedek Máté

Koda Nitāi Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget lótuśzlábaidnak! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Megjelenési napod alkalmával szeretnék ismételtén köszönetet mondani, hogy megingathatatlanul követed lelki tanítómesteredet Śrīla Prabhupādát! Megingathatatlan hited *gurud* utasításában tesz tökéletes tanítvánnyá téged, s a tökéletes tanítványból lesznek a tökéletes lelki tanítómesterek.

Śrīla Prabhupāda egyik magyarázatában ír Brahmāról, aki Kardama Munit fiát és tanítványát dicsőíti: „Az Úr Brahmā – lévén az univerzum első élőlény – mindenki lelki tanítómestere, s minden lény atyja, teremője. Kardama Muni egyike a *prajāpatiknak*, az élőlények teremőinek, s ő is Brahmā fia. Brahmā Kardamát dicsőíti, mert az tökéletesen és csalás nélkül végrehajtotta lelki tanítómestere utasításait. Az anyagi világban a feltételekhez kötött lélek egyik rossz tulajdonsága a csalás. Négy rossz tulajdonsága van: mindig hibákat követ el, mindig illúzióban van, hajlamos mások becsapására, érzékei pedig tökéletlenek. Ha azonban követi a tanítványi láncolat – a *paramparā* rendszer – tagjának, a lelki tanítómesternek az utasítását, akkor felülemelkedhet e négy hibán. A hiteles lelki tanítómestertől kapott tudás nem csalás. Minden más tudomány, amit a feltételekhez kötött lélek hoz létre, egyszerűen csak becsapás. Brahmā jól tudta, hogy Kardama Muni pontosan végrehajtotta a tőle kapott utasításokat, s hogy valóban nagyra becsülte lelki tanítómesterét. A lelki tanítómestert becsülni azt jelenti, hogy szó szerint végrehajtjuk az utasításait.”

Śrīla Prabhupāda is azt írja a *Bhagavad-gītā*hoz fűzött bevezetésében, hogy bármi elismerés illetné az csak azért járhat neki, mert változtatás nélkül adta át azt, amit a lelki tanítómesterétől hallott. S természetesen így maradéktalanul végrehajtotta az ő utasításait. S ahogyan lelki tanítómestered tökéletes példa volt, számomra te is tökéletes példa vagy a követésben. Szinte minden felajánlásom írása során rá kell jönnöm, hogy példád, a megingathatatlan hit a *guru* szavaiban a siker kulcsa a lelki életben. Így elérhetjük a tökéletességet, s mellette fejlődik a prédikálás, a könyvosztás, farmközösségek, *mūrti*-imádat, s minden más tevékenység ami e mozgalmat és természetesen az egyéneket is előre viszi.

Śrīla Prabhupāda követte és ebből kifolyólag felhasználta az előző *ācāryák* gondolatait. Például a *Bhagavad-gītā*ban főleg két *ācārya*: Baladeva Vidyābūṣaṇa és Viśvanātha Cakravartī szavait idézte sokat. *Gītā* magyarázatait Baladevának ajánlotta műve bevezetésében. Egy érdekesség, hogy Śrīla Prabhupāda egy elvet minden előző *ācāryánál* jobban hangsúlyozott, s ez pedig a *guru* követése volt. S ha Śrīla Prabhupāda ezt ennyire fontosnak gondolta, akkor számunkra is fontos kell, hogy legyen.

Emiatt imádkozom, hogy mindig tudjam követni lótu-szlábaid nyomait, még akkor is ha sok minden nem világos előttem, feltételekhez kötöttségem miatt. S újra és újra csak hálámat tudom kifejezni kedves lelki tanítómesterem, hogy Śrīla Prabhupāda tiszta követője vagy!

Jelentéktelen szolgád:
Koda Nitāi Dāsa

Kokila-bihārī Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Azt hiszem, a tanítványaid közül bárki szívesen elfogadná azt a jó szerencsét, hogy a legtermékenyebb ihlet részesévé váljon, amikor a lelki tanítómestere számára fogalmazza meg a felajánlását. Annak minden kedvező kellemével: kifejező kellemes szavak, igényes fogalmazási szerkezet, szép stílusos és hatásosan eltálat gondolatok.

Egy sok-sok évvel ezelőtti leckédben olvastam, hogy az igényes külső,

– nyilvánuljon az meg akár zenében, az egyén megjelenésében, a beszéd és viselkedésmódjában – mindig helyénvaló, ha az képviseli az illető belső minőségét. Úgyhogy egy fogalmazás is annyit ér, amennyire tisztán tükrözi a személy belső világát, amit nem a túlcicomázott szavak mögé akar rejtteni. A felajánlások természete annyiból könnyebb, hogy a téma azonnal felemeli a fogalmazót, ha nem is egy irodalmár, vagy költő szintjére, de gondolat kifejezési képességeit meglepő módon akár egy magasabb szintre emelheti.

Mit is akarok kedves Guru Mahārāja mindezen érteni? Nem kevesebbet, mint hogy a felajánlásomat egy szép és illatos virágként szeretném neked átnyújtani, nem is tagadva, hogy örülnék, ha örömet lelnéd benne. Ha már virágról van szó, annak szerepét is felhasználnám. A virág, vagy egy füzér szerepe díszítheti azt, ami már eleve kedves a szemnek és az elmének. És így a díszítő és a díszített kellemesen kombinálódnak. Azonban ezzel a néhány gondolattal és mondattal a valódi célom csupán az, hogy a szavak összefűzésével egy tetszetős füzér alakuljon, ami díszíteni és ékesíteni tudja azt, akinek szánom. Ez tehát most egy nagyon célzott virágfüzér. Ma a megjelenési napod kedvező alkalmával neked szánom.

Honnan jussak a további íráshoz szükséges és odaillő stiláris fordulathoz? Vállalva a plágium vádját, egy olyan forráshoz fordultam segítségért, amelynek az eredeti szerzője te vagy Guru Mahārāja. Mentségemre legyen mondván, hogy egy erős érv szólt amellett, hogy ezt tegyem. Mivel te magad is készítesz szavakból és gondolataidból szépséges füzéreket és ezeket közkinccsé teszed, – jobbakat úgysem tudván kipróbálni magamból – hát gondoltam felhasználok. A te ihletettségedhez és a lelki témákban való szakértelmedhez oda vannak rendelve az e kettőt is kifejező mondataid, amelyek a formába öntött gondolatok. Remélem ez az érv mentesítő körülmény...

Ahogy egy leckében fogalmaztál a titkokról, így mondtad: kétféle van. Az egyik, hogy senki másnak nem mondják meg. De ez nem nagy. Az igazi titok, amit nyilvánosan meg lehet mindenkinek mondani. És még mindig nem értik meg! Mindenki hallhatja és senki sem érti. Vagy csak egész kevesen.

Felajánlásaim évről évre visszaköszönő alkalmai során, ezzel a ténnyel találok szembe magam. Itt vagy közöttünk Guru Mahārāja, velünk él. A lelki tanítómesterednek adod a szívedet és a munkásságod lelkileg feltöltött eredményeit közkinccsé teszed. Ami számunkra az a kincs, amit teljességében meg kell őriznünk, ha felelősségteljesen akarunk gondolni a következő generációkra. Amit átnyújtasz nekünk az lelki. Tehát időtlen. Amit jelenlegi értelmi szintemen fel tudok fogni ebből a jelentőségből, és a veled való kapcsolatomból származik. Ezt próbálok elmélyíteni, de mégis azon a területen érzem magam inkább vendégnek, ami az igazi titkok birodalma. Látom, itt

van érzékelhetővé téve, de nem értem. A lelki tanítómester igazi helyzete bizonyára a nehezen megérthető, nyílt titkok közé tartozik.

Kérlek Guru Mahārāja, add az áldásodat ennek a feltételekhez kötött figurának, akit Kokila-bihārī Dāsa néven tanítványodként fogadtál el, hogy megérthesse a te vágyadat, kellő mélységben.

Szolgád:

Kokila-bihārī Dāsa

Bhaktin Kollár Zsuzsanna

Kedves Guru Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

Abban a szerencsés helyzetben lehettem, hogy Rādhā-kuṇḍa mātāji utolsó hónapját vele tölthettem. Igaz arra kértek fel, hogy segítsen a fizikai nehézségeit könnyebbé tenni, de amikor kettesben maradtunk a tehetetlenség érzése marcangolt. Nem értettem miért én vagyok az a szerencsés személy, akinek ez a páratlan társulási lehetőség megadataik. Én nem tudtam mit mondani neki. Nem tudtam bátorítani. Aztán rájöttem talán pont ezért lehetek vele.

Nagyon szerencsés vagyok, hogy közvetlen láthattam tapasztalhattam a *mātāji* által, hogy hódol meg teljesen egy tanítvány a *gurujának* és Ön által azt, hogy hogyan vezeti egy igazi *guru* a tanítványát. Szeretettel!

A *mātāji* egyik nap azt mondta: „Annyira hálás vagyok Guru Mahārájának, hogy sose kért tőlem olyat, amit nem tudtam volna megtenni.”- utalt itt arra az időszakra ami a Krisna-völgybe való visszatérését előzte meg, de látszott az egész életére gondol és közben annyi hála volt a szemében, hogy sugárzott az egész lénye. A szeretet figyelmes. Figyelembe veszi a másik határait. Rādhā-kuṇḍa mātāji tudta, hogy a fizika határain túl is szolgálja a *bhaktákat*.

A *parikrama* időszaka volt, ami még több szolgálatot jelentett Önnek. A *mātāji* minden nap aggódva mondta ha közeledtünk az este felé és még nem látogatta meg aznap: „Nem baj ha nem jön be Guru Mahārāja hiszen szegény nagyon fáradt lehet.”- de a szemei hatalmas nagy vágyról árulkodtak az Ön társulására.

Emlékszem egyik nap ez a vágy a *mātāji* szemében dupla tűzzel égett. Annyira, hogy elmentem a templomba megkeresni Śyāma-bihārī prabhut, hogy megkérhessem Önt ha lehet, mindenképpen jöjjön be a *mātāji*hoz.

Nehogy véletlen a mai nap legyen ami kimarad. A *prabhu* mondta, hogy mennyire fáradt és már este 8 óra volt és még Ön is a templomban tevékenykedett. A kettősség érzése kavargott bennem. Fájt a tudat, hogy mennyire fáradt és pihenés helyett még mindig csak szolgál. És fájt a vágy Rādhā-kunḍa *mātāji* szemében. Végül az Ön iránti fájdalom győzött és visszamentem hozzá nehéz szívvel. Majdnem 9 óra volt és már én is lefekvéshez készültem, amikor jelzést kaptunk, hogy most indult haza felé és bejön Rādhā-kunḍa *mātāji*hoz, ha még nem alszik. A szeretet önzetlen és törődő!

Annyi jelét adta már annak, hogy milyen nagy szeretettel van irántunk és ez a szeretetfajta annyira ritka, hogy én még nem is találkoztam vele az életem során. Sajnos még sem tudom annyira értékelni amennyire kellene, mert ha értékelni tudnám akkor én lennék a legjobb tanítványa.

Kérem ezért, – azért, hogy nem így van – bocsásson meg nekem és adja a kegyét, hogy sose kerüljek távol a szeretetétől! Imádkozom azért, hogy minél jobb tanítványa legyek, hogy tudjam minél szebben szolgálni Önt és a misszióját.

Köszönettel és hálával a szívemben!

Szolgája:

Bhaktin Kollár Zsuzsanna

Bhaktin Kovács Tímea

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

Leborulok a te csodálatos lótuszlábaid előtt, és köszönetet mondok amiért abban a kegyben van részem, hogy hálámat fejezhetem ki megjelenésednek napján.

Te már annyi mindent adtál nekem és tettél értem anélkül, hogy kértem volna és anélkül, hogy ismernél. A te önzetlen szereteted és példamutatásod nemcsak a tanítványaid, de minden élőlény felé egyedülálló.

Arra sem vagyok érdemes, hogy tündöklő pillantásodat vedd ezekre a sorokra, és bármit is írok, úgy érzem, nem találok a te csodálatos lényedhez méltó szavakat. Hogyan is lehetnének e földi szavak hozzád méltóak? Tudatlan vagyok és az e-világi kötőerőknek a rabja.

Kérlek, engedd, hogy ez az elesett lélek menedéket kérhessen a te ragyogó lótuuszlábadnak árnyékában!

Kérlek, engedd, hogy némán, szavak nélkül hódolhassak előtted!

Jelentéktelen szolgál:
Bhaktin Kovács Tímea

Bhakta Kovács Zoltán

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Engedd meg légy szíves, hogy őszinte hangulatban borítsam fejem lótuuszlábidhoz tiszteletemet ajánlva szeretett személyednek megjelenési napod alkalmából. Minden dicsőséget az egész világot megmentő Guru Mahārājának Śrīla Prabhupādának és neked.

Ismét eltelt egy év és szeretnék megemlékezni rólad, és azokról a kegyekről melyek a veled való kapcsolat által nyilvánulhattak meg az életemben.

Először is szeretném megköszönni, hogy mikor csatlakoztál a mozgalomhoz voltál olyan bátor és elkötelezett Prabhupāda felé, hogy képes voltál lemondani az életedbe lehetőségként kínálkozó anyagi természetű sikerekről. Azért írom azt, hogy sikerekről, mert az életutadat tanulmányozva a lelki életben még egy csekély látóképességű személy is akár csak én észreveheti, hogy a te természeted a siker. Olyan, vagy mint egy érintő kő, amihez hozzá nyúlsz, arannyá válik. Biztos vagyok benne hogy, a lelki életen kívül is olyan sikereket értél volna el, amelyek elismeréseket váltott volna ki a társadalom minden rétegében. Hálát érzek, mert a döntésseddel, hogy Prabhupāda miszsióját választottad, és ezzel élő példát állítasz nekem és mindenki másnak, aki egy kicsit is komolyan próbálja venni a lelki életet. A te példád ad most számomra erőt és hitet ahhoz, hogy az anyagi eredmények szempontjából kedvező, de a lelki gyakorlataim végzéséhez kedvezőtlen építőipari életviteltem elengedve váltsak. Új perspektívaként az anyagi eredmények tekintetében szerényebb, de a lelki gyakorlataim elvégzésére és megszilárdítására kedvező éttermi munkát fogok végezni a debreceni Govinda éttermben Nitāi-bhāvana prabhu gondviselő szárnyai alatt.

2014-es év sok kegyet és sok kihívást hozott számomra. Sikerült részt vennem az indiai zarándoklaton, ezzel megkapni annak a sok kivételes *bhaktának* a társulását. Az indiai út, és ahogy kijutottam erre a csodálatos

zarándoklatra, mind csodákhoz mérhető elrendezések összessége volt. Ez is a te kegyed kedves Mahārāja. Ha te nem jössz el, nem prédikálsz ennyi *bhaktát* a mozgalomba, nekem nem ébredt volna vágy a szívemben eljutni ezekre a szent helyekre. Örök áldást adtál nekem, kegyedből *daṇḍavat-parikamát* ajánlhattam a Rādhā-kuṇḍának, egy idős *bābāji* pedig a fejemre helyezte Bhaktisiddhānta Mahārāja cipőjét, abban az *āśramában*, ahol azt a sok szent nevet énekelte. Ezeken kívül történt még sok-sok csoda, amit a mai napig nem tudtam feldolgozni teljesen. Mind a te prédikálásod és munkásságod ajándéka.

Sok nehézség is ért a tavalyi évben melyek szükségesek voltak ahhoz, hogy egy komolyabb elhatározás megszülethessen bennem a Kṛṣṇa-tudat gyakorlását illetően. Miskolcra átköltöztem Debrecenbe. Sajnos az indiai út után egyetlen fesztiválon sem vettem részt, amit nagyon szégyellek, mert lehetett volna rá lehetőségem. Mint mindennek, ennek is volt haszna, ami a hozzád való kötődésem és a *guru* és tanítvány közötti viszony megértésében adott felbecsülhetetlen ajándékokat. Ez a megvalósítás a *guru* tanítványai iránt érzett szeretetéről szólt. Én egész évben hanyagoltalak téged, még akkor is, amikor Debrecenbe látogattál. De te sose felejtesz el egy személyt se, aki egy parányi szolgálatot is ajánlott szeretett Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarádnak.

A Méliusz könyvtárnál sétáltam haza a munkából mikor megláttalak téged a piros lámpánál egy fekete Mercedes egyterű személyautóban ülve. Te látszólag nem ismertél fel engem, beleolvadtam a járókelők szürkeségébe. Csak pár másodpercig láthattalak, de egyből mosoly ült a munkahelyi stressztől terhelt arcomra. Pár hónapra rá értettem meg ennek az öt másodpercnek a jelentőségét az életemben. Sokat gondolkodok rajta még most is. Mennyi esélye van annak, hogy véletlenül így találkozhasson valaki személyeddel. A *Śrīmad-Bhāgavatam* tanítása jutott az eszembe: Ennek a dolognak annyi a valószínűsége, mint annak, hogy az óceánon úszik egy kéregdarab, amelyen van egy lyuk és pont egy arra úszó teknős azon a lyukon keresztül dugja ki a fejét, hogy levegőt vegyen. A felsőlélek ezt közvetítette számomra üzenetként tőled miközben a szívemben és elmémbe a te lótuuszarcodat láttam: „Ne engedd el magad, ne engedd, hogy a kötőerők újra lealacsonyítsanak egy alantas tudatszintre, még ha te hanyagolsz is engem, én akkor is itt vagyok, hogy támaszt adjak neked. Szedd össze magad.”

Köszönöm, hogy az úr Nityānanda hangulatában kegyes pillantást vetsz azokra, akik még magukhoz sem kegyesek, így rám is. Köszönöm, hogy bár én hanyagoltam a veled való kapcsolatomban és a lelki kötelelességeim, te annak ellenére Kṛṣṇa elrendezéséből, vagy saját vágyadból, kint is, bent is jelzed jelenléted és inspirálsz az odaadó szolgálat végzésére és folytatására.

Kṛṣṇa kegyéből sikerült befizetnem a *Nava-vraja-mahimā* könyvsorozatra. Külön kegy, hogy most a megjelenési napodon vehetem kézbe az első köteteket. Először Debrecenben volt szerencsém kézbe venni Govinda-hari prabhu látogatása alkalmával. Megkértem hogy nézzem meg az ő példányát. Szerény véleményem, hogy mind küllemben mind tartalmilag nem találkoztam még ilyen csodálatos könyvel. Ez a könyvsorozat méltó helyet foglalhat el Prabhupāda „Páratlan Ajándékok” elnevezésű transzcendentális boltjában. Ilyen magas szintű kidolgozottságot sehol nem találni. Nagyon szépen köszönöm, hogy annyi lemondás közepette vállaltad e mű megírását. Tiszteletteljes hódolatom ajánlom azon személyek lótuszlábainak is, akik munkájukkal, adományukkal vagy csak egy lelkesítő szóval segítettek neked, hogy megnyilvánuljon ez a csoda. Mikor először megérintettem a könyvet az egész testem különleges pozitív energiák járták át. Ahogy kinyitottam a könyvet könnybe lábadtak a szemeim. Tudtam, hogy ezek nem az én érzéseim és nem az én könnyeim, hanem a tied kedves Mahārāja. Ha csak valaki meg érinti a könyvedet a te szereteted megérinti a szívét. Értetlenül álltam a könyv felett, míg lapozgattam, és csak egy kérdés járt az elmémbe: Hogy lehet valakinek ilyen mérhetetlen és határtalan szeretete Rādhā és Kṛṣṇa iránt? Persze ilyen kérdés csak azok fejében fordul meg, akiknek nincs ez a szeretetük. Akinek van, annak talán az jut az eszébe: Hogy nincs valakinek ilyen szeretete Rādhā és Kṛṣṇa iránt? Remélem, egyszer teljesen képes leszek elfogadni az összes kegyet, amit adsz nekem. Így én is eljuthatok az istenszeretet e szféráiba.

Indiában azt mondtad nekem: „Egy fél-bennszülött *māyāvādī* vagy.” Abban a pillanatban Śyāma-bihāri prabhunak segítenie kellett, hogy meg bírjam emésztetni ezt a „*mahā*-burfit”. Igazán máig nem sikerült megfejtennem a jelentését ennek a szókombinációnak, de remélem, egyszer kegyedből megnyilvánul a rejtett tartalma előttem. Egy tanítvány dolga, hogy lelki tanítómestere áldásaiért sírjon lótuszlábainál, így én is megpróbálom, remélem egyszer őszinte könnyekkel díszített szemekkel:

Ó, kedves Gurudeva, fél bennszülött vagyok! Kegyedből eljutottam az ideiglenes anyagi, és az örök lelki lét határára. Kérlek, az Úr Nityānanda hangulatában rúgj át engem a teljes lelki létbe, ahogy ezt az áldást Śivānanda Sena is megkapta. Hadd legyek olyan szerencsés teljes bennszülött, mint a *pulindī* lányok, akik megkapták az Úr Kṛṣṇa lótuszlábáról a *kuṅkumāt*. Hadd kapjam meg én is a te áldásos lábporod. Ó, Gurudeva, te vagy a reményem, hogy megszabaduljak a fél-*māyāvādī* szennyeződésemtől. Kérlek, légy kegyes hozzám!

Őszintén remélem, hogy Govinda Mahārāja és Keśava Bhāratī Mahārāja még sok-sok időt itt lesznek. Hozzájuk imádkozom a te legjobb barátaidhoz

és istentestvéreidhez. Ők az én esélyem ahhoz, hogy még sokáig megkaphassam, személyes szent *vapu*-társulásod.

Boldog megjelenési napot kívánok!

Gyermeki szolgád:

Bhakta Kovács Zoltán

Kṛṣṇa-śaraṇa Dāsa

Hare Kṛṣṇa Kedves Guru Mahārāja!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate sivarāma-svāminn iti nāmine*

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked!

Nagyon sokat gondolkodtam rajta, hogy egy magamfajta ostoba mit is írhatna neked dicsőséges megjelenésed napjának évfordulója alkalmából? Habár minden percben indokolatlan kegyed óceánjába fürödhettek, mégis nehezen jut eszembe bármi, amit leírhatnék. Az, hogy ilyen sokat kell rajta gondolkodnom, jól mutatja, hogy a hála legapróbb szikrája sem pislákol a szívemben.

Arra gondoltam, hogy röviden megpróbálom kifejezni azt, hogy hogyan élem meg a te magasztos jelenlétedet az én jelentéktelen életemben. Mihez is tudnám hasonlítani azt az élményt, amit a veled való találkozáskor tapasztaltam? Valami olyasmit éreztem, mint amikor egy szegény, árva kisfiú megtudja, hogy mégis van apukája, aki ráadásul a világ egyik legsikeresebb embere. Tudtam, hogy soha többé nem szabad semmi rosszat csinálnom, mert most már van valaki, aki megszid érte. Ez azonban egyáltalán nem szegte a kedvem, mert tudtam azt is, hogy ha bajba kerülök, akkor van valaki, aki megvéd engem.

Szeretném neked megköszönni, hogy befogadtál gyönyörű lótusz lábaid hűsítő árnyékába, ami megvéd az anyagi lét perzselő tüzetől. Köszönöm szépen, hogy indokolatlan kegyedből megjelentél ezen a csodálatos napon, hogy átvezethesd a magam fajta elesett lelkeket az anyagi tudatból, Śrī Śrī

Rādhē-Śyāma tiszta szolgálatába. Olyan dolgot kapok tőled, aminél nincs magasabb rendű az egész világon, ezért számomra nincs nálad tisztelendőbb. Remélem, hogy egyszer a *bhakták* kegyéből majd jobban akarlak téged szolgálni, mint a vágyaimat.

Sajnos ostobaságom és tudatlanságom nem teszi lehetővé, hogy kellő tisztelettel tudjam dicsőíteni gyönyörű lótuszlábaidat. Talán a *bhakták* kegyéből majd egyszer hálás tudok lenni azért, hogy kegyedbe fogadtál. Remélem, csakúgy, mint ahogy neked sincs más vágyad csak az, hogy elégedetté tedd Śrīla Prabhupādát, úgy nekem sem lesz más vágyam, mint a te akaratod.

Kérlek, add a kegyed, hogy mindig hűséges tudjak maradni hozzád, és hogy egyszer őszintén ki tudjam mondani azt, hogy: „Szeretlek Guru Mahārāja!”

*jogyatā-vicāre, kichu nāhi pāi,
tomāra karuṇā sāra
karuṇā nā hoile, kāndiyā kāndiyā,
prāṇa nā rākhibo āra*

„Ha magamba nézek, semmi értékeset nem találok. Ezért nem tudom nélkülözni a kegyedet. Ha te nem vagy kegyes hozzám, akkor szüntelenül sírni fogok és lassan elszáll belőlem az élet.”

Jelentéktelen szolgád:
Kṛṣṇa-śaraṇa Dāsa

Kṛṣṇānanda Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances to the dust of your lotus feet. All glories to your Divine Grace.

I think even Ananta Śeṣa Himself would find it difficult to count all the gifts Your Divine Grace gave to the world. Among them, your epic – “*Nava-vraja-mahimā*” – has especial significance. Everyone who would dive deeply into this ocean of nectar, were awarded with precious gem.

Recently I’ve found your prayer to Śrī Śrī Rādhē-Śyāma at the end of your *parikrama* (vol. 6, ch. 31, p. 780), which, in fact, contains my appeal to your Divine Grace. They say, saintly persons are open to our appeals at

their *āvirbhava-tithis*. So I take an opportunity to offer my one at the all-auspicious day of your holy appearance:

Carrying the burden of the impure heart and impending old age, I beg for the blessing of love for Śrī Śrī Rādhē-Śyāma, so that I may stay free of temptation and absorbed in your service till the end.

Your recent unforgettable visit to Moscow provoked a tidal wave of enthusiasm in all Moscow *yātrā*. Thank you very much!

Your unqualified servant, Kṛṣṇānanda Dāsa

Bhakta Lantos Gábor és Bhaktin Lantos Réka

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Isteni Kegyelmednek!

Ez az első felajánlás, amit neked írunk. Nem tudjuk, és nem is fogjuk egyszerű, közönséges szavakkal dicsőíteni a te csodálatos jellemedet.

Csak egy kis történetet szeretnénk elmesélni. 3 évvel ezelőtt Budapesten a Govinda étteremben kezdő *bhaktákként* hallgattuk az előadásodat. Pusztá jelenléd beragyogta, felmelegítette és megnyugtatta elfáradt szívünket.

Előadás után egy kérdést tettünk fel neked: „Hogyan tudjuk – az akkor 9 éves – kislányunkat a Kṛṣṇa-tudatban nevelni?” Te egy szóval válaszoltál: „Példamutatással.”

Attól a naptól kezdve megváltozott az életünk. Most itt vehetünk menedéket a te lótuszlábaidnál ezen a csodálatos helyen, amit a te tiszta istenszereteted hozott létre.

A kislányunk Sundarī-priya ide járhat a *gurukulába*, nála boldogabb gyermeket még nem láttam. Egyszer azt mondtad, hogy ha a gyermek boldog, a szülő is boldog. Ez így igaz.

Szeretnénk megköszönni ezt a csodálatos lehetőséget és imádkozunk, hogy minél szebben szolgálhassuk Rādhā-Śyāmasundarát, a te lótuszlábaidat, Śrīla Prabhupādát és a *bhaktákat*.

Örökre hálásak vagyunk neked!

Kedves Guru Mahārāja Isten éltesen nagyon-nagyon sokáig!

Elesett szolgálid: Bhakta Lantos Gábor és Bhaktin Lantos Réka

Līlā Śuka Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma- svāminn iti nāmine*

I would like to glorify your endeavour in your service in this year's offering. You engage your very valuable qualities and skills with great expertise and enthusiasm in the Lord's service. Your mood is very captivating for me, as you do everything you can and fight in order to offer more and more and better quality service to Śrīla Prabhupāda and Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara. As in so many other things, you give us a magnificent example to follow.

I remember a widely known story in the *Mahābhārata*. When the Kurukṣetra war was decided, both Duryodhana and Arjuna had gone to Kṛṣṇa to ask for His help in the battle. Kṛṣṇa said to them they have two choices: they can choose Him, although He will not fight, just give advice, or they can choose His army. Arjuna got the chance to choose first. Arjuna chose Kṛṣṇa without hesitation. Duryodhana left with satisfaction winning the army. When they were alone, Kṛṣṇa questioned and tested Arjuna: "Why have you taken this stupid decision? I gave you the first choice." Arjuna gave a very nice and elaborate answer to this question: "Dear Kṛṣṇa, the fighting I can do myself, you do not have to fight. I just need to make sure that I am on your side. This is what I need. To fight I have to be sure I am fighting for the right cause, but the fight is my business."

When I heard that, my ear pricked up. Fighting for Kṛṣṇa is our business, but we have to be sure that we are on Kṛṣṇa's side. Kṛṣṇa will help, but the fight, the effort, is our business. In that you show us a very serious and wonderful example. You fight for Kṛṣṇa and Śrīla Prabhupāda to the fullest extent. It pervades your every act.

The question may arise: what will be the result of such fighting and effort?

I read a very interesting commentary from the *Śrīmad-Bhāgavatam*, canto four, chapter one. This part is speaking about the descendants of the Prajāpatīs. When we read about the family tree in the *Bhāgavatam*, we might feel the urge to jump through it for the more exciting parts. But these parts also contain very deep knowledge.

“Arundhatī is also known as Ūrjā. She gave her husband Vasiṣṭha seven spotless spiritual sages named Citraketu, Suroci, Virajā, Mitra, Ulbaṇa, Vasubhṛdyāna, and Dyumān.” (*Śrīmad-Bhāgavatam* 4.1.40-41.) This seemingly does not contain too much information, but if we translate the names of the parents and the children, then we get a very interesting result. “Thus, when we apply our skills (*vasiṣṭha*) with great enthusiasm (*ūrjā*), the results are sure to be powerful (*dyumān*), helpful (*vasubhṛdyāna*), abundant (*ulbaṇa*), endearing (*mitra*), without defect (*virajā*), sparkingly beautiful (*suroci*) and illuminatingly clear (*citraketu*).”

When I think about your results in Rādhā-Śyāma’s service, this comes to my mind. You are engaging your skills with great enthusiasm for Śrīla Prabhupāda and Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara’s service, and the results can be described with these qualities: Powerful, helpful, abundant, endearing, without defect, sparkingly beautiful and illuminatingly clear, and above all the satisfaction and bliss of Śrīla Prabhupāda and Rādhā-Śyāma.

It is very important for me to see your excellent example. Unfortunately, due to my nature, I tend to be lazy and complacent, because of this I need serious help to get rid of these bad qualities. I would like to ask for your mercy and blessings that I can be useful in Śrīla Prabhupāda’s and Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara’s service, and to obtain the honest desire in my heart for the service. I would also like to make an endeavour to please you, Śrīla Prabhupāda and Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara. I would like to ask your help and blessings for that!

Your insignificant servant, Līlā Śuka Dāsa

Bhaktin Lipardi Katalin

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatokat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Sokat gondolkoztam, hogy is kezdjem el ezt a felajánlást, hiszen annyira jelentéktelen és bűnös szolgád vagyok sok-sok *anarthával*, hogyan is érhetnék én akárcsak ló tuszlábaid porához? Hogy jogom van-e elvenni az értékes idődből azzal hogy írok neked és mivel mérhetetlenül ostoba vagyok csak csupa ostobaság futja tőlem...

Aztán ma biciklizés közben *bhajanákat* hallgattam és egyszer csak egy zongora hangja csendült fel a harmóniumok, *mṛdaṅgák*, *karatālák* után és akkor meghallottam a hangod, ahogy azt az édes dallamot énekled. Mosolyognom kellett, libabőrös lettem, könnybe lábadt a szemem és énekeltem veled én is. (A gimnáziumból épp kijövő gyerekek örömére, akik csak annyit láthattak az egészből, hogy egy fura nő, miközben kerülgeti őket, vigyorogva, hangosan énekel egy fura szöveget). Ekkor döntöttem el, írok neked.

Írok neked, hogy el tudjam mondani milyen fontos része vagy az életemnek. Bármilyen nehézségem adódik, ha hallgatom, ahogy *bhajanázol* vagy hallgatom az egyik podcastodat lecsendesedik az elmém, nem méltatlankodik, és nem keres kibúvót.

Minden annyira egyszerűnek tűnik, miközben minden annyira bonyolult. Az anyagi világ kötőerői szorosan fogva tartanak de tudom, ha követem az utadat és ezáltal Śrīla Prabhupāda útját, egyszer kiszabadulhatok belőlük és méltó lehetek Rādhārāṇī és Kṛṣṇa szolgálatára Goloka Vṛndāvanában.

Sajnos nem vagyok a tanítványod, nem tudom valaha méltó leszek-e rá egyáltalán, számomra mégis te vagy A GURU!

Tavaly május 1.-én és 2.-án hatalmas élményben volt részem. 1.-én Bhaktipāda prabhu odajött hozzám és azt mondta szeretnéd ha másnap átmennék Kecskemétre az ottani programra, meg tudom-e oldani? Persze, hiszen te ezt szeretnéd! Felhívtam a férjemet és csak annyit mondtam neki: „Megyek holnap Kecskemétre!” „De miért? Miért kell?”- kérdezte. „Azért mert Mahārāja azt szeretné ha ott lennék, mennem kell!”- válaszoltam. Sem azelőtt, sem azután nem közöltem így vele semmit, de nagyon szerencsésnek éreztem magam, hogy még egy napot a közeledben lehetek, éreztem, ekkora kegyet nem szalaszthatok el!

Láthattam hogyan törődsz mindenkiel, hogy mindenki ugyan olyan fontos számodra, hogy mindenkiel hihetetlenül kedves és türelmes vagy, ahogy az embereknek beszéltél Kṛṣṇa-tudatról. Felejthetetlen élmény mind!

Köszönöm, hogy a részese lehettem! Köszönöm, hogy fáradhatatlanul, magadat nem kímélve jössz és személyes példádön keresztül tanítasz a lelki tanítómester és a tanítvány kapcsolatáról, hogy mindig szeretett Guru Mahārājád követed, mindent érte és Kṛṣṇáért teszel! Köszönöm, hogy lehetőségeimhez képest szolgálhatom a *bhaktákat* akiknek te hoztad el a Kṛṣṇa-tudatot! Mi is lenne velünk nélküled?

Köszönök mindent!

Maradok örökké jelentéktelen szolgád:

Bhaktin Lipardi Katalin

Szeged

Loka-bandhu Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Megjelenési napod alkalmából, szeretném kifejezni a hálám, amiért megosztottad velünk a legdrágább kincset, a transzcendentális tudást!

Újra és újra felismerem, hogy még ha világi értelemben mindenem meg is van, társ az élethez, kellemes otthon, csendes falusi környezet, barátok, olyan munka ami természetes számomra, amiktől igazából boldognak kellene lennem, Kṛṣṇa-tudat nélkül mindezek üresek lennének.

Bár az előbb felsoroltakat értékesnek gondolom, mégis lelki látásmód nélkül nem találnám örömöm bennük, és az életem céltalan és ízetlen volna. A lelki tudás az „i”-n a pont, ahogy Śrīla Prabhupāda mondta: a sok nulla előtt az egyes. „Ebben a világban semmi sem olyan magasztos és tiszta mint a transzcendentális tudás.” (*Bhg.* 4.38) A kegyedből valamint a téged képviselő *bhakták* kegyéből a saját életemben tapasztalhatom a *Bhagavad-gītā* eme kijelentését.

Köszönöm szépen! Köszönöm, hogy inspirálsz, és képzeld minket, és külön szeretném megköszönni, hogy szakadatlanul írod a könyveidet!

Bár törekvésem gyerekes, de ígérem, mégis próbálok valamit tenni az elégedettségedre!

Jaya Guru Mahārāja!

Jelentéktelen szolgád:

Loka-bandhu Dāsa

Madirekṣaṇā Devī Dāsī

My dear Spiritual Master,

Please accept my obeisances all glories to you and to Śrīla Prabhupāda.

Writing to you a letter is always makes me confused and feel embarrassed not to do any mistake. And glorifying you is like doing something what I have never done before. Your love, gentleness and benevolence is infinite

and trying to say something about it is like that frog who speaks about the ocean but never have been out from the well.

Although we know each other for many years still can not say I know you well but that much I know I really honor. I feel very fortunate to have possibilities to serve you many times and many ways during the years here in the farm and other places as well. I love just watching you when you sing, give lecture or watch as you walk down the road and walk after you as a duckling follows his mother. And yes! This is my goal as a disciple of you just follow you and be more and more attached to you – as you wrote me. Prabhupāda’s words. That is perfection of life to serve and love – truly love Śrī Guru, and give Him our youth, our strength and everything what we have, because we depend only Him and His mercy. We have only you Guru Mahārāja. I am nothing without you – if you have not threw that rope to me I would only suffer without the service of you and the Lordships! You are our Sunshine in the haze and the verity what makes our life true and blissful!

All glories to you in this very day and every day! Wish your dreams comes true!

Your servant,
Madirekṣaṇā Devī Dāsī

Mahā-mantra Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Dear Guru Mahārāja all glories to you.
Each year a different quality of yours shines through.
Or you accomplish something wonderful for all to see,
or a prominent achievement stands out to me.

This year by your perfect example you showed
how Rādhē-Śyāma are supreme from the spiritual abode
and therefore all Their facilities must also be supreme,
and you brought to reality a first class dream.
No ‘second best’ or “it’ll do”,

but the best of the best, all shiny and new.
Everything first class and made to last.
This transformation happened fast.

Dear Guru Mahārāja you are also “the best of the best”
and we your disciples are certainly blessed.
Blessed for eternity when we choose you
as our worshipful most beloved Guru.
Some less than first class with a long way to go.
Despite this you accepted us and mercy did show.
Please continue to guide us and show us the way,
so we’ll take the steps necessary and reach there some day.

I thank you dear Guru Mahārāja on this Vyāsa-pūjā day
and pray at your feet this little servant may stay.

Your servant,
Mahā-mantra Devī Dāsī

Mahāprabhu Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábad porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Megjelenési napod alkalmából kérlek engedd meg, hogy én is dicsőíthesselek!

Valójában ez egy tanítvány eredeti helyzete, hiszen semmilyen szolgálatot sem végezhetek anélkül, hogy ne adta volna az áldásodat.

Emlékszem pár évvel ezelőtt, amikor még volt Śrīmad-Bhāgavatam szett Magyarországon és jártuk a falvakat házról házra megszólítva az embereket. Sokat hallgatva a leckéidet s olvasva Śrīla Prabhupāda magyarázatait azt éreztem, hogy nem is én mondom a mondatokat. Olyan emberek vettek könyvet, akiről nehezen tudtam volna elképzelni, hogy megteszik. A szemem láttára történt csoda. Én egészen biztosan nem tudtam volna meggyőzni őket. Szinte nem tudtam kotrollálni a mondatokat, amik kijöttek a számon. Teljesen nyivánvaló, hogy nem én voltam a cselekvő. A lelki energia átrendezte az eseményeket.

A lelki tanítómester a kegy óceánjából kap áldást, így a tanítvány is.

Mivel adod a szívedet szeretett Śrīla Prabhupádának az Úr Caitanya bizonnyára teljesen magához ölel.

Végtelen időnkig születhetünk meg, még sem foghatjuk fel igazából, hogy milyen szerencsések vagyunk, hogy eljöttél hozzánk, hogy a szenvedő lelkeket kiszabadítsd az anyagi lét lángoló tüzéből.

Szavaid, tetteid, minden megnyilvánulásod, mozdulatod lenyűgöző. Nem csak Kṛṣṇa a mindenkit vonzó, hanem tiszta bhaktája is.

Bárcsak mindig tudnék erre emlékezni, megfelelkezve magamról.

Köszönöm a felfoghatatlan kedvességed Guru Mahārāja. Boldog születésnapot!

Jelentéktelen szolgád:

Mahārabhu Dāsa

Mahārāṇī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Az elmúlt másfél évben, miközben nagy erővel dolgoztunk a Bhaktivedanta Hittudományi Főiskola újraakkreditációján, megnyertünk egy pályázatot is, mely révén a főiskola teljes áramellátását napelemekkel tudjuk biztosítani. Az újraakkreditáció olyan sok és szerteágazó megoldandó feladattal járt, hogy mellette csak kevés figyelmet tudtam szentelni e pályázat megvalósítására, ami amúgy sem tűnt olyan nagy kihívásnak.

Az egyetlen komolyabb feladat a napelemeket tartó szerkezet megépítése volt. Mivel ennek mérete és elhelyezkedése adott volt, hiszen a főiskola épületének és területének adottságai csak egy megoldást tettek lehetővé, a magam célratörő módján azt gondoltam, nincs sok megbeszélni való az ügyön. És mivel te Indiában voltál a tervezés és az építés elkezdése idején, az Igazgatótanács pedig nem kért részleteket a pályázat megvalósításáról, belefogtunk a lehető legegyszerűbb szerkezet felépítésébe. Úgy okoskodtunk ugyanis, hogy az egész építmény akkor lesz a lehető legkevésbé feltűnő, ha minimalista.

Amikor elkezdték az építkezést, és már látszott a váz, nagyon megijedtem. A szerkezet kifejezetten csúnya látványt nyújtott, amire nyers őszinteséggel

rámutattak kollégáim is. Amikor számon kértem a kivitelezőket, hogy nem erről volt szó, azzal próbáltak nyugtatgatni, hogy ha a végén lekerülnek a szerkezetről a fölöslegessé váló vas tartóelemek, rendezik a talajt és befestik a szerkezetet feketére, egészen kulturált látványt fog nyújtani. Elfogadtam érvelésüket, de nem nyugodtam meg. Ugyanis az egész ügy felerősítette bennem azt a már jó ideje velem lévő rossz érzést, amelynek nem tudtam megtalálni az okát, és amely diffúz elégedetlenségből és depresszióból tevődött össze.

Aztán eljött a pillanat, amikor te is megláttad az építményt, még ebben a csúnya állapotában. Egy ideig úgy látszott, hogy megpróbálsz túltenni magad azon, hogy ilyen csúnyság került a központ területére, és elkezdted esztétikusabb megoldást keresni. Amikor kiderült, hogy valóban nincs más alternatíva, maximum az építmény felöltöztetése, más hangot ütöttél meg. Már semmi sem volt elfogadható számodra, és a pályázat értelmét és értékét is megkérdőjelezted mondván, a legjobb lenne visszaadni az egészet.

Én eközben minden voltam, csak jó fej és úriasszony nem, amely véleményednek sűrűn hangot adtál mind szóban, mind emailben, mind nekem, mind másoknak.

Én pedig próbáltam megérteni a szituációt, és segíteni nyugvópontra jutni. Azt, hogy számodra a szépség elsődleges szempont, eddig is tudtam, de hogy ennyivel fontosabb szinte minden másnál, új volt. (Egyébként a kivitelezőket ez nem lepte meg túlságosan, mert minden egyházi vezetőnél, akivel dolguk volt, hasonlót tapasztaltak.) Éreztem azonban, hogy nem csak erről van szó. Bár nem mondhatnám, hogy szokatlan volt számomra a velem kapcsolatos viselkedésed hangulata, az intenzitása azonban messze túlmutatott eddigi tapasztalataimon.

Amikor bocsánatot kértem, ezt válaszoltad: "You were doing this on your own as if Bhakti were your personal property." Azonnal megértettem, hogy annak a jó ideje tartó rossz érzésemnek ugyanez az oka. De azt is megértettem, hogy számodra nem a gazdaságosság, nem a megnyert pályázati pénz, és még a szépség sem a legfontosabb szempont ebben az ügyben, hanem hogy tanítványod nem megfelelő mentalitását kijavítsd. Egyben világossá tedd, hogy minden Kṛṣṇa-tudatban elért eredmény és siker értéktelen, ha általuk nem az a tudás, azonosság és mentalitás erősödik bennünk, hogy a lelki tanítómester, a bhakták és Kṛṣṇa szolgálai vagyunk. Ez a szolgálai attitűd ugyanis a záloga annak, hogy elérjük a legértékesebbet, a Kṛṣṇa premát.

Köszönöm, kedves Guru Mahārāja, hogy ennyi érzelmi nehézséget vállalsz a lelki fejlődésem érdekében.

Örök szolgád:
Mahārāṇī Devī Dāsī

Mana-mohana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ismét közeleg isteni személyed megjelenésének csodálatos napja. Így ismét lehetőséget kapunk arra, hogy dicsőíthessünk téged!

*sākṣād-dharitvena samasta-śāstrair
uktas tathā bhāvyata eva sadbhiḥ
kintu prabhor yaḥ priya eva tasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

*ācāryam mām vijānīyān
nāvamanyeta karhicit
na martya-buddhyāśūyeta
sarva-deva-mayo guruḥ*

Előző ācāryáktól, szentírásainkból megtudhatjuk mi a megfelelő mód, ahogy a lelki tanítómesterhez viszonyul a tanítvány. Abban a mérhetetlen szerencsében van részem, hogy már sok éve ilyent tájt én is lehetőséget kapok arra, hogy megfelelő szavakat találjak dicsőséged leírására.

*kṛṣṇa—sūrya-sama; māyā haya andhakāra
yāhān kṛṣṇa, tāhān nāhi māyāra adhikāra*

De mennyi esélye van egy szerencsétlen vakondnak, aki a tudatlanság sötét-ségében éli életét, arra, hogy megfelelő szavakat találjon a fényével az univerzumot fenntartó Nap dicsőítésére. Lótusz-szádból származó tudás fénye hozta létre és tartja fent Magyarországon mindazt, amit Kṛṣṇa-tudatként ismerünk. Még ha annyi szám és annyi időm lenne dicsőséged zengésére, mint Ananta Śeṣának, akkor sem érnék soha a végére.

Kérlek, légy továbbra is kegyes ehhez a szerencsétlen személyhez, aki arra vágyik lótuusz-lábaid menedékében, hogy legalább egy parányi szikrát megért-hessen Isteni természetedből.

Jelentéktelen szolgád:
Mana-mohana Dāsa

Mani-mālā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked!

Rohan az idő. Öregsünk. Legalábbis a testünk. Észre sem vesszük, hogy mennyi lehetőséget szalasztunk el. Miért? Mert önzőek, hálátlanok és lusták vagyunk. Lusták szeretni, szolgálni, lusták vagyunk törődni Kṛṣṇával, *guruval, bhaktákkal*. Időnk nagy részét magunkkal, érzékielégitéssel töltjük. Mindig találunk okot, hogy kibújjunk a felelősség alól és mással törődünk, ahelyett, hogy a saját lelki életünkkel és az odaadó szolgálattal foglalnánk le magunkat. Azt gondoljuk, majd holnap, hiszen rengeteg időnk van még. De ez sajnos nem így van. Nem tudhatjuk, hogy mikor kell elinduljunk az utolsó utunkra. Nem tudjuk mennyi időnk van még, 10 év, 10 nap vagy csak 10 perc. Nem számít az sem, hogy hány évesek vagyunk. Nem mi döntünk. Te felelősséget vállaltál értünk nem sajnálva az idődet és energiádat megadta nekünk mindent. Nekünk nincs más dolgunk csak törekedni és csinálni, csinálni, csinálni, bármilyen nehéz is! Magunkért...Érted. Aggódva figyeled minden lépésünket. Példamutatásoddal, szavaiddal, szeretetteddel és végtelen türelmeddel próbálsz minket visszaterelni a helyes útra. Van, hogy meg sem halljuk, észre sem vesszük csak megyünk a saját fejünk után. Nem törődünk azzal, hogy neked mekkora fájdalmat okozunk. De amikor már nem bírjuk az anyagi energia kegyetlen próbáit, mikor már oly messze kerültünk Kṛṣṇától és a *bhaktáktól*, lógó orral, megtörten próbálunk újra és újra visszakászálódni az odaadás útjára, remélve, hogy kapunk még egy utolsó esélyt. 16 év alatt sok mindent láttam, tapasztaltam, éreztem. Láttam és éreztem a saját és más *bhakták* nehézségeit. Láttam, hogy a te szereteted mennyi *bhaktának* adott erőt a visszatéréshez.

Tudom, hogy mennyi időt pazaroltam el amit már nem tudok visszacsinálni. Csak abban bízom, hogy van még türelmed hozzám és továbbra is adod a kegyed, hogy itt lehessek és szolgálhassalak téged, Kṛṣṇát és a *bhaktákat*. Nincs más lehetőségem és esélyem. Nélküled nincs erőm és csak elveszek ebben a zűrzavaros világban.

Mindennap téged kellene dicsőítenünk....talán akkor megértenénk, hogy mekkora hálával tartozunk neked. Szívem összeszorul, szemem tele van könnyekkel melyek ragyogó gyöngyszemként gördülnek le az arcomon. Ezekből a gyöngyszemekből és a legszebb virágokból gondolatban egy virágfüzért

készíték, melyet szívem minden melegével és hálájával szeretnék átnyújtani neked.

Szégyenlem magam. Talán egyszer megértem, hogy mekkora kincs az amit nekünk, nekem adtál. Kérlek, bocsáss meg nekem. Újra és újra leborulok lótuszlábad előtt.

Örök szolgáló lányod:
Mani-mālā Devī Dāsī

Mañjarī Devī Dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to the festive day of your divine appearance, all glories to the *guru-paramparā*.

Whether I am in your personal association or whether I read, listen to, meditate on or try to act according to your *vāñī*, the unfathomable ocean of your transcendental qualities never stops to amaze me. Throughout the past year there have been two gems of your *guṇārṇava* that specifically shone forth with their brilliance.

Hearing about the Lord from self-realized souls has exceptional power to transform the spiritual practitioner. That *svādhyāya* combined with *arcana-viddhi*, Deity worship undoubtedly enhances the devotee's understanding of devotional service. As you write, Lord Kṛṣṇa Himself confirms that love for Him arises by the comprehensive and complementary practice of these two paths.

Your intense desire to bring us closer to the beautiful lotus feet of Śrī Śrī Rādhā Śyāmasundara, to melt our hearts and flare up our attachment to Them, Their service and Their abode, the eternal residence of your mind, has taken two very specific forms, in line with the above. One was writing a wonderful book about a unique quality of the Lord, *prema-vaśya*, His submissiveness to love, and the other was manifesting the most exquisite, beautiful altar for the King and Queen of your love-filled heart.

In your enchanting little book you describe how the omnipotent, all-knowing Supreme Lord discloses the secrets that entwine His heart with the hearts of His devotees. You describe how devotion conquers over all impurities and shines forth as love, and drawn by the power of that love the Lord takes up

residence in the heart of the *āśraya* of that love. As you reveal the greatness of pure *vaiṣṇavas* and Kṛṣṇa's love for them via the story of Durvāsā Muni and Ambariṣa Mahārāja I can't help not to see between the lines the description of your special relationship and entwined heart with Rādhē-Śyāma's. Your expert use of words combined with the depth of your philosophical understanding, purity and love for the Lord creates not a book but an irresistible whirlpool that forcefully draws the reader's mind to unknown depths of emotions and experiences, and at the same time enhances the desire for *prema*, the price of which is *lauhya*, the intense greed to attain it.

Your other glorious feat was coordinating an international effort to reconstruct the Yoga-pīṭha of New Vraja-dhāma, the altar where the Divine Couple kindly accept our humble attempts at serving Their lotus feet. You have tirelessly raised funds, overseen the planning, the construction, the woodwork and the artwork, with attention to every detail. You are continuously teaching us the highest standard of Deity worship, which is respected worldwide. Without spiritual vision we only see matter, but you have the power to arrange even physical elements in such a way that the spiritual realm becomes visible to our eyes and its attractiveness convinces us that we give up pursuing pleasure in the material world and give our lives to pleasing Rādhē-Śyāma, and thus experience the highest form of bliss.

Amongst the signs on Śrīmatī Rādhārāṇī's lotus feet there is an altar on Her right sole which proclaims that meditation on Her lotus feet is like an *ārati* which burns up all sins, and that one who offers his mind to Śrī Rādhā's lotus feet benefits the entire universe and effects the whole creation. Now Her beautiful soft lotus feet stand on the exquisite altar you have manifested and on the altar of your heart.

Dear Guru Mahārāja, all glories to your wonderful services, which bind our minds and hearts to The lotus feet of Rādhē-Śyāma. Thank you for the amazing adventurous journey you are taking me on year after year. Thank you for all the kindness you continuously shower on me. Kindly keep me close to your wonderful sheltering lotus feet. It is stated that the association of a pure devotee is more desirable than life itself and that in separation from him one cannot even pass a second happily. Please keep me always with you.

Your happy, eternal servant and daughter,
Mañjarī Devī Dāsī

Manodhara Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat lótuszlábaidnál! Minden dicsőséget neked, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Miután nyilvánosságra kerülnek a *bhakták* neked szánt felajánlásai, mindig el szoktam olvasni azokat. Nagyon inspirálóak egytől-egyig.

A legtöbb *bhakta* – köztük én is – írtam már valamilyen formában ezt a mondatot neked: “Köszönjük, hogy elhoztad a Kṛṣṇa-tudatot Magyarországra és megnyilvánítottad Rādhe-Śyāmát, Krisna-völgyet, Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅgát és a Lélek Palotáját.”

Őszintén szólva, bár tényleg hálás voltam én is mindezekért, valahogy a távoból, egy vidéki *nāma-haṭṭából* úgy, hogy évente csak az ember csak pár alkalommal látogatja meg e helyeket a fesztiválok alkalmával, valahogy kicsit más ezt írni.

Most, hogy pár hónapja itt élünk Budapesten sokkal többet jut eszembe, hogy mekkora menedék, hogy itt van az Úr Caitanya és az Úr Nityānanda, és az, hogy csak úgy össze tud futni veled az ember a templom folyosón. Sokkal többet láthatunk személyesen, hallhatjuk élőben a leckéidet.

Itt a budapesti templom közelében sok *bhakta* összegyűlt, hogy egymás mellett éljenek. A gyermekes *gr̥hasthák* megoldották, hogy a kis *bhakták* közösen nőjenek fel.

Nekünk ezt a jó szerencsénket, hogy mindez itt adott még meg kell, hogy szokjuk. Vagy mégsem?! Talán jó lenne nem hozzászokni ehhez, nem készpénznek venni.

Azt kívánom, hogy soha ne legyen ez egy jól megszokott rutin! Inkább maradjon így! Mindig legyen különleges alkalom a *mūrtik* előtt leborulni, imádkozni Hozzájuk! Maradjon értékes számomra, hogy Nimāit nap, mint nap *bhakta* gyerekek közé vihetem! És bármikor, ha összefutunk a templom folyosón – lenne bár minél gyakrabban – legyen annál inkább különleges az a pillanat számomra!

Szolgád:

Manodhara Devī Dāsī

Manorāma Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat ezen a dicsőséges napon! Minden dicsőséget neked és minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Az elmúlt év egyik legnagyobb projektje valósult most meg. Elkészült Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara új oltára és az új *pūjārī* részleg. Ezzel egy régi álmod vált valóra, hiszen mindig is szeretted volna, hogy az imádatuk sztenderdjét egy újabb, dicsőbb szintre emelhesd. Az átadó ceremónián néhány *bhaktával* arról beszélgettél, hogy a függöny a mostani zöld helyett lehetett volna akár narancsos is, és, hogy az még szebb lett volna. De aztán megjegyezted, hogy ezt nem sokan vették volna észre.

Az ilyen és akár a könyvek kiadásakor szerzett tapasztalatok is mutatják, hogy mennyire odafigyelsz a részletekre. Az új könyvedhez készült illusztrációknál is részleteket módosítottál, ami szintén valószínű, hogy nem sok embernek tűnik majd fel. De neked igen. Ebben rejlik az odaadás.

Köszönöm, hogy ezekből a hétköznapi tapasztalatokból betekinthelek a Rādhē-Śyāma iránti odaadásod mélységeibe. Örök inspirációt jelentenek ezek nekünk.

Jelentéktelen szolgálát:
Manorāma Dāsa

Mārgavatī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

A lelki tanítómester egy *bhakta* életében képviseli a tanítvány számára Kṛṣṇát.

Kṛṣṇa, illetve a *guru* áldása nélkül nem érhetjük el célunkat, önerőből nem vagyunk képesek megküzdeni a nehézségekkel amik az elme, *anarthák*, szív szennyeződései, az agyagi vágyak miatt nap mint nap próbára teszik az élőlényt.

Arjuna is harcol a vágyaival, Kṛṣṇa nélkül neki sem sikerült volna győzedelmeskedni. Ahol Kṛṣṇa ott a győzelem.

Szeretném kérni hát az áldásodat, hogy fel tudjak fejlődni olyan emelkedett szintre, hogy más ne érdekeljen csak az, hogy elégedetté tudjalak tenni téged, Śrīla Prabhupādát és Kṛṣṇát. Sose hagyjon el a hit és bizalom, mert ezek nélkül nem lehetséges a szív tisztulása.

Add a kegyed, hogy meg tudjak szabadulni a hamis egótól, hogy lehessek olyan alázatos, hogy tudjak tanulni, hogy fel tudjam ismerni és el is tudjam engedni ragaszkodásaimat, melyek akadályozzák az odaadó szolgálatot és a lelki fejlődés útjában állnak. A lelki élet nehéz itt a Kali-yugában, mert nehezítik az *anarthák* és a ragaszkodások és *māyā* cseleivel kikövezett úton haladunk. Az esetleges kudarcok erőpróbák, melyeken ha átjut az ember a siker lépcsőfokai is lehetnek.

Az aranykor már elmúlt, a Kali-kor egy szerencsétlen helyzet, de ha jó úton haladunk a lelki életünk minőségében megvalósíthatjuk az aranykort. Kṛṣṇa mindenkit akar, mindenkit visszavár, mindenkinek meg van az esélye, lehetősége, hogy megismerhesse Kṛṣṇa lakhelyének lelki gazdagságát. Csak az nem jut vissza Kṛṣṇához aki nem akar. A lehetőség mindenkinek adott, a választás a mi kezünkben, megyünk vagy maradunk...

Kívánok egészségben bővelkedő sok-sok Kṛṣṇa szolgálatában eltöltött éveket, mindannyiunk örömére.

Sok szeretettel!

Szolgád: Mārgavatī Devī Dāsī

Mathureśvarī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, és neked!

Isten éltesen sokáig megjelenésed évfordulójának alkalmából.

Mivel nincs képesítem erre, nagyon nehéz illő szavakkal fordulnom hozzád, kérlek, bocsásd meg botladozó próbálkozásomat. Krisna-völgyről az ember el tud mondani sok mindent felületesen. De az hogy lássam, milyen különleges lelki tanítómesterem van, ahhoz egy sokkal kifinomultabb látásmód kell, ami nekem még csak parányi mértékben adatott meg – az is a te

és többi tanítványod kegyéből. Kérlek, ahogy az Úr adta a kegyét Dhruva Mahārājának, vagy Prahlāda Mahārājának hogy imákat tudjanak ajánlani Neki, úgy hagy kérjem az áldásodat, hogy hozzád méltóan tudjam kifejezni a hálámat és elismerésemet irányodba.

Drága lelki tanítómesterem. Tudod, néha nagyon nehéz a lelki élet, persze csak amíg nem válok Kṛṣṇa-tudatossá, vagy legalább el nem érem a jóság kötőerejét... Viszont te vagy számomra a legnyilvánvalóbb bizonyíték arra, hogy a folyamat végül is működik. Ez ad erőt. Nemrégiben elkezdtem olvasni a visszaemlékezésedet az életemről amit podcaston meséltél el a *bhaktáknak* kb. tíz évvel ezelőtt. Érdekes volt arra rájönni, hogy valaha te is voltál fiatal *bhakta* és ugyanolyan jellegű dolgokkal kellett szembenézned, mint nekünk.

Azóta hosszú ideje vállaltod már a lelki tanítómester szerepét, és mostanra már nehéz lenne számba venni, hogy eddig hány *bhaktának* adtál menedéket, és inspiráltál, hogy gyakorolja az odaadó szolgálatot. Ez nagy felelősségnek tűnik.

Meg szeretném köszönni, hogy itt élhetek Új-Vraja-dhāmában. A legelső levelemben, amit neked írtam megosztottam veled, hogy 4-5 évig szeretném végezni a könyvosztást, utána pedig az a vágyam hogy Rādhā-Śyāmasundarát szolgálhassam a farmon. Ezt a levelet 2010-ben írtam. Köszönöm, hogy adtad erre az áldásodat.

Nagyon sokat jelent számomra az a jóindulat, ami örökké belőled árad felém. A tanításaid, a szavaid mindig kirángatnak érzelmi zaklatottságaimból. Hiszen te vagy aki feltárod a lelki élet titkait, mikor nagyon vágyunk erre, és alázatosan imádkozunk. Egyre nyilvánvalóbb előttem hogy nincs más út a szolgálatodon kívül, ami elégedettséget adhat. És az a példa hogy te mennyire hűen követed a lelki tanítómestered példáját, számomra is ezt teszi a legfőbb célommá, hogy ha szeretlek téged, akkor azzal tudom ezt a legjobban kifejezni, ha én is kész vagyok a te nyomdokaidat követni. Márpedig ez igen nagy kihívás. Egy dologban bizonyos vagyok, ha kitartóan végzem a szolgálatodat, sikert fogok elérni.

*nāma-śreṣṭham manum api śacī-putram atra svarūpam
rūpam tasyāgrajam uru-purīm māthurīm goṣṭhavātīm
rādhā-kunḍaṁ giri-varam aho rādhikā-mādhavāśāṁ
prāpto yasya pathita-kṛpaya śrī-gurum taṁ nato 'smi*

„Leborulok a lelki tanítómesterem gyönyörű lótuszlábai előtt. Indokolatlan kegyéből megkaptam a legfelsőbb szent nevet, az isteni *mantrát*, Śacī-mātā fiának szolgálatát, Śrīla Svarūpa Dāmodara, Rūpa Gosvāmī társaságát. A legfelsőbb lakhelyet, Mathurát, a gyönyöradó lakhelyet, Vṛndāvanát, az isteni

Rādhā-kunḍát és Govardhana hegyet és a szívemben a vágyat, hogy szeretettel szolgáljam Rādhikāt és Mādhavát Vṛndāvanában.” (*Śrī Mukta-caritam*)

Guru Mahārāja, köszönöm a menedékedet!

Hare Kṛṣṇa!

Törekvő szolgád:

Mathureśvarī Devī Dāsī

Medhya Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget neked!

Újra eltelt egy év, de az időnek még csak a gondolatát is átugorva te csak fiatalodsz és tündökölsz.

A szereteted Rādhē-Śyāma felé, az elkötelezettséged a lelki tanítómestered felé nem szab határokat és a prédikálás szárnyain átrepülsz minden téren és időn. Erre csakis egy igaz *vaiṣṇava* képes. Mindent feláldozol Rādhē-Śyāmáért és ez boldoggá tesz téged. Ezt a boldogságot pedig önzetlenül oda adod mindenkinék. És még ha nem is tudjuk olyan gyorsan elfogadni, mint amilyen mohó vággyal te adod nekünk, de biztosítasz bennünket, hogy mindig készen állsz segíteni. Ez a mi igazi jó szerencsénk.

A kegyedből itt élhetünk egy gyönyörű helyen, Rādhē-Śyāma menedékében. De képes vagyok ezt igazán látni és értékelni? Az igazi valóságot csak annyira láthatom, amennyire tiszta a szívem. Próbálok hallani és a fülemmel látni, de a célegyenes helyett – mint egy kiskutya – még mindig csak jobbra-balra szimatolgatok, keresgélek. Az illúzió sötét fátyla van rajtam. De most mégis látok egy reménysugarat, amit te adtál kedves Guru Mahārāja. Ez pedig a *Nava-vraja-mahimā*. Mohó vággyal ragadom magamhoz ezeket a könyveket és minden nektári szavát mohó kíváncsisággal ízlelgetem. Soha nem gondoltam volna, hogy egyszer ennyire sokat társulhatok veled. Te mindent Rādhē-Śyāmával kapcsolatban látsz és mindent Ő hozzájuk kapsz. A te szívedben van Rādhē-Śyāma és Új-Vraja-dhāma és mindezt nyilvánítod, hogy teljesen elégedetté tegyed Śrīla Prabhupādát.

A *Nava-vraja-mahimā* kegyéből kezd megnyilvánulni előttem a hely, ahol élek. Ha nem is vagyok képes minden pillanatban látni a valóságot, de legalább amíg olvasom a könyvet, addig minden élővé változik.

A tehenészet Nandagrāmmá változott. Ahogy írtad:

„Azon szerencsés lelkek szíve, akik belekóstolnak e boldogságba, hamarosan megtisztulnak. Ők maguk elnyerik a lelki látás áldását, s attól kezdve teljes isteni pompájában láthatják majd Nandagrāma városát.”

A nagykert Govardhanává változott. Ahogy írtad:

„Nanda királyságának számtalan szemet gyönyörködtető tája közül Govardhana a legszebb. Ez a hegy egyre fokozza (*vardhana*) a tehének (*go*) boldogságát és ezáltal a pásztorok gazdagságát is.

Túl azon, hogy zsenge fűvével, tiszta vizével és gyógynövényeivel a teheneket szolgálja, Govardhana a *vraja-vāsikat* is ellátja gyümölcscsel és virággal.”

És még sorolhatnám Rādhe-Śyāma transzcendentális játszóterének a többi szent helyeit, és a csodás történeteket. De hogyan fogok én kapcsolódni ilyen tiszta és örök dolgokhoz? Erre is megkaptam a választ a könyvedben:

„Nagy szerencse az is, hogy az anyagba süllyedt lelkekre kedvezően hat Kṛṣṇa dicsőséges lakhelyének látványa. A *dhāma* a remény fénysugara minden e világban bolyongó lélek számára”

Köszönöm Guru Mahārāja. És még azt is írtad, hogy:

„Aki megtanul sóvárogni Kṛṣṇa után, az nemcsak boldog lesz, de méltóvá is válik arra, hogy találkozzon Vele.”

Tudom Guru Mahārāja, hogy ezt a kegyet csakis egy igazi *vaiṣṇava* odaadó szolgálatával kaphatjuk meg. Ez az igazi *vaiṣṇava* pedig te vagy nekem. Te olyan gyönyörű példával mutatod az utat nekünk. A te sóvárgásod Kṛṣṇa után, felfoghatatlan egy ilyen feltételekhez kötött lélek számára, mint amilyen én vagyok. De te ennek ellenére, akár mosollyal, akár szigorral, akár csellel, vagy bárhogyan is, de ráveszel bennünket arra, hogy végre a valóságban éljünk.

A legnagyobb kincs, amit tőled kaptunk, az a *mahā-mantra*. Ahogy a könyvedben is írtad, a Hare Kṛṣṇa *mahā-mantra* első fele Isten iránti szeretetet ad, a második fele pedig megsemmisíti a bűnök visszahatásait.

Ezért nincs más menedékem, mint hogy belekapaszkodok a szent névbe, a *Nava-vraja-mahimā* soraiba, és a te lótuszlábad szolgálatába kedves Guru Mahārāja. Ez az egyetlen módja van annak, hogy kapcsolatban lehessenek a valósággal. Köszönöm Guru Mahārāja.

Ma különösen sok büszkeség tölti el a szívem, mert nekem van a legcsodálatosabb lelki tanítómesterem. Te olyan dolgokat vittél véghez, amik még évszázadok múltán is segíteni fogják az elesett lelkek életét Goloka Vṛndāvana felé.

Guru Mahārāja *kī-jaya!*

Örök szolgád:

Medhya Devī Dāsī

Bhakta Mezei Péter

Hare Kṛṣṇa Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ezzel a néhány sorral próbálok meg idén köszönetet mondani neked, azért a sok kedvességért és figyelemért, melyet idén sem sajnáltál tőlünk, mondhatni öntötted ránk Śrīla Prabhupāda és a tanítványi láncolat kegyét.

Szerencsére idén sokkal több időt töltöttél velünk itt a budapesti templomban, Gaura-Nitāi menedékében, lehetővé téve számunkra, hogy reggelenként *darśanra* mehessünk Rādhā-Dāmodarához, megfigyelve hogyan mutatsz be *pūjā*-szertartást nekik.

Nem egy alkalommal tartottál nekünk igencsak inspiráló, néha forradalmi hangulatú fantasztikus leckéket. A Maraton alatt pedig egy teljesen új oldaladról ismerhettük meg, mikor a fáradt végigküzdött napok után egy kis édességgel vártál bennünket. Annak ellenére, hogy neked is volt tennivalód bőven, mégsem mulasztottad el megosztani velünk páratlan társaságod élményét.

Bár nagyon szeretem az édességet, szeretném, ha tudnád, hogy ezeken az estéken az igazi édességet a társaságod és felejthetetlen mosolyod jelentette.

Kérlek, add az áldásaidat, hogy bennem is kifejlődhessenek azok a jellemvonások, melyek szükségesek ahhoz, hogy egy értékes tagja legyek Śrīla Prabhupāda mozgalmának.

Szolgád:

Bhakta Mezei Péter

Mohana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget legáldottabb megjelenésed napjának!

Nemrégiben egy régi barátommal leveleztem, akivel sok időt töltöttem még a Kṛṣṇa-tudat előtti időkben. Érdeklődtünk egymás hogyléte felől, és

egyebek mellett azt is megkérdezte tőlem, hogy lettek-e „krisnás” barátaim? Kérdésére számba vettem azokat a kedves *bhaktákat*, akik közel állnak a szívemhez, akikkel együtt szolgálók, akikkel megosztom örömömet, bánatomat, akik szintén feltárják nekem a szívüket, és akikkel kölcsönösen számíthatunk egymásra. Örömmel vettem tudomásul, hogy kiállhatatlan természetem ellenére, számos olyan kedves lélek van, akiket valóban a barátomnak nevezhetek, és akik szintén barátjukként gondolnak rám.

Miután végighaladtam a listán, a szemem megállapodott egy rólad készült képen az asztalon, és mélyen gondolkodóba estem. Felsejlett bennem néhány emlék a közel és a távolabbi múltból, élmények és érzések, melyek hozzád kötnek, beszélgetések, melyek során a szavaid, a szívem legmélyebb zugáig elérve megnyugvást nyújtottak, bátorító mosolyok, vicces kijelentések, közös *kīrtana*, és *prasādam* élmények, szidások, és dicséretek, hibák melyekkel elégedetlenné-, és sikeres szolgálatok, melyekkel boldoggá tettelek. Ahogy ebből a szempontból vizsgáltam elmúlt éveket, és a kapcsolatunkat ráébredtem, hogy te vagy a legjobb barátom. Eszembe jutott egy idézet a *Śrīmad-Bhāgavatamból*, amelyben Nārada Muni, a *guru* és a tanítvány közötti kapcsolatról beszél, Yudhiṣṭira Mahārājának.

*śrī-nārada uvāca
brahmacārī guru-kule
vasan dānto guror hitam
ācaran dāsavan nīco
gurau sudṛḍha-sauhrdaḥ*

„A tanítvány gyakorolja a teljes érzékszabályozást. Legyen engedelmes, és a lelki tanítómesterhez az elszakíthatatlan barátság érzése fűzze. Szigorú fogadalmat téve éljen a *gurukulában*, egyedül a *guru* érdekét szem előtt tartva.” (*Bhāg.* 7.12.1)

„Az elszakíthatatlan barátság érzése...” Ezt az érzést tudatosan táplálod bennem, mióta kapcsolatban vagyunk, és a tanítványoddá fogadtál. Van, amikor a szigorú *guru* szerepét öltöd magadra, hogy megóvj az elvektől való eltéréstől, van, amikor féltő apaként védelmezel, és aggódva óvsz, hogy pihenjek eleget, és vegyek zoknit, hogy ne fázzak meg, van, amikor a *hāsyā rasāt* nyilvánítod meg, és vicces megjegyzéseket teszel, mint például: „Mó, te csak egy manó vagy”. Minden interakcióban teljes tudatossággal választod meg a hangulatot, és a hangvételt mellyel felém fordulsz, de minden esetben a legjobb barátomként cselekszel, ahogy az leveleid végén is olvasható: „örök jóakaród, Śrīla Prabhupāda szolgálatában”.

Egy tiszta *bhaktán* kívül, nincs senki az anyagi világban, aki elmondhatja magáról, hogy valakinek is az örök jóakarója. Ez egyrészt a kapcsolatok átmenetiségéből adódik, másrészt abból, hogy minden esetben önzéssel párosulnak. Egy feltételekhez kötött lélek, még magának sem a barátja, mit mondhatnánk arról, hogy mindenkinek az „örök jóakarója” lenne?

„Szükséged van azokra, akiket szeretsz, és szereted azokat, akikre szükséged van.” – hangzik egy *karmī* dal szövege. Az anyagi világ kapcsolatai a szükségleteken alapulnak, és érdekből kötődnek. A te velem való kapcsolatról ez biztos nem mondható el! Milyen érdek fűzne hozzá, hogy egy ilyen haszontalan, zavaros, rossz tulajdonságokkal rendelkező alakkal foglalkozz, mint amilyen én vagyok? Az, hogy mégis befogadtál a szívedbe, és ilyen közel engedted magadhoz, az annak a bizonyítéka, hogy a szándékod teljesen önzetlen. Ez az én részemről már nem mondható el, mivel feltételekhez kötött lélek lévén, nekem valóban szükségem van rád, mint lelki tanítómesterre, a lelki életem sikere érdekében. A te jóvoltodból azonban, a kapcsolatunk messze túlmutat a hivatalos *guru*-tanítvány kapcsolaton. Édes szeretetteddel, ragyogó személyiségeddel, humoroddal, lényed kifürkészhetetlen mélységeivel, rendkívül kifinomult érzékenységeddel, figyelmességeddel olyan mély szeretetet és ragaszkodást ébresztettél a szívemben magad iránt, amely átsegít a *māyāval* vívott harc legnehezebb momentumain is. Amikor már nincs más érv, amellyel nemet mondhatnék csábításainak, amikor a szentírások parancsai már kevésnek bizonyulnának, amikor a saját lelki fejlődésem már régen nem lenne elég motiváció, akkor csak egy dolog marad: „Guru Mahārāja kedvéért”.

Amikor azt mondom „Te vagy a legjobb barátom”, nyilvánvalóan nem a hétköznapi értelemben vett barátságra gondolok. Sokkal inkább hasonló ez ahhoz, ahogy Kṛṣṇát szertik és szolgálják a barátaik. A lelkek, Kṛṣṇával ápolott barátsága mindig tartalmazza azt az aspektust, hogy Kṛṣṇa a mester, és ők a szolgák. Bár a kapcsolat nagyon meghitt, és a szeretet vezérli, mégis mindig Kṛṣṇa marad a végtelen hatalommal rendelkező Istenség Legfelsőbb Személyisége, a barátaik pedig parányi lelkek maradnak. A köztük lévő barátság csak addig működik harmonikusan, amíg a *bhakták* részéről, a teljes önátadás hangulata áll fenn, míg nincs semmi más vágyuk, mint, hogy az Úr elégedettségét szolgálják, és teljesen meghódoljanak akarátának. Te, a velem, való kapcsolatodban, ennek az örök barátságnak a tudományát tanítod nekem. Nārada, leírásában a tanítvány, *gurujához* való viszonyának két alapkövetelményét fogalmazza meg: legyen engedelmes, és egyedül a *guru* érdekét tartsa szem előtt. Ez ugyanaz a követelmény, amely a lélek Kṛṣṇához fűződő kapcsolatát jellemzi. Azokban a helyzetekben, amikor ennek a két elvnek a

hiányát tapasztalod részemről, szigorú *guruként* lépsz fel, rendre utasítasz, megszidsz, és bármi áron is, de tudtomra hozod eltérésemet. Amikor azonban a kegyedből sikerül ezeknek az elveknek megfelelnem, úgy érzem, megszűnik köztünk minden távolság, minden, ami elválaszt attól, hogy a bensőséges szeretet és barátság megnyilvánuljon. Részedről nincs akadálya ennek az édes kapcsolatnak, te minden megteszel azért, hogy megvalósulhasson köztünk, mivel a te lényedet a tiszta szeretet alkotja, és mentes vagy minden önértéktől. Ahogy Kṛṣṇa is arra vágyik, hogy minden élőlénnel szeretetteljes kapcsolatban lehessen, az Ő tökéletes képviselőjeként neked sincs más vágyad, mint minden lélekkel, különösen a rád bízottakkal szeretetteljes kapcsolatban legyél. Az anyagi világba alászállva, Kṛṣṇa átadja transzcendentális tanításait, és lefekteti a Vele való kapcsolat „játékszabályait”:

*sarva-dharmān parityajya
mām ekaṁ śaraṇaṁ vraja
ahaṁ tvām sarva-pāpebhyo
mokṣayiṣyāmi mā śucaḥ*

„Add fel a vallás minden változatát, s hódolj meg egyedül Énelőttem! Én megszabadítalak minden bűnös visszahatástól, ne félj!” (*Bhg.* 18.66)

Annak, hogy közte és *bhaktái* között megvalósulhasson a szeretet, az feltétele, hogy le kell mondaniuk skizofrén hajlamaikról, arról, hogy mesterek legyenek, és Kṛṣṇa pozícióját bitorolják, ellenkező esetben ugyanis alkalmatlanok rá, hogy szeressék Kṛṣṇát. Ehhez hasonlóan, tökéletes lelki tanítómesterként te is szakszerűen ügyelsz arra, hogy kialakítsd tanítványaidban a meghódolás mentalitását, szigorú követésre tanítsd, és amikor ettől eltérnek, helyreigazítsd őket. Mivel neked tökéletes kapcsolatod van Kṛṣṇával, és tökéletes példája vagy az önátadásnak, nincs különbség a neked való meghódolás, és a Kṛṣṇának való meghódolás között. Sőt, Kṛṣṇa saját bevallása szerint, elégedettebb azzal, ha a törekvő lélek, tiszta *bhaktája* előtt hódol meg, és így gyakorolja az előtte történő meghódolást.

„Kedves Pārtha! Aki *bhaktámnak* tartja magát, az nem a *bhaktám*. Csupán az az Én igazi hívem, aki *bhaktám bhaktájának* tekinti magát.” (*Odaadás Nektárja*, 12.3)

Azzal tehát, hogy olykor szigorú vagy, egyedül az a célod, hogy a szeretet feltételeit biztosítsd, hogy tökéletes barátokat, szeretetre alkalmas lelkeket faragj belőlünk.

Azt, hogy milyen jó barát vagy, a közelmúltban is többször volt szerencsém megélni. Ahogy a barátok osztják meg egymással a számukra kedves

élményeket, budapesti tartózkodásod során, te is megosztottad velünk a Kṛṣṇa-tudatban szerzett csodás tapasztalataidat. Az elmúlt időben sok időt szenteltél annak, hogy a *saṅkīrtanára* bátorítsd a budapesti csapatunkat, sokszor meséltél régi élményeidről, megvalósításaidról. Ezekben a beszélgetésekben feltártad szíved belső zugait, megosztottad velünk a könyvosztás iránti szereteted mélységeit, és olyan közel engedted minket magadhoz, hogy már szinte zavarba ejtő volt.

Egy alkalommal, az év során eléggé el voltam keseredve, és hozzád fordultam, egy személyes találkozás keretei között. Tanításaid és útmutatásaid mellett, a beszélgetést mély bensőségesség hatotta át. Éreztem, hogy barátként fordulhatok hozzád, feltárhatom neked legbensőbb félelmeimet, problémáimat, fájdalmaimat, és te megérted, átérzed őket. Már az megnyugtató, hogy láttam, igazán mélyen érdekel, mi van velem, és kész vagy segítséget nyújtani. A beszélgetés végén azzal búcsúztál el, hogy bármikor kereshetlek. Csodálatos volt megélni, hogy fontos vagyok neked, hogy a legjobb jóakaróm, a legjobb barátom vagy és mindig számíthatok rád.

A te részedről tehát nincs akadály a barátságunknak, te minden vágyat beteljesítesz, amit csak valaki egy barát iránt táplálhat. Mindig szeretettel fordulsz hozzám, a legjobbat akarod nekem, és minden képességed, hatalmad is megvan ahhoz, hogy a legjobbat is add. A legfőbb érdekemet szolgálod az által, hogy Kṛṣṇa felé vezetsz, aki minden élőlény legfelsőbb barátja. De mi a helyzet velem? Vajon én is jó barát vagyok? Én is figyelembe veszem az érzéseidet, én is szem előtt tartom, hogy mi a jó neked? Amikor megfogalmazod, mire van szükséged, mindig a rendelkezésedre állok? Te is mindig számíthatsz rám? Sajnos nem. A barátok feltárják egymásnak szívük vágyait, és segítenek egymásnak vágyaik beteljesítésében. Te számtalanszor tártad már fel nekem a vágyadat. Azt a vágyat, mely nem különbözik, Kṛṣṇának a vágyától, és minden feltételekhez kötött lélek legfőbb, örök jóakarójának, Śrīla Prabhupādának a vágyától sem: arra vágytok, hogy elevenítsem fel a Kṛṣṇához fűződő örök kapcsolatokat, és segítsek ebben mindenki másnak is. Bár ennek a vágnak a megvalósulása, az életem tökéletességét jelentené, mégis olyan megátalkodott vagyok, hogy figyelmen kívül hagyva ezt, mindig a kicsinyes, anyagi vágyaim beteljesítésén igyekszem. Bár te minden anyagi és lelki szükségletemről gondoskodsz, én olyan hálátlan és szerencsétlen vagyok, hogy még azokat a vágyaidat és kéréseidet sem teljesítem, amelyek valójában az én javamat szolgálják.

Abban bízom azonban, hogy az a parttalan szeretet óceán, ami csodás lényedből áradva ostromolja, kő szívem kérlelhetetlen gátjait, egyszer talán megrepesztik, és átszakítják majd azokat, és végül engem is magával sodor

szereteted szökőárja, amely a legjobb közös barátunk, Kṛṣṇa lótuszlábához hömpölyög.

Jelentéktelen szolgád:
Mohana Dāsa

Bhaktin Molnárné Papp Gizella

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának és neked!

Szeretnék nagyon szép felajánlást írni neked megjelenésed napjának alkalmából. Ez a nap egy csodálatos ünnep minden évben az egész családom számára. Imádok ezen a gyönyörű helyen élni, itt Új-Vraja-dhāmában, amely hely a te erőfeszítéseidből jött létre, és ami a te végtelen, hatalmas szíved tiszta odaadásának ragyogó tükröződése.

Mindig kérem Rādhā-Śyāmasundarát, az Ő kegyükért imádkozva, hogy segíteni tudjak valamilyen módon téged ebben a hatalmas misszióban. Nagy példaképem ebben Rādhā-kunḍa mātājī felejthetetlen személye. Az ő ragaszkodása, tudása, lemondása, gondoskodó szeretete.

Drága Guru Mahārāja! Tizennégy éve történt Szegeden, hogy találkoztam Pañca-tattva gyönyörű oltárképével, veled és a *bhakták* közösségével. Ez egy májusi napon volt, és ezt az oltárképet avattad be. A fiaimmal közösen addig soha nem látott és hallott élményekben volt részünk. Ez a nap az egész addigi életünknek egy egész más irányt adott.

Teljes szívemből köszönöm neked ezt a csodálatos lehetőséget, hogy megismerhettük az Úr Kṛṣṇa *bhaktáit*, hogy menedéket kaphattunk lótuszlábaid porában. Hálával tartozom azért, hogy a fiaim szolgálhatnak téged. A tanítványaid lehetnek és a lelki apukájukként tudást és védelmet kapnak tőled.

Kérlek, kedves Guru Mahārāja, bocsáss meg a sértéseimért! Szeretnék jó követő és alázatos tanítványod lenni. Drága Guru Mahārāja!

Az Isten éltesen nagyon-nagyon sokáig!

Elesett szolgád:
Bhaktin Molnárné Papp Gizella
Somogyvámos

Bhaktin Moravcsik Andrea

Kedves Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nagy megtiszteltetés számomra, hogy ebben az esztendőben is lehetőségem nyílik a megjelenési napján köszönteni Önt.

Imádkozom azért, hogy a nem túl távoli jövőben azzal a tiszteletteljes kéréssel fordulhassak Önhöz, hogy tanítványai közé fogadjon. Jelenlegi rossz egészségi állapotom új lehetőséget adott számomra a lelki életben való fejlődéshez. Noha nem tudok annyi időt a templomban tölteni amennyit szeretnék, a technika lehetőséget nyújt ahhoz, hogy kvázi részt vehessek a programokon. Tanácsadóm – Mahārāṇī mātāji – segítségével próbálok megszabadulni az erős anyagi kötelékeimtől, amelyek eltávolítanak Kṛṣṇától. Sajnos sok még a teendőm, elsősorban az alázatosság terén. Igyekszem megfogadni Mahārāṇī mātāji tanácsait, s ezáltal közelebb jutok ahhoz, hogy egyszer az Ön tanítványa lehessek. Sokszor volt/van szerencsém hallani Önről szeretett tanítványaitól, mindig meghallgatom a podcastjait, valamint igyekszem megismerni korábbi leckéit is. Mindezek segítenek a transzcendentális tudás megértésében.

Ön nagyszerű ember, odaadó lelki apa, az Úr Kṛṣṇa tiszta *bhaktája*. Minden tanítványa hálás azért, hogy egyengeti útjaikat, mintegy kézen fogva vezeti őket Kṛṣṇához.

„Ha valaki nem egy olyan megfelelő személytől kap avatást, aki mindig a szívében hordozza az Istenség Legfelsőbb Személyiségét, nem tehet szert arra a képességre, hogy az Istenség Személyiségét ő maga is a szívébe zárja.” (*Bhāg.* 10.2.16)

Őszintén reménykedem, hogy egyszer én is menedéket kaphatok lótusz-lábainál.

Boldog születésnapot!

Képesítetlen szolgálja:

Bhaktin Moravcsik Andrea

Murlī Manohara Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda.

A time of honest introspection.

These last few months I have become painfully aware of my failings as your disciple. In a recent letter you have instructed me to listen carefully to Kṛṣṇa's direction from within my heart. Presently I am realising that in my ignorance, in my conditioned state, being a lighting rode for the three modes of nature this divine direction evades me. As your disciple I am seeing that I am lacking in being in tune with your mood, your expectations and direction. Being the transparent via medium your direction and expectations are the same as Kṛṣṇa's... yet I remain in my cloud of ignorance oblivious to the chaos around me.

Śrīla Prabhupāda reveals in his writings the open secret of a successful spiritual life. That being, to please the spiritual master. I am learning that this is not a cheap thing; it cannot be done through pretence. It cannot be done by cutting corners or by cheating. In front of Kṛṣṇa, in front of the spiritual master we are naked, our soul laid to bare with our misgivings, attachments and misconceptions hanging embarrassingly on a big sign around our neck. Like fools we try to hide this 'big sign', but as they say 'it all comes out in the wash'

The way forward.

Forward must and can only be the way ahead. Śrīla Rūpa Gosvāmī tells us that we have to be enthusiastic we have to be patient and we have to be determined. *Māyā* is looking for the slightest gap, a pin whole to enter and create havoc. Like an expert games shooter you have shot down the clay pigeon of my ignorance. I will not attempt to pick up the pieces. Instead I will gather them up and throw them away thanking you for being such a good shot. I will instead attempt to come up to your expectations in all that I do and in all that I am responsible for. That's a tall order. Is it possible? Whatever it may be... I will consider my life successful if I die trying, and the next life will carry on with the same.

Spiritual life is certainly a life of discovery and not everything that we find is a diamond or piece of gold. Following the path of pure devotion a path that you your self treads with great delight for persons like myself takes a

huge super human effort... but the only way 'is forward' that much by your grace, by your example I can say in all humility is the direction to go. I have some faith that I will discover those diamonds, the pearls and precious stones but for now I need to reassess my present situation.

It said that when a person is hopelessly lost in a dense forest their first point of call to stand a chance of being discovered by a search party is not to cry for help... it is to 'admit' that they are lost. Arjuna was a hero of world renown; he was even a hero among the controllers of universal affairs, but perhaps his greatest qualification was not his military expertise but his being able to fall down on his knees and with tears in his eyes admit his weakness before Kṛṣṇa. This was his way forward and the way in which he overcame his misguided self and the larger army of the Kauravas. In this way Guru Mahārāja despite everything I will continue trying and I hope to one day actually please you in the real sense of the term.

Please I beg forgiveness for my ignorance and offences.

All glories to you Guru Mahārāja on your appearance day.

Your aspiring servant,
Murlī Manohara Dāsa

Bhakta Nagy Gábor

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

Mit is írhatnék újonnan beköltözőként? Először is köszönöm a lehetőséget, hogy a budapesti templomban lehetek, és itt élhetek. Hála neked és nagyszerű tanítványaidnak, egyre jobban tudom értékelni ezt a különleges helyet.

Másodszor pedig köszönöm a tanítványaid társaságát. Nap, mint nap látom, hogy mennyire felnéznek rád és milyen kitartóak az odaadó szolgálatban. A tőled alászálló, és rajtuk keresztül megnyilvánuló kegy pedig arra inspirál, hogy egyre szolgálatkészebb legyek és hogy egyre jobban igyekezzem követni azokat az elveket, amiket te folyamatosan, minden nap hibátlanul képviselsz.

Köszönöm ezt a kegyet és köszönöm, hogy általad értelmet nyert az életem.

Szolgád: Bhakta Nagy Gábor

Nandinī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Egyszer egy reggeli *Śrīmad-Bhāgavatam* lecke alkalmával Prema-moya prabhu megkérdezte a hallgatóságot: „Mit gondolnak mit jelent szolgának lenni?” Ekkor nekem egy gondolat jött fel az elmémbe, hogy eggyé kell tennünk a lelki tanítómester lótuszszájából származó tanítást, s a vágyát a szívünkkel, s nem vágyni semmi másra.

De Guru Mahārāja mi a te vágyad? Minden bizonnyal az, hogy elégedetté tedd Śrīla Prabhupādát. Nyomtatni és osztani Śrīla Prabhupāda könyveit. Prédikálni az elesett és feltételekhez kötött lelkeknek, transzcendentális tudásban részesíteni, s segíteni őket a visszavezető úton haza Istenhez. Oktatni az embereket intézményes formában a Kṛṣṇa-tudatra, kezdve a Kṛṣṇa-tudatos óvodával, az általános iskolán át egészen a BHAKTI Főiskoláig. *Prasādamot* osztani Kṛṣṇa-tudatos éttermekben, a Food For Life-on keresztül, s így elkezdni feléleszteni olyan személyeknek is a szunnyadó Kṛṣṇa-tudatát, akikhez a filozófián keresztül nem tudtunk volna eljutni.

Kṛṣṇa-tudatos önellátó farm közösségeket létrehozni, ahol Isten, vagyis Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara gyönyörű formáinak imádata van a középpontban. Megnyilvánítottad a szívedből Új-Vraja-dhāmát az összes szent helyével együtt, hogy amikor a *bhakták* sétálnak, akkor a különböző helyeken Kṛṣṇa és az Ő örök társainak a kedvteléseire tudjanak emlékezni. Megadva ezzel az itt felnövekvő gyerekeknek azt a lehetőséget, hogy már egészen kisgyermekkortól kezdve a szent helyeket érintse a lábuk, Kṛṣṇáról, s az Ő kedvteléseiről beszéljenek, emlékezzenek, vagyis, hogy minden Kṛṣṇára emlékeztesse őket, tehát Kṛṣṇa-tudatosává válhassanak. Śrīla Prabhupāda a Kṛṣṇa-tudat Nemzetközi Szervezetét alapította meg. Tehát az a fajta erőfeszítés, amely azt szolgálja, hogy a gyerekek és a felnőttek egyaránt Kṛṣṇa-tudatosává tudjanak válni, az a legnagyobb, legkiemelkedőbb szolgálat.

Új-Vraja-dhāmának példa értéke van a világ felé ISKCON-on belül és kívül egyaránt. Az a személyiség, aki megálmodta, megnyilvánította és minden pillanatban azon fáradozik, hogyan tegye Új-Vraja-dhāmát még Kṛṣṇa-tudatosabbá, még vonzóbbá, s a középpontban lévő isteni pár imádatát még magasabb szintűvé, még jobban olyanná, ami méltó Hozzájuk, az igazán imádatra méltó személyiség, s igaz rá a *Śrī Guru-vandana* utolsó sora: „ebe

jaśa ghuṣuk tribhuvana”, „bárcsak hirdetnék neved mindhárom világban!”

Ha megpróbáljuk azokat a *bhaktákat* szolgálni, akik neked szépen segítenek a vágyaid beteljesülésében, hogy a felajánlott szolgálataidon keresztül elégedetté tedd a szeretett Śrīla Prabhupādát, akkor elmondhatjuk, hogy van valami érték az életünkben. Ha mint egy láncszem a gyöngysorban tudunk valami hasznos dolgot ajánlani neked, akkor rajtad keresztül és Śrīla Prabhupādán keresztül talán egyszer az Úr Nityānanda, az Úr Caitanya Mahāprabhu és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara is elfogad minket, s akkor a ti kegyetekből megérthetjük mit jelent szolgának lenni.

A kegynek, amit egy *bhakta* kaphat két különböző formája van. Az egyik, amit például *saṅkīrtana* közben tudunk tapasztalni. Vannak olyan napok, amikor ugyanazt az erőfeszítést tesszük bele a szolgálatba, mint máskor, ugyanazt a dolgot mondjuk az embereknek, mint máskor, mégis sokkal könnyebben mennek a dolgok. Az emberek lelkesek könyveket venni, sok adományt adnak, mindenki kedves és szinte csak a kezünket kell nyújtva tartani, hogy elfogadjuk az adományt, a másikkal meg adjuk a könyveket, s ez valami olyan nem evilági tapasztalat, aminek nem szeretnénk, hogy vége legyen. Amikor a *bhakta* a sok erőfeszítésével valahogy elnyeri a lelki tanítómestere és a *guru-paramparā* kegyét és szinte érzi, hogy az Úr Nityānanda és az Úr Caitanya ott vannak körülötte *saṅkīrtana* közben, mert saját képességéből, erőfeszítéséből nem lenne képes ilyen csodára. Tehát ez az a kegy, amikor a kegy hatására könnyen mennek a dolgok.

De van a kegynek egy másik formája, amikor nagyon nagy erőfeszítések árán is nagyon nehezen mennek a dolgok, amikor bármerre megyünk csak falba ütközünk, amikor úgy érezzük túl sok a fájdalom és a könny. Aztán ráébredünk, hogy saját erőnkből nem vagyunk képesek semmire, amikor eljön az a pillanat, hogy a *bhakták*, a lelki tanítómester és az Úr kegyére bízunk magunkat. Sajnos hajlamosak vagyunk többet gondolni, többet imádkozni az Úrhoz amikor nehézségben vagyunk, mint amikor könnyebben mennek a dolgok. Kuntī Devī imáiban így mondja: „Uram, Téged könnyű megközelíteni, de csupán azoknak, akik belefáradtak már az anyagi életbe [...] Hódolatomat ajánlom Neked, a koldusbotra jutottak kincsének...”.

Többen az Úr Caitanya közeli társai közül is sok nehézségen mentek keresztül, mire elgördült az odaadó szolgálatuk elől minden akadály. Śrī Rūpa és Sanātana Gosvāmīknak a bengáli muszlim uralkodó szolgálatából és börtönéből kellett elszökniük. Śrīla Ragunātha Dāsa Gosvāmīnak a gazdag, arisztokrata szüleitől kellett elmenekülnie. Narottama Dāsa Thākurának sok küzdelem után sikerült elszöknie az öröktől, akiket az apja egyszem féltett fia mellé állíttatott. Śyāmānanda Paṇḍitnak pedig saját *gurujának* kellett nagy

nehézségek árán bebizonyítania, hogy nem Jīva Gosvāmī adott neki új avatást, hanem Lalitā-devī helyezte Śrīmatī Rādhārāṇi bokacsengettyűjét a homlokához és tőle kapta a Śyāmānanda nevet is. Az Úr Caitanya el tudta volna rendezni, hogy követőinek ne kelljen különböző nehézségeken átmenniük ahhoz, hogy megkapják az Ő szolgálatát. De azért, hogy ezen *vaiṣṇavák* dicsősége elterjedjen, hogy milyen nehézségek árán érték el céljaikat, valamint, hogy minket törekvő személyeket biztasson: lehet, hogy nehézségekkel találjuk szembe magunkat az úton, de menjünk végig rajta, mert ha kitartunk meg lesz az eredmény.

Egy tanítvány kötelessége az is, hogy megpróbálja valahogy enyhíteni a lelki tanítómestere fejfájását. Amikor tavaly szeptemberben beszéltem az új *bhakta*-programosokkal, kérdeztem őket, mit szólnak a szüleik a Kṛṣṇa-tudathoz. S akkor mondtad, hogy a te szüleid soha nem álltak kedvezően a Kṛṣṇa-tudathoz. Korábban is említetted, hogy mondták a szüleid: „Ha már pap akarsz lenni fiam, legalább legyél egy keresztény pap.” Egyszer beszéltem arról, hogy van egy közös dolog Śrīla Prabhupādában és az édesanyádban, hogy nagyon nehéz őket elégedetté tenni.

Amikor megszületett Bāla-gopāla, akkor egy kicsit jobban át tudtam érezni az édesanyád helyzetét, s gondoltam írok neki egy levelet, amiben megköszönöm neki, hogy felnevelt téged, s sokszor oly nagy nehézséget is vállalt érted. Hallottam, hogy amikor 1956-ban disszidáltatok és mentetek, szöktetek át a határon, az anyukád észrevette, hogy elveszett a kesztyűd. Gondolom tél volt, s az édesanyád nem szerette volna, hogy fázzon a kezed, s a szabadságát kockáztatva vissza sétált a magyar területre, hogy megkeresse a kesztyűdet. Igen, ilyen önfeláldozó tud lenni egy anya a fiáért, akit nagyon szeret. Caitanya Candra prabhu és Rādhārādhya prabhu 2013 nyarán tartottak egy szép előadássorozatot „*A bhakták a mi kincseink*” címmel. Ezen a szemináriumon említette Caitanya Candra prabhu, hogy mindenki szeret társulni tiszta *bhaktákkal*, mindenki szeretné megkapni kedves Guru Mahārāja a te társulását. Akkor milyen fájó lehetett az elkülönülés az édesanyád számára, akinek az év nagy részében nem volt lehetősége a te csodálatos személyiségeddel társulnia. Mivel egyetlen gyermeke voltál, így a szerető unokák nyüzsgését is nélkülöznie kellett. A köszönő levélben, amit küldtem az anyukádnak megírtam, hogy lehet, személyesen nem ismer minket, de igazából sok fiú és lány lelki unokája van, akik hálásak neki és most már sok lelki dédunokája is van. Küldtem neki fényképeket, ahogy felajánlod Bāla-gopālát Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅának és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának, hogy láthassa milyen szeretettel gondoskodsz lelki unokáidról, hogy indítod el őket útikra vissza Istenhez. Próbáltalak neki téged egyszerű szavakkal dicsérni, hogy érezze

habár neki sok lemondással jár, de egy nagyszerű fiút adott a világnak, aki az életével sok-sok ember javát szolgálja. Magda mama kedvesen válaszolt a levelémre és azt írta, hogy megnyugtató számára, hogy amikor ő már nem lesz, akkor is fiát szeretet övezi körül.

Kedves Guru Mahārāja, remélem érzed, hogy szeretünk.

Jelentéktelen szolgád és lányod:
Nandinī Devī Dāsī

Navakiśora Dāsa és családja

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsóséget Śrīla Prabhupādanak!

Szeretném megköszönni mindazt a sok erőfeszítést, amit azért teszel, hogy minél jobb, és több lehetőséget biztosítsál a magamfajta „szamaraknak”, hogy kapcsolódni tudjunk Śrīla Prabhupāda missziójához.

Kérlek, fogadd szeretettel csekély törekvéseinket!

Ezúton szeretnénk kérni Śrī Śrī Rādhē-Śyāmasundarát, hogy sokáig élvezhessük felemelő társaságod.

Maradunk törekvő szolgálók:
Navakiśora Dāsa és családja

Nīlamanī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your moonshine lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you, on your wonderful Vyāsa-pūjā.

This year has been one of change. I feel blessed to have received a service, which, I feel, fulfils my *dharma*; in terms of helping write the philosophy, religion and ethics curriculum for the Avanti Schools' Trust. I've also been

able to teach the lessons I write and then revise the material accordingly which is fulfilling. It is extremely rewarding especially when the children grasp important philosophical concepts. They really are like sponges when they are young. Please bless this project and I, so that Śrīla Prabhupāda's desire can be fulfilled: In that the children have the opportunity to learn about and practice this process from their childhood.

Thank you for accepting me in this *paramparā* and for connecting me to Śrīla Prabhupāda. Although as always, I fall so short, I am forever grateful for the opportunity to play some small part in Lord Caitanya's mission. You really have saved me and I try to regularly take time to reflect and feel grateful for this.

Śrīla Prabhupāda compares assessing our progress to a hungry man's eating: Simultaneously he feels his hunger subsiding and satisfaction as he eats. I think I understand what he means now, as gradually the feverish pitch of material life is beginning to subside and I feel satisfaction in the process of Kṛṣṇa consciousness. Many times though over the years I have questioned my commitment and still do, but now this steady service connection has helped solidify my faith. Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura said that only one who has life can preach and that preaching gives life. I certainly feel that mercy whenever I try to extend myself to share Kṛṣṇa consciousness with others. Though I don't always have the ability or stamina to preach: certainly no taste is sweeter!

Thank you for your epic, *Nava-vraja-mahimā*. It gives detailed information about Kṛṣṇa's pastimes, *dhāma* and associates. Reading it places one's consciousness in the *dhāma* more than visiting the *dhāma* for a neophyte like me. Seeing and hearing through your, Śrīla Prabhupāda's and the previous *ācārya*'s perspectives is the best and safest route for me.

Please bless me that I can fully absorb myself in this process and avoid committing offenses to devotees. Please freely chastise me and correct me but keep me in your shelter. Without you I don't know where I'd be right now. I would have just wasted my life as I have many before. At least now I have hope and there's a chance that one day I may achieve the mercy of the Śrīla Prabhupāda, Lord Caitanya and the divine couple. Please bless me with remembrance of their Lordships.

Your aspiring servant,
Nīlamanī Devī Dāsī

Nitāi-bhāvana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A *Śrīmad Bhāgavatam* 4.29.51 vershez fűzött magyarázatában ezt írja Śrīla Prabhupāda: „A lelki életben akkor érünk el sikert, ha elfogadunk egy olyan lelki tanítómestert, aki Kṛṣṇát az egyetlen legfelsőbb szeretett személyiségként ismeri. Az Úr ilyen bensőséges *bhaktáját* imádnunk kell.”

*om ajñāna-timirāndhasya
jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmlitaṁ yena
tasmai śrī-gurave namaḥ*

„Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom lelki tanítómesteremnek, aki a tudás fáklyalángjával felnyitotta a tudatlanság sötétségétől elvakult szememet.”

Drága Guru Mahārāja! Nekem te vagy ez a fáklyaláng, aki minden változtatás nélkül, folyamatosan közvetíti Kṛṣṇa üzenetét. Szerencsés vagyok, mert megtalálalak, és szerencsétlen, mert nem tudlak megfelelően imádni.

Narottama Dāsa Thākura ezt énekli: *guru-mukha-padma-vākya, cittete koriyā aikya, ār nā koriho mane āsā*. Ez tehát a *guru* legfőbb imádata. Megérteni és követni az utasításait úgy, hogy az imádónak ne legyen más vágya. De hogyan is tud egy magamfajta tanítvány – aki végtelen sok anyagi vágy birtokosa – eleget tenni ennek az utasításnak?

Ez szintén csak a te kegyedből lehetséges. Bármely csekély képességem meglátva elfogadod azt a jelentéktelen szolgálatot, amire hajlandó vagyok.

Egyszer azt írtad nekem, hogy legyek nyugodt, mert, ahogy a teknős is meditál a parton elásott tojásain miközben máshol tevékenykedik, úgy te is folyamatosan jelen vagy az életemben. És valóban, én folyamatosan érzem ezt a törődést, így kapom a felhatalmazást, hogy képes legyek a szolgálatomat ellátni.

Érzem a súlyát annak a mérhetetlenül nagy felelősségnek, amit értem vállaltál. Egy ilyen embert visszavinni Kṛṣṇához, mint én, hatalmas feladat és ki tudja, mennyi időbe kerül. Ez a hatalmas kockázat, amit miattam vállalsz, képes egyedül megváltoztatni az acélszívemet. Nagyok sok a tartozásom feléd, ezért bármennyire igyekszem, soha nem leszek képes kiegyenlíteni feléd a számlámat.

A kegyedből minden eszköz a rendelkezésemre áll, hogy igazán fejlődni tudjak a Kṛṣṇa-tudatban. Könyveiddel megszerezted Śrīla Prabhupāda tanításait és közelebb hoztad hozzánk Kṛṣṇát és örök társait. Nem csak útmutatást adsz, de mindezt alátámasztod a magyar *yātrāban* egy működőképes struktúrával. Krisna-vögyben bemutatod, hogyan kell kiépíteni és fenntartani egy önellátó rendszert. Ezek a mérhetetlenül nagy eredmények mutatják felhatalmazásod nagyságát. Bár Kṛṣṇa egyenlően bánik mindenkivel, csak az tudja a kegyét elfogadni, aki valóban vágyik arra, hogy elégedetté tegye Őt.

Szolgád:

Nitāi-bhāvana Dāsa

Bhaktin Orosz Edina

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Először ragadhatok tollat egy olyan személy dicsőítésére, akinek számtalan jó tulajdonsága van és számos kedves emlék és hála fűz hozzá.

Megjelenésed napja fontos esemény számomra, hiszen annak ellenére, hogy anyagi testet kapni nem dicsőséges dolog, egy *bhaktának* ezek a körülmények nem számítanak, ha az Istenség Legfelsőbb Személyiségét és a *bhaktákat* szolgálhatja. Mivel életed a Kṛṣṇa-tudat terjesztésére és az odaadás növényének gondozására szentelted, minden tettered transzcendentálissá válik, így megjelenésed és hosszú életed az odaadó szolgálatban is számos lelket ment ki a születés és halál körforgásából.

Egyik debreceni látogatásodkor vágyat éreztem arra, hogy adjak valamit és az egyedüli dolog ami eszembe jutott, hogy készítsék gyöngyfüzért Śrī Śrī Rādhā-Dāmodarának. Mivel olyan kegyes vagy az elesett élőlényekhez, megengeded, hogy hozzá nem értőként hozzájárulhassak a te személyes, és egyúttal az Ő szolgálatukhoz. Rendkívüli örömmel töltött el amikor láthatam elégedettségedet és amikor elmondtad tanácsaidat, hogyan javíthatnék e szolgálaton. Másnap Nitāi-bhāvana prabhutól kaptam vissza a gyöngyfüzért és mellé virágfüzért is, amely egy teljesen váratlan esemény volt számomra. Hirtelen nem értettem a miértet, csak miután Nitāi-bhāvana prabhu nagyon kegyesen elmagyarázta nekem, milyen különleges ajándékot is kaptam

valójában. Tulajdonképpen az első *mahā*, amit Śrī Śrī Rādhā-Dāmodarától és tőled kaphattam, amit azóta is szeretettel őrzök, és ily módon is emlékezhetek rád és imádott Uraidra minden nap, amikor a füzérkére nézek az oltáron.

Kérlek, bocsájtsd meg nekem a sértéseket melyeket ellened elkövettem és kérem a kegyedet, hogy továbbra is legyen lehetőségem szolgálni téged és a *bhaktákat*.

Jelentéktelen szolgád:
Bhaktin Orosz Edina
Debrecen

Pada-kamala Dāsa

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-sālākayā
cakṣur unmlitaṁ yena tasmai śrī-guruve namaḥ*

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma- svāminn iti nāmine*

Kedves lelki tanítómesterem!

Szeretettel köszöntelek megjelenési napod alkalmából! Minden dicsőséget neked!

Sok szeretettel és hálával gondolok rád végtelen kegyedért könyörögve.

Hálát adok Istennek mert gondolt rám azzal hogy elküldött téged hozzám! Köszönöm szépen hogy elfogadtál tanítványodnak! Kérem kedves Rādhe-Śyāmát és téged kedves Guru Mahārāja vezessetek engem vakot és ostobát a lelki életbe! Nincs semmim és semmi reményem a három világban csak a ti kegyetek egyedül. Kérlek, fogjátok meg az én kezemet is és soha ne engedjétek el. Szeretném a dicsőségeket örökké énekelni és terjeszteni! Kedves Guru Mahārāja! Hatalmazz fel kérlek hogy teljes mértékben tudjak a te csodálatos isteni vágyaidnak a szolgája, eszköze lenni. Minden dicsőséget a missziódnak!

Hálásan köszönöm hogy lefoglalsz szolgálattal!

*Sanikīrtana-yajña kī-jaya!
Guru-paramparā kī-jaya!
Śrīla Prabhupāda kī-jaya!*

Guru Mahārāja *kī-jaya!*
Bṛhad-mṛdaṅga kī-jaya!

Szerető szolgád:
Pada-kamala Dāsa

Bhaktin Pánczél Adrienn

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked!

Mindig megy a – félig – viccelődés ezzel a magyar-*karma* dologgal, hogy aki ide született, na az aztán a *karma*! És amíg az ember nem találkozik a Kṛṣṇa-tudattal, egész addig ezt valóban eléggé elszomorító helyzetnek is érezheti. Ám azt gondolom, hogy hihetetlenül szerencsések vagyunk mégiscsak...

Magyarország pici, így több az esélyünk kapni a Kṛṣṇa-tudatot. Illetve van lehetőség hallani Kṛṣṇáról, olvasni Róla, beszélni Róla, látni Őt, tapasztalni, megismerni *bhaktákat*, társulni velük és szolgálatot ajánlani. A világon nem sok ilyen hely van, mint ez a pici ország, ahol ennyi lehetőséget kaphatunk. Lehet, hogy nem tudunk vele megfelelően élni, de a lehetőséget biztosítottad nekünk, és ez az a legfontosabb és legcsodálatosabb dolog. Szerencsések vagyunk, hogy épp ide születhettünk, Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅga és Rādhē-Śyāmasundara közelébe. Neked köszönhetően lehetünk mind a közelükben.

Úgy érzem, hogy végtelen szerencsében van részem, amiért minden percemet próbálhatom lefoglalni Kṛṣṇa, a *bhakták*, és az emberek szolgálatában. Arról nem is beszélve, hogy valaki a *gṛhastha-āśramában* is élhet önkéntes életet, az egy csoda. Mikor az ember szeretne csak Kṛṣṇa-tudat terjesztésével foglalkozni, és megkapja ezt a lehetőséget, az nagyon ritka, kivételes dolog! Sosem fogom tudni meghálálni, hogy elhoztad ide Kṛṣṇát, a *bhaktáit*, és adtad a lehetőséget, hogy szolgálhassam én is őket a magam elesett módján és kaphassam a társaságukat.

A másik dolog pedig amiért szeretném kifejezni a hálámat, a könyvosztással kapcsolatos. Életem első teljes idős Śrīla Prabhupāda Maratoni Könyvosztása 2014 decemberében volt. Azt mindenki tudja, hogy a maratoni időszak a legizgalmasabb, leglelkesezőbb és legcsodákkal telibb időszaka az évnek. Ilyenkor

talán még jobban is lehet érezni, hogy mennyire fontos Śrīla Prabhupādának, hogy osszuk a könyveket. Mindenki erre hangolódik, ebben él, és belead, amit csak tud. Próbáljuk érteni, megérteni a könyvosztás jelentőségét. Ehhez a megértéshez és hangulathoz hihetetlen módon járult hozzá az, amit te adtál nekünk ezen a maratonon. Ahogy velünk viselkedtél, vártál bennünket esténként, mindenkit, személyesen, gondoskodva, süttikkel, izgulva, lelkesen, az elmondhatatlan volt. Mint ahogy az is, hogy mindez mennyire segített megérteni azt, hogy valójában milyen fontos dolog a könyvosztás és mekkora súlya van. Értegeti az ember, sokat hallja, hogy fontos, de az, amit tőled kaptunk ott akkor, abban benne volt minden.

Sajnos nem tudom szépen kifejezni azt, hogy mennyire végtelenül hálás vagyok mindazért, amit nyilvánítasz felénk. Remélem, hogy egyszer képesített leszek, hogy érdemben hozzá tudjak járulni Śrīla Prabhupāda missziójához, hogy örömet tudjak szerezni neki, és neked is.

Kérlek, bocsáss meg, hogy ilyen szedett-vedett köszönetet tudok csak mondani.

Inkább megyek az utcára és próbálok könyvet adni az embereknek.

Hálás szolgád:

Bhaktin Pánczél Adrienn (Hópihe)

Parama-karuṇa Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your divine service.

Thank you for your continued example and inspiration in following the instructions of Śrīla Prabhupāda. Your personal example of a practical, humble, expert Vaiṣṇava is truly wonderful.

Thank you for your patient answers on your website. There is always something there to help clarify issues and make things less bewildering.

Your preaching in Turkey also sounds exciting and challenging considering the circumstances. Your positive attitude and enthusiasm for Kṛṣṇa consciousness comes through in your messages. Those who come to hear and learn from you must be blessed by Lord Kṛṣṇa from the start.

Śrīla Prabhupāda must be very pleased to have such a fine disciple. Knowing

that his legacy is in such capable hands like yourself and your God-brothers and God-sisters (and followers) must be pleasing to His Divine Grace as well.

Thank you also for your wonderful example in serving Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara so nicely. Seeing the pictures and videos shows it's far beyond the imagination.

Your servant,

Parama-karuṇa Dāsa

On behalf of Kastūrī Mañjarī Devī Dāsī, Govinda Sundara, Dīnanātha, Jīva.

Bhaktin Pártai Flóra

Hare Kṛṣṇa

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked!

Amikor 2011-ben Budapesten voltam *bhakta*-programon, alkalmam nyílt a társaimmal arra, hogy részt vegyek egy reggeli *pūjān*, amit Rādhā-Dāmodarának tartottál.

Azokból, amiket ott mondtál, egy dolog megmaradt velem útravalóul. Sajnos nem tudom pontosan idézni, de a lényege ez volt: „A Kṛṣṇa-tudatban is úgy tudunk fejlődni és haladni előre, mint a diákok az óvodától az egyetemig. Nem akarhatunk rögtön PHD-zni, amíg az alapokat nem tudjuk. Vizsgát kell tennünk, még mielőtt egy magasabb osztályba léphetnénk.”

Ez a tanításod többször is eszembe jutott az elmúlt időkben különböző élethelyzetekben. Ma este viszont újra hallottam tőled „személyesen” egy *yogáról* szóló felvétel első részében, amit az oldaladról néztem meg.

Azt hiszem, számomra elég nagy feladat az (amit Nītāi-bhāvana prabhu is tanácsolt már nekem), hogy elfogadjam az adott helyzetemet, úgy, ahogyan van. Ne akarjak többet, mint ami – valami oknál fogva – jár akár képességben, akár körülményben. Legyek elégedett azzal, amit Kṛṣṇa ad, de azért tegyem oda az én száz százalékomat – ami egy más személynek lehet, hogy csak öt százalék –, és hogy maradjak türelmes...

Anélkül, hogy ezt a vizsgát ne teljesíteném, nem léphetek a következő osztályba. Ki tudja, lehet, hogy ez az egész mostani életem arra lesz csupán elegendő, hogy ezt a leckét megtanuljam. De ez nem számít, mert hiszem,

hogy akár több évismétléssel és bukással – még több születéssel és fájdalommal –, de egyszer át tudok majd menni a végső vizsgán, és megkaphatom az oklevelet, mint Kṛṣṇa szolgája!

A megjelenési napodon, nekem kéne számodra felajánlani valami értéket... De mit is ajánlhatnék én, a bolond, akinek nincs semmije, mégis azt hiszi, övé az egész világ és bármit megtehet?

Nem ajánlhatok neked semmit. Csak köszönetet mondhatok mindenért. Az indokolatlan kegyért, amiért találkozhattam veled, Rādhé-Śyāmával Új-Vraja-dhāmában és Prabhupādával. Köszönöm, hogy lehetőséget adtál és esélyt!

Nagy szerencsémnek köszönhetően volt lehetőségem olvasni Indradyumna Swami Mahārāja 1991-es *vyāsa-pūjā* felajánlását. Így ír:

„Emlékezz a nagy Ṭhākura szavaira,
Aki azt az igaz és bölcs tanácsot adta,
Hogy nyugodjunk meg,
Mert a szentek sosem hagynak minket el.
Rosszul érvel az, aki szerint a *vaiṣṇavák* meghalnak,
Mert ők tovább élnek a hangban!
A *vaiṣṇavák* meghalnak, hogy éljenek,
S még élnek, terjesztik a szent nevet.”

Még ha megengeded, idéznék én is neked egy idézetből, melyet te magad idézel Prabhupāda egyik faliújságra kiakasztott leveléből, amely az 1972-es Maraton eredményeiről szól:

„[...] először is tanítani kell az embereket. Minden rendes ember akar valami szolgálatot végezni a társadalomnak, csak az a baj, hogy nem tudják, mi az a szolgálat. Azzal, hogy az embereknek tudást adunk, a legnagyobb szolgálatot tesszük nekik. Ily módon mindenki, aki hallja üzenetünket, megkapja a lehetőséget arra, hogy valóban emberi helyzethez méltóan éljen, és kiszabaduljon *māyā* karmai közül. Aki könyveket árul, hogy mindenki megismerhesse belőlük az Abszolút Igazságot, az igazán érti, mit jelent az emberiség szolgálatára vágyani.” („*Ne állj az útba*”- Maratoni idézetek.)

Nagyon szerencsétlen, bűnös, lusta és végtelenül elesett vagyok. Nincs semmi esélyem jobbá válni. Egyedül elvesztem. Ezért kérlek, nézd el nekem ezt az erőtlén, szerény próbálkozásom, amivel ilyen módon megpróbáltalak megközelíteni.

Minden dicsőséget, minden dicsőséget neked!
samsāra-dāvānala-līḍha-loka

Szolgád:
Bhaktin Pártai Flóra

Patitapāvana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőségét Śrīla Prabhu-pādának!

Rohamosan közeledett a felajánlások leadásának határideje, s én még mindig azon tűnődtem, vajon a kedvező tulajdonságok óceánjával rendelkező szeretett lelki tanítómesterem mely arcának ragyogását dicsőíthetném korlátolt képességeimmel.

Gondolataimba feledkezve végeztem a szolgálatomat, amikor hirtelen egy *bhaktára* lettem figyelmes, amint téged idéz: „Guru Mahārāja azt mondta, hogy a farmot a gyerekek miatt hozta létre.”

„Hát igen – gondoltam magamban –, sok minden köt a Kṛṣṇa-tudathoz, de ez az egy dolog nagyon.”

Az élőlények *karmájuk* szerint vándorolnak szerte az univerzumban. A sok millió vándorló élőlény közül az, amelyik nagyon szerencsés, Kṛṣṇa kegyéből egy hiteles lelki tanítómesterrel társulhat, s Kṛṣṇa és a lelki tanítómester kegyéből megkapja az odaadó szolgálat növényének magját. Az ilyen szerencsés lelket Kṛṣṇa és a lelki tanítómester egyaránt támogatják. Belülről Kṛṣṇa segíti, kívülről pedig a lelki tanítómester. Az illuzórikus anyagi energia nagyon sok trükköt bevet annak érdekében, hogy próbára tegye az élőlények eltökéltségét a lelki életben való fejlődés iránt.

Ehhez hasonlóan ugyan, de ezt ellensúlyozva te, kedves Guru Mahārāja, szintén nagyon sokrétűen és változatosan támogatod a pártfogoltjaidat. Ennek egyik aspektusa a Krisna-völgyi projekt, ami önmagában is számtalan segítséget nyújt a lelki élet gyakorlásának egy olyan veszélyes életszakaszában, mint a háztartó élet. A gyerekek gyönyörű természeti környezetben szívhatják magukba a Kṛṣṇa-tudat alapjait az arra legfogékonyabb életkorban. Az Úr Kṛṣṇa azt mondja a *Bhagavad-gītāban*, hogy a lelki tudás útján már egy kis fejlődés is megvéd a félelem legveszélyesebb fajtájától. A gyerekeknek pedig védelemre van szükségük. Még a fizikai és mentális védelmen is túl.

Nem rég Atisundarī mātājī járt nálunk. Miközben a gyerekekkel játszadozott, megkérdezte Kumārīt: „Na, és mi leszel, ha nagy leszel?” Kumārīt e kérdés a kétségbeesés viharában taszította: „Nem akarok meghalni! Nem akarok meghalni! Nem akarok meghalni! Mindig ilyen kicsi akarok lenni!” – kiáltozta. Mikor Dīna-tāriṇī szájából hallottam ezt a kis történetet, nagy elégedettség járta át a szívemet, mert tudtam, hogy a probléma már meg van

oldva. Egyszerűen csak azzal, hogy itt élünk, és a te irányításod alatt tesszük a dolgunkat.

Mire Kṛṣṇa-kumārī ráébred a probléma valódi mélységére, a helyes választ is tudni fogja hozzá.

Köszönjük neked Guru Mahārāja!

Jelentéktelen szolgád:

Patitapāvana Dāsa

Bhaktin Pesti Anthula

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

Minden dicsőséget Magának, minden ISKCON *gurunak* és az Úr Caitanya minden *bhaktájának*!

Kérem, engedje meg, hogy *vyāsa-pūjā* felajánlásként megosszam magával a következő verset, amihez az ebben a világban való megjelenési napja szolgált ihletül.

„Elveszteni a bizalmat...

Elveszteni a bizalmat, mi mindennek alapja,
elveszteni a reményt, mi az elmének zavart ad.
A tisztulás – folyamat, egy út mit követni kell.
A hitet ápolni és növelni kell.

Növelni, de mégis hogyan?
Mi az, mi ezt segíti? Mégis mi az?
A lélek sír most, vagy valami más...
Mi az, minek hátat fordítottál?

Vagy inkább kik Ők? Mostanra tudod?
Látod már, ragyogó mivoltuk?
Hogy nem maradt remény? Hát erőfeszítés van?
Ha parányi van is, van mi még hiányzik.

Kṛṣṇa csak azt szeretné: szolgálva szolgálni
Nagy lelkeket, szerető *bhaktáit*.
Végül Ő sem felel, ha látja:
bhaktái felé a megbecsülés várat magára.

A kegyet elfogadni, még most sem tudod?
Természetesnek veszed, s hála nélkül fogadod?
Bűnös lélekként a kegyet elnyerni,
a legdrágább kincs, mi szíved megmenti.

Becsülj meg mindent, mit egy nagy lélek ad.
Társasága nélkülözhetetlen, új életet ad.
Az Ő kegye nélkül életünk sivár,
fejlődésünk enélkül csak lassan csordogál.

Szolgáld hát Őt, így Kṛṣṇa öröme is szárnyal.
Dicsőítve Őt, szívünkben szeretet támad.
Minden dicsőséget Neki, ki elesettek megmentője,
dicsőséget Neki, ki a bűnös életet tisztább felé vezeti.

Felelőssége nagy, kockázatot vállal!
Tízezer évig visszatérni a megtestesült pokolba?
De Kṛṣṇa aggodalma, az ő aggodalma. Céljuk így egy:
csak visszavinni az elesettek eredeti otthonukba.

Esorán Prabhupāda vágya az iránytű számára.
Utasításait szívébe zárta, szavait elfelejteni soha nem tudja.
Hűen képviseli hát lelki tanítómesterét,
így segítve az Úr Caitanya mozgalmának fejlődését.

Együttérzése határtalan, kegye indokolatlan.
Papírra veti mindazt mi szívünk tisztíthatja.
Kṛṣṇa felé szeretetét lánggra lobbantva, szívének melegét kiárasztva,
megmelengeti minden elesett lélek keményre fagyott szívét.

Minden dicsőséget hát Neki!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupāda kiváló tanítványának!
Minden dicsőséget Śivarāma Mahārājának!”

Köszönök mindent, amit értem tett. Mostanában értettem meg igazán mit jelent: elnyerni indokolatlan kegyét egy tiszta *bhaktának*. Nem is remélhettem, hogy bárki is ilyen kegyesen állhat hozzám, mint Maga. Főleg azok után, hogy hálátlanul visszaéltem minden eddig kapott kegyvel amit tanítványaitól kaptam, hogy Rādhā-Śyāmasundara szolgálatába szegődhessek.

Kérem, bocsássa meg nekem a sértéseket, amiket *bhakták*, tanítványai és a közösség felé elkövettem. Bízom benne, hogy egyszer a *bhakták* bocsánatát elnyerve, s őket szolgálva elnyerhetem újra Rādhē-Śyāma lótuszlábainak közvetlen szolgálatának lehetőségét! Kérem, adja áldását ehhez!

Elesett szolgálja:

Bhaktin Pesti Anthula (Alina)

Prabhakāra Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsóséget Śrīla Prabhu-pādának!

Idén azon törekvéseidet szeretném kiemelni, dicsőíteni, hogy olyan lelki irodalmakat adsz a tanítványaidnak, a *bhakták* közösségének, amelyek tanulmányozása, olvasása segít nekik abban, hogy lelki életük előrehaladtával egyre kisebb kilengéseik legyenek.

Mostanában vettem le újra polcra a *Śuddha-bhakti-cintāmaṇit*. Akár hányszor olvasom mindig nagyon sokat segít. El szoktam kapni egy-egy gondolatot, és ezeket mélyen belevésem a fejembe. Most jegyzetelem, és megtanulom, amit jegyzeteltem belőle. Hallottam, hogy Őszentsége Indradyumna Mahārāja több mint tízszer olvasta, és a tanítványaitól is megköveteli, hogy olvassák minél többször. Őszentsége Candramauli Mahārāja pedig könyved minden oldaláról készít magának jegyzeteket. Ha ilyen nagy személyiségek ennyire dicsérik, akkor biztos vagyok benne, hogy ezen írásod világszervezetünk egyik kiemelkedő alkotása.

A *Nava-vraja-mahimā* megírása is egy korszakalkotó tettered, amely egy nagyon tudatos tervednek a része. Lehetőséget adott a *bhakták* minden csoportjának arra, hogy többet emlékezzenek Kṛṣṇára. Egy távoli országban élő *bhakta* a halláson kívül, lelkesedést merít abból, hogyan bontakozik, ki Śrīla

Prabhupāda vágya Krisna-völgyön keresztül, és az, hogy a tudatunkon múlik, hogy szent helyen élünk, és szent helyé tesszük lakhelyünket. Magyarországon élő *bhakták* is egy más dimenzióból láthatják a könyv által Krisna-völgyet. A Krisna-völgyi *bhakták* is tapasztalják áldásos hatását e műnek. Amikor elmennek egyik helyről a másikra elkerülhetetlenül találkoznak egy emlékhellyel amiről eszükbe jut Kṛṣṇa ott végzett kedvtelése, vagy az *ācāryák* valamelyike. Ez nagyon jó tapasztalat.

Hasonlóképpen szerencsés, aki a *Śikṣā-guru* könyvedet, vagy bármely más könyvedet kezébe veszi és tanulmányozza. A lelki gyakorlóknak segítséget jelentenek ezek is más-más témákban.

Saját életemben is tapasztalom, hogy mennyivel közelebb kerülnek, és világosabbá válnak *siddhāntánk* különböző területei. Amikor rajtad keresztül, írásaidon keresztül kapom az előző *ācāryák* tanításait, akkor sokszor kiderül számomra, hogy mennyire mély gondolatokat akarnak átadni, és hogy az én korlátozottságom és a valóság között még mekkora szakadék van. Hála neked Guru Mahārāja ez a szakadék néha eltűnik és megérték valamit az igazság egy részéből.

Śyāma-bihārī prabhutól, és másoktól is sokat hallunk arról, hogy milyen nagy erőfeszítéseket teszel az írás területén a számtalan más tevékenységed mellett. Ha választanod kell különböző megoldások közül, akkor mindig a mások javára végzett lemondást választod, ahogyan a szentek teszik.

Köszönjük a jó szerencsénket, hogy találkozhattunk veled! Köszönjük, hogy ilyen sok támogatást adsz csetlő-botló tanítványaidnak! Kérlek, áldj meg, hogy megértsem milyen különleges szerencse a számomra a találkozás veled!

Jelentéktelen szolgád:
Prabhakāra Dāsa

Prabhupādānuga Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden Dicsőséget Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāngának! Minden Dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Kérlek, Guru Mahārāja, adj erőt, hogy ezen a különleges napon a megfelelő szavakkal tudjalak dicsőíteni téged.

Csak reménykedni tudok, hogy talán meg fogom érteni személyed nagyságát, transzcendentális tulajdonságaid tisztaságát. Talán egyszer megértem majd őszinte vágyadat, mellyel Śrīla Prabhupādát szolgálod, lelkesedésedet a szent név éneklésekor, elmélyült meditációdát a *mūrti*-imádatban és határtalan erődet a Kṛṣṇa-tudatod fenntartásában.

Imádkozom, hogy egyszer megérthessem ki vagy. Régóta látlak téged, sokszor találkoztunk, annyit társulhattam már veled, de sajnos mégsem ismerlek. Bízom benne, hogyha valaha megismerlek, és megértelek, azonnal szívembe tudom fogadni utasításaid. Akkor minden kételyem, és illúzióm szerte foszlik majd. Mikor jön el ez a nap?

Csak kullogok odaadó tanítványaid nyomában, és figyelem őket, hogy azután leutánozhassam amit csinálnak.

Kérlek, segíts, hogy követhesselek, segíts, hogy szolgálhassalak!

Kérlek, adj erőt, hogy állandóan el tudjak merülni a szent név éneklésében!

Jelentéktelen szolgáló:
Prabhupādānuga Dāsa

Prāṇa-vallabha Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Vāṇī & vapu

Szerencsésnek érzem magam, mert az elmúlt egy évben is több alkalmam volt személyesen társulni veled. Az egri ingatlanvásárlás miatt, vagy az év eleji vezetői *saṅgān* is tudtunk találkozni. Meghatározó, felemelő és lelkesítő élmény a jelenléted!

De egyben az egész évben van lehetőségünk a *vāṇī*n keresztül is társulni, hiszen podcast-üzeneteiden keresztül hallhatlak. Az összes üzeneted meg szoktam hallgatni! Köszönöm mindkét lehetőséget!

Rādhe & Śyāma

Az „elmélet” gyakorlattá válik, a tiszta istenszeretet megnyilvánul rajtad keresztül. Te vagy Śrīla Prabhupāda tanításainak élő bizonyítéka: íme, itt egy tiszta *bhakta*.

Így érez egy odaadó szolgálatot végző lélek, imádott Ura áll az élete

középpontjában. Most ér finiséhez Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara oltárának felújítása. Annyira lelkesítő amit teszel Értük, hogy ebben a pillanatban küldtem még adományt.

Mester & tanítvány

Személyes jelenléted ajándék. Nagy feladat áll előttünk: a *varṇāśrama*-rendszer bevezetéséhez kitartást és jó egészséget kívánok, izgalmas tanulmányozást (és könyvírást), valamint megvalósítást.

Ehhez a misszióhoz ajánlom én is magamat! Szeretnék részese lenni annak, hogy a *varṇāśramán* keresztül elégedetté tesszük Śrīla Prabhupādát.

Köszönök mindent!

Maradok örök szolgád:

Prāṇa-vallabha Dāsa

Prema-keli Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Nagyon szeretem a *vyāsa-pūjā* felajánlás írás időszakát, mert ilyenkor nagyon sok minden eszembe jut veled kapcsolatban és olyan jó elmerülni a rólad szóló gondolatokban.

Néha, kevés intelligenciámmal megpróbálom felfogni azt, hogy mit is csinált valójában, ki is volt Śrīla Prabhupāda. Gondolkodom, gondolkodom, és reménykedem, hogy hátha egyszer valahogy sikerül és akkor talán végre a hála érzésének halvány sugara is megjelenik majd a szívemben.

Amikor már órák óta szaladgálok, teljesen eredménytelenül, könyvekkel a kezemben az emberek után, akik közönyösen továbbhaladnak, levegőnek néznek, és a leghalványabb érdeklődést sem mutatják a Kṛṣṇa-tudat iránt, akkor azért valami elképzelés kialakul bennem arról, hogy itt valami nagyon-nagy dolog történt.

Mi már nem ismerhettük személyesen őt, de a Śrīla Prabhupāda az ISKCON alapító *ācāryāja* című csodálatos könyvet elolvasva sikerült kicsit jobban megértenem, mennyire nélkülözhetetlen az, hogy Śrīla Prabhupāda személye és missziója folyamatosan jelen legyen az életünkben. De bármennyire is csodálatos ez a könyv, anélkül, hogy te itt lennél és folyamatosan a gyakorlatban

is megnyilvánítanád nekünk ezt a tudást, az elveket, Śrīla Prabhupāda vágyát, hangulatát, nem lenne esélyünk igazi áldásban részesülni.

A szerző egy helyen így ír:

„Śrīla Prabhupāda jelenléte az ISKCON-ban egy dolgon múlik: azon, hogy elkötelezett követői a küldetésének szenteljék magukat.”

Drága Guru Mahārājám! Ezt nem lehet elégszer elmondani, mert mindig ugyanolyan csodálattal nézek rád, amiért te ilyen tökéletesen, a legapróbb részletekre is gondolva valósítod meg a lelki tanítómestered vágyát, és igazából elhozod nekünk személyesen Śrīla Prabhupādát. Végtelen hálával tartozunk neked ezért az ajándékért!

Annyira érzem, hogy az, hogy te nem engedsz teret semmilyen kompromisszumnak és mindig a lehető legtöbbet, és még annál is többet kérsz, ez az, ami megment engem is.

Én csak fuldoklom a saját elmém végtelen káosz-tengerében, de az, hogy valahogy próbálkozom legalább gondolatban elképzelni, hogy milyen lenne, ha azt tudnám csinálni, amit kérsz tőlem, ez a kapálózás tart fent a felszínen.

Az a sok személyes törődés, amit most, a Maratonkor is kaptunk tőled, az a rengeteg üzenet, a *saṅkīrtana iṣṭa-goṣṭhik* új erőt adtak, ezekből élek és reménykedem, hogy egyszer, az a forradalmi hangulat, amire annyira vágysz, és amiben te szolgálod fáradhatatlanul szeretett lelki tanítómestered az én szívemet is lángokba borítja úgy, hogy soha többet ne lehessen eloltani.

Szolgád és lányod:

Prema-keli Devī Dāsī

Premamoya Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked megjelenésed e csodálatos napján!

Ma Gaura-purṇimā napján írom neked ezt a levelet. Kegyedből a *gurukulás* zárandokcsapattal éppen Jagannātha Purīban ünnepelhetünk együtt veled ezt a gyönyörű napot.

Az, hogy most itt lehetünk, az mind a te szerető gondoskodásodnak bizonyítéka. A Kṛṣṇa-tudat minden kincsét megosztod azokkal a *bhaktákkal*, akikre lelki felelősséget vettél. Elhoztad a jövő *bhakta*-nemzedék első bimbóit

az Úr Gaura, az Úr Jagannātha és az Úr Kṛṣṇa szent lakhelyeire, hogy felejtethetetlenül csodálatos lelki élményekkel ajándékozd meg őket.

Ahhoz, hogy minden ilyen felejtethetetlenül szép legyen, hosszas előkészületeket tettél. Hónapokkal előbb elkezdted személyesen szervezni a *parikramák*, az utazások, a szállások és az étkezés minden egyes apró részletét. Figyelmed mindenre kiterjedő volt. Amikor megérkeztünk Kalkuttába, elénk küldted egy busszal Śyāma-bihārī prabhut, aztán Māyāpurban személyesen fogadtál minket a szállodánál. Az étkezésre is nagy figyelmet fordítottál, habár nem volt könnyű az elkényeztetett gyerekcsapatnak ezt megoldani.

Māyāpurban is mindössze csak egy alkalommal vettünk részt a gyerekekkel a nemzetközi *parikramán*, s minden más alkalommal feláldoztad az idődet, hogy vezessél bennünket a szent helyeken, tanítsál minket, hogyan kell megfelelően részt venni egy zarándoklaton. Habár eközben biztosan számtalan más, hatalmasabb feladatod is volt akár a magyar *yātrā*, akár nemzetközi vonatkozásokban, kegyesen mégis szántál oly sok időt ránk.

Habár nagyon sok mindent kellett megtanítanod a kis csapatunknak, mégis végtelen türelmet gyakoroltál felénk. Bizonyára sokszor nem volt könnyű neked elviselni a társaságunkat, de kedves, figyelmes nagypapaként viszonyultál hozzánk.

Nagyon szépen köszönjük neked Guru Mahārāja ezt a csodálatos, felejtethetetlen ajándékot, amit tőled kaptunk a veled való személyes társulás és a szent helyek lelki élményei által. Egész életre szóló Kṛṣṇa-tudatos emlékként őrizzük mostantól a szívünkben, s mindig állandó lelki inspirációt fog nyújtani mindannyiunknak.

Külön szeretném itt kifejezni hálánkat és köszönetünket Śyāma-bihārī prabhunak is, aki rengeteg plusz feladatot vállalt magára a te szolgálatodon kívül miattunk.

Guru Mahārāja! Nem tudjuk viszonzni neked mindezt, csak hálás szavakba önteni köszönetünket, s megígérni, hogy mostantól még lelkesebben fogjuk gyakorolni a Kṛṣṇa-tudatot, szolgálni téged, Śrīla Prabhupādát és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát.

Śrīla Guru Mahārāja *kī-jaya!*

Elesett szolgád:

Premamoya Dāsa

Pr̥thvī-pati Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget neked megjelenésed alkalmából!

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi
dhyāyan stuvam̐s tasya yaśas tri-sandhyam̐
vande guroḥ śrī caraṇāravindam*

„Az ember a lelki tanítómester kegyéből kapja meg Kṛṣṇa áldását. A lelki tanítómester kegye nélkül az ember egyáltalán nem tud fejlődni. Mindig emlékezni kell hát a lelki tanítómesterre, és a dicsőségét kell zengnem. Naponta legalább háromszor tiszteletteljes hódolatomat kell ajánlanom lelki tanítómesterem lótuszlábainak.”

Szeretném megköszönni neked, hogy papírra vetted gondolataid, megvalósításaid és érzéseid. A *Nava-vraja-mahimā* kézhez vétele előtt a lelki világ, Kṛṣṇa és társai, a *gopák*, a *gopik* és Śrīmatī Rādhārāṇī is oly távoliak, elérhetetlenek voltak számomra.

A *Nava-vraja-mahimā* lapjait olvasva életem tárult Új-Vraja-dhāma bensőséges, gyönyörű arca. A részletgazdag és lelki érzelmekkel átítatott kedvtelések leírásával bepillantást engedték a színfalak mögé. Egy olyan csodálatos világba, mely Rādhē-Śyāma iránti mély odaadásodból táplálkozik.

A könyv olvasása közben rádöbbsentem, hogy Kṛṣṇa tényleg létezik! Kedvteléseit nemcsak a távoli lelki világban, hanem a hétköznapi életünkben is véghez viszi. Olyan élethűen ábrázolod Kṛṣṇa és a társai közötti *rasákat*, az egymás iránti érzelmeket, a mimikákat, a kézmozdulatokat és a különböző kedvtelések hangulatait, hogy a könyv olvasása közben a szereplők szinte életre kelnek. Egy tökéletes forgatókönyv.

Ez a forgatókönyv azonban nem egy fikción alapul. A kedvtelések ott zajlanak a szívedben. Az Új-Vraja-dhāma-i szent helyek létrehozásával, nemcsak ezeket a kedvteléseket tártad fel előttünk, hanem Śrīla Prabhupāda és Rādhē-Śyāma felé érzett hűséged, odaadásod és szereteted.

A *Nava-vraja-mahimā* megírásával egy olyan ajándékot adtál számomra, melynél többet tanítványként nem is kívánhatnék. Egyrészt végtelenül hálás vagyok, hogy megnyilvánítottad Új-Vraja-dhāma rejtett szépségét, másrészt

pedig büszke vagyok arra, hogy Śrīla Prabhupāda tökéletes tanítványának a szolgája lehetek.

Boldog Születésnapot!

Szolgád:

Pr̥thvī-pati Dāsa

Priya Bhāsīni Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget isteni megjelenésének!

Köszönöm a Drága Uraimnak, hogy a kegyükből rám találtál! Felfoghatatlan hogy te vagy a lelki tanítómesterem, te aki mindhárom világ legkönyörülteesebb, legédesebb, legkevésbé szigorú lelki tanítómestere vagy.

Köszönöm, hogy elfogadtál, amit nem fogok tudni soha meghálálni, de mindig próbálkozni fogok.

Te olyan csodálatos vagy, hogy annak ellenére, hogy tudod hogy nem bízhatok bennem, mégis újból és újból lehetőséget adsz hogy próbáljak valami kis szolgálatot végezni.

Imádkozom Śrīla Prabhupādához, Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅgához és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarához, hogy adjanak erőt, hogy tudjam követni az utasításaidat (kicsiket, és nagyokat), és hogy itt tartsanak a *bhakták* között!

Örök szolgád:

Priya Bhāsīni Devī Dāsī

Puṇḍarīka Dāsa

Priya and Pūjya Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to you, all glories to Śrīla Prabhupāda, all glories to the Gauḍīya Vaiṣṇava Paramparā.

As each year passes with the summer and winter seasons your mercy flows

like the ever present Gaṅgādevī. You bring refreshing and cleansing waters to soothe our lives invigorating our soul cognisance. You are serving HDG Śrīla Prabhupāda by spreading His mission and showering mercy on us fallen conditioned souls. Thank you for continuing to tolerate me. I bow to your lotus feet each day and pray that I might within this day please you and have some hope of progress in serving Lord Caitanya's mission.

This year we are focusing on studying *Caitanya-caritāmṛta*. This by your kindness has been a major revelation which I am dumb to explain other than in tears of gratitude. I am amazed that after receiving 3 volumes of *Śrīmad-Bhāgavatam* in 1978 travelling on the UK M6 motorway you came and blessed the subsequent set of *Śrīmad-Bhāgavatam* installing them in our home to speak to us from the shelf. Yes, by your mercy the scriptures speak from the shelf and constantly remind us of our constitutional position in relation to *guru* and Kṛṣṇa. Thank you so much for demonstrating true humility for me to see how I must aspire and inspire my desires to be humble, respectful, tolerant and eager to serve. I recognise you constantly emanating the way ahead and I am so dull I cannot see. Now by your grace and mercy the MOON OF NADIA is lighting up my dullness and eradicating my distresses as I use more time to study and to chant at least 16 rounds in one blissful opportunity each morning.

I beg to be ever present at your Vyāsa-pūjā that I may aspire to understand and eternally honour you and your service to and for their divine Lordships Rādhā and Śyāmasundara, Rādhā-Dāmodara and Gaura-Nitāi.

Your servant,
Puṇḍarīka Dāsa

Puruṣottama Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances all glories to Śrīla Prabhupāda, all glories to you on this celebrated day of your Vyāsa-pūjā.

Go deep into Kṛṣṇa consciousness you said, this seems to be a theme this year whenever I have written to you. Other disciples also seem to be getting this same quote. As we all get older, myself included, creeping closer towards a half century, life is speeding us by, old age comes to us all. We are seeing on

a week by week basis Śrīla Prabhupāda's beloved disciples leaving this world, one day there will be no more, why can't I take advantage of those who are left, including yourself. When will I become serious and do as you instruct, why can't I be more like you in your humility, humour, faith and devotion.

I am in awe and wonder at what you have achieved there in New Vraja-dhāma, your vision, your faith, your love to please Śrīla Prabhupāda. That passion and self sacrifice has been rewarded by Lord Kṛṣṇa, and your vision for further developing New Vraja-dhāma, is again, something you are endeavoring to strive towards.

This should be our desire, to please you, just follow what you say, become Kṛṣṇa conscious, preach, and spread this movement, go deep in our own spiritual lives, honour and respect each other, have faith in *guru* and Gaurāṅga and give something back to please Śrīla Prabhupāda.

On this day we should all reflect on matters such as, am I doing enough? Can I do more? Am I pleasing you? Am I pleasing Śrīla Prabhupāda?

Dear Guru Mahārāja thank you for all that you have done for all us struggling disciples, on the long path of becoming Kṛṣṇa conscious. I and we, all hope one day, we can repay you for all your efforts, in helping Śrīla Prabhupāda spread this wonderful ecstatic movement. We can never repay what the spiritual master has done for us, but we can try. Śrīla Prabhupāda said, that he wanted us to take the credit of spreading this amazing movement, and by your example of how to do this, we hopefully can all become inspired to follow you.

Your servant,
Puruṣottama Dāsa

*Puṣpagopāla Devī Dāsī,
Rādhā-Gopāla és Ṭhākura*

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat ezen a csodálatos napon! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked, megjelenésed alkalmából!

Tavasszal, amikor újjáéled a természet, a madarak és a korai virágok már

nagyon várják az éltető napsugarak melegét. Friss illatokat hordoz a szellő, megmozdul a föld és arra vár, hogy ültessék el benne a magokat és a palántákat.

A kis madarak éneke is másképpen hangzik, mint télen. Már nem fázós, panaszkodós, hanem inkább vidám csivitelés hangzik a fák koronájából és a bokrok mélyéről. Krisna-völgy gyönyörűen kizöldell, feléled a fű, a bokrok és a fák kirügyeznek, az illatos virágok kinyílnak a kertekben. Rādhē-Śyāma csodálatos birodalmában mindenki izgatottan várja a tavasz érkezését. Ez különösen kedves időszak a *bhakták* számára, hiszen ilyenkor ünnepeljük a megjelenésedet Guru Mahārāja és egy gyönyörű fesztivállal tesszük emlékezetessé ezt a szép napot, ami a tanítványok számára egy különlegesen fontos esemény.

Nagyon szeretném neked megköszönni, hogy ezen a csodálatos helyen élhetünk a családommal, és itt köszönhetünk téged.

Köszönjük Rādhā-Śyāmasundara és az itt élő *bhakták* társaságát, a szolgálatainkat, amit kaptunk tőled. Azt a csodálatos lehetőséget, hogy itt nevelhetjük együtt a gyerekeinket ebben a tökéletes környezetben.

Köszönjük neked ezeket a különleges lehetőségeket, amiket Vraja-dhāma és a Vraja-dhāma-i *bhakták* társulása ad a számunkra.

Elnézést kérünk a sértéseinkért, amiket ostobaságunkban elkövettünk a szent *dhāmában*, köszönjük a kedvességedet és a türelmedet, amit nyilvánítasz felénk.

Szolgáid:

Puṣpagopāla Devī Dāsī, Rādhā-Gopāla és Ṭhākura

Rādhā-kānta Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget neked, megjelenésed alkalmából!

Most volt 20 éve hogy inspirálásodra ide költöztem New Vraja-dhāmába. Kicsit több mint 20 éve találkoztam veled először. Ez az időszak a magyarországi Kṛṣṇa-tudatos mozgalom hajnala volt. Az azóta eltelt időben a mozgalom jelentős változásokon ment át nagyszerű irányításod alatt. Még a Kṛṣṇa-tudatos mozgalom elején 1993-ban megalapítottad Krisna-völgyet, hogy lehetőséget adj nekünk egy olyan környezetben gyakorolni a Kṛṣṇa-tudatot amit Śrīla Prabhupāda elképzelt követői számára. 1996-ban beavattad

Rādhā-Śyāmasundarát hogy fogadják el a *bhakták* odaadását. Ez mára nem csak a magyarországi *bhakták* számára lehetséges, hanem az egész világból érkeznek *bhakták* hogy láthassák és szolgálhassák őket. Elérhetővé tetted számunkra Śrīla Prabhupāda könyveit és tanításait. Elindítottad a *gurukula* és a főiskolai oktatást. Lefektetted az önellátás alapjait és a mai napig személyesen támogatod. Megnyilvánítottad Kṛṣṇa kedvtelési helyszíneit. Ez csak néhány terület ami az elmúlt években az irányításod alatt történt. Ezek mellett még sok minden nehézséget vállaltál csak azért hogy mi gyakorolni tudjuk a Kṛṣṇa-tudatot. Ezeket a tevékenységeket nem csak Magyarországon hanem más országokban is csinálod mind a mai napig.

20 év a világ történelmében csak egy szempillantás, de ennyi eredményt elérni ez idő alatt az nem mindennapi dolog. Śrīla Prabhupāda elvei és tanításait követve mindenkinek elérhetővé teszed a Kṛṣṇa-tudatot. Nagyon örülök hogy ez a csoda a szemem láttára történik és hogy pár apró dologgal segíthetem a missziódat. Köszönöm hogy lefoglalsz Rādhē-Śyāma szolgálatával és remélem hogy a következő éveimben is szolgálhatom lótuszlábaid porát.

Jelentéktelen szolgád:
Rādhā-kānta Dāsa

Rādhā-līlā

Kedves Guru Mahārāja!

Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, neked, és az ISKCON-nak!

Ma van megjelenésed dicső napja, s ennek alkalmából szeretném örök hálám kifejezni neked! Nagyon köszönöm, hogy elkezdted Magyarországon prédikálni! A szüleim emiatt lettek *bhakták*, s így nem kellett *abhakta* családban megszületnem. Tīrupati Bālājī *mūrtiját* is te ajándékoztad nekem. Örök hálám érte.

Úgy látszik, Ő megelégszik azzal a csekély imádattal, amit tudok biztosítani számára. Biztosan emlékszel arra az esetre is, amikor megjósoltad, hogy felnőttként „Dumānandī Devī Dāsī” lesz a nevem. Továbbá azt is mondtad, hogy ha addig ebben a világban leszel, elfogadsz tanítványodnak. Minden veled kapcsolatos élményt és szolgálatot köszönök!

Bolond szolgád:
Rādhā-līlā

Rādhā-Mādhava Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma- svāminn iti nāmine*

Idén újra az az érdekes szituáció adódott, hogy egy jelentéktelen tanítvány próbálja dicsőíteni a lelki tanítómesterét. Ha valaki megakarja érteni Kṛṣṇát, és ehhez mérten dicsőíteni akarja Őt, akkor ehhez az Ő kegyére és felhatalmazására van szükség. Én úgy érzem, hogy hasonlóképpen van ez a lelki tanítómesterrel is. Legalábbis, próbálom megérteni a lelki tanítómestert, de nem mondhatom, hogy ennyi év után ez sikerült volna. A törekvéseim néha komolyak a lelki életben és néha nem nevezhetők annak. A lelki tanítómester helyzetét és kegyét lehet, hogy most még nem tudom megérteni, de mindenestre egy magamfajta elesett személynek nincs más esélye a Kṛṣṇa-tudatos vizeken előre haladni, csak ha a lelki tanítómestere kegyesen elfogadja és segíti őt...

Szolgád és törekvő tanítványod:

Rādhā-Mādhava Dāsa

Rādhā-nāma Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked!

Áldozat, ha ennek a szónak az értelmére gondolunk, a *saṅkīrtana*, a szent név éneklése jut az eszünkbe. Caitanya Mahāprabhu missziója, melyet őszinte, tiszta szívvel kevesen vállalnak fel.

Guru Mahārāja, te ezen kevesek közé tartozol, akik az életüket adták Caitanya Mahāprabhu missziójának. Nem tudhatjuk, hogy milyen mértékű

áldozat volt ez a számodra, hiszen az átélt nehézségekről ritkán beszélünk. Viszont ha belegondolunk nem egyszerű feladni mindent, karriert, családot, vagyont, sikert.

Az élőlények nagy többsége pontosan emiatt van itt az anyagi világban. Élvezni, uralni, irányítani akarják. Mindenről lemondani nem egyszerű vagy talán egyszerű az egyszerűeknek.

Mindenesetre figyelemre, tiszteletre méltó vagy mindazokért a lemondásokért, áldozatokért amiket hoztál ennek a missziónak a sikeréért. S bizony itt nemcsak az anyagi jólét, anyagi élvezet feladására gondolok.

Kṛṣṇa mindent akar, amikor akar valakit. A testét, idejét, elméjét, vágyait, elképzeléseit, az egész lényét. A Kṛṣṇa-tudat az önátadásnak egy olyan művésze melyet a mai napig próbálunk ellesni tőled. Kontrollált elmédet, tiszta gondolatodat, tudatodat mindig Kṛṣṇára függeszted. Mennyire elégedett lehet veled.

Kṛṣṇának való önátadásod példa erejű a számunkra. Nekünk is ilyenné kell válnunk. Engedelmes, odaadó szolgálóvá, aki türelmesen várja Ura vágyait. Életeddel irányt, utat mutatsz nekünk.

Mindig csodálkozom azon, hogy honnan van benned ennyi eltökéltség és erő. Hosszú évek óta változatlan energiával és odaadással oldod meg a feladataidat. Śrīla Prabhupāda biztos végtelenül hálás neked és büszke rád.

Krisna-völgy életed fő műve. A völgy hangulata visszatükrözi tiszta szíved dobbanásait. Misszionáriusi tevékenységed csúcsa.

Lekötelezettjeid vagyunk, hiszen itt élhetünk, szolgálhatjuk Rādhē-Śyāmāt és téged.

Köszönjük, hogy a kegyedben részesítesz minket. S egy jó példát, csodálatos utat, s lehetőséget adsz a számunkra, hogy fejlődjünk a lelki életben.

Bárcsak a mi szívünkben is megnyilvánulna odaadásod egy apró szikrája. Szeretnék én is ilyen meghódolttá és bátor harcosná válni az Úr Caitanya Mahāprabhu hadseregében.

Hálásak vagyunk, hogy az életünket megváltoztattad a társulásoddal.

Kérünk, hogy tarts bennünket továbbra is az odaadás útján, s add, hogy mi is át tudjunk adni minden kincset, amit átadtál nekünk.

Lótuszlábad porára vágyó szolgád:
Rādhā-nāma Devī Dāsī

Rādhā-priya Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Mindenekelőtt szeretném megköszönni a bizalmadat, ami lehetővé teszi számomra, hogy némi jelentéktelen szolgálatot ajánlhassak neked. Ezzel komolyan ösztönzöl arra, hogy többet hozzak ki magamból. Ezért nagyon hálás vagyok. Azért remélem, a szolgálatomra minél kevesebbszer lesz kellemtelen egészségügyi – „azaz betegségügyi” – helyzetekben szükséged. Sokkal szívesebben támogatnám intenzíven az egészségedet, amennyire szükséged van rá, mert azért elég jól kézben tartod ezeket a dolgokat.

Nagyon jó érzés, hogy minden területen egy biztos háttérnek érezhetlek, és ez sok erőt ad ahhoz, hogy minden nap a *bhakták* szolgálata jegyében teljen.

Köszönöm, hogy kegyedből járhatok ebbe a gyönyörű budapesti templomba, és *bhaktáid* között sok csodálatos baráttra lelhetek. Mérhetetlenül lelkesítő, hogy ennyi hihetetlenül nagyszerű embert vonzottál magad köré. Én mindenkit csak csodálok! A budapesti *harināma* csapat egy csoda, nagyon szeretnék minél többször részt venni a *harināmákon*! A *bhakták* társasága és a te támogatásod Guru Mahārāja sok erőt ad a munkahelyi és családi nehézségek kezeléséhez.

A munkahelyi prédikálásom erősödik, és tovább akarom fejleszteni.

A könyvosztásban elég kicsi eredményeket tudtam még elérni, de remélem ezen a területen is fogok előre haladni.

Óriási ajándékot adott nekünk a *Nava-vraja-mahimā* megírásával csodálatos hogy kegyedből így belemerülve a kedvtelésekbe *parikramázhatunk* az általad megnyilvánított lelki gyöngyszemben, Krisna-völgyben. És milyen gyönyörű lesz az új oltárral, melynek létrehozásába annyi energiát fektettél!

Minden erőmmel azon leszek, hogy minél több ember tapasztalhassa meg ezt a csodát, Kṛṣṇa jelenlétét.

Nagyon sok boldogságot, egészséget, és erőt kívánok missziódhoz Śrīla Prabhupāda kívánságának megvalósításához.

Jaya Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara! Jaya Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅga!

Érdemtelen szolgád:

Rādhā-priya Devī Dāsī

Rādhā-vallabha Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd legalázatosabb hódolatomat isteni megjelenési napodon! Minden dicsőséget neked, és dicsőséges megjelenésednek! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Amikor visszatekintek az életemben, gyakran arra gondolok, hogy hogyan fogok elszámolni életem „dicsőséges” és szégyenletes tetteivel miután elhagyom ezt a földi porhüvelyt, melyhez annyira ragaszkodom, és amelyet annyira csodálatosnak, kivételesnek és szeretetreméltónak tartok. Ez a fajta önazonosság, nem más, mint a hamis ego. Visszatekintéseim után gyakran az az érzés kerít hatalmába, hogy néhány év *saṅkīrtana* szolgálton kívül gyakorlatilag semmi hasznosat nem csináltam. Sőt, amit lehetett inkább csak tönkretettem, vagy legalábbis megnehezítettem a működését. És mit mondhatnék arról a néhány *saṅkīrtanás* évről, melyben kb. 15 évvel ezelőtt volt részem? Azt is csak neked, és Śrīla Prabhupādának köszönhettem, mert ti voltatok azok, akik kedvesen lehetővé tettétek, és megbíztatok ezzel a szolgálattal. Vagyis időről-időre rá kell jönnöm arra, hogy minden jó, amit tettem, valójában a lelki tanítómestereim kegye, és minden rossz, amit ezen kívül tettem. A számadás pedig sajnos elég lehangoló eredményeket szokott kihozni számomra.

A te életed viszont maga a megtestesült példamutatás. Kitartó vagy, eltökélt, meghódolt, következetes, szigorú, mégis kedves és barátságos. Szavaid, mint a Védák himnuszai, tetteid páratlan odaadásról, és vég nélküli elkötelezettségről tanúskodnak. Mintha számodra csak Śrīla Prabhupāda törvénykönyvei léteznénk, és mindenre ezen keresztül tekintesz, legyen az lelki, vagy anyagi.

Kitartásod egyik nagy bizonyítéka a napi rendszeres hangüzeneteid gyakorlása. Ezt akkor tudtam igazán felismerni, mikor 2 évvel ezelőtt elkezdtem írni egy blogot, az indiai ételekről. Talán 10 receptet sikerült leírnom. Ebből kifolyólag sikerült felmérnem, hogy mit jelent rendszeresen végezni valamit már lassan 10 éve.

Eltökéltséged szintén bizonyosságot nyer, ha valaki áttekinti életrajzodat, és életműveidet, melyek legnagyobb pillérei a könyveid, melyeket több 10 éve fáradhatatlanul ontasz tolladból.

Meghódoltságodról csak annyit tudok mondani, hogy bárki bármennyi rossz dolgot is mond a Kṛṣṇa-tudatról, az biztos, hogy te feddhetetlen vagy. Egyszerűen nem létezik olyan kifogás, hogy a „gurunk” magára költi a pénzt, vagy a tanítványai csak az ő kényelméért dolgoznak. Inkább azt

lehet látni, hogy a *gurunk* mindent igyekszik megtenni, hogy még az ostoba, érzékkielégítéshez szokott, és ahhoz ragaszkodó tanítványait is Kṛṣṇa-tudatban tudja tartani, és olyan kényelmes körülményeket biztosítani nekik, hogy biztonságban legyenek, nem csak *māyā* ellen, hanem a mindennapi megélhetés minden nyűgje és bajával szemben is.

Következetességed egyik nagy példája az, ahogyan a gyerekekkel bánsz. Már rögtön Krisna-völgy születésével életre hívtad a *gurukula* létét, hogy megalapozd Krisna-völgy 10.000 éves jövőjét. Biztos vagyok benne, hogy a *gurukulás* gyermekek indiai zárandokútja is egy életre meghatározó, kitörölhetetlen élmény marad minden szerencsés résztvevő számára is.

Szigorúságod és kedvességed, mint két vaskos oszlop, úgy tart mindent minden *bhakta* életében. A tisztaság, a rend, az átláthatóság, az egyszerűség, a gondosság, az átgondoltság, és a hasznosság terén mindig félelmet keltesz a *bhaktákban* megjelenésseddel. Ezt jó értelemben mondom. Mikor egyszer bejöttél az étterem konyhájába, és nem sokkal utána kifejezted nekem, hogy „borzalmas volt”, (a kosz és a rendetlenség) onnantól kezdve mindig igyekszek arra gondolni, hogy mindent úgy kell tennem, mintha bármelyik pillanatban betoppanhatnál. Ez jó módszer. Nálam működik. De azt hiszem, sokan mások is alkalmazzák ezt a technikát. Ugyanakkor kedvességed mindig nagyon lelkesítő is. Sokszor az a pár szó, amit a folyosón, vagy itt-ott teszel a *bhaktáknak* egy életre meghatározó élménnyé válnak az életükben. Sokszor még másokéban is, akiknek elmesélik ezek a szerencsés *bhakták* veled kapcsolatos lelki élményeiket. Egyszerűen nagyon-nagy hatást vált ki mindenkiből az a jóság, és önzetlenség, ami árad belőled.

Nagyon szépen köszönjük neked kedves Guru Mahārāja, hogy itt vagy velünk, és adod a kegyed, hogy rajtad keresztül kapcsolódhassunk a *guru-paramparāhoz*, Caitanya Mahāprabhuhoz, és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarához.

Minden dicsőséget neked, kedves Guru Mahārāja!

Ostoba szolgád:

Rādhā-vallabha Dāsa

Rādhānātha Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

When Kṛṣṇa appeared on this planet He became a cowherd boy to give protection to the cows. He was tending cows by His personal example. You will read in the Kṛṣṇa book how He was taking care of the cows. *Therefore go-brāhmaṇa-hitāya ca. The first prayer is that “You are protector of the cows and the brāhmaṇas.” Jagad-dhitāya. “You are well-wisher of the whole universe, but Your special interest is to give protection to the cows and the brāhmaṇas.”* Why that special interest? Because if the human society does not give protection to the cows and does not cultivate the brahminical culture, then it is cats and dogs society. Therefore it is given. And as soon as the whole society becomes full of cats and dogs, how can you expect peace and prosperity? The dog’s business is “Gow gow gow gow! Why you have come here? Why you have entered in our neighborhood? Please get out. Please get out.” Not “Please.” “Get out.” (laughter)

Extract from Śrīla Prabhupāda’s lecture in London, August 4, 1971

First, let me wish you a wonderful appearance day. Every year it is a great occasion to think about you and all the treasures you brought to our life. This year I was thinking about the day, when you inaugurated the *gośāla* in Kṛṣṇa Valley. On that day, you said that everybody, who was present should donate for the *gośāla*, since we were all eating not just meat, but even beef before joining the Movement of Kṛṣṇa Consciousness. I was really joyous to see the beautiful new *gośāla* and to see the happy cows, but I thought myself that I have other services, so it is not necessary to put extra effort to cow protection. As usual, I was in the mood of an enjoyer: I was always glad to visit the *gośāla* and show it to my guests, whenever we went to Kṛṣṇa Valley, but I did not consider it as my main occupation at all.

But the *guru*’s instruction is fortunately stronger than the disciple’s mind. Your words kept buzzing in my head, whenever I was visiting Kṛṣṇa Valley and whenever I saw the table with the photos of the cows, bull and oxen. Your words found their root in my heart and they were more and more present in my mind until Janmāṣṭamī in 2013. A newborn bull was born on that most auspicious day, and he rightfully received the name of Kṛṣṇa’s birthplace. By your Grace, I could not resist any more the gradually growing power of

your Instruction, and I asked the cowherds if I could adopt the little bull. They graciously allowed me to become Mathurā's two-legged stepfather, what finally gave me a pinch of responsibility and what started a chain of events in my life, what can hopefully teach me not to be self-centered and egoist all the time.

As anything worthy in my life, this little feeling of satisfaction appeared in my life thanks to your presence, instructions, care and love. I will never be able to thank all the grace that you are incessantly pouring on me.

Please, let me thank you for your grace and help. Please, allow me to follow you, wherever you go. And please, let me celebrate your appearance day with you this year also.

Your servant,
Rādhānātha Dāsa

Rādhāṅga Devī Dāsī

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked!

Bár nem vagyok képesített rá, de kérlek, engedd meg, hogy ezen a kedvező napon dicsőítselek téged!

Emlékszem arra a *vyāsa-pūjā* ünnepségedre, amin először vettem részt. Ez 2008-ban volt. Soha nem felejttem el azt az érzést, amikor elindultam feléd, hogy virágszirmot ajánljak lótuszlábad elé. Nagyon izgultam és remegtem, de kegyedből bátorságot merítettem, és hódolatomat ajánlottam neked! Kezdetől fogva nagyon felnéztem rád! Megjelenésed, kisugárzásod mély tiszteletet ébresztett bennem! Nagyon inspiráló az a törekvésed is, hogy egy farm létrehozásával, teljes sikerrel elégedetté teszed lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda vágyát.

Śrīla Keśava Bhāratī Mahārāja mindig mondta nekem, hogy ne vegyem természetesnek ami itt Krisna-völgyben van! Feltételekhez kötött helyzetem miatt, sajnos ezt még nem valósítottam meg.

Kedves Mahārāja, köszönöm, hogy itt lehetek ebben a csodálatos közösségben, és hogy olyan közel lehetek Rādhā-Śyāmasundarához! Soha nem tudom ezt meghálálni!

Köszönök minden személyes társulást, tanítást és törődést.
Hare Kṛṣṇa!

Szolgád:
Rādhāṅga Devī Dāśī

Rāmabhadra Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma- svāminn iti nāmine*

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to your Divine Grace. All glories to Śrīla Prabhupāda. Kindly allow me to try to honor your Divine Grace by uttering the following words.

When I first came to New Vraja-dhāma some years back I was amazed by every single aspect that was and is there: cleanliness, wonderful devotees, genuine relationships, opportunities to be engaged in devotional service, the cows, the school and of course the temple. All these are so graciously presided by Their Lordships Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara. On that occasion I understood that Kṛṣṇa consciousness is the natural way of living for the tiny entity and not just a merely imposition upon the mind. On that wonderful and unforgettable occasion I had the unlimited chance of associating with your Divine Grace and seeing how you were engaged in different services for Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara. It just came in to my mind the wonderful prayer:

*mahāprabhoḥ kīrtana-nṛtya-gīta-
vāditra-mādyan-manaso rasena
romāñca-kampāśru-taraṅga-bhājo
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

“The spiritual master is always engaged in the temple worship of Śrī Śrī Rādhā and Kṛṣṇa. He also engages his disciples in such worship. They dress the Deities in beautiful clothes and ornaments, clean Their temple, and perform other similar worship of the Lord. I offer my respectful obeisances unto the lotus feet of such a spiritual master.”

On that particular moment, by seeing your Divine Grace in the service of Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara, a desire came into my heart of trying to do something for the pleasure and satisfaction of Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara. Later on, in 2014, a very auspicious moment appeared: the altar renovation of Their Lordships. Just heard about it from devotees and a few days after that, the extraordinary video message was published: your Divine Grace inviting us all to serve Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara by offering some donation for Their new altar. Such a service was possible only by the compassion of your Divine Grace; such a unique moment in someone's life was being manifested by the mercy of your Divine Grace. I could just see in my own life how the words of Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura were being manifested: my spiritual master so expertly and kindly engaging me in the service of Their Lordships.

This wonderful pastime was not be finished here, but instead so gently and proficiently was further orchestrated by your Divine Grace: a gorgeous festival will be happening to move back Their Lordships on Their new altar. And I hear your words from the video message: "They deserve the best." Thank you so very much, dear Guru Mahārāja!

Your servant,
Rāmabhadra Dāsa

Rāmānanda Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to your Divine Grace, all glories to Śrīla Prabhupāda.

It is explained that the *guru* is the revealer of the the holy *dhāma* to the disciple. Without the mercy of the *guru* it is not possible to truly enter into Śrī Vṛndāvana. A Few years ago I made the decision that I would not be going to India again for quite some time. I felt that it was more important for my family that if we had time off from our service at the temple, we should spend that time together, so instead of going to India we started regularly taking our breaks together at New Vraja-dhāma."

Last year we invested in another set of *Nava-vraja-mahimā* which we keep at our house near the farm, and every opportunity we had, we would go for walks together, either my wife and I, or with the children also if they

were not at school. We began to systematically follow the route which you take in the book and at every place you describe we would stop and read your descriptions of the pastimes which take place there. Vṛndāvana began to appear before us.

Once on a morning walk, Śrīla Prabhupāda was with his disciples in a public park, somewhere in America. As they were walking, the devotees began to realise that they were not in America, but in the spiritual world. They could perceive that Śrīla Prabhupāda always carried the spiritual world in his heart, and now it was becoming manifest in this seemingly ordinary place. In the same way, you have taken this apparently mundane tract of land, and by your love and affection for the Divine Couple, Śrī Vṛndāvana has come to life, and by associating with you through the pages of your books, that transcendental realm becomes more and more visible before us.

Guru Mahārāja, I thought I was not going to Vṛndāvana for some time, but now, by your mercy I get to go so often.

Thank you for all the time and energy you have given to my family and I and for the time you have given to helping all the devotees in Scotland. We owe you so much and you have helped us all get through many difficulties.

Your insignificant servant,
Rāmānanda Dāsa

Rāma-priya Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

We should learn the Vedic knowledge from a genuine spiritual master – one who has no selfish motives and whose mind is firmly fixed on Kṛṣṇa.

You are that genuine spiritual master, I see your mind completely fixed on Śrīla Prabhupāda and Kṛṣṇa all the time without any deviation, the building of Rādhā-Śyāma's new altar and *pūjārī* kitchen area, everything must be the best no shortcuts, then worry about how the money will come, having full faith that Kṛṣṇa will provide.

These last few years I have seen the challenges you face first hand, as they say we are not getting any younger, but still you push on trying to fulfil Śrīla Prabhupāda's dream. You say that you will step back and let the younger

generation take over, but Guru Mahārāja I cannot see that happening. Your love for Śrīla Prabhupāda will not let you.

Leading from the front Guru Mahārāja with all us following, I feel, is always going to happen as you are so expert in showing us how to behave in our Kṛṣṇa consciousness and in our dealings with each other as a true spiritual master does.

This coming year Guru Mahārāja I am going to take you up on last years offer of coming up to sit under a tree with you in your garden, I will try not to talk to much....

as they say we are not getting any younger..

Love, your servant,
Rāma-priya Dāsa

Rāseśvarī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

Megint eljött a tavasz, és már 2015 év tavasza, az azt jelenti, hogy újra lehetőséget kaptam dicsőíteni téged, hiszen mindjárt itt a megjelenési napod. Ez mindig csodálatos alkalom, hogy emlékezzek rád, tehát így társulhatok veled.

Igazából mostanában olyan hálás hangulat jut eszembe ha rád gondolok. Nagyon sok köszönettel tartozom neked, és bocsáss meg, hogy csak egy pár dolgot szeretnék megköszönni, most itt a felajánlás keretei között.

Elsősorban ami eszembe jutott, hogy azt szeretném megköszönni, hogy Új-Vraja-dhāmában élhetek, a *bhakták* között, ebben a csodálatos Kṛṣṇa-tudatos közösségben. Ahogy halad előre a Kali-yuga, úgy érzem, hogy a *bhakták* társasága hatalmas kincs, és ezt sajnos hajlamos vagyok elbagatellizálni. Ez a te erőfeszítésed, hogy megadtad nekünk ezt a lehetőséget, itt és így élhetünk.

Köszönöm, hogy megírtad a könyveidet. Emlékszem még Tulasī kicsi volt és minden este a *Veṇu-gītā*t olvastam neki. Már azóta többször olvastam, nagy kedvenc. Aztán mindig nagyon kíváncsian várom a *Nava-vraja-mahimā* új köteteit. Csodálatos már csak kézbe venni is, gyönyörűek a képek, és mindig elmerengek a térképeken. Köszönöm, hogy ezt megosztottad velünk, hogy a kegyeidbe fogadtál és részese lehetek a megvalósításaidnak, egy kicsit.

Aztán mostanában hallgatom a múlt évi podcastjaidat, és nem győzők csodálkozni, hogy mindenféle emberhez tudsz megfelelően szólni, prédikálni. Mindenkiel megtalálod a megfelelő hangot, a romániai nénikétől, a fiatal tévésen át, a nyugdíjasotthon lakóiig. Köszönöm Guru Mahārāja, ahogyan ezt tanítod, a türelmet, az alázatos hozzáállást, az együttérzést. Nagyon szép példával jársz előttünk.

És persze a legfrissebb élmény, hogy a gyerekek kimehettek Indiába és áldoztad az idődet rájuk apáskodtál felettük, tanítottad őket. Nagyon köszönöm hogy ezt elérhetővé tetted a számukra.

Hálával tartozom neked mindenért Guru Mahārāja, és bocsáss meg, hogy mégsem tudok teljes szívvel előre menni, de soha nem adom fel.

Mert te mindig erőt adsz akkor is amikor nagyon nehéz, és amikor bemelegyek Rādhe-Śyāmához, akkor rájövök, hogy Ők a valóság, és az elmém már megint becsapott.

Kérlek Guru Mahārāja, továbbra is tarts a kegyeidben, és írd sokat és küldd a podcastokat, hadd tudjak tanulni tőled és újra-meg újra erőt meríteni ezekből.

Köszönök mindent!

Hare Kṛṣṇa

Bizakodó szolgád:

Rāseśvarī Devī Dāsī

Rasikānanda Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked!

Ebben az évben azért szeretnék dicsőíteni, mert olyan közvetlen, barátságos és szeretetteljes vagy tanítványaiddal, hogy ezzel egy igazi meghitt, családi hangulatot hozol létre, amelyben mindig bátran tudunk hozzád fordulni kérdéseinkkel, problémáinkkal. Mint egy igazi családap, mindig vigyázol ránk és felelősséget vállalsz értünk.

Tavalyi *vyāsa-pūjā* ünnepséged napján már délután 5 óra körül el kellett indulnom Budapestre, egyrészt a munkám miatt, másrészt pedig Vraja Kṛṣṇa prabhut vittem fel, aki utazott tovább Bulgáriába. Ahogy hagytuk el Somogyvámot és közeledtünk az autópálya felé, úgy lettem egyre szomorúbb, nagyon

nehéz volt otthagyni Új-Vraja-dhāmát és a *vyāsa-pūjā* ünnepséget. Ha nem lett volna velem Vraja Kṛṣṇa prabhu, akinek megígértem, hogy felviszem Budapestre, lehet, hogy vissza is fordulok.

Ekkor megértettem – lehet, hogy nem előszörre, de most talán igazából – hogy mit jelent a te tanítványodnak lenni: a felbecsülhetetlen értékű transzcendentális tanítások mellett, ez azt is jelenti, hogy részei vagyunk egy családnak, amelyet te hoztál létre és a te lényed, tevékenységed, szereteted és áldozatvállalásod tart fenn. Hogyan lehetek én másutt, amikor a családtagok a te születésnapodat ünneplik?

Nagyon megható volt, ahogy elvitted a Krisna-völgyi és budapesti *gurukulás* gyerekeket Indiába és több mint három hetet szinte reggeltől estig velük töltöttél. Meghallgattam az úton felvett podcastokat, néhányat többször is, és valamennyiből sugárzik a közvetlenség, a szeretet és a humor, ahogy ezekkel a kicsi *bhaktákkal* foglalkoztál: nemcsak Kṛṣṇa-tudatra tanítottad őket és megmutattad nekik a szent helyeket, hanem nagyon személyes és barátságos voltál velük, mint egy nagypapa az unokaival.

Néhány beszélgetésünk alkalmával kiemelted, hogy Śrīla Prabhupāda nemcsak üzletember, lelki tanítómester és *ācārya* volt, hanem, ahogy te fogalmaztál egy „apuka” is, aki tudta hogyan kell bánni a gyerekekkel, mi a jó a gyerekeknek. Bár neked nincsenek vérszerinti gyerekeid, úgy látszik, hogy mégis sikerült egy családot létrehoznod tanítványaiddból, és te az összes gyerekre és unokára mindig tudsz figyelni és felelősséget tudsz vállalni értük.

Már közel tíz éve történt, de még a mai napig jól emlékszem arra az estére, amikor hat óra körül Gaura Kṛṣṇa prabhunál gyülekeztünk egy programra, amelyre téged is vártunk. Miután megérkeztél és elkezdted a programot, több telefonhívást kaptál a Marcali kórházból, ahová egy Krisna-völgyi *mātājī*t kellett beszállítani. Miután többször beszéltél telefonon a *mātājī* egészségi állapotáról, úgy döntöttél, hogy azonnal elindulsz Marcaliba és meglátogatom őt. Megkérdezted az autót vezető *bhaktát*, hogy nem nagyon fáradt-e és le tud-e téged vinni, és amikor vállalta, hogy levisz, rögtön indultatok. Este hat óra után már te is biztos fáradt voltál, de mégis úgy döntöttél, hogy még aznap este leutazol a kórházba, mert egy tanítványodnak szüksége van rád.

Velem is hosszan és részletesen beszélgettél sokszor akkor is, amikor fáradt, sőt talán beteg is voltál, vagy előfordult, hogy már vacsorázni hívtak, de neked a saját kényelmednél mindig fontosabb volt, hogy meghallgasd a kérdéseimet és megnyugtató válaszokat adjál rájuk.

Szeretném megtanulni tőled a *bhaktákról* való gondoskodást, felelősségvállalást és áldozatvállaló szeretetet, amely ha nem is lehetséges olyan mértékben, ahogy benned megvan, annak legalább egy töredéke megnyilvánuljon bennem

és tudjak én is a *bhaktákról* gondoskodni és olyan szeretettel és türelemmel foglalkozni velük, ahogy azt te teszed tanítványaiddal.

Sok szeretettel köszöntelek megjelenésed napján!

Jelentéktelen szolgáló:

Rasikānanda Dāsa

Bhakta Rátkai Gergő

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Szalmaszálat veszek a számba és úgy ajánlom hódolatomat dicső lótuszlábad porában.

Minden dicsőséget szeretett lelki tanítómesterednek Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupādának, és minden dicsőséget neked, az ő hű követőjének!

Végtelen hálával tartozom neked. Szavakat keresek, de nem találok. Szólhatnék a csodás könyveidről – a könyvek ugye az elsők –, de rajtam kívül sokan tették már olyanok, akik nálamnál képesítettebbek, jobban ismerik és jobban is értik őket.

Szólhatnék csodálatos tetteidről, amikkel elhozod Kṛṣṇát a feltételekhez kötött lelkekhez, és elviszed Kṛṣṇához a feltételekhez kötött lelkeket. Tetteidről, melyekkel a felfoghatatlant felfoghatóvá és a felfoghatót felfoghatatlanná teszed. Azonban ezekről is szóltak már előttem, olyanok, akik igazán ismerik és meg is értik ezeket.

Szólhatnék határtalan bölcsességedről, mellyel minden helyzetben a legmegfelelőbb megoldást találod meg, de nem teszem, mert számomra ez felfoghatatlan.

Szólhatnék végtelen szavakat ámulatba ejtő tulajdonságaidról, de nem ismerek elég szót, hogy ezt méltóan megtehessem. Szóltak már ezekről is azok, akik érdemesek és alkalmasok is erre a dicső feladatra.

Oly sok törődést, bátorítást, jó szót, kegyet, mosolyt, kedvességet, figyelmet, elismerést, és szeretetet, végtelen szeretetet kaptam már tőled teljesen indokolatlanul, hogy felfogni sem tudom. Igazán nem tudom felfogni. Nem tudom megérteni, bármennyire is próbálok.

Nem tudom meghálálni sem. Nem tudom, mert lehetetlen.

Egyet tudok csak, megköszönni.

Köszönök szépen mindent!

Érdemtelen szolgád:
Bhakta Rátkai Gergő
Bhaktivedanta Könyvtár, Budapest

Rāya Rāma Dāsa

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának és neked!

Megint eltelt egy év, és az a megdöbbentő, hogy mindig egyre gyorsabban telik az idő. Létünk átmeneti, és sajnos arra sincsen túl sok idő, hogy méltóképpen dicsőíthesselek téged. Mindig úgy érzem, hogy nem sikerül egy igazán jó felajánlást írnom, s talán azért nem, mert túlságosan kevés időt szánok rá.

Vagy a fantáziám nagyon gyenge, nincsenek jó ötleteim. Vagy a hitem túlságosan kevés? Szokták mondani: a lelki tanítómester kegyéből a béna hegyeken kelhet át, a néma ember megszólalhat, és a lehetetlennek tűnő dolgok is lehetségessé válnak.

Néha lehetetlen dolognak tűnik az is, hogy az örök lelki világba juthatok. Olyan sok minden tudja elménket e földi világhoz láncolni, s annyi sok rossz szokásunk van, amit nehéz félretolni. Habár mindez így van, mégis hinnünk kell abban, hogy a lelki tanítómester kegyéből minden lehetséges. Még az is, hogy az örök lelki világba jussunk, és ha egyszer odajutottunk, mindenre bőven lesz időnk, és nagyszerű ötleteink lesznek mások dicsőítésére, és maximális hittel tudunk majd beszélni arról a lelki tanítómesterről, akinek olyan csodálatos lelki ereje volt, hogy nekünk is jutott belőle annyi, hogy elröpítsen bennünket az időtlen boldogság, és a teljes tudás birodalmába.

Valójában már most is a lelki világban vagyok. Krisna-völgyben élhetek, és ez itt maga a lelki világ, csak még nem igazán értettem meg ezt.

Kedves Guru Mahārāja! Kérlek, add az áldásod, hogy egy szép napon teljesen megérthessem, hogy a legértékesebb dolgot kaptam meg tőled. Köszönöm az eddig kapott sok-sok értékes tudást, és továbbra is kéri a kegyedet egy jelentéktelen tanítványod, akit úgy hívnak, hogy:

Rāya Rāma Dāsa

Bhaktin Rita és Bhakta Anti

Kedves Mahārāja!

Kérjük, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat! Minden dicsőséget lótuszlábadnak!

Megjelenési napod alkalmából szeretnénk kifejezni a hálánkat és köszönetet mondani mindazért a sok Kṛṣṇa-tudatos törődésért, amit adsz nekünk. Végtelenül szerencsésnek érezzük magunkat, amiért ismerhetünk téged, társulhatunk veled és a magunk jelentéktelen módján a segítségedre lehetünk a Kṛṣṇa-tudatos mozgalom elterjesztésében, megalapozásában. Bármerre járunk a világban, ha megmondjuk honnan jöttünk azonnal elismerő szavakat kapunk, mert tudják, hogy a te zászlóaljadhoz tartozunk. Az a példa, amivel elől jársz rendkívül magasztos és egyedülálló.

Śrīla Prabhupāda azt mondja, hogy a hírnevet úgy lehet lefoglalni, ha az Úr nagy *bhaktáivá* válunk. Te tökéletes példája vagy ennek, és a Kṛṣṇa-tudat minden más aspektusának is.

Ha feltennék nekünk azt a kérdést, hogy mi a legértékesebb dolog az életekben, minden bizonnal azt a választ adnánk, az hogy ismerhetünk téged. A világban minden folyamatosan változik, nincs örök benne. Rád azonban nem hatnak ezek az anyagi törvények, mert mélyen Kṛṣṇa szerető szolgálátában gyökerezel megingathatatlanul, s ezért amikor tanításaidat hallgatjuk, amiket fáradhatatlan törekvéssel és odaadással adsz nekünk szívünk igazi menedékre talál bennük.

Olyan vagy nekünk, mint örök Apukánk aki végtelenül szeretetre méltó, bölcs, kedves és aki mindig törődik velünk. Sokszor biztos megnehezítjük a dolgod, mert buta elesett emberkéek vagyunk. Egy viszont bizonyos, szerető gondoskodásoddal és elbűvölő személyeddel örökre megvettél bennünket és mindig adósodnak fogjuk érezni magunkat amiért ennyi mindent teszel azért, hogy előre tudjunk lépni az örök életünk útján.

Kérjük, bocsáss meg nekünk amikor ostobán cselekszünk és add ránk áldásaidat, hogy úgy tudjunk követni téged mint egy árnyék, mert akkor biztos nem veszünk el újra az anyagi világ szövevényes útvesztőjében.

Minden dicsőséget neked!

Jelentéktelen szolgálád:

Bhaktin Rita és Bhakta Anti

Eger

Rūpa-manohara Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és minden dicsőséget neked!

Csak egy rövid történetet szeretnék elbeszélni. Egy barátom mesélte, és úgy gondolom, hogy jobb felajánlással nem szolgálhatlak téged, minthogy ezt ismertetem veled.

A szóban forgó barátom éppen a budapesti *bramacāri-āśrama* egyik szobájában volt egy feszített követő este, ahol néhány idősebb tanítványod rólad szóló kedvteléseket mesélt nagy ízzel. A saját élményeikről számoltak be, vicces, tanulságos, vagy esetleg megható élményekről, amiket a te közvetlen társaságodban, vagy szolgálatodban tapasztaltak. Az egyik *prabhu* felidézte azt az esetet, amikor lelkesen elment hozzád egy kis kétkezi szolgálatot végezni, és te megkérdezted tőle, hogy mit keres ott? Nincs valami dolga? Ő alázatosan magyarázkodni kezdett, hogy nincs semmi dolga, és hogy szeretne valami kis szolgálatot végezni. Meg is kapta, majd mikor végzett vele, kedvesen mondtad neki, hogy bármikor jöhet, és hogy nagyon szívesen látod. Amikor ennek a végtelenül egyszerű történetnek a végére jutott, elsírta magát. Én nem láttam ezt, csak a barátom mesélte, hogy így történt, de így is szíven ütött az eset.

Nekem mikor lesz ilyen őszinte, erős és mély kapcsolatom a lelki tanítómesteremmel, mint neki? Mikor fogom megérteni, hogy igazából milyen dicsőséges és szeretetre méltó lélek vett oltalmába? Illetve mikor értem meg igazán egyáltalán csak azt, hogy az oltalmába vett?

Azért imádkozom Rādhē-Śyāmához, hogy életem útja ehhez a tiszta odaadáshoz vezessen. Azért imádkozom hozzád, hogy életem útja a Rādhē-Śyāma iránti odaadáshoz vezessen.

Szolgád:

Rūpa-manohara Dāsa

Rūpamatī Devī Dāsī

nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma- svāminn iti nāmine

“I offer my respectful obeisances to His Divine Grace Śrīla Śivarāma Swami, who is very dear to Lord Kṛṣṇa, having taken shelter at His lotus feet.”

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to your appearance day.

Thinking to write my offering for your Vyāsa-pūjā, Guru Mahārāja, what appear in my mind is a memory of the time I arrived here, in Budapest Temple, one and half year ago.

It was in the beginning of September and I was coming from England with one late night flight. It was a little bit exciting of how my life is going to change with this new situation of mine.

With many of the books which I couldn't take with me, I left in Ireland many friends, beloved forms of the Lord, sweet memories ...I left there seven years of my life, the most precious ones...I left there my heart. Now, not very sure who I am and what I am going to do, I looked in the dark window to the lights of the city, far below us. The airplane was preparing to land, the passengers locked their belts and soon the lights of the city filled the vision of the entire window.

At that time a new feeling capture my excited heart, the feeling of landing in the spiritual world! It made me to smile thinking of how inappropriate is the connection – Budapest, Hungary and spiritual world. Half an hour later, in the taxi, hurried through the midnight city's streets, the joy in my heart again repeated. We are in Vaikuṇṭha! I asked myself – How it is possible to accept this neon lit and vacant streets to be part of Vaikuṇṭha?

The trip was long and the same conviction increased and increased till finally pounding my heart when in front of us appeared the temple building. One *mātāji* opened the gate, greeted me and we climbed the stairs to *mātāji āśrama*. She whispered in my ears –

Here is Mahārāja's room!

Is he here?, I asked.

Yes, she replied.

Wow! I thought, THIS IS Vaikuṇṭha, I am going to live in *guru's āśrama*, like in ancient times! It is spiritual world here, more and more spiritual at every step!

Just week later we went to the farm for Rādhāṣṭamī festival. Although I had the *darśana* of Rādhā-Śyāma many times and participated in many festivals before, that day I concluded – Now I see spiritual world more than ever before!...my journey finished, it is true, I came to Vaikuṇṭha!

But still this thought seemed to me, as well as to every one I share it with, to be just one beautiful comparison or part of my sentiments, the proof of the fact I am getting old.

Then came the day for the truth.

We were sitting with *mātāji* Jagannātha-priya from Scotland, reading and discussing *Bhagavad-gītā*, as it is. We exchange information, realisations, wonders, questions...

In one point she cited from *Śrīmad-Bhāgavatam*, verse 19 of chapter 10, canto 7.

“Whenever and wherever there are peaceful, equipoised devotees who are well behaved and decorated with all good qualities, that place and the dynasties there, even if condemned, are purified.”

The verse is followed by short purport of Śrīla Prabhupāda. The purport is as follows:

Wherever exalted devotees stay, not only they and their dynasties but the entire country is purified.

Hearing this I exclaimed loudly – That’s it! It is not a sentiment or imagination!

Then I narrated to Jagannātha-priya the all story of me landing in spiritual world.

Mātāji agree with the conclusion. *Śrīmad-Bhāgavatam* is the evidence!

Every day of my life here confirms that same truth.

I do not know how this happened to me. I never do things right. It is not because some how I deserved to be here. I am here because of your causeless mercy, Guru Mahārāja.

Now on this auspicious day of your Vyāsa-pūjā I pray to you that I never forget where actually I am and why. Please, Guru Mahārāja, keep me as your servant whenever and wherever you may be!

Your insignificant follower,
Rūpamatī Devī Dāsī

Sadā Śiva Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to your Divine Grace. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Thank you for your guidance and help over the years. It is always reassuring to me to

see your serious and faithful conviction in a mission to serve Śrīla Prabhupāda and Kṛṣṇa.

Recently I had a heart touching experience that helped me to realise my good fortune

to have you as my spiritual master, when I saw how you gave a supportive hand to one

devotee who was going through some difficulties in his life. Rather than rejecting him,

you gave him shelter, support, hope and service.

When I try to think deeply and get a slight trace of your conviction to *guru* and Kṛṣṇa,

it really helps me to move along and try to get more serious.

I pray to become a better son, because you are a great teacher and father.

Your humble servant,

Sadā Śiva Dāsa

Sākṣi-gopāla Dāsa and Indrāṇī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

The endless mercy you give us is incomprehensible. We live in the world of suffering and illusion, you live in the blissful reality of the holy *dhāma*. Out of your causeless mercy you show us the way back to that reality. Why don't we just follow your footsteps to that holy place, to the pure devotional service of Kṛṣṇa? That would be the simplest thing, but we always try to

complicate things. Still you don't give up on us because of your real love, because you are the pure the devotee about whom Kapiladeva speaks to His mother:

*titikṣavaḥ kārūṇikāḥ
suhṛdaḥ sarva-dehinām
ajāta-śatravaḥ śāntāḥ
sādhavaḥ sādhu-bhūṣaṇāḥ*

“The symptoms of a *sādhū* are that he is tolerant, merciful and friendly to all living entities. He has no enemies, he is peaceful, he abides by the scriptures, and all his characteristics are sublime.”

Without you this verse would be only some nice words in a book, with you we can see that this can be real. We pray to you for the capacity to make the right decisions, to use our free will the right way, to not to try turning back foolishly. You are our only hope, our only shelter, the representative of Kṛṣṇa, the representative of Śrīla Prabhupāda, the representative of the holy *dhāma*, the representative of *Śrīmad-Bhāgavatam*, the devotee *Bhāgavata*.

Dear Guru Mahārāja! We pray so that someday we will be able to thank you properly at least a tiny drop of the mercy you give to us.

Your servants,
Sākṣi-gopāla Dāsa and Indrāṇī Devī Dāsī

Sanātana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Olvastam a tavalyi *vyāsa-pūjā* könyvedet, és nagyon lelkesítő és felemelő volt látni mindazt a csodálatos felajánlást, amit tanítványaid írtak neked. Az volt az érzésem, hogy ez az egyik legjobb példája csodálatos személyed hatásának.

Néhány ostoba személy azt állítja, hogy mindenkinek Śrīla Prabhupādához kell fordulni avatásért, hiszen ő az egyetlen képesített személy. De igazából ez egy sértés Ő Isteni Kegyelme ellen. Valóban nem lett volna képes egyetlen

tiszta *bhaktát* sem felnevelni prédikáló munkája során? Ez a legnagyobb ostobaság és sértés.

Egy Kumba-melán valaki kihívóan megkérdezte Śrīla Prabhupādát: „Mi a te misztikus képességed?”. „Az én misztikus képességem az, hogy ezekből a *mlecchák*ból *vaiṣṇavákat* varázsoltam” – válaszolta Śrīla Prabhupāda. ... Nem volt több kérdés. Ennél tényleg nincs nagyobb csoda. Nagyon köszönöm kedves Guru Mahārāja, hogy eljöttél ide, és szeretett lelki tanítómestered lábnyomát követve te is folytatod nap mint nap ezen misztikus képesség bemutatását.

Ha valaki kíváncsi a te dicsőségedre, csak el kell olvasnia az egyik neked írt *vyāsa-pūjā* könyvet. Elolvasni azt a rengeteg szép felajánlást, amit a *bhakták* írtak neked, amelyekben olyan szépen kifejtik a *vaiṣṇava* elveket, megmutatják szívük, Kṛṣṇa és irántad érzett elkötelezettségüket és szeretetüket. Köszönöm kedves Guru Mahārāja, hogy itt lehetek veled tanítványaid és követőid társaságában. Kérlek, tarts meg lótuszlábad szolgálatában.

Örök szolgád:
Sanātana Dāsa

San̥kīrtana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget lótuszlábad porának!

Dicső a mai nap, mert a te megjelenési napod. Köszönöm, hogy eljöttél Magyarországra, így adva lehetőséget nekünk az igazi élethez.

Te olyan kegyes vagy hozzám is, mindig azon fáradozol, hogy Kṛṣṇával kapcsolatos dolgokkal legyek elfoglalva. Köszönöm, hogy itt élhetek Krisna-völgybe, ezen a csodálatos helyen, közel Rādhē-Śyāmához és hozzád. Megnyilvánítottad a szent *dhāmát*, hogy segítsd Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara kedvteléseit.

*nikuñja-yūno rati-keli-siddhyai
yā yālibhir yuktir apekṣaṇīyā
tatrāti-dākṣyād ati-vallabhasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

„A lelki tanítómester nagyon kedves, mert ügyesen segít a *gopiknak*, akik mindig másként rendezik be Vṛndāvana ligeteit, hogy ezzel is hozzájáruljanak Rādhā és Kṛṣṇa szeretői kedvteléseinek tökéletességéhez. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.”

Te egy hiteles lelki tanítómester vagy, megnyilvánítottad Varṣāṇāt, Saṅketāt, Yāvaṭāt, és a többi gyönyörű szent helyet, és a lelki világnak ezt az odaadó hangulatát, hogy mindent Kṛṣṇáért tegyünk, és minden Ő körülötte forogjon. Ezt a gyönyörű hangulatot képviseled és tanítod nekem is. Köszönöm ezt és kérlek segíts, hogy meg is valósíthassam és a szívembe zárhassam.

Szolgád:
Saṅkīrtana Dāsa

Sarat-bihārī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked ezen a szent napon!

Reggelente, amikor énekeljük a *Gurv-aṣṭakāt*, és ahogy a harmadik vershez érünk –

*śrī-vidyā-rādhā-nitya-nānā-
śṛṅgāra-tan-mandira-mārjanādau
yuktasya bhaktāṁś ca niyujato 'pi
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

„A lelki tanítómester mindig Śrī Śrī Rādhā és Kṛṣṇa templomi imádatával foglalkozik, s tanítványait is ezzel foglalja le. Gyönyörű ruhákat és ékszereket ad a *mūrtikra*, kitakarítja templomukat, és még sok másféle módon imádja az Urat. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.”

– arra gondolok, hogy ez rólad szól, hiszen Rādhē-Śyāma imádatával foglalkozol, és minket is ebben foglalsz le. Kedvesen megengeded, hogy mi is különféle szolgálatokat ajánlhassunk Rādhē-Śyāmának, amit folyamatosan ellenőrzöl, és kijavítod a hibáinkat, hogy így elégedetté tudjuk tenni Őket.

„Gyönyörű ruhákat és ékszereket ad a *mūrtikra*...” – Sajnos, én nem tudom

úgy látni, hogy a ruhák mindig gyönyörűek, de amikor Ők viselik, és különösen, amikor te segédkezel Nekik az öltözködésben, akkor valahogy olyan nagyon szépek lesznek. Hát persze, hiszen nem a ruha szépíti Őket, hanem pont fordítva, Ők szépítik meg a ruháikat és ékszereiket.

Ahányszor csak eljutsz olyan helyekre, ahol szép, Rādhē-Śyāmához illő, Nekik megfelelő ékszereket látsz, vásárolsz is. Ily módon is szeretnéd elégedetté tenni Őket. Hódolatomat ajánlom neked!

Nagy hangsúlyt fektetsz arra, hogy mindenfelé legyen szép rend, és tisztaság. Ez az ideérkező vendégeknek azonnal feltűnik, és értékeli.

Hogy mennyire szereted, és hogy mennyire szeretnéd elégedetté tenni Rādhē-Śyāmát, abból is könnyedén láthatjuk, hogy milyen erőfeszítést teszel a templomuk felújítására. Nincs sok mecénás, aki könnyedén kifizetné a költségeket, de még egy gazdag király sincs, így aztán rád hárul ez a teher, hogy összegyűjtsd ezt az összeget. Hódolatomat ajánlom neked!

Sajnálom, és kérek, bocsáss meg, amiért nem tudok megfelelő eszköz lenni a kezekben, ennek ellenére nem tudom feladni a lótuszlábadhoz való ragaszkodásomat. Kérek, továbbra se fossz meg a kegyedtől, hogy tudjak szolgálatot végezni neked! Kérek, tarts mindig lótuszlábadnál, melyek az egyetlen menedékem!

Hódolatomat ajánlom neked!

Szolgád:

Śarat-bihārī Devī Dāsī

Sārathi Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsóséget Śrīla Prabhu-pādának!

Hétköznapijaimon, amikor a lelki élet rutinja tartja bennem a biztonságérzetet az anyagi világ viszontagságai közt, gyakran eszembe jut irányításod következetessége. Esendőségünk miatt nélkülözhetetlen társaságod, melyet kegyesen könyveiden és leckéiden keresztül is biztosítasz számunkra. Különleges teherbírásod biztosít minket arról, hogy törekvéseink áldásos befolyásod hatására sikert hoznak lelki életünkbe.

A lelki életben az *anarthák* hatására könnyű eltévedni, sértésekkel tovább

ronthatjuk helyzetünket. Nagyobb szükség van az iránymutatásra, mint azt elménk, egónk be tudná fogadni. Ezért különleges türelmet és szakértelmet kíván a tanítvány útjának kedvező mederben tartása. Következetes és felelős vezetésed minden tekintetben javára válik közösségünknek és olyan eredményes, hogy az a jövő nemzedékek számára is példát mutat.

Bármilyen súlyos akadály is jelenik meg a jövőben, teszi is próbára elszántságunkat, személyed garancia arra, hogy egy feltételekhez kötött lélek visszatérhet eredeti helyzetébe és szolgálhatja az Urat eredeti kapcsolatuknak megfelelően.

Köszönöm, hogy számomra is lehetőséget biztosítasz emelkedett közösségben a siker elérésére.

Kegyelmedben bízva:
Sārathi Dāsa

Satrūpa Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked!

*he guro jñāna-da dīna-bandho
svānanda-dātaḥ karuṇaika-sindho
vṛndāvanāsīna hitāvatāra
prasīda rādhā-praṇaya-pracāra*

„Ó lelki tanítómester, isteni bölcsesség adója, bűnösök jótevője! Egyedül te vagy a kegy óceánja, mert másokkal is megosztod saját boldogságodat. Noha Vṛndāvanában laksz, alászálltál a hozzám hasonló bűnös lelkek érdekében, hogy Rādhā Kṛṣṇa iránti magasztos szeretetéről prédikálj nekik. Kérlek, légy kegyes hozzám!”

Kedves lelki tanítómesterem!

Kérlek, hadd ajánljam fel tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid előtt.

Igazán különleges alkalom ez a *vyāsa-pūjā*, mikor kifejezhetjük írásban neked a tiszteletünket, melyet irántad érzünk és a dicsőítést, melyet csak egymás között vagy elmében próbálunk felajánlani a mindennapokban.

Makulátlan odaadásod az isteni pár iránt nagyon emelkedett, odaadásod Śrīla Prabhupāda és az ISKCON iránt töretlen és tiszta, lelki gyakorlataid magas szintűek és példások minden élőlény számára. Belső és külső tisztasága a friss jázminok és levendulák illatát hordozzák az egész világon át. Kifinomult ízléssel és széppérezéssel vetekedni nem lehet.

Magas fokú intelligenciád mellé meleg és menedéket adó atyai gondoskodásod társul. Kristálytisza vízióid, a sötét fellegetek is át tudják szelni, és a Kali-yuga viharában egy békés, világos helyzetet tudnak teremteni. Ó, mennyi példát lehetne még felsorolni becses személyed dicsőítésére!

A dicsőségedtől duzzadó óceán hullámai közé vetem magam és azért imádkozom, hogy hadd lehessenek örök szolgád.

Bárcsak egy napon megszűnnének a sértéseim és figyelmetlenségeim, és nem okoznék több nehézséget neked! Bárcsak tehetnék valamit azért, hogy elégedetté tegyelek!

Kedves Guru Mahārāja! Nagyon köszönöm, hogy a te tanítványod lehetek! Kérlek, fogadd el szerény törekvéseimet, melyeket a lelki gyakorlatok végzésével próbálok tenni!

Tudom, nem vagyok egy tiszta, őszinte követő, mégis célom, hogy azzá váljak, kérlek, add a kegyed!

Szeretném örökre Śrīla Prabhupāda és a te lótuszlábaid szolgálatába ajánlani magam!

Szolgád:

Satrūpa Devī Dāsī

Satyavāk Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādanak!

Megjelenési napod alkalmából szeretnék én is egy pár szóval dicsőíteni, bár nem vagyok a szavak embere. De amit mindenképp kiemelnék, hogy mennyire csodálom a szilárdságod Kṛṣṇa szolgálatában. Én talán el sem tudom képzelni még azt az elhatározást, amivel irányítgatod, segíted a *bhaktákat*, akik menedéket vesznek nálad, és Kṛṣṇánál. Jó lenne megérteni, átérezni azt amitől megingathatatlanná válik valaki. Ha magamra gondolok, csak azt

látom, hogy esek-kelek a lelki élet rögzös útján, mégis ahogy telik az idő, egyre idősebbek leszünk, egyre több időt töltünk el a *bhakták* társaságában, egyre inkább meg kell felelnünk magasabb lelki szttenderdeknek. Hálás vagyok, hogy szép példát, ugyan még elég messziről, de követhetem. Remélem nem okozok csalódást neked!

Maradok szolgád:
Satyavāk Dāsa

Śauri Dāsa

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tisztelettjes hódolatom! Minden dicsőséget lótuşzlábaidnak! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Amióta elolvastam a *Nava-vraja-mahimā* második kötetét, azóta amikor átmegyek a templomba vagy jövök vissza a *goşālāba*, fel szoktam idézni magamban egy pár kedvtelést, ami a környéken történt. Ṭeṛh-kadamba, ahogy Kṛṣṇa a tehén tőgyéből az arra haladó *gopīkra* spricceli a tejet. Kokilavana, ahol Kṛṣṇa és a kakukkok közös koncertje volt. Vatsa-khora, ahol Gopāṣṭamī napján Śrīmatī Rādhārāṇī *gopānak* öltözve jutott ki a házból, hogy Kṛṣṇával találkozhasson. S még más kedvtelések, amik a környéken történtek: Saṅketa, Prema-sarovara, Varṣāṇā.

Nagyon szeretem amikor Śrīmatī Rādhārāṇīt Gopāṣṭamīn felöltöztetik *gopānak*, olyan bájos, annyira aranyos. Persze máskor is de ez mégis más.

Nagyon mókás az a kedvtelés amikor Kaṁsa *gopīvā* változik. Elképzelttem magam előtt a jelenetet ahogy a lovak nagyokat horkantottak, prüszköltek mintha csak nevetnének azon, hogy gazdájuk átváltozott. Vagy a döbbenetet Kaṁsa arcán miután végignézett magán és tudatosult benne, hogy nővé változott.

Emlékszem milyen jó volt amikor Gaura-pūrṇimā *abhiṣeka* közben Taruṇa-Kṛṣṇa prabhuval, miközben gyümölcsöket vágunk föl, a *Nava-vraja-mahimāból* elevenítettünk fel kedvteléseket. Felidéztük azt a csodálatos kedvtelést is amikor Śrīmatī Rādhārāṇīt Vṇdāvana királynőjévé koronázták.

Emlékszem miközben olvastam a könyvet egyre jobban megerősödött bennem az amit eddig is tudtam. Azt hogy mekkora különbség van az között ahogy te látod Vṇdāvanát és ahogy én. Te igazából itt élsz Vṇdāvanában,

teljesen elmerül sz az isteni pár szolgálatában és kedvteléseiben. Én csak fizikailag vagyok itt, a tudatom máshol van. De nagyon szépen köszönöm a *bhaktáknak*, neked és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának, hogy itt lehetek és egy napon talán egyszer igazából én is beléphetek Śrī Vṛndāvana-dhāmába.

Guru Mahārāja, nagyon szépen köszönöm azt a csodálatos könyvet amit adtál nekünk!

Minden dicsőséget neked.

Jelentéktelen szolgád:

Śauri Dāsa

Savyasācin Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat! Minden dicsőséget neked!

A napokban olvastam a *Nava-vraja-mahimāban*, amint Śrīla Prabhupāda az avatás jelentését definiálja: az avatás során a *guru* a saját szívéből tanítványa szívébe juttatja Kṛṣṇát. (51)

(102. o.) Itt úgy folytatod, hogy Śrīla Prabhupāda sokszor nagy nyomatékkal hangsúlyozza, hogy a *vaiṣṇava* lelki tanítómester képes tanítványának odaadni Kṛṣṇát.

51. Śrīla Prabhupāda arra is figyelmeztet, hogy olyan avató lelki tanítómestert válasszunk, akinek ott van a szívében Kṛṣṇa, másképp nem tehetünk szert arra a képességre, hogy mi is a szívünkben hordozzuk a Legfelsőbb Urat.

Kedves Guru Mahārāja!

Nagyon szerencsésnek érzem magam. (Bár bevallom erről a szerencsémről sajnos nem vagyok elégszer és eléggé tudatos.) Szóval az én nagy szerencsém, hogy itt lehetek kint *saṅkīrtanán*, és így valami kis jelentéktelen, de mégis jelentősen felemelő szolgálatot végezhetek számodra, Śrīla Prabhupāda számára, Új-Vraja-dhāma, Rādhā és Śyāmasundara számára.

Nagyon köszönöm, hogy lehetővé titted ezt számomra.

Köszönöm, hogy bepillantást kaptam ebbe a lelki csodába, ami a te odaadó gondoskodásod és törődésed miatt tapasztalhatóan egyre csak növekszik.

Szolgád:

Savyasācin Dāsa

Siddha Muni Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked!

Nemrégiben egy hivatali ügyintézés kapcsán át kellett szaladjak az egyik *grhastha* párhoz Krisna-völgyben. Szolidan berendezett lakásba invitált be a Prabhu és hellyel kínált. Leborultam a kis házi oltáruk előtt és szemügyre vettem a képeket rajta. Észrevettem egy másolatot is a fényképek mellett egy szépen cizellált keretben. A *Nava-vraja-mahimā* könyved egyik rajza volt látható. Az a kép, amelyen Śrīla Prabhupāda elégedett mosollyal kézen fog téged, amint a háta mögött állsz, és maga után húz, amint kalauzolva vezet Rādhē-Śyāma birodalmában.

Nagyon tetszett a kép már önmagában is a mély mondanivalója miatt, de mindez még nagyobb hangsúlyt kapott amiatt, hogy ez a tanítványod úgy gondolta, hogy az oltár lenne a megfelelő hely, ahol tarthatja. Természetesen a lelki tanítómesterünk és Śrīla Prabhupāda egyaránt imádandó személyek a számunkra, így egyértelmű, hogy az oltáron imádjuk Őket. Ám ez a kép különösen hangsúlyozza a *guru* és a tanítvány bensőséges kapcsolatát. Egyszerre fejezi ki azt, hogy:

- a tanítvány hűséges követője a lelki tanítómesternek;
- a lelki tanítómester az inspiráció örök forrása a tanítvány számára;
- a lelki tanítómester mindig a tanítvánnyal van a *vāñin* keresztül;
- a tanítvány egyetlen célja a lelki tanítómester elégedettsége és az ő vágyainak megvalósítása;
- ha ő elégedett vele, akkor elnyeri a lelki tanítómester teljes bizalmát;
- a lelki tanítómester gondoskodik a tanítvány lelki jólétéről;
- a lelki tanítómester elégedettsége minden kaput megnyit és így felhatalmazza a tanítványt;
- a lelki tanítómester kegyéből megvalósul mindaz, amiről nem is álmodhatunk;
- a lelki tanítómester kegyéből juthatunk el az Urakhoz;
- ha mindent odaadunk, a MINDEN-t kapjuk meg.

Kedves Guru Mahārāja! Hadd járja át a szívemet ez az üzenet, hadd inspiráljon örökké minden szembeszökő hiányosságom ellenére is és hadd váljak fenntartás nélküli szolgává, ami az eredeti helyzetem!

Hálás szolgád: Siddha Muni Dāsa

Śītā Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked megjelenésed napján! Boldog születésnapot kívánok és engeddd meg, hogy dicsőítselek téged ahogy én érzem. Amikor nálad szolgállok, a lelki világban érzem magam. Megtűrsz engem, elfogadod az ügyetlen szolgálatomat, elnézed amikor zörgök a konyhában, kikészíthetem a papucsodat, feltehetem a kabátodat a fogasra. Csodálatosan türelmes, nagylelkű és kegyes vagy. Boldog vagyok és lelkes. Meghalnék enélkül a te szolgálataid nélkül. Mély ragaszkodásom van hozzád ezt nagyon komolyan veszem. Csak a te kegyedből bírom valahogy elviselni a szörnyű rossz természetemet. Hozzád nagyon ragaszkodom, és próbálom elnyerni a szeretetedet.

Tisztelettel és szeretettel:

Śītā Devī Dāsī

Śraddhā-Nṛsiṃha Dāsa

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Úgy gondolom, hogy felajánlást írni azt jelenti, hogy a szívben lévő érzéseket szavak formájában megnyilvánítani egy szeretett személy iránt. Ezt teszik legnagyszerűbb tanítványaid ilyenkor, kihasználva ezt a legkedvezőbb napot.

Sajnos én ezt nem tudom megtenni, mert egy nem kívánatos tulajdonságom megakadályoz ebben! Mégpedig az, hogy egy *kāpatya* személy vagyok. A szívemben nincs őszinteség és a gondolataim számítóak.

Valószínűleg tudnék olyan szavakat írni, mely fennkölt és dicsőséged hirdetné, de az én tollamból kopottnak és hamisnak találnád, hiszen te látod, milyen vagyok valójában.

Ez a *kāpatya* komoly akadálya a veled való kapcsolatodnak és a lelki életemnek. Mikor megkérdezted, hogy felelősséget vállalok-e az egri Govinda étteremre, ez a *kāpatya* mondatta velem, hogy „természetesen igen”. Pedig, ha őszinte lettem volna, akkor megmondom, hogy nincs semmilyen képességem,

sem hitem, sem elég erős Kṛṣṇa-tudatom, hogy valóban eredményesen végezzem ezt a szolgálatot. Így ennek a kijelentésemnek – csak, hogy egy pillanatnyi elégedettséget okozzak neked – kudarccal lehet a vége, ami, ha nem következik be, az csak azért lehet, mert záporozod a kegyed azokra a *bhaktákra*, akik a Govindában dolgoznak és így működtetni tudják az éttermet az én nyilvánvaló alkalmatlanságom ellenére is.

Kérlek, fogadd el felajánlasként tőlük a szolgálatukat, míg engem dobj a kukába!

Érdemtelen szolgád: Śraddhā-Nṛsimha Dāsa

Śrī Gokula Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A szívemben van egyfajta büszkeség, melyet szeretnék megtartani, s ez a büszkeség veled kapcsolatos. Úgy nézek fel rád, mint egy gyerek az apukájára, aki úgy érzi, ha felnő, olyan akar lenni, mint ő.

Élt egyszer egy szent, Pio atya, aki, mikor még kisfiú volt – lehetett úgy hat-hét éves – találkozott egy ferences-rendi baráttal, és azonnal eldöntötte, hogy követi, és az Úr szolgája lesz.

Több mint negyven évvel ezelőtt te is találkoztál egy szent emberrel, és úgy érezted, hogy őerte érdemes élni és ezért döntöttél úgy, hogy az Úr szolgája leszel. Kemény munka és rendíthetetlen, mély hit követte ezt a döntést.

„Szilárd hittel, félelemtől mentesen, mindig őrizd a szívedben a vágyat Rādhā-Kṛṣṇa szolgálatára.”

Śrīla Narottama Dāsa Ṭhākura szavait azóta is éled és tanítod.

„Noha én a legalacsonyabb rendű vagyok, Te a legfelsőbb, én bolond vagyok, Te a legnagyobb filozófus, én erkölcstelen vagyok, Te a legszen-tebb...” olyan szerencsés vagyok, hogy találkozhattam veled, az én „szent emberemmel”.

A döntést meghoztam, s most azért imádkozom, hogy mire felnövök, én is az Úr szolgája lehessenek...

Szolgád: Śrī Gokula Devī Dāsī

Śrīmatī Devī Dāsī, Varanī Devī Dāsī, Nitāi Chandra Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to your most beloved Rādhē-Śyāma and Śrīla Prabhupāda.

How I am so grateful to Lord Kṛṣṇa to have you as my spiritual master Guru Mahārāja. Your words pierce my soul and you inspire faith and love in the service of the Lord. You have so many wonderful qualities that are endearing and the most being your fierce dedication and loyalty to His Divine Grace Śrīla Prabhupāda. I love how you never deviate from his instructions and encourage one and all to develop and cultivate a relationship with Śrīla Prabhupāda. You have proved your love over and over again and the biggest being the phenomenal preaching in Hungary and establishing the holy place of New Vraja-dhāma which is the residing place of the most gorgeous Rādhē-Śyāma.

Guru Mahārāja, I know the debt to the spiritual master cannot be repaid but my desire is to do something for you to please you and assist you in your service to Rādhē-Śyāma. If, by your mercy, I can achieve this in this lifetime, I will consider my life a success. You are an outstanding Vaiṣṇava Guru Mahārāja and for me, there is no one to compare you to. Śrīla Prabhupāda must be constantly smiling down on you Guru Mahārāja and your disciples feel an appreciation of your greatness and determination in your own example and how you inspire others to serve to the best of their ability.

On this Vyāsa-pūjā day, I humbly pray to you, my beloved spiritual master to be able to serve you always and to always endeavour to please you. Even though there is a great distance on the material plane between us, you are in my heart Guru Mahārāja and I always want to offer you flowers of love in service to your lotus feet.

Your eternal servant,

Śrīmatī Devī Dāsī, Varanī Devī Dāsī, Nitāi Chandra Dāsa

Śrīpati Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Hadd ajánljam fel tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

Szeretettel köszöntelek megjelenési napodon, ezen a csodálatos napon, amely minden tanítványod számára lehetősége nyújt arra, hogy kifejezze feléd a szívből jövő háláját és jókívánságait. Természetesen, tanítványaidnak lehetőséget nyújt ez akár arra is hogy, az előző év veled kapcsolatos eseményeit számba vegyék, és ki-ki a legérdekesebbet, vagy a számára legtöbbet jelentőt felidézhesse.

Úgy vélem, hogy az elmúlt esztendő sok szép Kṛṣṇa-tudatos élményéből a legkedvesebb számomra mindenképpen az volt, amikor hónapokra (lassú olvasó vagyok) belemerülhettem csodálatos *Nava-vraja-mahimā*d első kötetének nektárjába – és immáron a másodikba is. Itt pedig megjegyezném azt, hogy Śrīla Devāmṛta Mahārāja egyszer egy Új-Vraja-dhāma-i leckéjében, amikor e könyvet dicsőítette azt mondta rólad: „Úgy tartják, hogy senki sem lehet próféta a saját országában. Ám ez esetben, úgy tűnik...” Mindenki értette a szavait, és a *bhakták* soraiból az elismerő moraj hangjai hallatszottak a templomszoba minden szegletéből.

Szeretném kifejezni a mély hálámat feléd, amiért mindannyiunkat oly kedvesen, fáradhatatlanul tanítasz és egyre közelebb vezetsz Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara odaadó szolgálatához. Kérlek, add az áldásaidat, hogy mint oly sokan mások, én is egy engedelmes tanítványoddá válhassak, akinek valóban a lelki tanítómestere szolgálata az elsődleges az életében.

Köszönöm kedves Guru Mahārāja!

Szolgád:

Śrīpati Dāsa

Śrī Sarovara Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

Talán furcsának tűnhet, mégis kérlek, engedd meg, hogy felajánlásként beszámoljak neked egy átlagos napomról!

Honnan is kezdjem? Talán onnan, hogy elindulok, hogy ezen a napon is felajánljam Rādhe-Śyāmának a szolgálataimat. Ahogy kilépek Sanātana Gosvāmī *bhajana-kuṭīrájának* ajtaján arra gondolok, milyen jó lenne, ha az Úr Caitanya ismét megjelenne álmomban, mint ahogyan egyszer már megtette. Jobbról látom az egyre inkább megnyilvánuló Praskandana-kuṇḍát és a mellette lassan növekvő, magasodó Dvādaśāditya-tilát és eszembe jut a történet a tizenkét napistenről, akik felmelegítették Kṛṣṇa vizes, hidegtől reszkető testét ezen a dombon, olyannyira, hogy megizzadt és izzadságcseppjeivel létrehozta a Praskandana-sarovarát.

Még javában ezen meditálok, amikor máris a Rādhā-Madana-mohana templom előtt találok magam, ahol a kis Śyāma-rasa játszik Sarasvatival és mielőtt bemegy a házba, hódolatát ajánlja a szent helynek. Még fel sem ocsúdok gondolataimból: – „és egy kisgyereknek kell vezetnie őket” – és meg is érkezek Nanda-bhavanába, miután átmentem Kāliyadamana-vanán, mely Kṛṣṇa harcának emlékét őrzi Kāliyával. Az, hogy mindennap elmegyek Nanda-bhavana mellett, nagyon szerencsésé tesz, mert újból és újból megszabadulok bűnös tetteim visszahatásaitól, melyek legutóbbi „zarándokutam” óta felhalmozódtak.

Mielőtt ráfordulnék a kereszteződésnél a Varṣāṇā útra, seregélycsapatot látok, ahogy éppen leszállnak Ramaṇa-retin és éppen arra gondolok, hogyan dicsőítetted Új-Vraja-dhāma ezeket az általam cseresznye- és szőlő érés időszakában nem nagyon kedvelt szárnyas lakóit könyvedben, amikor az úton két dolmányos varjú rebben fel közeledtemre. Ebben a pillanatban eszembe jut, hogyan óvtad vendégedet, a csalogányt e vizsályt szító madaraktól, Kaṁsa pribékjeihez hasonlítva őket.

A tavasz közeledtét a kissé zord időjárás ellenére már sok minden jelzi. Ébrednek a házi méhek és nem olyan sok idő múlva majd ismét lehet látni a kacsafarkú szendert és a kék színű boglárkát „melynek verdeső szárnyai Rādhikā szemérmes pillantásait” juttatták eszedbe.

Lassan bontja szirmait az aranyeső is melynek ragyogását Rādhā bőrének csillogásához hasonlítottad és még megannyi más virág is, melyekről így írtál: „[...]varázslatos illatú mestermű mind, az isteni pár, valamint lelki otthonunk és elmélkedő bhaktáik csodás ékszerai”.

Közben felértem az emelkedőn Rādhē-Śyāma templomához és szégyenkezve állapítom meg, hogy most eszembe sem jutott Śrīla Prabhupāda, legnagyobb jótevőnk, hiába mentem el *samādhija* mellett, mint ahogy a többi szent hely, sem ami mellett elgondolkozva elhaladtam. Azon meditáltam, hogy milyen elképzelhetetlen jószerencse kellhetett ahhoz, hogy megismerhettelek, hogy szolgálhatom Rādhē-Śyāma lótuuszlabait, lábnyomaidat követve.

Sietve megyek tovább, hogy hozzákezdhessek az isteni pár édességeinek készítéséhez, most már azon töprengve, milyen krémet főzök, hogyan formázzam a *saneśāt* és a *burfit*, milyen színeket használjak, és milyen csillámmal díszítsem azokat. Beérvén hódolatomat ajánlom Vraja Urának és Űrnőjének, és sietek felrakni a tejet. Ahogy elkészülök, gondolatban már otthon vagyok, és már alig várom, hogy olvassam tovább Rādhikā megkoronázásának történetét.

Kedves Guru Mahārāja! Próbálom megérteni, hogy mi mindent adott nekem. Hogy lehet, hogy még így is, mindennek ellenére is, találok időt arra, hogy ne Kṛṣṇán meditáljak?

Egyszer olvastam egy emberről, aki képes volt egy vonatot elhúzni néhány méterre. Sokan csodálták és ünnepelték. Mennyire eltörpül az ereje a tiedhez képest! A vonat legalább nem akart az ellenkező irányba elindulni. Te még ennek ellenére is győződ, fáradságodat felülmúlja az elesett lelkek szeretete, csak húzod és húzod tanítványaid sokaságát, nem percekig, de évekig, évtizedekig, akár életeken keresztül is Śrīla Prabhupāda ösvényén haladva.

Kérlek, add a kegyedet, hogy egyszer eljőjön a pillanat, amikor munkádat erőfeszítésedet nem nehezítem tovább. Könyörögve kérlek, hogy tarts meg lótuuszlabaid mellett addig is. Szívesen ígérnék neked sok mindent, de inkább megpróbálom felidézni azt a sok ígéretet, amit eddig tettem, először azokat kellene elkezdni betartani.

Kérlek, szurkolj nekem!

Elesett, későn érő szolgád:
Śrī Sarovara Devī Dāsī

Śrutidharma Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my obeisances. All glories to your Divine Grace! All glories to Śrīla Prabhupāda.

*tvam naḥ sandarśito dhātrā
dustaram nistitīṣatām
kalim sattva-haram puṁsām
karṇa-dhāra ivārṇavam*

“We think that we have met your Goodness by the will of providence, just so that we may accept you as captain of the ship for those who desire to cross the difficult ocean of Kali, which deteriorates all the good qualities of a human being.” (*Śrīmad-Bhāgavatam* 1.1.22)

I was meditating what great debts we have to the spiritual master and I found the following comments:

As it is stated in *Śrīmad-Bhāgavatam* (4.22.47, purport):

A joker’s activities simply arouse laughter, and a person who tries to repay the spiritual master or teacher of the transcendental message of Kṛṣṇa becomes a laughing stock just like a joker because it is not possible to repay such a debt. The best friend and benefactor of all people is one who awakens humanity to its original Kṛṣṇa consciousness.

Also in the 10th Canto of *Śrīmad-Bhāgavatam* (10.80.41) Sāṅdīpani Muni tells Kṛṣṇa and Sudāmā: “This indeed is the duty of all true disciples: to repay the debt to their spiritual master by offering him, with pure hearts, their wealth and even their very lives.”

Śrīla Prabhupāda reconfirms the following in 3 letters:

Actually you are correct, it is not possible for the disciple to repay the debt to the spiritual master. Therefore the disciple remains eternally indebted to the spiritual master and continually works in such a way that the spiritual master may become pleased upon him for such sincere services rendered. [Letter to Mantrinī—Paris, 29 July 1976].

A Vaiṣṇava always feels himself incapable to repay his debt to his spiritual master; therefore he works very hard in order to try and repay that debt. He knows that without the mercy of the spiritual master one cannot preach this Kṛṣṇa consciousness and therefore he always tries to act in such a way that

he may please his *guru*. [Letter to Catur Mūrti—Tehran, 9 August 1976].

If you feel at all indebted to me then you should preach vigorously like me. That is the proper way to repay me. Of course, no one can repay the debt to the spiritual master, but the spiritual master is very much pleased by such an attitude by the disciple. In the *Bhagavad-gītā* it is said: *vyavasāyātmikā buddhir ekeha kuru-nandana*, “Those who are on this path are resolute in purpose, and their aim is one.” Our only business is to be fixed up in devotional service by pleasing the spiritual master. [Letter to the residents of New Dvārakā—Bombay, 14 August 1976].

Guru Mahārāja you are the *patita-pāvana*, saviour of the fallen. Our only real business should be to follow your instructions and work for your pleasure and Kṛṣṇa’s. We should be exemplary in our behaviour and not act in a manner that may spoil the good image ISKCON.

On this auspicious day I want to beg you to please bless me with a tiny fraction of your determination and enthusiasm to serve Lord Kṛṣṇa and the spiritual master.

Your unworthy servitor,
Śrutidharma Dāsa

Sukumārī Devī Dāsī

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked, ezen a legkedvezőbb napon!

Szeretném megköszönni neked mindenkori és az idei törődésed és gondoskodásod! Pár hónapja, mikor megkerestelek, hogy nehézségeim vannak a *japázásommal*, megnyugtató és erőt adó szavaid most is nagyon sokat segítettek.

Ezen a különleges napon imádkozom, könyörgöm a kegyedért szeretett lelki tanítómesterem, hogy áldj meg a szent név iránti ragaszkodásnak egyetlen cseppjével! Bízom benne, hogy egy napon kegyedből képes leszek tisztán énekelni a szent nevet, mert tudom, hogy ez lenne a legszebb felajánlás neked!

Elesett szolgád:
Sukumārī Devī Dāsī

Sulalitā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Az Ön szolgálatának fontosságát szeretném hangsúlyozni felajánlásomban, melynek különleges ereje az Ön nagyságáról árulkodik. Egyre inkább alá tudom támasztani tapasztalataimmal, hogy a hű követés boldogságot, békét és védelmet nyújt. Boldogságot, mert tudom, hogyha az igaz utat járom, akkor az Önt is boldoggá teszi. Békét, hiszen a *dharma*, vagyis Kṛṣṇa törvényeinek követése a legnemesebb tett a világon. Védelmet, hiszen az Ön elmondása szerint is, ha szigorúan követjük a lelki élet elveit, akkor *māyā* képtelen megtámadni amúgy végtelenül elesett lényünket. Ez is mutatja, hogy csakis az Ön hű és szeretetteljes szolgálata teszi elégedetté Kṛṣṇát, és így meg is véd minket indokolatlan kegye által.

Ezt a kegyet egyszer igazán átélhettem december elején. Ön itt volt a farmon, és ilyenkor, amikor itt van, egyre inkább próbálom nem elszalasztani közvetlenebb szolgálatát. Így akkor is az általános szolgálatom mellett mostam a ruháit és az Ön által tartott esti *bhajanákon* is részt vettem. Azon az estén, amikor vasalnom is kellett, utána rohantam vissza a templomba, hogy ott lehessek a *bhajanáján* is. Egy percem sem volt pihenni, nagyon fáradt voltam, mégis oly elégedettséget éreztem szívem tájékán, hogy tudtam Kṛṣṇa most valószínűleg örül *gurum* iránti odaadásomnak. A kegy pár nappal később is folytatódott, amikor kimentünk *saṅkīrtanázni* és pár óra alatt 40 ezer forintot gyűjtöttem és sok könyvet eladtam (ezt akkor meg is írtam Önnek). Aznap reggel imádkoztam azért is, hogy elégedetté tudjam tenni a főnökeimet, ami szintén segíthetett, de erős meggyőződésem, hogy Kṛṣṇát hű szolgájának szolgálata tette elégedetté, vagyis az, hogy Önt szolgáltam.

Könnyű tovább folytatnom felajánlásom sorait, hiszen közeli és intenzív élménnyel lettem gazdagabb az Önnel töltött három hetes *parikrama* során. Az Ön egyik vágya az, hogy ezek a gyerekek a jövőben Rādhé-Śyāma misszionáriusai legyenek és én ezért is próbálom követni instrukcióit, hogy mint tanárunk effelé a cél felé tereljem őket, amihez az is szükséges, hogy én is tiszta szívű legyek, amennyire tőlem telik. Így a *parikramán* is próbáltam minden szavát igazán meghallani és csak a lelki élményekkel foglalkozni. *Parikramánk* elején is mondta, hogy most próbáljunk dupla annyi kört *japázni* mint szoktunk és sokat olvasni. Megfogadtam tanácsát és ahányszor csak tudtam mindig

30 körüli kört *japáztam*. Ennek köszönhetően most szorosabbnak látom a szent névvel való kapcsolatomban és képes vagyok jobban odafigyelni meditálás közben itthon is. Ezért végtelenül hálás vagyok Önnek és nagyon, nagyon örülök, hogy van egy olyan személy az életemben, akinek semmi más célja nincs, csak az, hogy segítsen a lelki fejlődésemben és bármikor mond nekem valamit az Kṛṣṇával kapcsolatos. Remélem egyszer Önnek is örömet fogok okozni azzal, hogy már nem tanárként, feleségként, nőként cselekszem, hanem lelki vágyakkal megtelt lélekként.

Próbálok hű szolgája maradni:
Sulalitā Devī Dāsī

Sundara-rūpa Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

Rādhe-Śyāma új oltárának avatásán Ādikartha Prabhu azt mondta, hogy nem tud anélkül beszélni Rāhe-Śyāmával való kapcsolatáról, hogy rólad nem emlékezne meg, mert neked köszönhetjük, hogy itt vannak Ők. Amikor ezt hallottam, rögtön arra gondoltam, hogy ha a Kṛṣṇa-tudat bármely aspektusára gondolok, akkor rögtön eszembe jutsz – szeretettel és hálával. Ha bármiféle inspirációra, példára van szükségem, elég ha rád gondolok, vagy olvasom a könyveidet.

Nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy Kṛṣṇa téged küldött ide Magyarországra, mert a te Kṛṣṇa-tudatod (számunkra elképzelhetetlenül) mély, és ezáltal személyed tökéletes.

Köszönöm, hogy társulhatok veled; köszönöm, hogy szolgálhatlak.

Szolgád:
Sundara-rūpa Dāsa

Sundarī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaidnál! Minden dicsőséget neked, drága lelki tanítómesteremnek! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Március az év legszebb hónapja számomra, amikor a hideg és kopár tél után a természet kezd újjáéledni. Új-Vraja-dhāma kertjeinek zöldellő fűvében nyílik már az illatos lila ibolya és sárga nárciszok bontogatják szirmaikat. A rügyező fák és bokrok ágain vidáman csiripelnek a madarak és kellemes virágillattal tölti meg a levegőt a tavaszi meleg, lágy szellő. A természet felemelő szépségén túl azonban egy másik, jelentősebb oka is van annak, amiért a márciust oly nagyon szeretem. Ekkor ünnepeljük az Úr Caitanya Mahāprabhu megjelenési napját, valamint az Ő egyik legnagyszerűbb *bhaktájának*, neked, drága Guru Mahārājának a megjelenési napodat. Ebben az időszakban még intenzívebben emlékezünk rád, felidézzük és megosztjuk egymással a veled kapcsolatos élményeinket, megvalósításainkat. Az irántad érzett szeretetünket és hálánkat próbáljuk szavakban is kifejezni, s valódi boldogságot tapasztal a szívem, amikor kiváló jellemedet és csodálatos tetteidet dicsőítjük és halljuk. Gondolataimban sorra jelennek meg azok az emlékek, amelyek az elmúlt egy évben történtek, s amelyeken keresztül újból és újból nektári kegyed záporát szórtad ránk.

Tavaly megkaphattuk a gyönyörű *Nava-vraja-mahimā* könyved első 2 kötetét és a térképkönyvet magyar nyelven, amit már mohón vártunk. Amikor kézhezvételekor belelapoztam az első kötetbe, azonnal lenyűgözött a hihetetlenül vonzó külső megjelenésével. A *Nava-vraja-mahimā* tükrözi a kifinomult stílusodat, a magas szintű igényességedet arra, hogy Rādhē-Śyāma és a *dhāma* szolgálatával kapcsolatban minden részlet tökéletes legyen. Egyszóval a te arany szíved megnyilvánulását láthatjuk a *Nava-vraja-mahimāként*, amely Rādhē-Śyāma iránti tiszta szeretetednek és végtelen odaadásodnak a tárháza. Miközben e páratlan transzcendentális irodalmi remekművet írtad, a korábbi években már jópár alkalommal az indokolatlan kegyedben részesítettél minket azáltal, hogy felolvastál nekünk néhány részt a *Nava-vraja-mahimā* nektár-óceánjából. Úgy vélem, hogy az ISKCON összes *bhaktájának*, de legfőképpen nekünk, magyar *bhaktáknak* egy felbecsülhetetlen kincset, igazi áldást jelent a *Nava-vraja-mahimā*, amely sok éves komoly erőfeszítésednek, áldozatos szolgálatodnak az édes gyümölcse. Hálás szívvel köszönöm neked, hogy ezáltal

is közelebb viszel minket a legelbűvölőbb isteni pár, Rādhē-Śyāma és az Ő *dhāmájuk* megismeréséhez, az Ő szolgálatukhoz, hogy növeljed a ragaszkodásunkat és szeretetünket Irántuk. Azt a rendkívüli igényességedet, amit a könyveidnél láttunk, ugyanazt tapasztalhatjuk most Rādhē-Śyāma oltárának felújításában végzett szolgálatodban, amely meglehetősen inspiráló számunkra. Az ügyes és szorgos művészek gyönyörű új *śṛṅgāsanāt*, ragyogóan szép, új márványoltárt és pompás hátteret készítenek a te gondos és precíz felügyeleted alatt. Minden dicsőséget neked és a többi *bhaktának*, aki ebben a különleges szolgálatban részt vesz!

Bámulatos a te transzcendentális személyiséged, a sokrétűséged, a lendületes, fiatalokat megszegyenítő tempód és a kimeríthetetlen energiád, amellyel a fantasztikus lelki terveidet megvalósítod.

Felfoghatatlanul szerencsésnek érzem magamat, hogy a lelki családnak lehetek a tagja, hogy Új-Vraja-dhāmában élhetek egy olyan szeretetteljes közösségben, amelynek a lelke Rādhē-Śyāma, a szíve pedig te vagy. Évről évre tapasztalhatjuk, hogy az odaadó szolgálat összes területén tökéletes példát mutatsz számunkra azáltal, hogy hűségesen követed Śrīla Prabhupāda utasításait, folytatod az ő misszióját és beteljesíted a vágyát mind a transzcendentális irodalom írásában és terjesztésében, mind a *mūrti*-imádatban, mind a *varṇāśrama* társadalom építésében és a prédikálás minden egyéb területén. Új-Vraja-dhāma-i közösségünk életében nagyon komoly tanítást jelentett, ahogyan az elmúlt évben egy különleges és csodálatos tanítványodat, mindannyiunk lelki anyukáját: Rādhā-kuṇḍa mātājīt vezetted az önmegvalósításának végső útján egyre közelebb és közelebb Rādhē-Śyāma lótuszlábainak örök menedékébe és szolgálatához. Tavaly áprilisban, amikor Rādhā-kuṇḍa mātājī hasi CT leletét olvastam, szomorúan realizáltam, hogy Rādhā-kuṇḍa mami várhatóan nem fog sokáig velünk maradni. Mivel 23 éve volt ő a pót-anyukám és az anyai gondoskodó hangulata mellé később egy bizalmas baráti kapcsolat is társult, ezért nagyon fájdalmasan érintett engem az a tény, hogy hamarosan már nem lesz velünk fizikailag. Próbáltam minél több időt vele tölteni, szolgálni őt és hallani tőle a megvalósításait. Amióta ismertem Rādhā-kuṇḍa mamit, azóta mindig nagyon lelkesítő volt számomra az ő rendkívüli mély hite benned és az a törekvése, hogy hűen kövesse az instrukcióidat. Rengeteg tanítást kaptam tőle, mindig nagyon kedvesen és mérhetetlen szeretettel gondoskodott rólam és szinte az egész magyar *yātráról*. Állandóan csodáltam, hogy honnan meríti a kifogyhatatlan lelki energiáját és az örök mosolyát? Idővel megértettem, hogy a te kegyedet és a szeretetteljes gondoskodásodat közvetíti felénk, mint egy áttetsző eszköz a *guruja* és Kṛṣṇa kezében. A lótuszlábaid szolgálatához való erős ragaszkodása, valamint a szent

név éneklésében tapasztalt íze volt a forrása a lelki energiájának. Az utolsó heteiben a lelki fejlődésével párhuzamos változások jeleit lehetett észlelni a tekintetében a szavaiban és a viselkedésében. Sugárzott az arca és a hangja nagyon nyugodttá vált, megszűnt minden aggodalma. Teljesen meghódolt, átadta magát Rādhē-Śyāma akaratának és rendíthetetlenül követett téged. Utolsó beszélgetésünkkor a lelki tanítómester különleges kegyéről tanított engem és a következőt mondta téged idézve: „Én követem Śrīla Prabhupādát, te követsz engem és így együtt megyünk Kṛṣṇához villámgyorsan.” Meghatódtam és örömben néhány könnycsepp csordult ki a szememből, amikor ezt hallottam tőle. Igen, ez a kulcsa a tökéletesség elérésének, amelyet a te végtelen kegyedből ő megvalósított és elért. Hazavitted őt Kṛṣṇához. Habár szomorúsággal töltött el Rādhā-kunḍa mātājī hiánya, ugyanakkor nagyon boldog voltam, hogy elérte az élete végső célját. Minden dicsőséget neked, kedves Guru Mahārāja, hogy oly sok lemondást vállalsz értünk, tanítványaidért, hogy megtanítsd nekünk a *śuddha-bhakti* csodálatos folyamatát, azt a felbecsülhetetlen örökséget, amelyet Śrīla Prabhupādától kaptunk.

A *bhaktákról* való szeretetteljes törődésed újabb, kiemelkedő esetét tükrözte az a nagylelkű felajánlásod, hogy megszervezted és elvitted a *gurukulás* gyerekeket Indiába *parikramára*. Ezzel egy életre szóló felejthetetlen élményt adtál számukra, lelkileg feltöltődve és igazán lelkesen jöttek haza a gyerekek és az őket kísérő tanárok Indiából. Csodálatos kegyedből az elmúlt évben is rengeteg nektári esemény történt az Új-Vraja-dhāma-i közösségünk életében. Mindezekért nagyon hálás vagyok neked és őszintén köszönöm szépen. Arra törekszem, hogy megfelelően értékeljem és megbecsüljem a jószerencsémet, hogy a tanítványod lehetek, és minden igyekezetemmel próbálom segíteni a te páratlan szolgálatodat Śrīla Prabhupāda missziójában.

Jelentéktelen szolgád:
Sundarī Devī Dāsī

Surabhi Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget lótu-szlábaid porának!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate bhaktivedānta-svāminn iti nāmine*

*namas te sārasvate deve gaura-vāñī-pracāriṇe
nirviśeṣa-śūnyavādi-pāścātya-deśa-tāriṇe*

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāminn iti nāmine*

*vāñchā-kalpatarubhyaś ca kṛpā-sindhubhya eva ca
patitānām pāvanebhyo vaiṣṇavebhyo namo namaḥ*

A mai nap a tanítvány számára a legjobb lehetőség, hogy dicsőítse lelki tanítómesterét. A tanítvány életében minden egyes nap az, hogy hódolatát ajánlja és dicsőíti lelki tanítómesterét, a *guruja* iránti szeretetéből természetesen kell, hogy történjen. Hiszen a lelki tanítómester nélkül az élőlények csak bolyonganak itt az anyagi világban.

Az ilyen élőlények, akik jó szerencse folytán – ami nem véletlenül történik – találkozik egy olyan *guruval*, aki a szavain és példáján keresztül felvilágosítja a tanítványát és – a *sādhu*, *guru* és *śāstra* elvei alapján – utasításokkal látja el. Ekkor a tanítvány elindul egy olyan úton, amit soha nem tud visszafizetni lelki tanítómesterének.

Inkább lótuszlábaid elé vetem magam és csak azért imádkozom, hogy a szavaimon, a tetteimen és a gondolataimon keresztül állandóan tudjak, mindig és örökké Kṛṣṇa-tudatban szolgálni téged, kedves Guru Mahārāja!

Sok időt vesztegettem el, nem akarok egyetlen pillanatot sem másra fordítani, mint a Kṛṣṇa-tudat. Noha alkalmatlan vagyok erre, de még sincsen más lehetőségem.

Ezért arra kérlek, hogy add az áldásod, hogy állandóan és mindig szolgálhassalak Śrīla Prabhupāda missziójában.

Örök, jelentéktelen szolgád:
Surabhi Dāsa

Suśilā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Alig egy hete érkeztünk meg Indiából, ahol három csodálatos hetet tölthettünk nektári társaságodban. Még mindig részeg vagyok az élményektől, a szent helyek varázsától, a csodás templomok és *mūrtik* látványától és attól a hihetetlen kedves törődésedtől, amit felénk és a gyerekek felé nyilvánítottál! Felejthetetlen emlékeket gyűjtöttünk ezen rövid idő alatt, azt hiszem, valami „kicszerélődött” bennem ezek hatására. Guru Mahārāja, olyan voltál, mint egy gondoskodó nagypapa, aki nagy figyelmet fordít az unokáira átadva nekik azt a tudást, ami a legértékesebb kincs lesz az életükben. Egy kicsit én is úgy éreztem magam, mint egy gyermek, csüggttem szavaidon, vártam minden nap, hogy együtt lehessünk. Kedves szavaid, odafigyelésed, törődésed már-már zavarba ejtő volt, néha szégyelltem magamat, amikor helytelenül viselkedtünk, de te kedvesen, türelmesen kijavítottál minket. Tudom, milyen különleges lehetőség volt ez számunkra, mégsem tudom, hogyan hálálhatnánk meg ezt neked, hogyan fejezhetnénk ki köszönetünket. Bízom abban, hogy ha majd látod a gyerekeket felnőni, könyvet osztani, prédikálni, *mūrtit* imádni, vagy egyszerűen csak *vaiṣṇava* úriember módjára viselkedni a mindennapokban – ahogyan azt tanítottad nekik –, akkor az lesz majd számodra a köszönetünk feléd!

Az utunk vége felé Vṛndāvanában beszélgettem a lányokkal az élményekről: merre jártunk, milyen templomokat láttunk, a szép *mūrtikról*, mégis, mindannyiunk egyöntetű véleménye az volt, hogy a mi otthonunk Rādhe-Śyāmánál van, és Ők a leggyönyörűbb *mūrtik* az egész univerzumban!

Guru Mahārāja, kérlek, add a kegyedet, hogy szerény szolgálatunkon keresztül elégedetté tehessünk téged beteljesítve azt a vágyadat, hogy továbbvigyük Śrīla Prabhupāda misszióját! Kérlek, bocsáss meg, ha valamilyen sértést követtünk el ellened, vagy a szent *dhāma* ellen! Köszönöm a lehetőséget, hogy részese lehettem e „lelki kalandnak”, köszönöm, hogy nektári társaságodban lehettem! Minden dicsőséget neked kedves Guru Mahārāja!

Egy apró szolgád:
Suśilā Devī Dāsī

Śyāma-bihārī Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked!

Szeretettel köszöntelek *vyāsa-pūjā* napodon. Kérlek, fogadd el ezt a pár sort, mint a köszönetem azért a végtelen sok áldozatért, amit értem és mindnyájunkért teszel.

Magyarországra jönni prédikálni, azt jelentette, hogy a semmiből elkezdni és felépíteni mindazt a sok kincset, ami most beragyogja ezt az országot. És nem is csak ezt az országot, hanem az egész világot.

Az első időkben nagyon sokat kellett utaznod, ami testileg nagyon megterhelő volt. Nem volt rengeteg *bhakta*, akik anyagilag támogathattak volna, hogy gördülékenyen haladjanak a dolgok. Minden egyes pici előrehaladásért vértizzadva kellett küzdened.

Minden egyes *bhakta* életét te éltetted. Kedvességed, gondoskodásod, a rengeteg idő, amikor egyénileg is segítetted, tanítottad és bátorítottad őket.

Mélyen megérint látni azt, hogy a mái napig is megállás nélkül, fáradhatatlanul áldozod magad ezért a *yātrāért* és mindenegyes *bhakta* lelki előrehaladásáért.

És ilyenkor elgondolkozom, hogy mit áldozok én érte?

Elég az a szolgálat, az meghódolás, az odaadás, amit próbálok ajánlani neked nap mint nap?

Egy tanítványnak a lelki tanítómesterével való kapcsolat, az életet jelenti számára. Ezért, amikor előtte áll, próbálja a legjobbját mutatni. Lehet, hogy csak öt perc, egy óra vagy pár óra, amit közelébe lehet.

Néha el-elnézem a *bhaktákat*, hogy annyira izgatottak, annyira próbálják szívükből a legjobbat alakítani. A legszebbet mondani, a legjobban viselkedni. Én is így szeretnék szolgálni! Ilyen odaadással, intenzitással, a legszebben, pontosan és mindent időre.

Sokat gondolkozom ezen, hogy ez a fajta odaadás feléd áthassa az életem minden napját, percét és pillanatát.

Lenyűgöz látni azt a lelki erőt, eltökéltséget, odaadást tisztaságot, a tökéletességre való törekvést, ahogyan te szolgálod a lelki tanítómestered.

Ez nagyon inspirál engem. De sokszor annyira fáj, hogy nem tudlak szolgálni olyan szépen, ahogyan szeretném, hogy szolgálva légy.

Sokszor szembe kerülök azzal, hogy már megint elfelejtettem valamit,

hibáztam, a felajánlás nincs kész időre, takarítás nem volt olyan pontos, mint ahogyan te szereted.

Szomorú vagyok, hogy gondot okozok neked.

S van, hogy ilyenkor az elmém befeszül, s akkor igazán használhatatlan vagyok.

Szeretnék végtelen alázattal és szeretettel szolgálni téged, hogy segíthessek a szolgálatod végzésében. Törekedni fogok, hogy kijavítsam a hibáimat és hiányosságaimat.

Ragaszkodom hozzád, és ahhoz, hogy szolgálhassalak.

Kérlek, tarts meg mindig szolgálatodban.

Szolgád:

Śyāma-bihārī Dāsa

Śyāma-dulālī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked és megjelenési napodnak!

A *Nava-vraja-mahimā* című könyved előkötetének egyik jegyzetében ezt olvastam: Az ISKCON célja, hogy

1. Módszeresen terjessze a lelki tudást a társadalom széles rétegeinek sorában, hogy megtanítsa az embereknek, hogyan lehet a lelki életet a gyakorlatban is átültetni, s hogy ezáltal helyreállítsa az élet valódi értékeit és elősegítse, hogy igazi egység és béke köszöntsen a világra.

/Eszembe jutott, hogyan tartottál a *nāma-haṭṭa* táborokban szemináriumot, előtte alaposan, mélyen tanulmányozva az adott lelki témát. Mennyire hangsúlyozod, hogy a *bhakták* módszeresen tanulják Śrīla Prabhupāda könyveit. Hogyan kaptál elismerést még felsőbb körökben is ahogy gyakorlatban nagyon sokat teszel az emberek lelki felemelkedéséért./

2. A Kṛṣṇa-tudatot /Isten-tudatot/ úgy hirdesse, ahogyan azt a *Bhagavad-gītā* és a *Śrīmad-Bhāgavatam* kinyilatkoztatja. /Mindent amit teszel és mondasz alátámasztod a *śāstrák* szavaival is./

3. A közösség tagjait egy nagy családba tömörítse és közelebb vigye Kṛṣṇához, a Legfelsőbb lényhez, s hogy ezáltal a közösség tagjai és az emberiség széles

tömegei magukévá tegyék azt az eszmét, hogy természetét tekintve minden lélek Isten /Kṛṣṇa/ szerves része.

/Támogatod a tanácsadói rendszer működését, ezáltal segítve a *bhaktákat*, hogy ennek a lelki családnak a gondoskodó szárnyait érezhessék. Emellett prédikáló programokat tartasz más vallási vezetőkkel beszélgetve, vagy fesztivál keretén belül, ahol azt az igazságot hirdeted, amit Śrīla Prabhupāda is sokat hangsúlyozott: a lélek Kṛṣṇa szerves része./

4. Tanítsa és támogassa a *saṅkīrtana* mozgalmat /Isten nevének közös ének-lését/, ahogy azt az Úr Caitanya Mahāprabhu kinyilatkoztatta tanításaiban. /Bátorítod a *harināmát* és te magad is részt veszel benne, *kīrtanákat* vezetsz és *bhajanákkal* dicsőítod Rādhā-Śyāmasundarát./

5. A tagok és az egész társadalom számára a kedvteléseknek emléket állító, Kṛṣṇának ajánlott szent helyeket hozzon létre. /Ezt a csodálatos Új-Vraja-dhāmát hoztad létre, ahol a tiszta odaadás középpontja Rādhē-Śyāma/

6. Tagjait közelebb hozza egymáshoz, hogy ezáltal egy egyszerűbb és természetesebb életformát taníthassanak másoknak. /Bemutatod, hogyan lehet egyszerű életet élni a földre és a tehenekre támaszkodva, Kṛṣṇával a közép-pontban./

7. A fenti célokat szem előtt tartva rendszeresen kiadványokat, folyóiratokat, könyveket és egyéb írásműveket adjon ki és terjesszen. /Olyan lelki töltésű és tartalmú könyveket írsz, amelyek nagy hatást tesznek a *bhakták* lelki életére és lelkesítik az odaadó szolgálatra őket. Kristálytisztán leírják a lelki életben való fejlődés fokozatait. /*Śuddha-bhakti-cintāmaṇi*/ és a célját is /*Nava-vraja-mahimā*, *Veṇu-gītā*, *Na pāraye 'ham*, *Kṛṣṇa-saṅgati*/. Emellett töretlenül bátorítod Śrīla Prabhupāda könyveinek osztását és te személyesen is részt veszel benne./

Hűen követed Śrīla Prabhupāda vágyát és céljait. Köszönöm neked, hogy egy parányi porszem lehetek lótuszlábaid poránál és, hogy Śrīla Prabhupāda családjának a része lehetek. Csodálatos személy vagy, akinek a nagyságát és kegyességét képtelen vagyok felfogni. Kérlek, bocsáss meg a sértéseimért és tarts mindig szorosan a *bhakták* társaságában.

Jelentéktelen szolgád:
Śyāma-dulālī Devī Dāsī

Śyāma Dāsa and Gopībhāva Devī Dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept our humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on this most auspicious day of your transcendental appearance.

By the time you receive this tiny attempt to glorify you, your most treasured Rādhē-Śyāma will be on Their beautiful new altar. As you said not long ago that you just cannot settle for second best for Them, it is certain that is nothing but the best possible of this world and far beyond.

There is a beautiful verse by Prabhodānanda Sarasvatī in the *Caitanya-candāmṛta* quoted in one of your book:

*yathā yathā gaura padāravinde
vindeta bhaktim kṛta-punya-rāsiḥ
tathā tathotsarpati hṛdy akāsmad
rādhā-padāmbhoja-sudhambu-rāsiḥ*

“To the degree that we surrender to Lord Caitanya’s service, to that degree we gain qualification for the service to Rādhārāṇī’s lotus feet in Vraja.”

When we think about how much love and endless determination you have to please Śrīla Prabhupāda and the Divine Couple, no matter what comes on the way, the above *śloka* clearly states that Lord Śrī Caitanya and Śrīmatī Rādhikā certainly so pleased and showering Their blessings upon you.

A few days ago you mentioned in your podcast that how much Śrīla Prabhupāda would appreciate the devotees effort to build the Kṛṣṇa-Balarāma Mandira that He even said:

“Kṛṣṇa is building you a home in Goloka Vṛndāvana, I have seen it myself!”

Guru Mahārāja, you not just build a temple for Rādhē-Śyāma but gave your whole life and heart to Them...or as you said They have robbed you of it... It is not just a project but your whole existence, so we cannot really imagine what They have in store for you in Goloka Vṛndāvana.

However, while we are here on planet Earth, Śyāma and I are ever so grateful to Śrīla Prabhupāda and to you for saving us from something best not to think about and opening up the window to the spiritual world through your truly wonderful writings and living example.

The real meaning of Vyāsa-pūjā is that one must, like the sages at Naimiṣāraṇya conclude; glorify that person, not by hollow words or empty

gestures, but by the process of rendering loving service strictly in accord with the instruction of the Spiritual Master. This service must be “*ahaituky apratihata*”, uninterrupted and unmotivated. Than every day of the disciple is Vyāsa-pūjā. We pray for your blessings that we can serve and celebrate in such a way every single day.

All glories to you Guru Mahārāja.

Your servants,

Śyāma Dāsa and Gopībhāva Devī Dāsī

Śyāma-kunḍa Dāsa

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmlitaṁ yena tasmai śrī-guruve namaḥ*

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma- svāminn iti nāmine*

*vande 'ham śrī-guroḥ śrī-yuta-pada-kamalaṁ śrī-gurūn vaiṣṇavāṁś ca
śrī-rūpaṁ sāgrajātaṁ saha-gaṇa-raghunāthānviṭaṁ taṁ sa-jīvaṁ
sādvaitaṁ sāvadhūtaṁ parijana-sahitaṁ kṛṣṇa-caitanya-devaṁ
śrī-rādhā-kṛṣṇa-pādān saha-gaṇa-lalitā-śrī-viśākhānviṭāṁś ca*

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatokat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked!

Szeretnék köszöneti megjelenési napod alkalmából! Sajnos 2 éve annak, hogy láthattalak. Interneten érdeklődök, de az nem olyan mint ha személyesen látnálak. A németországi munkám, életem miatt nem nagyon tudok Magyarországra utazni. Látom az egészségi állapotodról szóló beszámolót, és azt is, hogy erőfeszítéseket teszel a gyógyulásodért. Tudom hogy ezt a tanítványaidért, köztük értem is teszed. Te olyan személy vagy akinek a vágya az, hogy mi is szolgáljuk Śrīla Prabhu-pādát, Gaura-Nitāit, Rādhē-Śyāmát. Vállalsz sok-sok nehézséget, és kellemetlenséget mások fejlődéséért. Gondolsz ránk, imádkozol értünk Kṛṣṇához, Rādhārāṇihoz. Kedves Guru Mahārāja! Igaz ami igaz, az elmúlt időszakom nagyon nehéz volt. Inkább az anyagi biztonság

megteremtése, az azért való küzdelem töltötte ki az időm nagy részét. A feleségem, a gyermekem, és a munkám volt az első számú meditációm. De Isten látja a szívem, és tanúja annak hogy te is ott vagy benne. Hogy is ne lennél ott? Elvállaltál engem, amit a saját apám sem tett meg! Szerencsések vagyunk mi tanítványaid Guru Mahārāja! A te lelki erőd, az odaadásod Rādhe-Śyāma felé, és a figyelmed felénk az esélyünk arra, hogy tökéletes szintre emelkedhessen az életünk. Kérlek áldj meg intelligenciával, hogy tényleg megértsem te vagy az egyetlen reményem. És ezek ne csak üres szavak legyenek a számból.

Szolgád:
Śyāma-kunḍa Dāsa

Śyāma-mohita Devī Dāsī

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Remek alkalom ez a felajánlás, arra hogy szavakba öntsem, mit érzek, gondolkodok rólad, hogy elgondolkodjak mekkora jelentőséggel bírsz az életemben.

Ha röviden kéne fogalmaznom a hála és a csodálat, a legelső érzéseim feléd.

Hálás vagyok, hogy vagy és csodállak azért amilyen vagy. Köszönöm, hogy ekkora erővel végzed a szolgálatodat és ennyi lehetőséget teremtesz egyedülálló minőségben az elesett lelkeknek, köztük nekem is a Kṛṣṇa-tudat gyakorlására.

Tavalyi felajánlásomban kértem egy áldást, hogy segíts hogy újra 16 körös *bhakta* legyek és a gyerekeim is erre az útra tudjam vezetni. Köszönöm, nagyon működik a dolog és ezért nagyon hálás vagyok neked. A tavalyi *vyāsa-pūjā* ünnepséged óta újra 16 körös *bhakta* lettem és a gyerekeim is elkezdtek *japázni*. Nagy előre lépés ez nekem azok után, amiken keresztül mentem az elmúlt 10 évben. Most már látom, hogy ezek a nehézségek, tapasztalatok mind csak megerősítették a hitem, hogy nincs más út, nincs más út.

Kérlek, segítsd további fejlődésünket. Kérlek, adj lehetőséget, hogy én is és a családom hasznos tagja lehessünk az Úr Caitanya csodálatos missziójának.

Szeretném kérni, hogy add azt az áldásodat, hogy a szívem mélyén csak olyan vágyak legyenek ami ezt támogatja és kérlek adj erőt hogy legyőzzek minden akadályt ami ezt gátolja.

Kívánok jó egészséget és lelkes hallani és megvalósítani vágyó követőket.

Elesett szerető szolgád, aki szeretne hasznossá válni a te szolgálatodban:
Śyāma-mohita Devī Dāsī

Śyāmasundara Dāsa

*nama om viṣṇu-pādāya śivarāmāya nāmine
bhaktivedanta-śiṣyāya rādha-śyāma-priyāya te*

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom, minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

A tanítványnak az a kötelessége, hogy segítse a lelki tanítómesterét abban a törekvésében, hogy másokkal is megismertesse Kṛṣṇa üzenetét. Nemsokára megjelenik egy könyvem, amely a két *Bhagavad-gītā*ról írt szakdolgozatom anyagát tartalmazza. Remélem, hogy a *vyāsa-pūjā* ünnepségedre már a kezemben tarthatom és átadhatom neked a felajánlásomként. Annak, hogy szép szavakat írjak, amelyek mögött nem látszanak tettek, nem látom értelmét.

Örök szolgád:
Śyāmasundara Dāsa

Śyāmasundarī Devī Dāsī

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának és neked is!

Az avató lelki tanítómester és a tanítványai között egyértelműen szép és mély kapcsolat alakul ki idővel. Tőled gyakran hallani, hogy nem csak a tanítványaidra gondolsz nagy szeretettel, hanem minden Magyarországon élő *bhaktára*. Számomra nagyon megható, hogy mennyire próbálsz velem törődni, amikor Śrīla Bhaktividya Pūrṇa Mahārāja távol van. Nem tudom

magam reménytelenül egyedül érezni, mert mindig felbukkansz a közelemben egy-egy kedves szó erejéig. Köszönöm szépen a segítségedet, és remélem meg tudom valamelyest hálálni azzal, hogy amennyire csak tudok megyek utánad az úton, amelyen próbálsz elégedetté tenni az isteni párt, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát.

Szolgád:
Śyāmasundarī Devī Dāsī

Bhakta Szabó Csaba

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked!

Tudom, nem vagyok méltó rá, mégis, kérlek, engedd meg, hogy ezzel a néhány gondolattal dicsőítselek.

Először is köszönöm azt a sok-sok évet, amit arra fordítottál, hogy megírd a *Nava-vraja-mahimāt*! Erőfeszítéseid eredményeképpen megízlelhetjük azt a boldogságot, amit csak a lelki világ adhat meg. Fel sem foghatom ezzel a korlátolt elmével, amim van, mekkora áldást adtál mindenkinek. Tökéletes megvalósítását adtad annak, hogy egy *bhakta* minden élőlény jóakarója.

A *Bhagavad-gītā* 3. fejezetének 21. versében ezt olvashatjuk:

„Bármit tegyen egy nagy egyéniség, a közönséges emberek a nyomdokaiba lépnek, és bármilyen irányadó mértéket szabjon meg saját példájával, az egész világ követi őt.”

Csodálatos példa vagy, egy igazi lelki vezető. Életeddel, munkásságoddal nagyon magasra tetted a mércét. Szerető tanítványaid ugyancsak ilyen módon adják át a Kṛṣṇa-tudatot, azon igyekezve, hogy az odaadás magját tisztán ültessék el az emberek szívében.

Végül engedd meg, hogy megosszam egy személyes érzésemet veled.

Gaura-pūrṇimāra készülve emlékeztünk az Úr Caitanya életére, ekkor olvastam ismét a *Śrī Caitanya tanításait*, és a Végkövetkeztetés című fejezetben találtam az alábbiakat:

„Amikor Śrī Caitanya azt kérdezte Rāmānanda Rāyától, hogy életünkben mit tekinthetünk a legfájdalmasabb dolognak, Rāmānanda Rāya így válaszolt:

– A legfájdalmasabb, ha az ember nem lehet együtt egy tiszta *bhaktával*.

Nagyon nagy szenvedés a társadalom számára, ha az Úrnak nincs jelen egyetlen *bhaktája* sem, mivel a többi emberrel való társulás így fájdalmassá válik.

A *Śrīmad-Bhāgavatam* szerint (3.30.7) ha valaki meg van fosztva a tiszta *bhakták* társaságától, és Kṛṣṇa-tudat nélkül akar boldog lenni a társadalomban, a barátságban vagy a szerelemben, akkor a legnyomorúságosabb helyzetűnek számít.”

Drága Mahārāja!

Amikor a fenti sorokat olvastam, úgy sírtam, mint egy kisgyerek! Mert ráébredtem arra, hogy leesettségem ellenére is mennyire szerencsés vagyok, és ezt egyedül csak a te indokolatlan kegyednek köszönhetem! A te vágyadnak engedelmeskedve megnyilvánult itt kis hazánkban a szent *dhāma*. Feltártad a szent helyeket és megadtad a lehetőséget, hogy *vaiṣṇavákkal* társulhassunk. Te vagy az a tiszta *bhakta*, aki kiemelt engem is ebből a „legnyomorúságosabb helyzetből”. Tudod, volt egy huszonkét hónapos büntetésem, melyet Baracs-kán kellett eltöltenem, elveszítve a lehetőséget, hogy *bhaktákkal* társuljak. De még ott is kaptam az áldásodat, mert a *Gītā*t és leckéidet olvasva mindig iránymutatást kaptam. Nélküled nem lehetne egy ilyen szép életem. Erőfeszítéseidnek hála, létrejött a *bhakta* társadalom, a legjobb barátaim mind Kṛṣṇa *bhaktái*, és a feleségem a te tanítványod, Karṇapūra mātājī. Köszönöm, hogy a tanítványoddá fogadtad. Köszönöm, hogy ilyen sok odaadó, tisztaszívű *bhaktával* társulhatok.

Bárcsak méltóvá válnék arra, hogy szolgálhassalak. Kérlek, add a kegyedet, hogy tanítványaidat szolgálva tudjam szolgálni missziódat, és ezáltal téged.

A legjelentéktlenebb szolgád:

Bhakta Szabó Csaba

Bhaktin Szabó Piroska

Dear Śrīla Śivarāma Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Although I am not your disciple, this year I wanted to thank you for your teachings as well. For a long time, this would have been very difficult for me – not because I wasn’t thankful, but because for years I felt a mixture of fear and awe towards you, and it would have made it too hard to put my

thoughts and feelings into words. I tried again and again to understand why this was so. After all, while it is true that you are very strict, we all know how gracious you are as well, and how full of love your heart is.

After a while I finally understood. I am always afraid that I might do something wrong, might mess something up, and you would scold me for it... This was an important lesson for me, because I was forced to realize how foolish I am when I try to avoid my faults being pointed out. This is the state of darkest ignorance, when someone not only makes a mistake, but also doesn't want to know about it, trying foolishly to keep thinking of herself as without faults. Thank you for this lesson, since this is the key to growth: accepting criticism of us, and desiring to tear down the bad things inside of us, so that we can build beautiful and good things in their place.

Also when finally the time came and you really did point out some of my faults, you always did it so tactfully, with kindness or humour, so that not even a spark of negativity was left in me. To this day I remember when you told me not to beat the drum like that during *kīrtana*... Or when you corrected me, showing me how it is proper to sit at the table when we're honouring *prasādam*... And during *Gaura-ārati*, I often remember the time when we were a little late with a *bhajana*, and you told us to sing *Gaura-ārati*. Ever since that time, I know how important this is to you, and I will try to continue to follow this teaching while you are away, if I can.

It is also thanks to you that I can lead *kīrtana* on morning programs, singing to Prabhupāda and Gaura-Nitāi, and I can't thank you enough for this, either.

Last but not least, I would like to tell you about a very new experience I had in connection with you. In the last two days, I have been absorbed in the recordings of your *kīrtanas* and *bhajanās*, looking for *kīrtana* melodies to learn. After a few hours of listening to the many, many songs, all of the tunes seemed to be same. I felt like my head was spinning, it was like when you smell many different perfumes and scents, and eventually you can't even tell the difference. But then after a little more time, I found myself wanting more, more and more! What perfume shop is there, that one would want to rush back to it and hammer on the door, day or night, wanting to be let in, hoping to experience those scents...? It could only be a shop where the scent and taste of the holy name can be found, given with the beauty and purity that you provide. Thank you, thank you for awakening and fanning the flames of this desire for Kṛṣṇa's name in me, again and again!

I hope that I can receive the gift of you showing me my faults in the future as well, when it is needed, and I also hope that one day I will be able to say that I was able to give back at least a tiny potion of the many wonderful

things you have given me, since it would be impossible to pay back everything I have received.

Your insignificant servant,
Bhaktin Szabó Piroska

Bhakta Szabó Zsolt

Hare Kṛṣṇa
Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőség Ő Isteni Kegyelme A.C. Bhaktivedanta Swami Śrīla Prabhupādának és az összes *vaiṣṇavának*!

Kedves Mahārāja, először is köszönetet szeretnék neked mondani, hogy itt Magyarországon belül megalapítottad a Kṛṣṇa-tudatú Hívők Közösségét! Mert különben soha nem jutott volna el hozzám ez a csodálatos tudás, amit a Kṛṣṇa-tudat által kaptam meg. Talán a mai napig is még sötétségben kellene élnem!

Engedd meg, hogy röviden bemutatkozzam.

Szabó Zsoltnak hívnak, 43 éves vagyok. Jelenleg Ajka közelében, egy kis városban, Devecserben lakom. Először, 2005-2006-ban jártam lent Krisna-völgyben búcsúk idejére. Akkoriban még nem érdekelt annyira a Kṛṣṇa-tudat, csak az akkori páromnak köszönhetően jutottam el a völgy területére.

2012-ben régebbi bűneimért 18 hónapi börtönbüntetésem töltöttem az egyik végrehajtási intézetben, ahol Kṛṣṇa kegyéből megismerhettem Szabó Csaba prabhut, aki nagy szeretettel és türelemmel vezetett be, Isten és a lélek tudományába. Megtanította nekem többek közt a *mahā-mantrát*, a legfőbb *mantrákat*, és a *japázás* művészetét. Megajándékozott egy *Bhagavad-gītával*, amit nagy becsben őrzök a mai napig. Szabadulásom után egyre többet jártam le Krisna-völgybe, fesztiválokra. Krisna-völgy számomra már szinte az otthonommá vált, mert annyira megszerettem. A két és fél évem alatt, mióta Kṛṣṇa-tudatú lettem, számos könyvet olvastam. A négy szabályozó elvet, többé-kevésbé próbálom betartani. A 16 kör *japázást* is, ami néha kevesebbre sikerül, különböző okok miatt, de ez ritkábban fordul elő! Ennyit magamról.

Mióta megérett bennem, hogy Kṛṣṇa-tudatúvá váltam, azóta nagy tisztelettel kísérem figyelemmel küldetésed, missziós tevékenységed, és ahogy Kṛṣṇa felnyitotta kegyéből szemeim, megláttam munkásságod és fáradozásaid

gyümölcseit. Egy nagyon nagy kincset adtál országunk kezébe a Kṛṣṇa-tudat által! Hiszem, hogy küldetésed és a *mahā-mantra* ereje, eljut minden magyar ember szívébe és általa majd, minden lélek kiszabadul a születés és a halál körforgásából!

Köszönetet szeretnék mondani Kṛṣṇának, a tanítványi láncolat összes *ācāryáinak*, Ő Isteni Kegyelme A.C. Bhaktivedanta Swami Śrīla Prabhupādának, neked kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja, kedves barátomnak Szabó Csaba prabhunak és kedves feleségének Karṇapūra mātājīnak, hogy kiragadtatok engem ebből a sötétségből amiben éltem és értelmet adtatok létemnek, hogy megtudhassam mi is valójában az élet értelme, célja.

Nem maradt más hátra, csak az, hogy nagyon boldog születésnapot, erőt, egészséget kívánjak neked kedves Mahārāja!

Tisztelettel és szeretettel, alázatos örök szolgád:
Bhakta Szabó Zsolt
Devecser

Bhaktin Szántó Rita Mercédesz

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, minden dicsőséget az ISKCON *guruknak* és végül, de nem utolsó sorban minden dicsőséget neked!

Szeretettel köszöntelek megjelenésed napja alkalmából. Végtelenül kegyes az Úr, hogy elküldött nekünk titeket. Śrīla Prabhupādát és téged. Örök hála érte.

Köszönöm a szép *bhajanákat*, köszönöm a kedves mosolyodat, a jó humorodat és az olykor megjelenő, bár közvetlenül még nemigen tapasztalt szigorodat is. Köszönök minden tőled jövő tanítást és támogatást. Köszönöm a lehetőséget a szolgálatodra, mely által érezhetően tisztul a szívem. És köszönöm, hogy a Dīvali ünnepség után együtt oszthattuk a szent könyveket a vendégeknek, nagyon lelkesítő volt számomra, hisz alighogy megjelent bennem a vágy, hogy *saṅkīrtanázzak*, már teljesült is, s nem is akárhogyan, veled együtt oszthattam a könyveket!

Tudod Mahārāja, úgy nagyjából tavaly karácsony óta az addigi nagyon szerény lelki életem elkezdett kivirágozni. Bár lassan bontja virágait, éppenhogy csak bimbócska még, de határozottan érezhető a vágyam arra, hogy kinyíljon,

s tovább fejlődjön. Először azt hittem, hogy mindez annak köszönhető, hogy körülbelül ezidőtájt óta többet olvasok, s jobban elmélyülök olyan írásokban, szentírásokban, melyek által közelebb érzem magam Istenhez. Aztán rájöttem, hogy minden valószínűség szerint ez azért is, vagy leginkább azért tud megtörténni, mert indokolatlan kegyed elért hozzám.

Hálás szívvel köszönöm mindezt neked, nagy szükségem van rá, hisz oly sok fejlődni valóm van még s csak Kṛṣṇa tudja, mennyi időm van itt és most minderre ..., de addig is törekszem, olykor távolabbról, máskor közelebből hű szolgád maradni:

Bhaktin Szántó Rita Mercédesz

Bhakta Szűcs Lóránd

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Hadd ajánljam tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget neked!

Szűcs Lórántnak neveztek el a szüleim. 8 éve olvastam először egy könyvből Prabhupādától, aztán a kaposvári programon találkoztam először *bhaktákkal*, és nem sokkal utána jöttem *bhakta* programra. Mindig is érdekelt az élet értelme és sokat kutattam. Aztán Prabhupāda könyveit olvasva végre hiteles információra találtam. . . Kellett hozzá még pár év, hogy komolyabban érdekeljen a dolog és lépéseket is tegyek, amik még nagyon kis lépések. Most könyvet osztok a 4. hónapja. Hallottam hogy sok erőfeszítést teszel a Kṛṣṇa-tudatért és hogy ezt a közösséget megszilárdítsad, sem időt sem energiát nem sajnálsz. Remélem sikerrel jársz és köszönöm az értünk tett erőfeszítéseket. Nagyon tetszik a kötőerőkről szóló lecke-könyv, sokat olvastam és volt idő mikor aktívan tanulmányoztam, az egyik legnagyobb segítség az életemben. Tényleg kivételes eredmény és lehetőség az ami a Krisna-völgyben megnyilvánult. Köszönöm hogy itt lehetek, igyekszem segíteni nektek ennek a közösségnek a fejlődésében. Remélem célt érnek erőfeszítéseitek és végre kialakulhat egy egyedülállóan példamutató közösség, az élőlényeknek a legfelsőbb szolgálatában.

Kívánok nektek sok új szolgálatkész *bhaktát*, sok szép fiatal *vaiṣṇavát*, és békés közösségi életet.

Hare Kṛṣṇa

Szolgád: Bhakta Szűcs Lóránd

Bhaktin Szűcs Tiborné

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

Először is elnézésedet kérem amiért tegezlek, de elkezdtem magázva írni és olyan volt mintha nem is neked írnám, mivel én valamiért mindig tegezve emlegetleg. Bocsánatot kérek! Remélem nem követek el ezzel sértést!

Az én nevem: Szűcs Tiborné (Heni), Napkoron élek (Nyíregyházától 14 km-re) és a debreceni közösség tagja vagyok.

Nem tudom mit szoktak írni olyanok mint én, aki még csak álmodik arról, hogy a tanítványod lehessen, így írom azt amit gondolok veled kapcsolatban.

Először a 2013-as búcsúban láttalak, (én akkor voltam ott először) egy sátorban beszélgettél *bhaktákkal*, én csodálattal néztelek titeket és hatalmas vágyat éreztem, hogy odamenjek, persze nem tettem, de annyira szerettem volna hallgatni amiről beszéltek olyan baráti, családi hangulatban.

Arra gondoltam, hogy egyszer majd én is ott ülök a *bhakták* társaságában és hallgathatlak, mint a gyerek aki tágra nyílt szemmel figyeli a „Nagyapát” aki mesél. Sokszor meghallgatom a podcast tanításaidat is, nagyon szeretem.

Egyszer volt egy álmom valahol voltam *bhaktákkal* és te is ott voltál (valami kirándulásféle volt), már mindenki elindult de én még a szálláshelyen kerestem valamit, ott álltál az ajtóban és rám szóltál, hogy „Gyere már! Rád várok!”

Lehet nincs jelentése ennek az álomnak, lehet, hogy van, mindenesetre szeretnék egyszer veled, *bhaktákkal* elutazni Indiába, nem tudom miért de régóta vágyom oda.

Első pillanattól kezdve tiszteletet és csodálatot érzek irántad és vágyom arra, hogy egyszer a tanítványod lehessek!

A tavalyi szekérfesztivál után megszálltam a budapesti templomban és abban a hatalmas élményben volt részem, hogy részt vehettem a *pūjān*, amit a lakosztályodban tartottál. Köszönöm! (Akkor nem volt lehetőségem megköszönni.)

Azt hiszem befejezem, nem rabolom tovább az idődet. Köszönöm a lehetőséget, hogy írhattam neked! Bocsánat az idétlen fogalmazásért de nem vagyok a szavak embere! Ha butaságot, ostobaságot írtam nézd el nekem kérlek!

Hare Kṛṣṇa!

Szolgád:

Bhaktin Szűcs Tiborné (Heni)

Bhaktin Talló Virginia

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteltjes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked!

Leírhatatlan az a nagyfokú hála amit érzek feléd. Az, hogy Rādhē-Śyāma és Gaura-Nitāi beköltözhetett az otthonomba és a szívembe azt egyedül neked köszönhetem. Hihetetlen nagy szerencsém van, hogy egy ilyen tiszta *bhakta* társaságában lehetek. Egy porszem vagyok csak saját kis *anartháimmal*, de te mindig erőt adsz nekem. Három példa jutott eszembe, ami nagyon mélyen megérintett. Az első maratonkor volt mikor próbáltam *saṅkīrtanázni* és a te kegyedből egy óra alatt sikerült annyit gyűjtenem mint máskor egész nap. A sütit amit akkor kaptam a mai napig az oltáromon van fönt. A következő karácsonykor volt az első amit egyedül töltöttem. Nagyon féltem, hogy nem fogom bírni. De az a szeretet amit a *bhaktáktól* Gaura-Nitaitól és tőled kaptam semmivel sem összehasonlítható. Remélem megkapom azt a kegyet, hogy egész életemben itt maradhassak. A harmadik és talán ez volt az a pont amikor tudatosodott bennem, hogy ez az egyetlen dolog aminek igazán van értelme. *Harināma saṅkīrtana*. Te vezetted a *kīrtanát* és ahogy ott táncoltál azt hiszem akkor láncolt magához Gaura-Nitāi. Semmi mást nem szeretnék csak szolgálni Rādhāt és Kṛṣṇát. Szolgálni szolgálni és szolgálni

Köszönöm neked ezt a nagy kegyet hogy részesévé válhattam.

Alázatos szolgád:

Bhaktin Talló Virginia

Bhaktin Tarr Andrea

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteltjes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

Mit is jelent nekem a Kṛṣṇa-tudat? Ha csak röviden szeretném leírni, akkor azt mondhatnám, hogy mindazt amit egész életemben mindig is kerestem.

Útmutatást jelent a számomra, hogyan tudom a lelkemet végre haza vezetni,

iránytű az igazi boldogsághoz, remény arra, hogy megtalálom az igazságot. Tudat, hogy nem én irányítom a dolgokat, hanem egy olyan személy, aki mellett én is és mindenki eltörpül. Cél is jelent, hogy merre kell fejlődnöm és tisztulnom még. Lehetőség, hogy lehet szeretni engem és mást is olyannak amilyen. Türelmet, toleranciát. Mindemellett, persze mérhetetlen hálát is érzek, hogy nem tudni miért de én is találkoztam a Kṛṣṇa-tudattal és közelebb visz a megoldáshoz, hogy esetleg majd az idők folyamán én is segíthetek ebben másoknak, hogy megtanulom az odaadó szeretetet, ami egyébként nagy kihívás a számomra. Azért is nagyon örülök, hogy Ön elhozta ezt a vallást Magyarországra, mert szerintem ez egy nagyon tiszta dolog és a mai világban nagy szükség van a lelki dolgokra. Hálás vagyok Önnek, hogy Śrīla Prabhupāda tanításai az Ön révén eljuthattak Magyarországra és, hogy az Ön révén kapcsolatban állhatok *bhaktákkal*, akik segítenek azzal a tiszta tudással, amit ők már megtanultak, a türelmükkel, a szeretetükkel. Ez nagy ajándék a számomra, de hozzá kell tennem nem tudom, hogy ezt mivel érdemeltem ki. Sajnos nem ismerem Önt személyesen, de így látatlanban is nagyra becsülöm a tudását és mindazt, amit tett a hazai Kṛṣṇa-tudat megalapozásáért, fenntartásáért, hiszen ez mindenkinek jó. Csak annyit mondhatok, hogy köszönjük, köszönöm. Nagyon jó dolognak látom, hogy az egyház nem zárkózik el, hanem a hívők kimennek a nyilvánosság elé és azt szeretnék, hogy minden léleknek megmutathassák a gyógyírt ami minden sebet begyógyít. Továbbá nagyon tetszenek a *bhakták* által szervezett karitatív tevékenységek is, amin mellel nagyon szívesen én is részt veszek, ha alkalmam nyílik rá.

Köszönöm, hogy kiírhattam magamból a Kṛṣṇa-tudattal kapcsolatos gondolataimat, és hogy kifejezhettem a hálámat.

Szolgád:

Bhaktin Tarr Andrea

Taruṇa Kṛṣṇa Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances. All glories to you and to Śrīla Prabhupāda.

Thank you for engaging me in the wonderful mission of New Vraja-dhāma.

This is also the mission of the *ācāryas* and of Śrīla Prabhupāda, but now

in Hungary in the form of a farm. What a wonderful revolution! For people used to metros, traffic jams, office jobs, etc., fresh food, fresh air and community is a revolution. But it is not always so easy to appreciate the austerities of such a lifestyle. No computers! Having to heat every day with wood burning stoves. Working hard. But this is the challenge of pure devotional service. Thankfully you are always there to keep us on track. You give your association amply, despite your numerous commitments. Thank you. Thank you for having faith in me and disciplining me and encouraging me. Thank you for accepting me as your spiritual son.

The stage of *aniṣṭhitā bhajana kriyā* is very slippery. I exert myself trying to control my mind and I succeed for some time. But then I slip. I have to get up and try again. This happens many times. What to do? This is where I'm at. Like a baby trying to walk. Thankfully I have devotee association, and the holy name, and the morning program. I have these lifelines to hold onto. And Rādhā and Śyāma are always present here in Their holy land of Vṛndāvana. And what other option is there? This hell of a material world. No option. I want to go back home, and you want me too. I am weak, but I keep getting up. I am grateful that you don't let me remain fallen. I continue to follow you. One day I hope to please you.

Your aspiring servant,
Taruṇa Kṛṣṇa Dāsa

Bhaktin Tatiana Yurchenko

Dear Śivarāma Swami,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

I would like to thank you for your merciful instructions which led me to change my life and move in to the temple. I am still surprised that I found enough courage and determination to make such a step and the only explanation I have, is the power of instructions from a pure devotee. Your words gave me strength to make Kṛṣṇa consciousness a priority in my life and I'm very grateful for that.

I feel very fortunate to be surrounded by devotees and do my service in Budapest. Thank you for giving this opportunity. Now I can only hope that

by the mercy of devotees I will be able purify my heart and become Kṛṣṇa conscious.

Your servant,
Bhaktin Tatiana Yurchenko
Budapest

Bhakta Török Zoltán

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

Elég nehéz egy átlag embernek felfogni azt ami történik egy lelki tanítómester és egy tanítvány kapcsolatában. Én nem vagyok különleges és soha nem is leszek de azt biztosan tudom, hogy kegyedből van lehetőségem fejlődni a lelki életben!

A lelki tanítómester lótuszlába a tiszta odaadó szolgálat lakhelye.

A te lótuszlábad az mely oltalmat ad az anyagi energia perzselő viharában. Hűsítő záporként nyugtatod meg a feltételekhez kötött élőlény csapongó elméjét, pusztán a jelenléteddel, és váltod ki a tiszta istenszeretethez való vonzódásunkat! Minden jó tulajdonság amire szert lehet tenni az benned él, tőled jön. Kṛṣṇa minden forrása de ahogyan egy tiszta tükör, te úgy adod át nekünk a legfelsőbb Urat melyben megláthatjuk Kṛṣṇát.

Kérünk téged élj sokáig és légy köztünk! Szent helyé változtatván mindent és mindenkit ahol jelen vagy. Köszönjük, hogy eljöttél és adod a társulásod nekünk, kiknek nincs más menedéke!

Maradok jelentéktelen szolgád:
Bhakta Török Zoltán

Bhakta Tóth Sándor

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Régóta tervezem, hogy mit írjak neked, amivel megpróbálhatnám kifejezni a hálámat és a tiszteletemet, amiért ilyen szerencsében van részem, hogy megismerhettelek és hallhatok tőled.

Kérlek, nézd el nekem, hogy nem vagyok egy költő és azt gondolom, hogy ez a pár sor, amit a transzcendentális megjelenésed alkalmából írok, az közel sem tükrözi a megbecsülésemet és csodálatomat, amit érzek a hihetetlen lelkesítő szolgálattod láttán. Nagyon hálás vagyok Śrīla Prabhupādának, hogy ilyen inspirációt tud adni neked.

Sokszor olvashatjuk, hogy milyen komolyan kell készülni a halálra, én azt hiszem a felajánlásra minden évben jobban készülök, mint a halálra. Ettől még sajnós ez a felajánlás nem lesz olyan, mint amit igazából érdemelnél.

Azon gondolkodtam, hogy lehet-e igazából csak szavakat és érzéseket felajánlani valakinek. De ahogy a tüzet ajánlják a napnak a forrásának, úgy én is azt tudom ajánlani neked, amit tőled kaptam. Mert egy szép felajánlást csak jó Kṛṣṇa-tudatban lehet írni.

Kedves Mahārāja! Idén egy napon tartjuk a születésnapunkat! Én a születésnapomat, te pedig a nagyon sok lélek számára ünnepeleendő, transzcendentális megjelenési napodat.

Azt hiszem ilyen egy igazi boldog születésnap! Pont most néztem a podcast-on, hogy ma technikai okok miatt nincsen lecke és elnézést kérsz. Hát a szívem szorul össze, hogy te kérsz bocsánatot mitőlünk, amikor mi páran meg sem érdemeljük, hogy hallhassunk téged.

Próbáltam megfelelő hasonlatot találni, hogy nekem mit jelent, hogy hallhatlak. Talán, mint egy síró kis babának az édesanyja hangja, vigasztalhatják sokan, de ha az anyukája hangját meghallja, békés lesz és megnyugszik. Bennem is ilyen nyugalom van mindig, ha hallhatlak! Minden szent helyhez, *vaiṣṇavához*, az Úr társaihoz, az Úr inkarnációihoz és végül Kṛṣṇához imádkozok, hogy ezt soha ne vegyék el tőlem, mert ez ad értelemet az életemnek. A feleségemnek megmondtam, hogyha öntudatlan állapotba kerülnék, mindegy ki mit mond, hozza oda az mp3 lejátszót és rakja a fülembe a leckéiddel és csak hallgassalak amíg hallhatok és amíg meg nem halok. Ha így lesz vége akkor sikeres leszek. Mindig imádkozok azért, hogy valahogyan legyen olyan

szerencsém, hogy Új-Vraja-dhāmába hagyjam el a testemet ott, ahol te a *vaiṣṇavák* és Rādhē-Śyāma örökké vagytok.

Idén, ha az Úr is úgy akarja én is ajánlva leszek avatásra. Sokat gondolkodtam, hogy mikor és hogy leszek alkalmas erre. Lehet, ha elkezdéném megvalósítani, amit hallottam tőled. Tavaly amikor egy lakoma után, megkérdezted, hogy én mikor leszek avatva, teljesen megdöbbsentem, hogy nálam általában csak alkalmasabb személyek vannak avatásra. Miért én? Te elmondtad, hogy neked milyen elvárásaid vannak. Utána gondolkodtam, hogy mindegy, hogy én milyen szerencsétlen vagyok a te kegyedből még én is ebben az életben avatást kaphatok. Ezután, határozottan mondom, hogy minden nehézség, ami az avatás útjában volt, az eltűnt! Köszönöm szépen, hogy kaphattam egy kis tapasztalatot, hogy milyen, egy igazi *vaiṣṇava* szavainál menedéket venni.

Kedves Mahārāja! Idén is szeretném felajánlani azt az erőfeszítést, amit itt a Govinda étterembe teszünk, mert ez csak a te lelkesítésednek és lelki-erődnek köszönhető. Nem csak Új-Vraja-dhāma épült fel a *bhakták* és főként a te lemondásodon, hanem ez a kis étterem is és minden más is, ami azóta megalapult, létrejött. Ahogy Kṛṣṇának sem kell ott lenni, hogy dolgok történjenek, te sem vagy itt, de a felhatalmazásod által mégis napi 60-70 ember praszadamot kap, amin kívül, hidd el, hogy itt semmi más lehetőségük a lelki fejlődésre. Sokszor jönnek, elégedtek, boldogak, dicsérik a *prasādamot* (Kṛṣṇát) és úgy érzem, nem tudok jobb dolgot csinálni az életemmel, mint ezt. Több személy is jár be az étterembe, akik szívesen hallgatnak a Kṛṣṇa-tudatról, ők is közvetetten téged hallgatnak, rajtam keresztül. Azt mondtad, mindenki arról beszél, amit hall, hát én téged hallgatlak és azt mondom másoknak amit tőled hallok. A feleségem is csak tőlem hall, neki is az a Kṛṣṇa-tudat amit te tanítottál, mondtam neki, hogy itt, mert ő beszél svédül, ő a svéd nyelvem. Miközben kiszolgálunk, időnként elindul egy *bhajana*, amit te játszol és a többi Kṛṣṇa zene mellett érzem, hogy az az igazi mély Kṛṣṇa-tudat amivel énekelsz, attól igazán történik változás az emberek szívében. Így próbálunk prédikálni az elkülönülés hangulatában, úgy hogy nem felejtünk el. És ha a te tanításaidat, ahogy te megértetted Śrīla Prabhupādát, követjük, akkor Kṛṣṇát sem felejtjük el. Ezen az úton vagyunk.

Egyik leckében azt mondtad, hogy a tanítványok olyan *gurut* kapnak, amilyen lelki helyzetben vannak, nem pontosan ezekkel a szavakkal mondtad, de én elgondolkoztam. Hogyha egyszer tényleg a tanítványod lehetek, hogyan tudnék igazán méltó lenni arra, és büszkén kijelenteni, hogy Śivarāma Mahārāja tanítványa vagyok. *Jaya!*

Szeretnék köszönetet mondani azért, hogy ennyi erőfeszítést vállalsz

értünk, Śrīla Prabhupādāért. Szeretném mindenki nevében megköszönni, aki közvetetten tőled kapja a Kṛṣṇa-tudatot, hogy vagy nekünk!

Az utolsó imám idén is az, hogy akárhol is legyél, mindig tudjak ott lenni ahol prédikálsz és szolgálatot vállalsz, tudjalak örökké szolgálni, követni lelkileg is és „fizikailag” is!

Szerető szolgád:

Bhakta Tóth Sándor (söndi)

Svédország

Trivikrama Dāsa

Hare Kṛṣṇa Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótu szlábad porának!

Kegyes megjelenésed alkalmából szeretném megragadni az alkalmat, és egy gondolatom szavakba önteni. Nemrég egy *bhaktával* beszélgetve felmerült az a kérdés, hogy mi a lelki világ fő jellemzője? Mi a „*bhaktaság*” lényege?

Kedves bátyám erre azt válaszolta, hogy a dicsőítés. De nem Kṛṣṇa dicsőítése (persze az is), hanem Kṛṣṇa *bhaktáinak* dicsőítése. Ekkor az jutott eszembe, hogy igazából ez a te életed. Mindig Śrīla Prabhupādát dicsőítéd olyan odaadással és szeretettel, hogy attól a legelesettebb *mlecchák* és *yavanák* is mind Śrīla Prabhupādát fogadják el, mint *gurut*, és meghódolnak neki. Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara imádata mellett mindig kihangsúlyozod Śrīla Prabhupāda fontosságát, megkerülhetetlenségét. Szent könyveid írásával, leckék, prédikáló programok tartásával, *bhakták* életének „vezetésével”, vagy az egyház irányításával foglalkozol éppen, mindegy. Mindig Śrīla Prabhupāda az alap, őt dicsőítéd, az ő utasításai, intelmei, szavai alapján cselekszel, mindig őt követed.

S ha más nem is, ez nekem elég bizonyíték lenne ahhoz, hogy tudjam, te vagy a legtökéletesebb személy, akinek ha meghódolok, kiszabadít az anyagi világ láncából. S mivel indokolatlan kegyedben részesítettél, és elfogadtál tanítványodnak, ez már csak rajtam múlik. Ezért, kérlek, bocsásd meg sértéseimet, nézd el és javítsd ki hibáimat, és tarts meg lótu szlábaid menedékében.

Azt mondják, a *kṛṣṇa-prema* és az alázat egyenesen arányos egymással. Bár a *karmik* és a *jñānik* között is vannak alázatos, vagy annak tűnő személyek,

a Kṛṣṇa-tudat nélkül ez nem valós, látszat, és/vagy átmeneti csupán. Csak tükröződés. Igazán alázatos csak Kṛṣṇa *bhaktája* lehet. S mivel a *kṛṣṇa-prema* nem mérhető, így az alázat mutatja/mutathatja meg egy *bhakta* helyzetét.

Ezért, látván a te mérhetetlen alázatodat lelki tanítómestered utasítása, és a *bhakták* (vagyis minden lélek) iránt, én hozzá nem értőként is úgy hiszem, hogy te nagyon-nagyon közel vagy Rādhē-Śyāma lótuszlábaihoz. Te vagy az a személy, aki nem „csak” felszabadít, de egyenesen Goloka Vṛndāvanába visz, ha arra alkalmasnak ítélt. S bár még beláthatatlan számomra az út hossza, a célt már megmutattad felülmúlhatatlan, három világban is páratlan, nektári könyveidben.

Ezért újra és újra arra szeretnék kérni, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, és adj menedéket lótuszlábaid oltalmában! Kérlek, bocsásd meg sértéseimet, melyek nem rossz szándékból, csak tudatlanságból fakadnak. S azt a jelentéktelen szolgálatot, amit fel tudok ajánlani, kérlek tisztítsd meg, és ajánld tovább Kṛṣṇának.

Köszönöm szépen!

Örök, elesett (de remélem nem örökre elesett) szolgád:
Trivikrama Dāsa

Triyuga Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget az Úr Caitanya *saṅkīrtana* mozgalmának! Minden dicsőséget neked, és csodálatos megjelenési napodnak!

Egy tanítvány életében a lelki tanítómester játsza a legfontosabb szerepet. Ahogy azt a *śāstrában* a nagy szentek tanításaiból tudhatjuk, ez a világ csak illúzió csupán. Minden, ami körül vesz minket átmeneti, beleértve a körülményeket, sőt még a személyeket is. Barátok, rokonok, család... Lehet, hogy most velünk vannak éppen, de az Úr az idő képében minden ilyen ideiglenes dolgot elpusztít. A feltételekhez kötött léleknek szinte semmi esélye sincs, hogy kikerüljön az anyagi lét sűrű és veszélyes erdejéből, hiszen az illúziókeltő energia hatására önnön tudatlansága befedi látását és így nem láthatja ki ő, merre kell mennie, és mit kell tennie. Millió és millió életen át, szerencsétlenül és vakon, remény és boldogság nélkül, különféle gyötrelmek okozta

fájdalmaktól szenvedve bolyong a lélek az anyagi univerzumokban, amik olyanok, mint buborékok az óceánban.

Kṛṣṇa látja mindezt, és mivel nagyon együtt érez az elesett lelkekkel ezért így gondolkodik: – Itt van ez a parányi élőlény, az Én örök részem. Hogyan tudnám kimenteni a születés és halál óceánjából? Alászálltam már többször én magam, de az ostoba emberek nem értették meg ki áll előttük. Legtöbben csak megzavarodtak mikor látták isteni cselekedeteimet. Elküldöm hát inkább legkedvesebb szolgámat, aki rendelkezik minden csodálatos tulajdonsággal, aki tiszta szívvel szeret engem, és aki ennek a szeretetnek az erejével meghódításra készíti majd az elesett lelkeket.

Így Kṛṣṇa kegye, hogy elküldi a lelki tanítómestert, hogy a szerencsétlen lelket kimentse szorult helyzetéből. Micsoda dicsőséges szolgálat is ez! És micsoda dicsőség övezi azt a személyt, aki vállalja, hogy otthagyva Kṛṣṇát, az Ő társait, és a csodálatos lelki világot, ahol minden lépés egy tánc és ahol minden szó egy ének, ahol kívánságteljesítő fák szegélyezik az ösvényeket, és érintőkövek hevernek szerteszét a földön, és eljön a nyomor világába, csak hogy minket megmentsen.

Hogyan is hálálhatnám ezt meg neked kedves Guru Mahārāja!

Felfoghatatlan, amit adsz, és súlyos az adóság, amit kirósz rám, a zsebem pedig üres, és esélyem sincs rendezni tartozásomat feléd. Az esélytelenek nyugalomával élve mégis próbálok rendszeresen törleszteni, bár tudom, örökre adósod maradok.

Engedd meg, hogy elmeséljem egy csodálatos megvalósításomat veled kapcsolatban.

Tavaly a SUN Fesztiválon voltunk a budapesti prédikáló csapattal és te is eljöttél néhány napra, ami egy hihetetlen inspiráció volt számomra. Emlékszem, milyen nagy erővel és lelkesedéssel prédikáltál a fiataloknak. Pedig a körülmények borzalmasak voltak. Volt egy 5x5 méteres kicsi sátrunk, amibe nem túl sok ember fért el egyszerre. Hatalmas nagy zuhé jött, pont akkor, amikor az ételt osztottuk a fiataloknak. Te bent ültél a sátorban és beszéltél 3-4 fiúnak. Hirtelen az eső elől menedéket keresve mindenki benyomakodott a sátorba, beleértve a *bhaktákat* is. Alig lehetett elférni bent, a hippik lelkesen ették a *prasādamot*, miközben a *bhakták* próbálták menteni a felszerelést a teljes szétázástól, és az egész helyzet katasztrofális volt. Kicsit kétségbe voltunk esve, aztán volt egy pont mikor a *bhakták* feladták. Hát jó, legyen, aminek lennie kell... Csak álltunk együtt a hippikkel a sátorban, kint szakadó eső, minden és mindenki csupa sár és víz. Ekkor körbenéztem és a menydörgés és vízcsobogás közepette, hirtelen meghallottam a hangodat. Körbenéztem és láttam, hogy ott ülsz a fiatalokkal, körülötted mindenhol hömpölygő káosz,

mint valami sebes sodrású folyó, és te, mint egy szilárd mozdíthatatlan szikla a folyó közepén, csak prédikálsz tovább, mit sem törődve a körülményekkel. Akkor azt gondoltam: – Milyen csodálatos személy a lelki tanítómesterem!

Később elállt az eső, a hippik odébbálltak, a *bhakták* pedig elkezdték újra építeni a dolgokat, amit a vihar elmosott. Kisütött a Nap, és csodálatos idők következtek. Sikeresen zárult a fesztivál, és 5 fiú, akiknek prédikáltunk, úgy döntött, eljön velünk és beköltözik a Templomba.

Már pár hete a templom lakói voltak az új fiúk, mindig nagyon sokat foglalkoztál velük. Sok lehetőségük volt személyesen beszélgetni veled. Az egyik ilyen beszélgetésnél én is ott lehettem. Śrīla Prabhupādáról kezdte mesélni nekik. Igazából elmesélted az életét. Csodálatos élmény volt ott lenni és hallgatni. Majdnem szóról szóra elmondtad a *Prabhupāda-līlāmṛtāt*. Csak ámultam tátott szájjal. A fiúk is nagyon élveztek. Elérkeztél ahhoz a ponthoz, amikor Śrīla Prabhupāda elkezdett prédikálni a hippiknek, akik bármikor elmehettek hozzá, felmehettek a szobájába és akár órákat beszélgethettek vele. Épp ennél a résznél tartottál, amikor ezt mondtad: „És ezek után a beszélgetések után a hippik között elterjedt a hír a városban, hogy van itt egy Szvámi, aki mindig elérhető”. Bumm! Körbenéztem az üvegkalitkában, ahol ültünk. Ott voltunk, ha nem is New Yorkban, de egy másik nagyvárosban, Budapesten, ott voltak az úgynevezett modern kori hippik, a fiúk, akiket a fesztiválról hoztunk, és ott voltál te, a Szvámi, aki mindig elérhető! Akkor újra azt gondoltam: – Milyen csodálatos személy is az én lelki tanítómesterem!

És ami a legcsodálatosabb, hogy úgy éreztem, mintha ott ülnék New Yorkban, Śrīla Prabhupāda szobájában. Mert ez az, ami olyan különlegessé tesz téged Guru Mahārāja, ez a dolog, ahogyan te elérhetővé teszed nekünk Śrīla Prabhupādát, Ő pedig Kṛṣṇát! Ha valakinek megadatik a lehetőség, hogy kapcsolatba kerülhet veled, az azt is jelenti számára, hogy kapcsolatba kerül Śrīla Prabhupādával! Ez az a legnagyobb kincs, aminek a birtokában vagy, és amit olyan kegyesen megosztasz velünk is! És most, mikor ezeket a sorokat írom újra csak az jut az eszembe: – Milyen csodálatos személy is az én lelki tanítómesterem!

Nagyon boldog vagyok, hogy a tanítványod lehetek!

Śrīla Prabhupāda *kī-jaya!* Śrīla Gurudeva *kī-jaya!*

Jelentéktelen szolgád és örök adósod:

Triyuga Dāsa

Tukārāma Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma- svāminn iti nāmine*

Mint ahogyan Sanātana Gosvāmī szalmaszálat vett a szájába, földre borult és átölelte Śrī Caitanya Mahāprabhu lótuszlábát én is gondolataimban próbálom követni az ő nagyszerű példáját. Te ott állsz előttem s én *daṇḍavatoma*t ajánlva neked átölelem lótuszlábaid. A test az elme és a szavak tettei mind egy irányba mutatnak. Nincs képmutatás hanem csak tiszta *vaiṣṇava* őszinteség, alázat. Gondolataimban még elidőzők ennél az inspiráló jelenetnél.

Ahogyan Sanātana Gosvāmī megnyilvánította alázatát, azt hogy miként tekint magára és hogyan látja *guruját*, számomra nagyon nagy példaértékkel bír:

„Alacsonyrendű családban születtem – mondta Sanātana Gosvāmī –, és társaim mind alacsonyrendű emberek. Én magam elesett vagyok, és a leg-hitványabb mindenki közül. Egész életemet a bűnös materializmus kútjába zuhanva töltöttem.”

„Nem tudom, mi hasznos számomra és mi káros, ennek ellenére a mindennapi tettek során az emberek művelt tudósnak tekintenek, és én is annak hiszem magam.”

„Indokolatlan kegyedből megszabadítottál a materialista úttól. Most arra kérlek, add újra indokolatlan kegyed, és mondd meg nekem, mi a kötelességem!”

„Ki vagyok? Miért okoz szenvedést nekem a háromféle gyötrem? Amíg ezt nem tudom, hogyan remélhetek áldást?”

„Valójában nem tudom, hogyan kérdezzek az élet céljáról és e cél elérésének folyamatáról. Kegyesen tárd fel előttem mindezeket az igazságokat!”

(Śrī Caitanya-caritāmṛta, Madhya-līlā 20. 98-103)

Valójában rólam, feltételekhez kötött lélekről beszélnek ezek a sorok, s Sanātana Gosvāmī aki egy örök társa Śrī Caitanya Mahāprabhunak saját magán meditálva mondja ezeket a valójában rólam szóló sorokat. Igen, ez a helyzetem. Belebonyolódtam az anyagi lét szövevényes hálójába. Szenvedek mint a partra vetett hal, aki nincs a természetes közegeiben.

Guru Mahārāja, te vagy az aki kiment engem az illuzórikus hálóból.

A transzcendentális tudás éles kardjával szétvágod az illuzórikus ragaszkodásaim hálóját amelybe saját magam keveredtem. Szavaid, utasításod követése a legjobb asztra *māyā* ellen.

Köszönöm szépen neked, hogy vállaltad ezt az áldozatot, s eljöttél értem, holott én egy hálátlan gazember vagyok aki érdemtelen egy ilyen kegyre.

Kérlek, bocsásd meg minden sértésemet!

Szeretnék egy jó tanítványod lenni, akinek a szívében nincs semmi más vágy, csak a neked, Śrīla Prabhupādának, *vaiṣṇaváknak és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának* végzett szeretetteljes odaadó szolgálat vágya.

Semmirekellő, érdemtelen szolgád:

Tukārāma Dāsa

Tulasī

Kedves Śrīla Śivarāma Mahārāja!

Kérem, fogadja alázatos hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Önnek!

Szeretném kifejezni hálámat Önnek ezen a dicsőséges napon. Nagyon szépen köszönöm, hogy ezt a gyönyörű indiai *parikramát* kaphattuk. Nagyon-nagyon jó élmény volt. Különleges kegyben részesültünk, hogy ilyen sokat társulhattunk Önnek és ilyen sok időt tetszett ránk szánni a sok dolga ellenére. Sokkal jobban szerettem úgy utazni, ha velünk tetszett jönni. Akkor biztonságban éreztem magam. Nagyon tetszettek a *parikramák*, sok új történetet hallottam, és persze az esti *bhajanákat* is nagyon szerettem. Ez egy életre szóló szép, lelki élmény marad számomra.

Nagyon köszönöm azt is, hogy létre tetszett hozni Új-Vraja-dhāmát. Olyan szerencsés vagyok, hogy itt élhetek Rādhē-Śyāma birodalmában, de persze ez is csak Śrīla Prabhupāda és az Ön kegyéből lehetséges.

Szeretném kérni az áldását, hogy még sokáig élhessek itt, Rādhā-Śyāmasundarát szolgálva. Persze még oly sok mindent köszönhetek Önnek, ezek közül csak egy párat említettem.

Hare Kṛṣṇa

Jelentéktelen szolgája:

Tulasī

Ujjvala Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának, és neked!

Nagyon örülök, hogy idén is írhatok neked pár sort, mert ez azt jelenti, hogy a te inspirációnak köszönhetően, még mindig van lehetőségem, és vágyam szolgálni Kṛṣṇát.

A sok munka és a sok munkatárs mellett, mikor már tele van a fejem mindenféle felesleges dologgal, akkor nagyon jól esik meghallgatni tőled egy leckét, mivel a te rendkívül példaértékű életed miatt, nagy hatása van a szavaidnak, ezért nagy segítség a hétköznapiakban.

Nagyon szépen köszönöm a lehetőséget, hogy gyakorolhatom a Kṛṣṇa-tudatot.

Minden dicsőség Śrīla Prabhupādának, neked Guru Mahārāja és minden *bhaktának*.

Szolgád:

Ujjvala Dāsa

Vaidarbhī Devī Dāsī

Kedves, szeretett Guru Mahārájám!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked!

Az elmúlt évben sok különleges dolog történt, és mindezek közben újra és újra megtapasztalhattam gondoskodásodat, figyelmedet, minden fenségedet, nagyszerű tulajdonságaidat, teljes odaadásodat lelki tanítómestered és Rādhē-Śyāma felé.

Az első különleges dolog volt, amikor egyik nap szemben sétáltunk a házad előtt, és csak utánam szóltál, hogy másnap lecke után menjek át. Gondoltam, hogy a pénzügyekről fogunk beszélni, mert volt egy régóta húzódó kérdés. Erre készülve mentem a mobil irodámmal a hátamon, de nagy meglepetésemre te, mint egy apuka elkezdte beszélgetni velem magánügyeimről. Bocsánatot

kértél, amiért nem tudtál válaszolni a levelemre betegségem miatt. Ettől nagyon zavarba jöttem, mert hát ki vagyok én, hogy szabadkoznom kellene előttem. Aztán pár kérdésemre válaszoltál, majd a házban leültetve az *āśrama* helyze-temről kezdted kérdezni. Amiket mondtál nagy megnyugvást adtak, és ezúton is szeretném megköszönni, hogy támogatsz az elhatározásomban. Köszönöm a figyelmedet és a gondoskodásodat.

A második különleges dolog az volt, amikor megengedted, hogy részt vegyek az oltár felújításban. Sok nehézséget okoztam, de egyénileg ezeken a nehézségeken átmenve nagyon sok mindent megtanultam. Köszönöm a személyes tanításaidat. A felújítás alatt olyan tulajdonságaidat ismerhettem meg, amik nagy példát jelentenek számomra. A tervezés során a minden részletre kiterjedő figyelmedet, az odaadásodat Rādhe-Śyāma felé, hogy mindenből a legjobbat, a legminőségibbet, a legkényelmesebbet kapják. Aztán a tárgyalások alatt, az igazi úriember viselkedésedet, ahogyan a legalávalóbb gazemberekkel is úgy bánsz, mint a legkedvesebb vendéggel. A kivitelezés során pedig azt a precizitást, hogy minden apró részletre odafigyeltél, személyesen ellenőriztél és javíttattál, ha nem volt megfelelő Rādhe-Śyāma számára. Köszönöm szépen, hogy ilyen nagyon szép szolgálatban részt vehetek, és hogy minden hibám ellenére engedted, hogy szolgálhassalak.

A harmadik csoda pedig akkor következett be ebben az évben, amikor elkezdtem olvasni a *Kṛṣṇa Vṛndāvanāban* sorozatot. Ezekben a könyvekben újra és újra felfedezem nagyságodat, hihetetlen nagy tudásodat, érzékenységedet, szerető odaadásodat, transzcendentális mivoltodat. És végtelenül hálás vagyok Śrīla Prabhupādának, hogy ilyen tanítványai vannak. Köszönöm szépen, hogy ezeken a könyveken keresztül megosztoz velem csodálatos belső világodat, hogy lehetőséget adsz bepillantani Rādhe-Śyāma legszentebb kedvteléseibe, hogy olyan meditációval foglald le csapongó elmémet, ami talán egyszer így nyugalmat tud találni lótu-szlábaidnál.

Köszönöm szépen Guru Mahārāja, hogy ennyit törődsz velem, hogy így tanítasz, hogy lehetőséget adsz, hogy felnyitod a szemem, hogy kihúzol az anyagi lét mocsarából, hogy kirángatsz a *tama-guṇából*, hogy bízol bennem, hogy figyelsz rám, hogy elfogadod a szolgálatomat.

Jelentéktelen szolgálát:
Vaidarbhī Devī Dāsī

Vallabhi-kānta Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Kérlek engedd meg, hogy néhány hálás szót szóljak ezen a szép napon, e világban való megjelenésed ünnepén! Ez igazán nagy örömmel tölt el, hiszen a kegyed minden irányból körbevesz, s most ezt végre meg is köszönhetem!

Tavaly a Śrīla Prabhupādának írt felajánlásomban említettem, hogy gyermekkoromban azt terveztük a húgommal, hogy ha nagyok leszünk, megalapítjuk a „Jók városát”, ahol mindenki jó lesz, csak olyanok lakhatnak ott, akik vegetáriánusok és Istent imádják, nem beszélnek csúnyán, nem cigarettáznak és tisztán tartják a környezetüket. Le is rajzoltam színes kis házakkal és azt gondoltam, hogy felnőtt koromban ott fogok élni és ez a város majd híres lesz az egész világon és forradalmat hoz az emberek életébe. Nemrég eszembe jutott ez a gyerekkori álmodozás és rádöbbsentem, hogy megérkeztem arra a helyre, amit elképzeltem. Te alapítottad meg, s ezért nagyon hálás vagyok, hiszen nincs jobb hely, ahol érdemes élni. Ez talán úgy jangzik, mintha nagyon ragaszkodnék egy bizonyos lakhelyhez, de ez valójában nem igaz. Az igazi érték az a Kṛṣṇa-tudat, ami belőled árad és bárhol képes megteremteni a lelki világot. Emlékszem egy komoly pillanatra, amikor a szobádban álltál, merengve néztél ki az ablakon, s a tekinteted végigsuhant Kṛṣṇa-völgy téli látképén. Azt mondtad: „Ez a farm semmit nem ér, ha az itt lakók nem Kṛṣṇa-tudatosak. Kṛṣṇának nincs szüksége még egy biofarmra, van már sok a világon.” Ez egyike volt az autóbaleset utáni beszélgetéseinknek.

Pontosan ez a komolyság, amit a te ékkőként ragyogó tulajdonságaid közül szeretnék idén kiemelni, valamint szeretném felidézni a törökországi emlékeimet is. Persze aki ott volt, megkérddezhetné: „Miféle komolyság? Hiszen az végig csak móka és kacagás volt!” Igen, ez így igaz. Pont ez a csodálatos benned. Bár mindig könnyedén viccelődsz, mégis komoly vagy, ugyanakkor bár te vagy a legkomolyabb, sosem vagy komor vagy merev, s a humorodat, amely tökéletes, mindig megőrzöd. Hogyan is vagy te komoly? Semmit sem teszel meggondolatlanul vagy szeszélyesen, de mégis nagyon személyes és egyedi vagy. Egy másodperc tört része alatt felméred a helyzetet és tudod, mi a helyes lépés vagy reakció. Mindig látod a végső célt és nem mondasz vagy csinálsz semmit feleslegesen. Tudod, mikor kell kivételt tenni és nagyon rugalmas vagy. Minden egyes mozdulatodért felelősséget vállalsz. Mindig

nagyon tanulságos és felemelő a társaságodban lenni. Rendkívül türelmes vagy és sosem jössz ki a sodrodból. Néha jogosan dühös vagy, de ezt a Kṛṣṇa-tudatos dühöt teljesen az uralmad alatt tartod, sosem kerekedhet felül rajtad. Sosem vagy felületes vagy érzéketlen és az érzéseid mindig nagyon mélyek – bár erről csak halvány sejtésünk lehet. Határozott vagy, művész, precíz és szerény és ezek mind a Kṛṣṇa-tudatos komolyságod arculatai.

Még sokáig folytathatnám ennek az egy tulajdonságodnak a részletezését és minden egyes kijelentésemhez tudnék rendelni egy-egy példát is, de a téri és időbeli korlátok miatt csak egy-két esetet említek meg.

Csak hogy lelkesítsd Kṛṣṇa-mālā anyukáját, megengeded neki, hogy főzőn, sőt a főztjét még Rādhā-Dāmodarának is felajánlottad. Ez jó példa a rugalmasságodra. Nagyon komoly és mély bizalmad van az Úr Caitanyában és Śrīla Prabhupādában, s ez megmutatkozik abban, ahogy a *bhaktákat* egyik lépcsőfokról a másikra vezeted, felelősséget bízol rájuk és bízol benne, hogy fejlődnek a lelki életben. Sok új *bhakta* van Törökországban és te egy pillanatig sem vonakodsz pénzt, időt és energiát fordítani rájuk, mert mindannyiukat komolyan veszed. Te valóban egyenlően tekintesz mindenkire, egy valódi *sādhu* vagy.

Végül hadd mondjam el, hogy a számomra legcsodálatosabb élmény az volt, – nem csak a török útjaink során, hanem egész életemben – amikor megkértél, hogy főzzem meg az ebédet neked és a *bhaktáknak*. Bár még sosem kóstoltad a főztömet és azt is tudod milyen szétszórt és Kṛṣṇa-tudattalan vagyok, bízál benne, hogy az ebéd finom lesz és el is készül időben. Madirekṣaṇāval bevettük magunkat a konyhába, ő volt a „vágó”, én a „rendező”, Śyāma-bihārī prabhu meg az „operatőr”, aki mindent árgus szemekkel figyelt. Végül minden jól sikerült és te elégedett voltál. Micsoda boldogság volt! Már sokszor főztem ebédet életem során, de még ilyen boldog nem voltam, mint amikor te azt mondtad, hogy finom. Akkor megértettem, hogy mindennek a lényege a *guru* elégedettsége. „*yasya prasādād bhagavat-prasādo...*” Ugyanez adott erőt minden marathonhoz: amikor a Gurudevám és te mosolyogtok és elégedettek vagytok, akkor minden tökéletes.

Köszönöm, hogy ilyen kedves és megbocsátó apuka vagy! Ha magamba nézek, csak a felsorolt tulajdonságok ellentétét látom: lusta, komolytalan, bizalmatlan, pontatlan, rosszkedvű és érzéketlen vagyok...De te nem ilyennek látsz, mert kegyes vagy és csak a lényegre veszed figyelembe, a célt és a törekvést. Hát ilyen az Úr komoly *bhaktája*: egyszerűen elbűvölő! Ezért mindig vágyunk a társaságodra és szeretnénk, ha vendégül láthatnánk itt Új-Vraja-dhāmában is és főzhetnénk neked mindketten, a férjem és én. Mi lehetne ennél felemelőbb? Kérlek, ajándékozz meg minket a társaságoddal még

sokáig! Te adsz életet az otthonunknak, a *dhāmának*. Kérlek segíts, hogy mi is igaz, komoly, élő *bhakták* lehessünk, akik segítenek azzá tenni ezt a közösséget, aminek megálmodtad: egy valódi Kṛṣṇa-tudatos farmközösséggé, amely boldog *bhaktákkal* teli, s amely lelki forradalmat hoz az emberek életébe!

Minden dicsőséget neked megjelenésed napján!

Haszontalan szolgád:

Vallabhi-kānta Dāsī

Vanamālī Dāsa

Hare Kṛṣṇa Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

Több száz *bhakta* köszönt ezen a dicsőséges napon! Évről évre csodálkozunk és nem is tudjuk felfogni, hogy honnan veszed ezt a kifogyhatatlan energiát amivel képes vagy előre vinni Śrīla Prabhupāda misszióját!

A magunk módján mindannyian próbálunk követni a nyomorba járni, hogy átragadjon ránk is ez a lelkesedés! Nálad fordítva működik mint egy átlag embernél. Ahogy öregszik a test egyre többet és többet adsz! Tavaly a könyveid megjelenése, idén a csodálatos és egyedülálló Rādhe-Śyāma oltára. Kifogyhatatlan a lelki terveid tárháza!

Mi, a te tanítványaid hiszünk benne, hogy ennek a transzcendentális energiának soha nem lesz vége, még akkor sem ha nem leszel jelen ebben a testben közöttünk! Minden nap imádkoztunk, hogy legyen elég erőd és egészséged végezni a szolgálatodat, és adni nekünk a társulásodat!

Örök szolgád:

Vanamālī Dāsa

Vandanā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādanak! Minden dicsőséget neked!

Ismét eljött ez a különleges alkalom, és én ezúttal is szeretném megköszönni neked hogy, itt vagy velünk, adod a társaságod és segítesz minket botladozó életünkben, mindazok ellenére hogy, rengeteg munkád és kötelességed van szerte a világban, Śrīla Prabhupāda missziójában.

Idén hogy, a férjem és én tanácsadói szolgálatot vállaltunk, egy apró morzsányi részben megtapasztalhatom milyen lehet ez a hatalmas felelősség amit a *bhaktákért* vállalsz. Teljesen tisztában vagyok vele hogy, a mi szolgálatunk roppant elenyésző a tiédhez képest, ha erre gondolok pillanatról pillanatra nő bennem a hála érzete hogy, mindezt véghez viszed. Nagyon boldog vagyok hogy, magyarországi missziódban szolgálhatok. Tudom hogy, ezt a lehetőséget tőled kaptam.

Remélem, amíg csak a testem bírja és használható, részt vehetek ebben. Köszönöm szépen kedves Guru Mahārāja!

Szolgád:

Vandanā Devī Dāsī

Varṣāṇā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to you on this your auspicious appearance day. All glories to Śrīla Prabhupāda.

H.H. Girirāja Mahārāja recently shared with me one of his favourite statements by Śrīla Prabhupāda. “You are dependent on my mercy, and I am dependent on your mercy. It is reciprocal. This mutual dependence is based on love – Kṛṣṇa consciousness.” What you are offering to all of us who are entrenched, to a greater or lesser degree, in this material world continues to be such a significant, selfless act of love, you are freely sharing with us what you are receiving from your spiritual master. I have become dependent and

I thank you for that love, and look forward to opportunities in service to reciprocate with that love.

Thank you for your patience, your tolerance, your kindness they all make this journey in Kṛṣṇa consciousness a personal experience and a reason to feel fortunate and grateful.

You are my good fortune Guru Mahārāja. You are my good *karma*.

Your grateful servant,
Varṣāṇā Devī Dāsī

Bhakta Virág Laca

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget neked! Jaya Śrīla Prabupāda!

Közeleg a megjelenésed napja és ez remek lehetőség arra, hogy a nap-nap után átélt irántad érzett érzelmeinkből egy aprócska kis csokrot átadhassunk neked.

Végtelenül szerencsések azok a *bhakták*, akik olyan fejlett lelki érzelmekre tettek szert, amik kimutatásával olyan nagyon megörvendeztetik a szívedet és minden bizonnyal könnyet csálnak a szemedbe.

Nekem egyelőre nincsenek ilyen adottságaim, mégis nagyon vágyom rá, hogy kifejezzem neked a hálámat, a megbecsülésemet és a tiszteletemet, amit irántad érzek.

De nem is csak egyedül irántad.

El kell mondanom, hogy leírhatatlan értékre tettem szert azáltal, hogy *bhaktákat* fogadhattam a szívembe. Azt, hogy milyen csodálatos dolog az, hogy van hely, vannak helyek, ahová Haza tudok menni. Azt, hogy van egy hatalmas családom, akiket nem tudok megválogatni, de nem is akarok. Azt, hogy milyen jó látni, ahogyan szeretik az Urukat.

Azt hiszem, ez felér a három világ összes kincsével.

Végtelenül hálás vagyok, hogy ilyen gazdagságnak lehetek a részese!

Hare Kṛṣṇa!

Szeretettel, szolgáló:
Bhakta Virág Laca

Vraja-kumāra Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to you. All glories to Śrīla Prabhupāda.

How fortunate we are to be able celebrate another year with you guiding us on the topmost path back home, back to Godhead. So many miracles are being performed, including one rascal who has somehow transformed into a *brāhmaṇa* and since taken up regular *pūjārī* service at the local temple. His Kṛṣṇa consciousness appears to be getting more profound daily. All due to your showering you're most munificent blessings upon him.

So much more could be said, and will be said, but let us keep this short and to the point. Thoroughly indebted to you for your most merciful glance over us, we remain constantly endeavouring to serve you, Śrīla Prabhupāda, his ISKCON and his mission.

Your servant,
Vraja-kumāra Dāsa

Vraja-loka Devī Dāsī

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget az Úr Caitanya *saṅkīrtana* mozgalmának! Minden dicsőséget lótu-szlábaidnak, amelyek mindig szeretett lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda nyomdokaiban járnak!

Ismét elérkezett az idő, hogy felajánlást írhatok neked, és megpróbálhatom kifejezni a hálámat és a szeretetemet. Habár teljesen alkalmatlan vagyok arra, hogy dicsőítselek, kérlek, fogadd el az ügyetlen próbálkozásomat, és nézd el a sértéseimet!

A tavalyi évben olyan szerencsések voltunk, hogy sokat voltál velünk itt Budapesten, és annyi bátorítást és lelkesítést kaptunk tőled. A felemelő társaságod sok új megvalósításhoz segített hozzá, amely közül engeddd meg, hogy néhányat megosszak veled.

Rūpa Gosvāmī a *Padyāvalīban* ezt írja:

gopī-bhartuḥ pada-kamalayor dāsa-dāsānudāsah.

„Csupán úgy tekintek magamra, mint aki az Úr Śrī Kṛṣṇa, a *gopīk* fenntartója lótuszlába szolgájának a szolgáját szolgálja.” Az Úr Caitanya életének és tanításának lényege, hogy a *bhakta* mindig szolgaként tekint magára, és mindig szolgál. Ahogy haladunk előre a lelki életben, és egyre mélyebb megértésre teszünk szert, a *vaiṣṇavák* és más élőlények alázatos szolgálatán keresztül megvalósítjuk eredeti helyzetünket a Legfelsőbb Úr örök szolgájaként.

A te kegyedből Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅga és a *bhakták* közösségének menedékében élve olyan sok lehetőséget kapunk arra, hogy szolgáljunk, és lassan alázatot fejlesszünk ki magunkban. Az Úr Caitanya azt tanította, hogy a legfelsőbb elv a *trṇād api sunīcena*. Legyünk alázatosabbak az utcán heverő szalmaszálnál, türelmesebbek, mint egy fa, adjunk meg minden tiszteletet másoknak, és ne várjunk el semmilyen megbecsülést, és így mindig tudjuk énekelni az Úr szent neveit. Te az életteddel tökéletes példaként mutatod meg ezt nekünk, hogy mit jelent alázatos szolgának lenni, mit jelent másokért élni.

A nyár folyamán én is részt vehettem a SUN fesztiválon való prédikálásban. Nagy lemondás volt: a rengeteg eső és az a nagy sártenger, aztán a perzselő nap, a lemondott, tábori körülmények, a folyamatosan üvöltő, démoni hangzású, kibírhatatlan gépi zene.... igazi pokol volt! Te nem voltál jól, de szinte minden nap kijöttél, hogy add a társulásodat és próbáld megmenteni ezeket az elveszett fiatalokat. Nagyon mélyen belevésődtek az emlékezetembe azok a képek, ahogyan a szakadó eső elől bemenekült, ázott, koszos, félig kábulatban lévő fiatalokkal telezsúfolt sátorban ültél, és rendíthetetlenül, a körülményekkel mit sem törődve beszéltél a lelki tudásról. Vagy ahogy a tűző napon ülve sorra fogadtad az érdeklődő fiatalokat, és válaszoltál a kérdéseikre, vagy éppen *harināmát* vezettél a fesztivál pszichedelikus díszletei között, és a tiszta szent nevet adtad azoknak a tudatlanságban szenvedő, inkább koboldokra és erdei manókra hasonlító fiatal embereknek. Soha nem fogom elfelejteni azt, ahogyan betegen, a botoddal a kezeden, feltűrt *dhotīval*, mezítláb csúszkáltál a sárban a kocsitok felé... és közben a prédikálás tüzeiben égve ragyogtál!

Az jutott eszembe, hogy milyen tökéletesen követed szeretett lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda lótuszlábainak a nyomát. Amikor Prabhupāda prédikálni kezdett Amerikában, hasonló – a nemi életben elmerülő, önmérgező, zavaros filozófiákat követő – fiatalokkal kezdte, és az ő velük való személyes törődés alapjain építette fel az ISKCON-t. Jöttek ezek a fiúk és a lányok, és bármikor elérhető volt számukra: adta a személyes társulását, tanította, bátorította őket, és így csodálatos *bhaktákká* váltak. Ugyanígy teszed ezt te is velünk, és minden olyan elesett lélekkel, aki szeretne menedékre találni az

anyagi lét óceánjának hullámai között. Sőt még azokkal is, akik nem tudják, hogy valójában ezt szeretnék. Olyan szerencsések vagyunk, hogy számunkra is elérhető vagy, és személyesen gondot viselsz ránk! Nagyon hálás vagyok, hogy én is itt lehetek, és részese lehetek ennek a csodálatos transzcendentális közösségnek, és minden hibám és képesítetlenségem ellenére – a te kegyedből és Guru Mahārājám kegyéből – annyi sok lehetőséget kapok a szolgálatra.

Idén olyan szerencsésen alakult az életem, hogy a Śrīla Prabhupāda maraton alatt teljes időben ki tudtam menni könyvet osztani. A férjemmel mi nem voltunk itthon, de Svédorszáig elért annak az eksztázisnak az áradata, amit a jelenléteddel, személyes bátorításoddal okoztál a *bhaktáknak*. Tudtuk, hogy régóta nagy vágy volt a szívedben, és készültél rá, hogy újra kimenj osztani, de sajnos az egészséged nem engedte. Csodálatos példa volt számomra az, ahogyan mégis részt vettél ebben a maratonban: Te nem tudtál kimenni, de – azon túl, hogy leckéiddel inspiráltad a *bhaktákat* – személyesen, két kezeddal is szolgáltad őket. Minden nap az ajtóban vártad a hazatérő könyvosztókat, szolgáltad nekik a *prasādamot*, vitted a könyves ládájukat. Megmutattad azt, hogy mit jelent jelent szolgának lenni. A te odaadásod mindenkit megfertőzött, és a végén már nem volt elég könyv a raktárban, amit kioszthattak volna a budapesti *bhakták*.

A legszerencsésebbek vagyunk, hogy egy ilyen csodálatos személy menedékében lehetünk, mint te. Az egész életedet Śrīla Prabhupādának adtad, és az ő mozgalmának fejlődésén fáradozva annyi, de annyi féle módon szolgálsz minket. Adod nekünk a szent nevet és a *bhakták* közösségének a menedékét. Instrukcióiddal védelmet adsz, és személyes példádval mutatod nekünk a helyes utat, hogy hogyan válhatunk jobb *bhaktákká*. Megteremtetted a körülményeket ahhoz, hogy a lehető legjobban tudjunk fejlődni és lefoglalsz minket olyan sokféle szolgálattal. És azt is megmutatod, hogy mindezt hogyan osszuk meg másokkal. És mindeközben olyan személyesen törődsz velünk. Végtelenül együttérző és könyörületes vagy, és ha csak egy kicsi jót is látsz bennünk, ha csak egy szikrányi vágyat vagy erőfeszítést arra, hogy próbáljuk szolgálni, megérteni Kṛṣṇát, azt nagyra értékeled, és még a hozzám hasonló, rendkívül elesett személyeket is e lefoglalod Kṛṣṇa szolgálatában. Ez a legértékesebb szolgálat, amit valaki ajánlhat Kṛṣṇának: elesett lelkeket összekapcsolni az Ő odaadó szolgálatával.

Én mit is tudnék felajánlani neked? Hogyan tudnám meghálálni mindazt, amit neked köszönhetek?! Nekem nincs semmim, és nem tudok semmit arról, hogy mit jelent az aláztat és mit jelent szolgának lenni, de az Úr indokolatlan kegyéből olyan szerencsés vagyok, hogy a közeledben lehetek, és próbálhatom követni a te csodálatos példádat.

Kérlek, áldj meg engem, hogy megszabadulhassak az anyagi vágyaimtól, és egyszer én is elérhessem az élet legkiválóbb helyzetét, és megvalósíthassam:

*caitanyera dāsa muṇi, caitanyera dāsa
caitanyera dāsa muṇi, tāñira dāsera dāsa*

„Az Úr Caitanya szolgája vagyok, az Úr Caitanya szolgája! Az Úr Caitanya szolgája vagyok, s az Ő szolgáinak a szolgája!”

Áldott megjelenésed alkalmából szívemből kívánok neked minden jót! Imádkozom, hogy Kṛṣṇa kegyéből még sokáig megkaphassuk isteni társulásodat, és segítő irányításod alatt minden elesett lélekhez eljuttathasson az odaadó szolgálat kincse.

Köszönöm, hogy megismerhettelek, és a közeledben lehetek!

Minden dicsőséget neked, aki mindnyájunk örök jóakarója vagy Śrīla Prabhupāda szolgálatában!

Elesett szolgád, aki örökké hálás könnyörületességéért:
Vraja-loka Devī Dāsī

Vrajasundarī Devī Dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I have really enjoyed reading your books and have been fascinated by the pastimes you have described. You are always an inspiration in all aspects of devotional life.

In a podcast, you mentioned reading ‘*Prabhupāda-līlāmṛta* and I realized that I hadn’t read it for nearly thirty years. Now I am reading it every day (I was told you do that) and I find each read just wonderful.

When I meet Hungarian people on the street they generally know about ISKCON and the farm and temple in Hungary. They are always very favourable and are always very nice people. This is the result of your influence in Hungary.

Thank you for your continued support and guidance.

Your servant,
Vrajasundarī Devī Dāsī

Vṛndāvanī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādanak! Minden dicsőséget neked megjelenésed e kedvező napján!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-salākayā
cakṣur unmlitaṁ yena tasmai śrī-guruve namaḥ*

„A legsötétebb tudatlanságban születtem, ám lelki tanítómesterem a tudás fátylalángjával felnyitotta szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki!”

Guru Mahārāja! Megint szembesülhettünk azzal a törődéssel, gondoskodással, figyelemmel, odaadással, ami minden cselekedetemben megnyilvánul.

Most is tapasztalhattuk ezeket a kiváló tulajdonságaidat, amikor lehetőséget adtál a nagyobb *gurukulás* gyerekeknek és pár tanárnak, hogy meglátogathassák a szent helyeket Indiában: Māyāpurban, Puriban és Vṛndāvanában. A számtalan elfoglaltságod mellett időt szakítottál nemcsak arra, hogy személyesen szervezted meg számukra a legjobb szállásokat, *prasādamát* (a kis elkényeztetett gyomrukat is figyelembe véve), hanem a legváltozatosabb programot is összeállítottad számukra, hogy minden vágyuk teljesülhessen: mind a legfontosabb szent helyek látogatása, mind *bhajanákon*, *kīrtanákon* való részvétel. Plusz beiktattál nekik pihenőnapokat figyelve arra, hogy az utazások miatt egyik helyről a másikra, illetve a *parikramák* miatt szükséges lehet. Magad intézted, hogy legyen busz vagy riksa az utazáshoz, *parikramákhoz*. Tanítottad őket, hogyan kell *prasādamát* osztani a saját példáddal előljárva, mikor hogyan kell viselkedni, mikor adjanak adományokat, hogy csak párat említsek a sok közül. Olyan voltál, mint egy gondoskodó szülő.

Śrīla Prabhupāda is kifejti a *guru* viselkedésével kapcsolatban, hogy az elkötelezettsége olyan, mint a szülő gyermeke iránt érzett elkötelezettsége:

„A lelki tanítómester nem csupán a lehetőségeket élvezi, melyeket a tanítványai kínálnak fel neki. Olyan ő, mint a szülő. Ahogy a gyermek nem nőhet fel szülei figyelmes törődése nélkül, úgy a transzcendentális szolgálat szintjére sem emelkedhet fel senki a lelki tanítómester gondoskodásának hiányában.”
(*Caitanya-caritāmṛta*, Ādi-līlā 1.46, Magyarázat)

Saját idődet áldoztad rájuk és személyes társulásodat adtad az egész zárándokút alatt. Kik lehetnek ennél szerencsésebbek? Figyelmed minden kis részletre kiterjedt! A lehető legtöbbet kapták meg a veled való társulással.

„A lelki tanítómester lángra tudja lobbantani a lelki tüzet a fához hasonló élőlényből azáltal, hogy megfelelő lelki üzenetet ad át neki, fogékony fülein keresztül. Ezért az ember csakis figyelmes füllel forduljon a megfelelő lelki tanítómesterhez, s így lépésről lépésre valósággá válhat számára az isteni lét.”
(*Caitanya-caritāmṛta, Madhya-līlā* 4.23, Magyarázat)

Márcsak tőlük függ mennyit tudnak hasznosítani ezekből. De amellett, hogy ők a legtöbbet kapták, az itthon maradottakra is gondoltál. Végte-
len kegyed ránk is kiterjedt. Nap mint nap hallgathattuk a podcastodon a
parikrama-történeteket vagy *bhajanát* és számtalan képet készítettél a zárán-
doklatról. Ezáltal mi is részt vehettük ezen a csodálatos utazáson.

Guru Mahārāja! Nem tudom szavakba foglalni hálámat és köszönetemet,
azért amit értünk teszel. Egy cseppjére sem vagyok érdemes a kegyednek. De
abban biztos vagyok, hogy azoknak, akik most kint voltak nagyon meghatá-
rozó lesz az életükben ez a 3 és fél hét, amit veled tölthettek a szent helyeken.

Köszönök neked mindent.

Szolgád:

Vṛndāvanī Devī Dāsī

Yuvarāja Dāsa and Rasajña Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All
glories unto you on this auspicious occasion of your Vyāsa-pūjā.

We would like to wish you a happy Vyāsa-pūjā celebration and to thank
you for always standing by us in difficult and troublesome times. The last
two years were very difficult for us from many points of view, but we always
felt your support and encouragement, and that’s what kept me going and
fighting all difficulties.

I know it will not be over as long as we are here in the material world, but
at least we managed to take a deep breath, and with this occasion we would
like to thank you, and to hope you will still be many years here with us, to
give your association and encouragement. Thank you.

Your servants,

Yuvarāja Dāsa and Rasajña Devī Dāsī

Bhaktin Zoltai Lujza

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérem, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

A legsötétebb tudatlanságban születtem, de lelki tanítómesterem fáklyalángjával felnyitotta szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom Neki.

namas te sārāsvate deve gaura-vāñī-pracāriṇe

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neked, ó lelki tanítómester, Sarasvatī Gosvāmī szolgája!

Újra és újra köszönetemet szeretném átadni, és mély hálámat kifejezni ezen a szent napon, hogy Kegyed, Ő Isteni Kegyelme Śivarāma Swami Mahārāja csodálatos szolgálataid előtt hódolatomat fejezhetem ki. Életeddel utat mutatsz nekünk és értelmet adsz létünknek.

Köszönöm, hogy elhoztad nekünk Magyarországra Śrīla Prabhupāda és Úr Caitanya üzenetét. Kṛṣṇa-tudat nélkül még ma is kétségbeesetten kereshetném, hogy mi végett vagyunk itt e világban.

Csodálatos, hogy naponta hallhatom, olvashatom Śrīla Prabhupāda könyveit, és kedves Mahārāja a te csodás leckéidet, könyveidet, podcastjaidat.

Mindig mély szeretettel és hálával gondolok rád, s reménykedem abban, hogy méltó leszek arra, hogy személyesen is társulhassak veled.

Az idő múlásával egyre több hibámat fedezem fel magamban, de tanításaid mindig erőt adnak ahhoz, hogy utamat fegyelmezettebben tudjam folytatni és majd méltóvá válnak arra, hogy avatást kaphassak.

*śrī-guru-caraṇa-padma, kevala-bhakati-sadma
bando mui sāvadhāna mate*

A lelki tanítómester lótuszlába a tiszta odaadó szolgálat lakhelye. Nagy figyelemmel borulok ezekhez a lótuszlábakhoz.

Kṛṣṇa iránti odaadó szolgálatod csodálattal tölt el és védelmet nyújt számomra az úton!

Köszönöm, hogy vagy nekünk!

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi*

Az ember a lelki tanítómester kegyéből kapja meg Kṛṣṇa áldását. A lelki tanítómester kegye nélkül az ember egyáltalán nem tud fejlődni.

Kérlek, adj menedéket lótuszlábaidnál! Nélküled Śivarāma Swami Mahārāja elveszek!

Tisztelettel köszönöm, hogy elfogadod hódolatomat!

Alázatos szolgád:

Bhaktin Zoltai Lujza

Bóly

Contents

Śrī Gurv-aṣṭaka	3
Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja's Offering to Śrīla Prabhupāda, 2015	7
Homages	
Abhinanda Dāsa	11
Abhiṣeka Dāsa	12
Ācārya-ratna Dāsa	13
Acyutānanda Dāsa	14
Adhokṣaja Kṛṣṇa Dāsa	14
Akhilāśraya Dāsa	15
Anālakṣitā Devī Dāsī	17
Ānanda Caitanya Dāsa	18
Ānanda Vṛndāvana Dāsa	19
Ānandinī Devī Dāsī	21
Añjavatī Devī Dāsī	23
Antardhī Dāsa	24
Anupāma Devī Dāsī	25
Āryadeva Dāsa	26
Aṣṭa Sakhī Devī Dāsī	27
Āśutoṣa Dāsa	29
Atula Kṛṣṇa Dāsa	29
Bālamodaka Dāsa	31
Balarāma Dāsa	32
Bhakta Barcza Laci	33
Bhagavat-priya Dāsa	34

Bhārata.....	35
Bhuvaneśvara Dāsa.....	36
Bhaktin Boros Eliza.....	37
Bhaktin Bozóki Diána.....	38
Braja-latā Devī Dāsī, Mādhava Dāsa és Gopīnātha.....	40
Brijbāsī Devī Dāsī.....	41
Bhaktin Bulla Hajnalka.....	42
Caitanya Candra Dāsa.....	43
Caitanya-līlā Devī Dāsī.....	44
Cakorī Rādhā Devī Dāsī.....	45
Candra Devī Dāsī.....	47
Candra-kānta Devī Dāsī.....	48
Bhaktin Csíkszentimrei Sára.....	49
Bhaktin Csizmadia Sándorné Ágnes.....	50
Bhakta Csorba Guszti.....	51
Daṇḍa-kṛt Dāsa.....	51
Dayāl-Nitāi Dāsa.....	53
Dayitā.....	54
Devakī Devī Dāsī.....	55
Devī Deva Dāsa.....	56
Dānavīr.....	57
Dharmarāja Dāsa.....	58
Dhīra-Kṛṣṇa Dāsa.....	59
Dvaipāyana Dāsa.....	60
Bhaktin Egervári Szilvia.....	61
Ekāvalī Devī Dāsī.....	62
Bhaktin Fröschl Eszter.....	64
Bhakta Fritz Attila.....	65
Bhakta Galavits Tibor.....	65
Gaura-bhāvana Devī Dāsī.....	66

Gaura Kṛṣṇa Dāsa, Nūpura Devī Dāsī, Nīla és Góvinda	68
Gaura-Nitāi Dāsa	69
Gaura-priya	70
Gauramaṇi Dāsa	71
Gautama Dāsa	71
Ghanaśyāma Dāsa	73
Goloka-pati Dāsa	74
Gopalilādhara Dāsa	75
Gopa-kumāra Dāsa	77
Gopāla-rāya Dāsa	77
Govinda Hari Dāsa	79
Guṇa-grāhī Dāsa	80
Guru-kṛpā Dāsa	81
Gurūttama Dāsa	82
Haladhara Dāsa	84
Hare Kṛṣṇa Devī Dāsī	84
Hari-vallabha Devī Dāsī	85
Haridvāri Devī Dāsī	86
Hari Kīrtana Dāsa	87
Harirāṇī Devī Dāsī	88
Indīvara Dāsa	89
Indranīla Dāsa és Mādhava-priya Devī Dāsī	91
Īśvara Kṛṣṇa Dāsa	92
Jagannātha-priya Devī Dāsī	93
Jāhnavā-priya Devī Dāsī	94
Jaya Gopāla Dāsa	96
Jayadā Rādhikā Devī Dāsī	96
Jayadeva Dāsa	97
Jaya Nitāi Dāsa	99
Jayaśrī Devī Dāsī	100

Kalāvatī Devī Dāsī	101
Kalyāṇī Devī Dāsī	103
Karṇapūra Devī Dāsī	104
Kāruṇikā Devī Dāsī, Karuṇā-Śyāma és Nandarāja	105
Bhaktin Katerina Bukhaleva	106
Kathāmṛta Devī Dāsī	107
Kavirāja	108
Kiṅkarī Devī Dāsī	108
Bhakta Kisbenedek Máté	109
Koda Nitāi Dāsa	110
Kokila-bihārī Dāsa	111
Bhaktin Kollár Zsuzsanna	113
Bhaktin Kovács Tímea	114
Bhakta Kovács Zoltán	115
Kṛṣṇa-śaraṇa Dāsa	118
Kṛṣṇānanda Dāsa	119
Bhakta Lantos Gábor és Bhaktin Lantos Réka	120
Lilā Śuka Dāsa	121
Bhaktin Lipardi Katalin	122
Loka-bandhu Dāsa	124
Madirekṣaṇā Devī Dāsī	124
Mahā-mantra Devī Dāsī	125
Mahāprabhu Dāsa	126
Mahārāṇī Devī Dāsī	127
Mana-mohana Dāsa	129
Mani-mālā Devī Dāsī	130
Mañjarī Devī Dāsī	131
Manodhara Devī Dāsī	133
Manorāma Dāsa	134
Mārgavatī Devī Dāsī	134

Mathureśvarī Devī Dāsī.....	135
Medhya Devī Dāsī	137
Bhakta Mezei Péter	139
Mohana Dāsa.....	139
Bhaktin Molnárné Papp Gizella	144
Bhaktin Moravcsik Andrea.....	145
Murlī Manohara Dāsa.....	146
Bhakta Nagy Gábor.....	147
Nandinī Devī Dāsī	148
Navakiśora Dāsa és családja	151
Nīlamanī Devī Dāsī	151
Nitāi-bhāvana Dāsa	153
Bhaktin Orosz Edina.....	154
Pada-kamala Dāsa	155
Bhaktin Pánczél Adrienn.....	156
Parama-karuṇa Dāsa.....	157
Bhaktin Pártai Flóra	158
Patitapāvana Dāsa.....	160
Bhaktin Pesti Anthula	161
Prabhakāra Dāsa.....	163
Prabhupādānuga Dāsa.....	164
Prāṇa-vallabha Dāsa	165
Prema-keli Devī Dāsī.....	166
Premamoya Dāsa	167
Prṭhvī-pati Dāsa.....	169
Priya Bhāsīni Devī Dāsī.....	170
Puṇḍarīka Dāsa	170
Puruṣottama Dāsa	171
Puṣpagopāla Devī Dāsī, Rādhā-Gopāla és Ṭhākura.....	172
Rādhā-kānta Dāsa.....	173

Rādhā-līlā.....	174
Rādhā-Mādhava Dāsa.....	175
Rādhā-nāma Devī Dāsī.....	175
Rādhā-priya Devī Dāsī.....	177
Rādhā-vallabha Dāsa.....	178
Rādhānātha Dāsa.....	180
Rādhānga Devī Dāsī.....	181
Rāmabhadra Dāsa.....	182
Rāmānanda Dāsa.....	183
Rāma-priya Dāsa.....	184
Rāseśvarī Devī Dāsī.....	185
Rasikānanda Dāsa.....	186
Bhakta Rátkai Gergő.....	188
Rāya Rāma Dāsa.....	189
Bhaktin Rita és Bhakta Anti.....	190
Rūpa-manohara Dāsa.....	191
Rūpamatī Devī Dāsī.....	192
Sadā Śīva Dāsa.....	194
Sākṣi-gopāla Dāsa and Indrāṇī Devī Dāsī.....	194
Sanātana Dāsa.....	195
Saṅkīrtana Dāsa.....	196
Śarat-bihārī Devī Dāsī.....	197
Sārathi Dāsa.....	198
Satrūpa Devī Dāsī.....	199
Satyavāk Dāsa.....	200
Śauri Dāsa.....	201
Savyasācin Dāsa.....	202
Siddha Muni Dāsa.....	203
Sītā Devī Dāsī.....	204
Śraddhā-Nṛsimha Dāsa.....	204

Śrī Gokula Devī Dāsī	205
Śrīmatī Devī Dāsī, Varāṇī Devī Dāsī, Nitāi Chandra Dāsa	206
Śrīpati Dāsa	207
Śrī Sarovara Devī Dāsī	208
Śrutidharma Dāsa	210
Sukumārī Devī Dāsī	211
Sulalitā Devī Dāsī	212
Sundara-rūpa Dāsa	213
Sundarī Devī Dāsī	214
Surabhi Dāsa	216
Suśilā Devī Dāsī	218
Śyāma-bihārī Dāsa	219
Śyāma-dulālī Devī Dāsī	220
Śyāma Dāsa and Gopībhāva Devī Dāsī	222
Śyāma-kunḍa Dāsa	223
Śyāma-mohita Devī Dāsī	224
Śyāmasundara Dāsa	225
Śyāmasundarī Devī Dāsī	225
Bhakta Szabó Csaba	226
Bhaktin Szabó Piroska	227
Bhakta Szabó Zsolt	229
Bhaktin Szántó Rita Mercédesz	230
Bhakta Szűcs Lóránd	231
Bhaktin Szűcs Tiborné	232
Bhaktin Talló Virginia	233
Bhaktin Tarr Andrea	233
Taruṇa Kṛṣṇa Dāsa	234
Bhaktin Tatiana Yurchenko	235
Bhakta Török Zoltán	236
Bhakta Tóth Sándor	237

Trivikrama Dāsa	239
Triyuga Dāsa	240
Tukārāma Dāsa	243
Tulasī	244
Ujjvala Dāsa	245
Vaidarbhī Devī Dāsī	245
Vallabhi-kānta Dāsī	247
Vanamālī Dāsa	249
Vandanā Devī Dāsī	250
Varṣāṇā Devī Dāsī	250
Bhakta Virág Laca	251
Vraja-kumāra Dāsa	252
Vraja-loka Devī Dāsī	252
Vrajasundarī Devī Dāsī	255
Vṛndāvanī Devī Dāsī	256
Yūvarāja Dāsa and Rasajña Devī Dāsī	257
Bhaktin Zoltai Lujza	258

